
1437
VULTUS IN NOSTRM
LIBER COLL OMN ANIM
FIDEL DEFVNCT IN OXON

Johannes Dorph
21/10 88.

CARMINA NORRŒNA.

EX RELIQUIIS

VETUSTIORIS NORRŒNÆ POËSIS

SELECTA, RECOGNITA,

COMMENTARIIS ET GLOSSARIO INSTRUCTA

EDIDIT

THEODORUS WISÉN,

PROFESSOR LUNDENSIS.

VOL. I.

CONTEXTUM CARMINUM, COMMENTARIOS,

CONSPECTUM METRORUM CONTINENS.

LUNDÆ.

FORMIS DESCRIPSIT HAQV. OHLSSON.

MDCCCLXXXVI.

Varđar mest, at allra orđa
undirstađan sé réttlig fundin.

Lilja, str. 97.

Præfatio.

Quæ est in vita populorum inter fabulosam vetustatem et tempora lumine historiæ illustrata diversitas, eandem inter illa literarum monumenta invenimus, quibus commentitiæ de diis heroibusque fabulæ continentur, illaque, quibus memoria rerum gestarum prodita est. Hujus autem discriminis a re ipsa profecti multæ causæ afferri possunt. Et primum quidem, ut apud ceteras, ita apud Scandicas gentes populare quoddam exortum est poësis genus, simplex illud quidem atque inconditum, idem vero grave ac magnificum, quod e fabulis deorum et heroum materiem tractandam sumeret. Hoc carminum genere populus quasi inscius indolem animique cultum simpliciter exprimebat. Atque ut non potest dubitari, quin hæc carmina popularia a singulis quibusdam hominibus primis temporibus nescio quibus locis composita sint, ita hi homines, neque ut sibimet ipsis gloriam ac famam pararent neque ut suos ipsorum sensus exprimerent, carmina illa confecerunt; poëta ad carmen suum nihil fere pertinet; qui vero multi carmina illa posteritati prodiderunt, ab iis adeo mutata sunt, vix ut quisquam dicere possit, cuinam potissimum originem debeant. Atque frustra quæsiveris, quæ fuerint nomina illorum carminum auctoribus; illi scilicet non ea, quæ ipsi meminerant sentiebantve, sed quæ in omnium ore vigebant, carminibus suis descripserunt; eorum quasi ore populus locutus est; ipsorum ne nomen quidem ad posteros pervenit.

At postquam vetustæ illæ de diis heroibusque fabulæ ad summam perfectionem redactæ sunt, jam magis magisque temporum heroicorum finis atque exitus appropinquare cœpit. Atque quo primo tempore gentes Scandicæ vera religione imbutæ sunt, fabulæ illæ a majoribus hereditate acceptæ memoria tenebantur

et posteritati commendabantur illæ quidem, sed ut non omnino fictæ ac commentitiæ existimabantur, ita non certissima iis fides habebatur. Jam in dies magis exarescere cœperunt illi fontes, unde hæ fabulæ petebantur; jam aliæ res carminibus celebrabantur, jam poëtæ in virtutibus æqualium enarrandis incorruptis rerum gestarum monumentis nitebantur. Atque quum poëtis in id potissimum incumbendum esset, ut ea, quæ in rerum veritate posita essent, recte perciperent, percepta pulchre exponerent, factum est, ut magis quam ante in carminum scriptore cernerentur ingenii facultas et artis peritia. Jam, ut recte animadversum est, non solum res, sed etiam scribendi genus delectationem movet; jam non modo gravitatem sententiarum sed etiam scriptoris artem vulgo admirantur reprehenduntve; jam carmina non solum ipsa propter se posteritati produntur, sed etiam nomina poëtarum immortalitati commendant.

Sed quo magis poësis ad artis præcepta revocari cœpta est, eo magis necesse fuit, ut carminum scriptores non solum heroicas illas fabulas, unde etiam in rebus æqualium enarrandis verborum copiam fere sumebant, cognitas ac perceptas haberent, sed etiam ut ad majorem artis poëticæ perfectionem pervenirent, quam quæ in popularibus illis carminibus cernebatur. Præclare igitur in eo libro, quo veterum ars poëtica continetur, in Edda Snorreana scriptum est, omnis poësis generis duas res maxime proprias esse, dicendi genus et metrum.

Ac si dicendi genus respicimus, omnis antiquorum carminum Scandicorum generis proprium est, quod permulta adhibentur vocabula, quæ a solutæ orationis scriptoribus remota ad poëticum sermonem tota fere pertinent, atque *ókend heiti* (appellationes non circumscriptæ) vocantur. Illud vero antiquæ poësis etiam magis proprium est, quod frequenter usurpantur verborum quædam circumlocutiones, quæ *kenningar* vocantur. Et quidem major pars harum, quas diximus, circumlocutionum ex eo genere est, ad quod explicandum ad antiquas illas de diis heroibusque fabulas confugere necesse sit. Ut quum Oden *Míms vinr* vel *Friggjar faðmbyggvir* appellatur, ad has circumlocutiones intelligendas opus est cognovisse, quænam Odini cum Mimero vel Frigga intercesserit ratio; unde vero fieri potuerit, vel ut poësis *Kvásis dreyri* et *Óðins mjǫðr* vocaretur, vel ut auro nomen esset *sævar*

bál, vel ut scutum appellaretur *þrúðar þjófs ilja blað*, nemo intelligere poterit, nisi qui fabulas illas de origine poësis, de convivio Ægeri, de Rungneri gigantis cum Thore certamine cognitas habebit. Etiam quod nomina cujusvis generis arborum, quæ masculina sunt, partes circumlocutionis nominis, quod est vir, efficere possunt (velut *álmr skjalda* ulmus scutorum ɔ: vir scutigerulus), quæ autem arborum nomina feminini generis sunt, ea ad notionem feminae circumscribendam usurpari possunt (ut *menja þǫll* pinus torquium ɔ: femina torquata), e fabula illa de prima hominum ex duobus arborum generibus origine (*Askr* et *Embla*) repetendum videtur [1]). Sunt autem etiam aliæ circumlocutiones, quarum explicationes, utpote in ipsa rerum natura positæ, non e mythologia petantur, ut quum prœlium *odda skúr* vel *sverða þrima* vocatur, aut quum navis imagine haudquaquam obscura *hjǫrtr siglu* vel *elgr ára* appellatur; velut hodie quoque nauta de navicula quasi de animante loquitur.

Ceterum vocabulum principale cujusvis circumlocutionis, illud dico vocabulum, ad quod determinandum vel adduntur genitivi vel junguntur aliæ voces vicibus genitivi fungentes, multas et varias potest habere significationes. Velut in notione viri circumscribenda vocabulum principale aut ex appellativo quodam, quod dicunt, substantivo virum significante effici potest, ut *bauga meiðir, fleins valdr*, aut e nomine arboris cujusdam, quod masculini generis est, ut *álms askr, atgeirs þǫllr*, aut etiam e nomine dei cujusdam, ut *sverða Freyr, auðar Njǫrðr*, cet. Genitivus autem, a quo nomen principale determinatur, ut ex antecedentibus exemplis satis elucet, efficitur ex aliqua synonymarum, ut ajunt, vocum, quibus aurum, certamen, arma, naves, aliæ res significantur. Videmus hac ex re proficisci magnam copiam hujusmodi circumlocutionum, quæ frequentissimæ sunt in notionibus viri, feminæ, pugnæ, ornatus, feræ, simil. circumscribendis. Præterea non semper uno tantummodo genitivo nomen principale determinatur sed sæpe pluribus, quorum alter ab altero pendet vel, id quod idem est, una quædam circumlocutio partem determinantem alterius cujusdam circumlocutionis efficere potest, ita ut singulæ

[1]) Aliter tamen hæc res explicatur in Edda Snorreana, Ed. Arna-Magn. I 334.

notiones non solum binis, sed ternis, quaternis atque adeo pluribus vocabulis exprimantur. Ceterum quamvis variæ et contortæ sint hæ circumlocutiones, e campo satis angusto fere petuntur, ita ut, quisquis antiquas illas fabulas Scandicas probe cognoverit [1]), hunc dicendi usum facillime percipiat.

Illud quoque antiquæ poësis proprium fuit, quod, si duo vocabula e diverso fonte profecta eodem vocis sono efferebantur, etiam ea vocabula, quæ idem, quod duo illa, significant, alterum pro altero usurpari poterant. Velut unum est vocabulum *hæll,* quod calcis, alterum, quod viduae habet significationem; unde factum est, ut Egillus Skallagrimi filius loco quodam calces suas viduas appellet. Perspicuum quidem est hunc verborum quasi lusum obscuram efficere sententiam, et peropportune fit, ut hanc verborum commutationem perraro reperiamus.

Magis, quam in popularibus carminibus fieri videmus, et vocabula poëtici sermonis propria *(ókend heiti)* et circumlocutiones illæ *(kenningar)* in artificioso carminum genere adhibentur; sed in hoc ipso genere magna et gravis est dissimilitudo, quæ etiam ad varia metrorum genera quadam ex parte pertinet. Velut carmina metris, quæ sunt *kviðuháttr* et *hrynhenda,* composita his locutionibus non tam abundant, quam quæ metris *dróttkvætt* et *toglag* confecta sunt. Qua in re etiam alium esse aliorum poëtarum usum non est quod miremur; et quidem apud vetustissimos poëtas, quorum ad nos carmina pervenerunt, sæpe obscuriores reperiuntur circumlocutiones, quam in recentioribus carminibus. Præterea in hoc artificioso carminum genere quædam usurpantur metra a populari genere abhorrentia.

Illud tamen probe tenendum est et artificiosum et populare genus poësis Scandicæ, quum ex ejusdem populi ingenio animique cultu profectum sit utrumque, multa habere communia. Quam ob rem neque certis terminis separari possunt hæc duo carminum genera et sunt carmina, quæ inter utrumque genus quasi medium quendam locum tenere videantur. Quid? quum primis temporibus eædem fere res utroque poësis genere commemoratæ sint, inter antiquissima carmina artificio perfecta quædam

---

[1]) Hæ autem optime cognoscuntur vel ex Edda Snorreana vel ex libro *Joh. Olafsenii*, qui inscribitur 'Nordens gamle Digtekonst' (Hauniæ 1786).

inveniuntur, quæ in fabulis deorum heroumque versentur, quo in numero sunt *Ragnarsdrápa, Haustlǫng,* alia. Atque in iis metris eoque dicendi genere, quæ artificiosæ poësis propria sunt, eadem illa, quæ in popularibus carminibus inchoata ac rudia invenimus, politiora ac perfectiora cernuntur. Quod autem poëtæ illi, qui ad artis præcepta carmina condebant, fabulas illas de diis atque heroibus semper fere spectabant et sequebantur, vel maxime testimonio est, has fabulas etiam tunc mentibus omnium infixas fuisse. Scilicet ex his ipsis fabulis poësis Scandica quasi vitalem vim sumebat; in his tam altis radicibus tenebatur, ut inde evelli non posset, nisi eam, quæ ejus propria erat, naturam atque indolem amitteret. Ne nova quidem religione recepta hæc vincula solvebantur, et quum populus, in doctrinam Christi addictus, neque se poësi, quam antiquitus summo studio diligebat, privari, neque pristinum ingenium poësis totum mutari pateretur, sine ulla intermissione, quum jam diu vera religione vulgo imbuti essent, per sæcula propagabantur omnes hæ circumlocutiones et vocabula poëtica, quæ a temporibus remotioribus originem ducebant, atque ea quoque carmina, quibus laudes Christi et novæ religionis celebrabantur, circumlocutionibus abundant, quarum explicatio ex antiquis deorum fabulis petenda sit.

Jam vero ineunte ea ætate, cujus memoria ad nos pervenit, in sæculis octavo et nono, unde profecta sunt vetustissima hujusmodi carmina, quæ ad nostra tempora permanserunt, hoc artificiosum poësis genus ad tantam perfectionem redactum erat, ad quam nisi longo spatio confecto vix pervenire potuisse videatur. Ac fieri quidem potuit, ut antiquissimis temporibus simile carminum genus apud omnes gentes Scandicas reperiretur, sed quæ nostræ ætati prodita sunt ejusmodi carmina, omnia vel ad Norvegiam vel ad Islandiam pertinent. Antiquissimi poëtæ, quorum quidem nomina cognoverimus, Norvegi fuerunt; at posterioribus temporibus uni fere homines Islandi nobilissimæ arti operam dabant, quæ ars in illa insula ad certa quædam præcepta in dies magis revocabatur. Vel illa ætate, quam e memoria rerum antiquissimam cognovimus, nulla fere domus regia poëtis *(hirðskáld)* carebat et regibus summo erat honori corona poëtarum clarorum et nobilium stipatos esse. Præterea poëtæ ceteros homines doctrina longe superabant; iis, ne in arte sua exercenda

operam perderent, magna opus fuit scientiæ copia, et ante omnia cognoscendæ iis fuerunt vel deorum fabulæ vel egregia et heroum et æqualium facinora. Iidem summa auctoritate florebant, intima familiaritate regum ac principum utebantur, consilio apud eos multum valebant; ac fuerunt sane principes, qui carminibus scribendis gloriam sibi peterent. Si autem argumenta carminum respicimus, una quædam res in dies magis poëtis proposita videtur. Quamquam enim nonnumquam factum est, ut vel pulchro artificis opere aliave re commoti egregium quoddam factum dei aut herois cujusdam canerent vel varios animi motus sensusque, dolorem gaudium, amorem odium, exprimerent, tamen ii poëtæ, quorum nomina ad nostram ætatem permanserunt, longe sæpissime encomia scribebant, quibus principum quorundam laudes celebrarent, eaque haud raro præsente eo, cujus in laudem scripta erant carmina, ipsi recitabant. Ita poëtæ Islandi relicta patria insula ad reges proceresque terrarum Scandicarum proficiscebantur, egregia eorum facinora versibus laudabant, tum vel ad alios principes se conferebant vel domum redibant gloria abundantes et donis locupletati eorum hominum, quorum laudes cecinerant. Et ob eam ipsam rem, quod Islandia libera erat civitas, reges et principes hominis Islandi carminibus multo magis delectabantur, quam si ab aliquo eorum, qui ipsis parebant, scripta essent. Neque vero hi poëtæ humiles et abjecti assentatores fuerunt; nam neque hæc ætas illi vitio obnoxia erat et ipsi poëtæ liberiores ac magnificentiores erant, quam ut ad blanditias adulationemque procumberent; immo vero nonnumquam fiebat, ut poëtæ illi nobilissimos viros, apud quos versabantur, summa cum libertate et severitate reprehenderent eosque acerbissime objurgarent ac perstringerent. Itaque hæc carmina quum longissime absint ab assentatione atque ad veritatem proxime accedant, non solum ad animos delectandos multum valent sed etiam ad mores illius ætatis cognoscendos plurimum habent adjumenti. Ceterum apparet hos poëtas non ad cujusvis principis, sed ad eorum tantum societatem se applicavisse, qui re vera fortes, magnifici, liberales essent; scilicet hominibus Scandicis fortitudo, magnificentia, liberalitas si non solæ, at tamen præstantissimæ virtutes esse videbantur.

Sæpe hac ætate veteres poëtæ Scandici in eo reprehenduntur, quod, quamvis verbis magnificis et ex arte contextis usi sint,

tamen carmina eorum adeo sint jejuna atque exilia, ut non admodum magni pretii sint. Qua reprehensione quid potest esse iniquius? Nam memoria tenendum est illa ætate non tam magnificas et illustres res, quas celebrarent, poëtis propositas esse quam temporibus illis heroicis; ex ipsa rerum veritate ante oculos posita iis sumenda erat materies, magico illo splendore orbata, quo remotissimæ cujusque ætatis præclara facta maxime illustrantur. Neque enim eas res, quas tractabant, mutare aut novare iis licebat, utpote quibus nihil esset antiquius, quam ut fides historiæ conservaretur. Illud quoque tenendum est poëtis, quum in laude ac gloria ipsarum illarum virtutum, quas supra commemoravimus, celebranda versarentur, re vera satis magnas et præclaras res ad tractandum propositas fuisse. Itaque non est quod miremur, si poëta, quum in rebus inveniendis omnis licentia cavenda et cohibenda esset, tanto magis ingenium et operam collocavit in versuum forma atque orationis genere, in metris artificiosis, in audacibus translationibus atque imaginibus. Quæ quum ita sint, tamen hæc carmina poëtarum Scandicorum nostra quoque ætate ad animos legentium commovendos maximam habent vim semperque in numero eorum monumentorum ducentur, quæ maxime mirabilia effecerit ingenium humanum. Ceterum poësis Scandica ut longissime abest a placida illa et candida carminum Græcorum pulchritudine, ita est animi audacis, ferocis, constantis, gravissimis motibus affecti, acerrime percipientis ac judicantis; hæc autem audacia, hæc summa gravitas in sermone poëtico tamquam in speculo clarissime cernitur. Posteritati semper mirandum videbitur poëtas quamvis excellentes et ingeniosos has tam contortas circumlocutiones, hæc metra tanto artificio perfecta cum summa libertate ac facilitate usurpare potuisse.

Ex his autem carminibus tantum pauca quædam integra ad nostram ætatem permanserunt; at contra multa fuerunt, quorum partes majores minoresve restant. Atque plerumque singulæ strophæ horum carminum dispersæ sunt et antiquis historiis *(sǫgur)* insertæ, ubi haud raro versus poëtæ cujusdam ad fidem eorum, quæ tradita sunt, probandam afferuntur. Quam ob causam quum hæc carmina non sine magna difficultate parari possent, speravi me iis, qui his poëmatis cognoscendis operam dare vellent, aliquam utilitatem allaturum, si in unum libellum

hujus generis carmina tam multa collegissem, ut inde clare perspici posset, qualis hæc poësis fuisset, atque ut vel maxime iis, qui in hujus poësis Norrœnæ studiis versarentur, satis adjumenti præberetur. Quare in carminibus eligendis id maxime spectavi, ut omnium hujus poësis generum exempla ex optimis auctoribus sumpta afferrentur. Itaque in hac collectione reperiuntur carmina collatata (ɔ: drâper), vel quibus laudes deorum heroumque canuntur (ut *Þórsdrápa, Haustlǫng,* alia) vel quæ homines, quorum exstat memoria, eorumque egregia facta celebrant (ut *Glymdrápa, Krákumál,* multa alia); inveniuntur etiam encomia, in quibus familiæ a stirpe enumerantur *(Ynglingatal, Háleygjatal);* carmina, vel quæ dolor effecit (ut *Sunatorrek*), vel quibus princeps ab amico benevole monetur *(Bersǫglisvísur),* vel quæ aliis a causis profecta sunt (ut *Hǫfuðlausn*). Unum carmen *(Málsháttakvæði)* popularem sapientiam in magna proverbiorum copia continet; alterum *(Skíðaríma)* adhibitum est, quo appareret etiam ad sales atque facetias aptam fuisse poësin Norrœnam. Ex carminibus autem, quibus religio Christiana celebratur, duo præstantissima, *Geisli* et *Lilja,* adhibita sunt. Collectio ad ordinem temporum descripta incipit a *Bjarkamál,* quod carmen mythicum ad populare illud genus proxime accedit, et a *Bragi enn gamli,* qui poëta an numquam fuerit, dubitatur; desinit autem in antiquæ poësis transitum ad illud carminum genus, quæ nomine *rímur* in Islandia usque ad nostram ætatem permanserunt.

In contextu verborum constituendo vel optimas, quæ parari potuerunt, editiones, e quibus sumpta sunt hæc carmina, vel libros manuscriptos consului. Atque carminis, quod est *Lilja,* contextus, quem mihi benevole adhibendum tradidit *D:r G. Cederschiöld,* ex ipso Codice Bergiano sumptus est, quo libro in contextu carminis *Rekstefja* recensendo ipse usus sum. Etiam carminis, quod est *Skíðaríma,* contextus originem ducit a recensione librorum manuscriptorum, quæ a *Cederschiöldio* summa cura ac diligentia facta est. In ipsis vocabulorum formis a codicibus et editionibus antea impressis ita recessi, ut in antiquioribus carminibus eum potissimum scribendi usum sequerer, quem commendavit *Wimmer* (in 'Oldnordisk Læsebog', edit. II, pagg. XII sqq.); a quo ita tantum discessi, ut libertate ea, quæ *bragarmál* vocatur, constantius usus sim. Ac satis scio fieri potuisse, fortasse etiam opor-

tuisse, ut in vetustis verborum formis restituendis longius progrederer, sed in libro ad usum studiosæ juventutis accommodato ab ea, quæ vulgo usurpatur, verborum scribendorum consuetudine quam minime recedere tutius visum est. Omnium autem, quas suscepi, contextus mutationum rationem reddidi in commentario, quo in scribendo illud quoque spectavi, ut, quæ ad cognitionem poëtarum atque carminum pertinerent aut quæ ad contextum verborum recte intelligendum opus essent, breviter illustrarem. Præterea in contextu examinando metricis quoque rebus satisfacere atque addito conspectu metrorum legentibus satis adjumenti in his rebus afferre conatus sum. Denique in glossario scribendo id mihi propositum erat, ut omnia, quæ in his carminibus inveniuntur, vocabula et vocabulorum formas plane interpretarer, omnes autem, quæ usurpantur, circumlocutiones explicarem. His additis adjumentis sperare audeo hunc libellum non solum scholis academicis sed etiam, si qui ipsi nullo præceptore in his literis versari volent, iis aliquam utilitatem allaturum.

Reliquum est, ut gratias agam *D:ri G. Cederschiöld* et *D:ri S. J. Cavallin*, qui in mendis typographicis corrigendis benignam operam mihi præstiterunt; hic etiam quasdam libri partes in linguam Latinam convertit, qua lingua eam ob causam usus sum, quo facilius liber meus etiam extra patriam usurpari posset. Ceterum ut hunc librum edere possem, ea re effectum est, quod munificentia publica quadam ex parte imprimendi sumptus suppeditati sunt.

Scribebam Lundæ Cal. Sept. a. MDCCCLXXXVI.

THEODORUS WISÉN.

Summarium.

Corrigenda et Addenda:

Ragnarsdr. str. 8^1 *legendum* Auk of *Ibm* 11^8 ráđálfs *Ibm* 14^2 vaztrǫdd *Ynglingatal str.* 1^6 svigđis *Ibm* 4^5 trollkund *Ibm* 35^5 ljósum *Ibm* 41^2 *aut* viđjar telgju *aut* viđju telgju *legendum* *Haustl. str.* 1^{1-2} *interpungendum* gjalla gjǫldum, gunnveggjar, brú *cet.* *Ibm* 5^5 enn *Ibm* 12^1 svá đat *Ibm* 13^{1-2} *interpungendum* skófu; skǫpt (*l.* skǫf), ginnregin, brinna; *Haraldskv. str.* 17^2 vitu *Ibm* 24^5 und linda drepit *Eiríksm. str.* 1^{12} hǫlda of vánir *Ibm* 3^1 heimsku mælia *Hákonarm. str.* 2^1 *pro* fundu þær *legendum est* sáu *Ibm* 5^4 of *delendum est* *Ibm* 6^1 Tǫrgur of trǫddusk *Ibm* 6^5 varđ róma í eyju *Ibm* 7^7 ok fell *Ibm* 8^5 oddláar *Ibm* 8^7 hné of margt manna *Ibm* 9^1 þá *delendum* *Ibm* 12^3 *legendum* vǫrum þó *cet.* *Háleygjatal str.* 9^6 í odda gný *Sunat. str.* 6^8 *vocabula* mér sær *transponenda sunt* *Vellekla str.* 19^8 *legendum* blakkriđi) ok Frakka *Þórsdr. str.* 14^3 viđ tróđi *Ibm* 14^4 sólar *Erfidr. Ol. str.* 13^2 sun Tryggva *Ibm* 15^2 -hólms *Ibm* 15^3 vind- *Ibm* 24^4 somr *Ibm* 26^6 skálmald *Sigtryggsdr. str.* 2^4 Kvárans *Víkingarv. str.* 3^7 Bálagarđs *Ibm* 6^8 Súđvirki *Knútsdr. str.* 4^5 gnóđ *Bersǫgl. str.* 5^3 af đvít *Ibm* 7^6 hug, đvít *Ibm* 8^8 hézt *Ibm* 15^5 erumk vér, Magnus, *cet.* *Oláfsdr. S.: post str. 5 addenda est semistropha, quæ pag. 141 legitur* *Rekst. str.* 5^3 *legendum* hjǫrr *Ibm* 6^3 kjóla *Ibm str. 21 vitioso numero (12) notata est.* *Ibm* 28^3 *legendum* ráđvandr ræsir hendi *Eiríksdr. str.* 8^2 *vocabula* hepti gramr *transponenda sunt* *Ibm* 17^3 *legendum* knáttu þá hlífar *cet.* *Ibm* 18^2 stengr *Ibm* 27^4 tungu *Ibm* 30^6 *vocabula* gefit vas *transponenda sunt* *Ibm* 30^8 *legendum* máttar *Ibm* 31^4 þat es fregit *Geisli str.* 3^1 Siđar heilags brá *cet.* *Krák. str.* 29^2 dísir *Búadr. str.* 4^{1-2}: *post* merki *semicolon ponendum, post* serki

tollendum est *Ibm 11*^{5} *legendum* kom bens bára *Jómsvík.-dr. str. 7*^{6} járna *Ibm 17*^{2} flota *Ibm 31*^{2} bólginn *Ibm 35*^{3} út *Ibm 40*^{2} *post* ganga *commate interpungendum* *Málshkv. str. 4*^{3} *legendum* gagarr es *Ibm 15*^{5} ofsin *Ibm 17*^{2} gæfumadr brýtr *Ibm 28*^{2} sá betr er *Hátt. str. 70*^{8} skjǫldunga ungr. *Ibm 77*^{5} mœta reip. *Islend.-dr. str. 18*^{5} kváđu þul þjóđir *Hrynh. Sturlu str. 16*^{7} stýrđud *Hrafnsm. str. 5*^{5} hæstum hrein lýstisk *Ibm 10*^{5} hjǫrkleyfđu *Ibm 10*^{8} fleygr *Ibm 18*^{3} várir *Ibm 19*^{4} hersar *Lilja str. 7*^{2} í náttúruskærleik *Ibm 7*^{3}. skapađr vas góđr, *Ibm 7*^{6} fengit *Ibm 10*^{5} hvassa, *Ibm 14*^{3} *vocabula* fram blíđr *transponenda sunt* *Ibm 17*^{1} *legendum* léttliga fann, sem ljósin vátta *Ibm 21*^{1} hvat er til ráđa? *Ibm 34*^{7} himnadýrđin *Ibm 45*^{7} *commate post* flærđarfullu *interpungendum* *Ibm 62*^{4} Ágæt *legendum* *Skíđar. str. 3*^{1} *vocabula* koma nǫkkur *transponenda sunt* *Ibm 19*^{1} *vocabb.* segist drengrinn *transponenda* *Ibm 29*^{4} *legendum* kemur hann niđr *Ibm 30*^{1}, *comma post* hét *ponendum* *Ibm 46*^{4} *signum* " *post* sendi *tollendum*. *Ibm 58*^{2} skírnarnafni *legendum* *Ibm 62*^{2} skapstyggr *Ibm 80*^{1}. Sigurđur *Ibm 95*^{3} eru þar margir *Ibm 106*^{2} Loki þar eptir *Ibm 112*^{4} jafnvel *Ibm 134*^{3} þá *inter* hann *et* aptr *inserendum* *Ibm 136*^{4} krátins *Ibm 152*^{4} hvórir *Ibm 187*^{1} Gnóđar-Ásmundr.

In commentariis, pag. 120^{25}, *legendum:* valda *RW et Raskius.*

Bjarkamál en fornu.

(Brot).

1. Dagr es upp kominn;
dynja hana fjaðrar.
Mál es víkingum
at vinna erfiði.
Vaki ok vaki
æ vina hǫfuð,
allir enir œztu
Aðils of sinnar.

2. Hár enn harðgreipi!
Hrólfr enn skjótandi!
Menn ættumgóðir,
þeirs ekki flýja!
Vekka yðr at víni
né at vífs rúnum,
heldr vek yðr hǫrðum
Hildar at leiki.

---

3. Gramr enn gjǫflasti
gœddi hirð sína
Fenju forverki,
Fáfnis miðgarði,
Glasis glóbarri,
Grána-fagrbyrði,
Draupnis dýrsveita,
dúni grafvitnis.

4. Ýtti ǫrr hilmir
(aldir við tóku)
Sifjar svarðfestum,
svelli dalnauðar,
tregum Otrs gjǫldum,
tárum Mardallar,
eldi Órunar,
Iðja glysmálum.

5. Gladdi gunnveitir
(gengum fagrbúnir)
Þjassa þingskilum
þjóðir hermargar,
Rínar rauðmálmi,
rógi Niflunga.
Vísa enn vígdjarfa
varði Baldr þeygi.

[6. Svá skalk hann kyrkja,
sem enn kámleita
véli viðbjarnar
veggja aldinna.

---

7. Hniginn's í hadd jarðar
Hrólfr enn stórláti.]

Ragnarsdrápa.

(Brot).

Bragi enn gamli orti.

1. Vilið, Hrafnketill, heyra
hvé hreingróit steini
Þrúðar skalk ok þengil
þjófs ilja blað leyfa.

---

2. Nema svát góð ens gjalla
gjǫld baugnafaðs vildi
meyjar hjóls enn mæri
mǫgr Sigurðar Hǫgna.

---

3. Knátti eðr við illan
Jǫrmunrekr at vakna
með dreyrfáar dróttir
draum í sverða flaumi.
Rósta varð í ranni
Randvés hǫfuðniðja,
þás hrafnbláir hefndu
harma Erps of barmar.

4. (Flaut of set) við sveita
sóknar álfs (á gólfi
hræva dǫgg) loff hǫggnar
hendr sem fœtr of kendusk.
Fell í blóði brunninn,
brunn-ǫlskákkr (runna
þaz á Leifa landa
laufi fátt) at hǫfði.

5. Þar, svát gørðu gyrðan
gólfhǫlkvis sá fylkis,
segls naglfara-siglur
saums andvanar standa.
Urðu snemst ok Sǫrli
samráða þeir Hamðir
hǫrðum herðimýlum
Hergauts vinu barðir.

6. Mjǫk lét stála støkkvir
styðja Gjúka niðja
flaums, þás fjǫrvi námu
fólks Hildar mun vildu,
ok, bláserkjan, birkis
bǫllfǫgr gǫtu allir
ennihǫgg ok eggjar
Jónakrs sonum launa.

7. Þat sék fall á fǫgrum
flotna randar botni
(Ræs gafumk reiðar mána
Ragnarr ok fjǫlð sagna.)

---

8. Ok of-þerris æða
ósk-Rán, at þat sínum
til fárhuga fœrði
feðr veðrs bǫga, hugði;
þás hristi-Sif hringa
háls en bǫls of fylda
bar til byrjar drǫsla
baug ørlygis draugi.

9. Bauða sú til bleyði
bœti-Þrúðr at móti
málma mætum hilmi
men dreyrugra benja;
svá lét æ, þótt etti,
sem orrostu letti,

jǫfrum úlfs at sinna
með (algífris) lifru.

10. Lætrat lýða stillir,
landa vanr, á sandi
(þá svall heipt í Hǫgna)
hǫð, glamma at mun, stǫðva,
es þrym-regin þremja
þróttig Heðins sóttu
heldr en Hildar svíka
hringa þeir of fingu.

11. Ok fyr hǫnd í hólmi
hveðru brynju Viðris,
fengeyðandi fljóða,
fordæða nam ráða.
Allr gekk herr und hurðir
Hjarranda fram kyrrar
reiðr af Reifnis skeiði
raðálfs af mari bráðum.

12. Þá má sókn á Svǫlnis
salpenningi kenna
(Ræs gafumk reiðar mána
Ragnarr) ok fjǫlð sagna.

---

13. Eld of þák af jǫfri
ǫlna bekks, við drykkju
(þat gaf Fjǫlnis) fjalla
(við fylli mér) stillis.

14. Þann áttak vin verstan
vast-rǫdd, en mér baztan,
Ála undirkúlu
óniðraðan þriðja.

Ynglingatal.

(Brot).

Þjóðólfr enn Hvinverski orti.

1. Varð framgengt,
þars Fróði bjó,
feigðar orð,
es at Fjǫlni kom;
ok sikling
Svegðis geira
vágr vindlauss
of viða skyldi.

2. En dagskjarr
Durnis niðja
salvǫrðuðr
Svegði vélti,
þás í stein
enn stórgeði
Dulsa konr
ept dvergi hljóp;

3. ok salr bjartr
Sǫkkvamímis
jǫtunbygðr
við jǫfri gein.

4. En á vit
Vilja bróður
vitta véttr
Vanlanda kom,
þás trǫllkund

of troða skyldi
liðs Grímhildr
ljóna bága;

5. ok sá brann
á beði Skútu
menglǫtuðr
es mara kvalði.

6. Ok Visburs
vilja byrði
sævar niðr
svelgja knátti,
þás·meinþjóf
markar ǫttu
setrverjęndr
á sinn fǫður;

7. ok allvald
í arinkjóli
glóða garmr
glymjandi beit.

8. Hitt vas fyrr,
at fold ruðu
sverðberendr
sínum dróttni,
ok landherr
á lífvænan
dreyrug vápn
Dómalda bar;

9. þás árgjǫrn
Jóta dólgi
Svía kind
of sóa skyldi.

10. Ok þess opt
of Yngva hrør
fróða menn
of fregit hafðak,
hvar Dómarr
á dynjanda
bana Hálfs
of borinn væri.

11. Nú þat veitk,
at verkbitinn
Fjǫlnis niðr
við Fýri brann.

12. Kveðkak dul,
nema Dyggva hrør
Glitnis gná
at gamni hefr;
þvít jódís
Úlfs ok Narfa
konungmann
kjósa skyldi;

13. ok allvald
Yngva þjóðar
Loka mær
of leikinn hefr.

14. Frák at Dagr
dauða orði
frægðar fúss
of fara skyldi,
þás valteins
til Vǫrva kom
spakfrǫmuðr-
spǫrs at hefna.

15. Ok þat orð
á Austrvega
vísa ferð
frá vígi bar,
at þann gram
of geta skyldi

slønguþref
Sleipnis verđar.

16. Þat telk undr,
ef Agna her
Skjálfar ráđ
at skǫpum þóttu,
þás gœđing
međ gullmeni
Loga dís
at lopti hóf,

17. hinn's viđ Taur
temja skyldi
svalan hest
Signýjar vers.

18. Fell Alrekr,
þars Eiríki
bróđur vápn
at bana urđu,
ok hnakkmars
međ hǫfuđfetlum
Dags fríendr
of drepask kváđu.

19. Frát mađr áđr
eykja gørvi
Freys afspring
í fólk hafa.

20. Ok varđ hinn,
es Álfr of vá,
vǫrđr véstalls
of veginn liggja,
es dǫglingr
dreyrgan mæki
ǫfundgjarn
á Yngva rauđ.

21. Vasa bært,
at Bera skyldi
valsœfendr
vígs of hvetja,
þás brœđr tveir
at bǫnum urđusk
óþurfendr
of afbrýđi.

22. Varđ Jǫrundr,
hinn's endr of dó,
lífs of lattr
í Limafirđi,
þás hábrjóstr
hǫrva Sleipnir
bana Gođlaugs
of bera skyldi;

23. ok Hagbarđs
hersa valdi
hǫđnu leif
at hálsi gekk.

24. Knátti endr
at Uppsǫlum
Ánasótt
Aun of standa;
ok þrálífr
þiggja skyldi
jóđs ađal
ǫđru sinni.

25. Ok sveiđuđs
at sér hverfđi
mækis hlut
enn mjóvara,
es okhreins
áttunga rjóđr

lǫgđis odd
liggjandi drakk.

26. Máttit hárr
mæki hjarđar
austrkonungr
upp of halda.

27. Ok lofsæll
ór landi fló
Týs áttungr
Tunna ríki.
En flæmingr
farra trjónu
jǫtuns eykr
á Agli rauđ,

28. sás austmǫrk
áđr of hafđi
brúna hǫrg
of borinn lengi,
en skíđlauss
skilfinga niđ
hœfis hjǫrr
til hjarta stóđ.

29. Fell Óttarr
und ara greipar
dugandligr
fyr Dana vápnum.
Þann hergammr
hrægum fóti
viti borinn
á Vendli sparn.

30. Þau frák verk
Vǫtts ok Fasta
Sœnskri þjóđ
at sǫgum verđa,
at eylands
jarlar Fróđa
vígfrǫmuđ
of veginn hǫfđu.

31. Þat frák enn,
at Ađils fjǫrvi
vitta véttr
of viđa skyldi,
ok dáđgjarn
af drasils bógum
Freys áttungr
falla skyldi.

32. Ok viđ aur
Ægir hjarna
bragnings burs
of blandinn varđ;
ok dáđsæll
deyja skyldi
Ála dólgr
at Uppsǫlum.

33. Veitk Eysteins
enda fólginn
lokins lífs
á Lofundi;
ok sikling
međ Svíum kváđu
Józka menn
inni brenna.

34. Ok bitsótt
í brandnói
hlíđar þangs
á hilmi rann
þás timbrfastr
tóptar nǫkkvi
flotna fullr
of fylki brann.

35. Þat stǫkk upp,
at Yngvari
Sýslu kind
of sóat hafði,
ok ljós um
við lagar hjarta
herr Eistneskr
at hilmi vá,

36. ok austmarr
jǫfri Sœnskum
Gýmis ljóð
at gamni kveðr.

37. Varð Ǫnundr
Jónakrs bura
harmi heptr
und Himinfjǫllum,
ok óvæg
Eistra dólgi
heipt hrísungs
at hendi kom;

38. ok frǫmuðr
foldar beinum
Hǫgna hrørs
of horfinn vas.

39. Ok Ingjald
ífjǫrvan trað
reyks rǫsuðr
á Ræningi,
þás húsþjófr
hyrjar leistum
goðkonung
í gegnum steig.

40. Ok sjá urðr
allri þjóðu
sjaldgætust
með Svíum þótti,
es hann sjálfr
sínu fjǫrvi
frœknu fyrstr
of fara vildi.

41. Ok við vág
viðar telgju
hræ Óláfs
hofgylðir svalg,
ok glóðfjálgr
gørvar leysti
sunr Fornjóts
af Svía jǫfri.

42. Sá áttkonr
frá Uppsǫlum
Lofða kyns
fyr lǫngu hvarf.

43. Þat frá hverr,
at Hálfdanar
sǫkmiðlendr
sakna skyldu,
ok hallvarps
hlífinauma
þjóðkonung
á Þótni tók.

44. Ok Skæreið
í Skíringssal
of brynjálfs
beinum drúpir.

45. En Eysteinn
fyr ási fór
til Byleists
bróður meyjar.

Ok nú liggr
und lagar beinum
rekks lǫđuđr
á rađar broddi,

46. þars élkaldr
hjá jǫfur Gauzkum
Vǫđlu straumr
at vági kømr.

47. Ok til þings
Þriđja jǫfri
hveđrungs mær
ór heimi bauđ,
þás Hálfdan,
es á Holti bjó,
norna dóms
of notit hafđi.

48. Ok buđlung
á Borrói
sigrhafendr
síđan fálu.

49. Varđ Gođrǫđr
enn gǫfugláti
lómi beittr,
sás lǫngu vas,
ok umbráđ
at ǫlum stilli
hǫfuđ heiptrækt
at hilmi dró.

50. Ok launsigr
enn lómgeđi
Ásu árr
af jǫfri bar,
ok buđlungr
á beđi fornum
Stíflusunds
of stunginn vas.

51. Ok niđkvísl
í Nóregi
þróttar Þrós
of þróask náđi.
Réđ Óláfr
Ofsa forđum
víđri grund
of Vestmari,

52. unz fótverkr
viđ foldar þrǫm
vígmiđlung
of viđa skyldi.
Liggr gunndjarfr
á Geirstǫđum
herkonungr
haugi ausinn.

53. Þat veitk bazt
und blám himni
kenninafn,
svát konungr eigi,
es Rǫgnvaldr
reiđar stjóri
heiđum-hár
of heitinn es.

---

54. Hǫfuđbađm
þars heiđsæi
á Fjǫrnis
fjǫllum drýgđi.

Haustlǫng.

(Brot).

Þjóðólfr enn Hvinverski ort.

1. Hvé skal gjalla gjǫldum
gunnveggjar brú leggja
raums, þás rǫkkr sœmi,
raddsveif at Þorleifi?
Týframra sék tíva
trigglaust of far þriggja
á hreingǫru hlýri
Hildar fats ok Þjaza.

2. Seggjǫndum fló sagna
snótar úlfr at móti
í gemlis-ham gǫmlum
glammi ó- fyr -skammu.
Settisk ǫrn, þás Æsir,
ár-Gefnar mat báru
(vasa byrgi-Týr bjarga
bleyði-vandr) á seyði.

3. Tormiðluðr vas tívum
-tálhreinn meðal- beina.
Hvat kvað hapta snytrir
hjálmfaldinn mun valda?
Málspakr of nam mæla
már valkastar báru
(vasa Hœnis vinr hánum
hollr) af fornum þolli.

4. Fjallgyldir bað fullan
feðr Meila sér deila
(hlaut) af helgum skutli
(hrafnásar vin blása).
Ving-Rǫgnir lét vagna
vígfrekr ofan sígask,
þars vélsparir váru
varnendr goða farnir.

5. Fljótt bað foldar dróttinn
Fárbauta mǫg Várar
þekkiligr með þegnum
þrymseilar hval deila.
En af breiðum bjóði
bragðvíss at þat lagði
ósvífrandi Ása
upp þjórhluti fjóra.

6. Ok slíðrliga síðan
svangr, vas þat fyr langu,
át af eikirótu
okbjǫrn faðir Mǫrnar,
áðr djúphugaðr dræpi
dólg ballastan vallar
hirði-Týr meðal herða
herfangs ofan stangu.

7. Þá varð fastr við fóstra
farmr Sigynjar arma,
sás ǫll regin œgja,
ǫndurgoðs í hǫndum;
loddi rá við ramman
reimuð Jǫtunheima,
en holls vinar Hœnis
hendr við stangar enda.

8. Fló með fróðgum tíva
fangsæll of veg langan
sveita nagr, svát slitna

sundr Ulfs fađir mundi.
Þá varđ Þórs ofrúni
(þungr vas Loptr) of sprunginn;
málunautr hvats mátti
mildings friđar biđja.

9. Sér bađ sagna hrœri
sorgœra mey fœra,
þás ellilyf Ása,
áttrunnr Hymis, kunni.
Brunnakrs of kom bekkjar
Brísings gođa dísi
girđiþjófr í garđa
grjót-Níđađar síđan.

10. Urđut brattra borđa
byggvendr at þat hryggvir;
þá vas Iđ- međ jǫtnum
-unn nýkomin sunnan.
Gørđusk allar áttir
Ingifreys (at þingi
váru heldr) ok hárar
(hamljót regin) gamlar.

11. Unz hrunsæva hræva
hund, ǫl-Gefnar, fundu,
leiđiþír, ok læva
lund ǫl-Gefnar bundu.
"Þú skalt véltr, nema vélum
(Veiđr mælti svá) leiđir
munstœrandi mæra
mey aptr, Loki, deyja."

12. Heyrđak svá þat (síđan
sveik opt Ása leikum)
hugreynandi Hœnis
hauks flaug bjálfa aukinn;
ok lómhugađr lagđi,
leikblađs Reginn fjađrar
ern, at ǫglis barni
arnsúg fađir Marnar.

13. Hófu skjótt, en skófu
skǫpt, ginnregin brinna;
en sunr biđils sviđnar
(sveipr varđ í fǫr) Greipar.
Þat 's of fát á fjalla
Finns ilja brú minni.
Baugs þák bifum fáđa
bifkleif at Þorleifi.

14. Enn of sér, es jǫtna
ótti lét of sóttan
hellis bǫr á hyrjar
haug Grjótúna baugi.
Ók at ísarnleiki
Jarđar sunr, en dunđi
(móđr svall Meila bróđur)
Mána vegr und hánum.

15. Knáttu ǫll, en Ullar
endilág fyr mági
grund vas grápi hrundin,
ginnungavé brinna;
þás hofregin hafrar
hógreiđar fram drógu
(seđr gekk Svǫlnis ekkja
sundr) at Hrungnis fundi.

16. Þyrmđit Baldrs of barmi
(berg) sólgnum þar dólgi
(hristusk bjǫrg ok brustu,
brann upphiminn) manna.
Mjǫk frák móti hrøkkva
myrk- hreins -baka reinar,
þás vígligan, vagna
vátt, sinn bana þátti.

17. *Brátt* fló bjarga gæti
[band ollu því] 'randa
(ímun-) fǫlr und iljar
íss (vildu svá -dísir).
Varđat hǫggs frá hǫrđum
hraundrengr þađan lengi
trjónu trǫlls ofrúna
tíđr fjǫrlama at bíđa.

18. Fjǫrspillir lét falla
fjálfrs ólágra gjálfra
bǫlverđungar Belja
bólm á randar hólmi.
Þar hné grundar gilja
gramr fyr skǫrpum hamri,
en bergdana bągđi
brjótr viđ jǫrmunþrjóti.

19. Ok harđbrotin herju
heimþingađar Vingnis
hvein í hjarna mœni
hein at Grundar sveini.
Þar svál eđr í Óđins
ólauss burar hausi
stála víkr of stokkinn
stóđ Eindriđa blóđi,

20. áđr ór, hneigihlíđum
hárs ǫl-Gefjon sára
reiđi-Týs et rauđa
ryđs hœlibǫl gœli.
Gǫrla lítk á Geitis
garđi þær of farđir.
Baugs þák bifum fáđa
bifkleif at Þorleifi.

Haraldskvædi.

(Brot).

Þorbjǫrn Hornklofi orti (?).

1. Hlýđi hringberendr,
međan frá Haraldi
segik odda íþróttir
enum afarauđga.
Frá málum munk segja,
þeims ek mey heyrđa
hvíta, haddbjarta,
es viđ hrafn rœddi.

2. Víg vas Valkyrja
(værar né váru),
þekk's þó en fránleita,
es fuglsrǫdd kunni.
Kvaddi en glæhvarma
ok en kverkhvíta
Hýmis hausreyta,
es sat á horni bjarga:

3. "Hvat es ydr, hrafnar?
Hvađan eruđ komnir
međ dreyrgu nefi
at degi ǫndverđum?
Hold lođir í klóum,
en hræs þefr ór munni.
Nær í nótt bjogguđ
þvís vissuđ nái liggja."

4. Hreyfðisk hǫsfjaðri
ok of hyrnu þerði
arnar eiðbróðir,
ok at andsvǫrum hugði.
"Haraldi vér fylgðum,
syni Hálfdanar,
ungum ǫðlingi,
síz ór eggi kómum."

5. "Kunna mant konung,
þanns býr á Kvinnum;
dróttinn Norðmanna
djúpum ræðr kjǫlum,
gollroðnum rǫndum
ok rauðum skjǫldum,
tjǫrguðum árum
ok tjǫldum drifnum."

6. "Úti vill jól drekka,
ef skal einn ráða,
fylkir framlyndi,
ok Freys leik heyja.
Ungr leiddisk eldvell
ok inni at sitja,
vǫttu dúnsfulla
eðr varma dyngju."

---

7. "Heyrðir í Hafrsfirði,
hvé hraustla barðisk
konungr enn kynstóri
við Kjǫtva enn auðga?
Kómu kapps austan
knerrir of lystir
með gínǫndum hǫfðum
ok grǫfnum tinglum.

8. Hlaðnir vǫru hǫlða
ok hvítra skjalda,
vigra vestrœnna
ok Valskra sverða.
Grenjuðu berserkir,
Guðr vas á sinnum,
emjuðu úlfheðnar
ok ísarn glumðu.

9. Freistuðu ens framráða,
es þeim flýja kendi,
allvalds austmanna,
es býr á Útsteini;
stǫðum brá stillir,
es vas styrjar væni;
hlam vas á hlífum,
áðr Haklangr felli.

10. Leiddisk fyr Lúfu
landi at halda
hilmi enum hálsdigra;
hólm lézk at skildi.
Slógusk und sessa,
es sárir váru,
létu upp stjǫlu stúpa,
stungu í kjǫl hǫfðum.

11. Á baki létu blíkja
(barðir vǫru grjóti)
Svafnis salnæfrar
seggir hyggjandi.
Œstusk auðkylfur
ok of Jaðar hljópu
heim ór Hafrsfirði
ok hugðu á mjǫðdrykkju."

12. "Valr lá á sandi
vítt enum eineygja
Friggjar faðmbyggvi,
fǫgnuðum dáð slíkri."

[13. "Annat skulu eiga
ambáttir Danskar,
dísir dramblátar,
at drykkjumálum,
en séđ hergaupur,
es Haraldr hafi
sveltar valdreyra,
en verar þeira bræđi."

14. "Hafnađi Hólmrygja
ok Hǫrđa meyjum,
hverri Heinversku
ok Hǫlga ættar
konungr kynstóri,
es tók konu Dǫnsku."]

Valkyrja:

15. Hversu es fégjǫfull
þeim, es fold verja,
ítra ógnflýtir
viđ inndrótt sína?

Hrafn:

16. Mjǫk eru reifđir
þeir rógbirtingar,
es í Haralds túni
húnum of verpa;
fé 'ru þeir gœddir
ok fǫgrum mækum,
málmi Húnlenzkum
ok mani austrœnu.

17. Þá 'ru þeir reifir,
es vita rómu væni,
ǫrvir at upp hlaupa
ok árar at sveigja,
hǫmlur at slíta
en hái at brjóta,
ríkt vǫrru þeysa
at vísa ráđi.

Valkyrja:

18. Á skálda reiđu
þú þykkisk skil vita,
es greppa ferđir
munt gǫrla kunna,
es međ Haraldi hafask.

Hrafn:

19. Á gerđum sér þeira
ok á gollbaugum
at þeir 'ru i kunnleik viđ konung;
ok á feldum rauđum
vel fagrrenduđum,
sverđum silfrvǫfđum,
serkjum hringofnum,
gyltum andfetlum
ok grǫfnum hjálmum,
hringum handbærum,
es þeim Haraldr valđi.

Valkyrja:

20. Enn seg af berserkjum,
bergir hræsævar!
hversu ér fagniđ
þeims í fólk vađa,
vígdjǫrfum verum?

Hrafn:

21. Úlfheđnar heita
þeirs í orrostum
blóđgar randir bera,
vigrar rjóđa,
es til vígs koma;

þeim's þar sýst saman.
Hugdjǫrfum einum
þar hœfir at standa,
þás skatnar skilvísir
í skjǫld of hǫggva.

Valkyrja:

22. At leikurum ok trúđum
hefk þik lítt fregit:
hverr es ørgáti
þeira Andađar
at húsum Haralds?

Hrafn:

23. At hundi elskar Andađr
ok heimsku drýgir,
at eyrnalausum
ok jǫfur hlœgir.

24. Hinir 'ru ok ađrir,
es of eld skulu
brennuspán bera;
logǫndum húfum
hafask und linda
hældræpir halir.

Glymdrápa.

(Brot).

Þorbjǫrn Hornklofi orti.

1. Hrjóđr lét hæstrar tíđar
harđráđr skipa barđum
bárufáks ens bleika
barnungr á lǫg þrungit.

2. Hilmir réđ á heiđi
(hjaldrskíđs) þrumu (galdra)
(óđr viđ œskimeiđa)
(ey vébrautar) heyja,
áđr gnapsalar Grímnis
gnýstœrandi fœri
rausnarsamr til rimmu
ríđviggs lagar skíđum.

3. Gørđi glamma ferđar
gnýþróttr jǫru þróttar,
helkannandi hlenna
hlymrœks, of trǫđ glymja,
áđr út á mar mœtir
mannskœđr lagar tanna
ræsinađr ok rausnar
rak vébrautar nakkva.

4. Þar svát barsk at borđi,
borđhǫlkvi rak norđan
hlífar valdr til Hildar
hreggs dǫglinga tveggja,
ok orđhœfrir jǫfrar
orđalaust at morđi
(endisk rauđra randa
rǫdd) dynskotum kvǫddusk.

5. Háđi gramr, þás gnúđu,
geira hregg viđ seggi,
frauđ (fnýstu ben blóđi)
bryngǫgl í dyn Skǫglar;
þás á rausn fyr ræsi
[réđ egglituđr] seggir

sæfr gall hjǫrr við hlífar —
hnigu fjǫrvanir [sigri].

6. Grennir þrǫng (at gunni)
gunnmás fyr haf sunnan
(sá vas gramr) ok gumnum
(geðvǫrðr) und sik jǫrðu.
Ok hjálmtamiðr hilmir
hólmreyðar lét ólman
lindihjǫrt fyr landi
lundprúðr við stik bundinn.

7. Ríks (þreifsk reiddra øxa
rymr; knáttu spjǫr glymja)
svartskygð bitu seggi
sverð) þjóðkonungs ferðar;
þás hugfyldra hǫlða,
hlaut andskoti Gauta,
hár vas sǫngr um svírum,
sigr, flugbeiddra vigra.

8. Menfergir bar margar
margspakr (Niðar varga
lundr vann sókn á sandi
sandmens) í bý randir;
áðr fyr eljunfróðum
allr herr Skota þverri
lǫgðis-seiðs af láði
lýbrautar varð flýja.

9. Kømrat yðr né œðri
annarr konungmanna,
gjafli rœmðr, und gamlan
gnapstól, Haraldr! sólar.

Eiríksmál.

(Brot).

Óðinn:

1. Hvat es þat drauma?
Fyr dag hugðumk rísa
Valhǫll at ryðja
fyr vegnu fólki;
vekðak einherja,
bæðak upp rísa,
bekki at breiða,
borðker at leyðra,
Valkyrjur byrla,
sem vísi kœmi —
erumk ór heimi
hǫlða vánir
gǫfugra einna;
svá erumk glatt hjarta!

2. Hvat þrymr þar, Bragi,
sem þúsund bifisk
eðr mengi til-mikit?

Bragi:

Braka ǫll bekkþili,
sem muni Baldr koma
aptr í Óðins sali.

Óðinn:

3. Heimsku mæla skalattu,
enn horski Bragi,
þvít þú vel hvat vitir;
fyr Eiríki glymr,

es hér mun inn koma
jǫfurr í Óđins sali.

4. Sigmundr ok Sinfjǫtli!
rísiđ snarliga
ok gangiđ í gegn grami!
Inn þú bjóđ,
ef Eiríkr sé,
hans erumk nú ván vituđ!

Sigmundr:

5. Hví's þér ván Eiríks
heldr en annarra?

Óđinn:

Þvít mǫrgu landi
hann hefr mæki rođit
ok blóđugt sverđ borit.

Sigmundr:

6. Hví namt hann sigri,
þás þótti snjallr vesa?

Óđinn:

Því at ó-víst
es at vita;
sér Úlfr enn hǫsvi á sjǫt gođa.

Sigmundr:

7. Heill þú nú, Eiríkr!
vel skaltu hér kominn
ok gakk í hǫll, horskr!
hins vildak þik fregna,
hvat fylgr þér
jǫfra frá eggþrimu?

Eiríkr:

8. Konungar 'ru fimm,
kennik þér nafn allra;
emk enn sétti sjálfr
— — — — — — —
— — — — — — —
— — — — — — —

Hákonarmál.

Eyvindr skáldaspillir orti.

1. Gǫndul ok Skǫgul
sendi Gautatýr
at kjósa of konunga,
hverr Yngva ættar
skyldi međ Óđni fara
ok í Valhǫllu vesa.

2. Bróđur fundu þær Bjarnar
í brynju fara,
konung enn kostsama
kominn und gunnfana;
drúpđu dólgárar,
en darrađr hristisk,
upp vas þá hildr of hafiđ.

3. Hét á Háleygi
sem á Hólmrygi
jarla einbani,
fór til orrostu.
Gótt hafđi enn gjǫfli

gengi Norðmanna
œgir Eydana,
stóð und árhjálmi.

4. Hrauzk ór herváðum,
hratt á vǫll brynju
vísi verðungar,
áðr til vígs tœki;
lék við ljóðmǫgu,
skyldi land verja
gramr enn glaðværi,
stóð und gollhjálmi.

5. Svá beit þá sverð
ór siklings hendi
váðir Váfaðar,
sem í vatn of brygði.
Brǫkuðu broddar,
brotnuðu skildir,
glumruðu glymhringar
í gotna hausum.

6. Trǫddusk tǫrgur
fyr Týs ok bauga
hjalta harðfótum
hausar Norðmanna;
róma varð í eyju,
ruðu konungar
skírar skjaldborgir
í skatna blóði.

7. Brunnu beneldar
í blóðgum undum,
lutu langbarðar
at lýða fjǫrvi,
svarraði sárgýmir
á sverða nesi,
fell flóð fleina
í fjǫru Storðar.

8. Blendusk við roðnar
randar und himni;
Skǫglar veðr léku
við skýs of bauga;
umðu oddlár
í Óðins veðri,
hné margt manna
fyr mækis straumi.

9. Sátu þá dǫglingar
með sverð of togin,
með skarða skjǫldu
ok skornar brynjur;
vasa sá herr
í hugum, es átti
til Valhallar vega.

10. Gǫndul þat mælti
(studdisk geirskapti):
"vex nú gengi goða,
es Hákoni hafa
með her mikinn
heim bǫnd of boðit."

11. Vísi þat heyrði,
hvat valkyrjur mæltu
mærar af mars baki;
hyggiliga létu
ok hjálmaðar sátu
ok hǫfðusk hlífar fyrir.

Hákon:

12. "Hví þú svá gunni
skiptir, Geir-Skǫgul?
várum þó verðir gagns frá
goðum."

Skǫgul:

"Vér því vǫldum,
es þú velli helzt,
en þínir fjandr flugu."

13. "Ríđa vit skulum
(kvađ en ríkja Skǫgul)
grœnna heima gođa
Óđni at segja,
at nú mun allvaldr koma
á hann sjálfan at sjá."

14. "Hermóđr ok Bragi!
(kvađ Hropta-Týr)
gangiđ í gegn grami,
alls konungr ferr,
sás kappi þykkir,
til hallar hinig."

15. Ræsir þat mælti
(vas frá rómu kominn,
stóđ allr í dreyra drifinn):
"illúđigr oss
þykkir Óđinn vesa,
sjám vér hans of hugi."

16. "Einherja griđ
þú skalt allra hafa,
þigg þú at Ásum ǫl;
jarla bági!
þú átt inni hér
átta brœđr," kvađ Bragi.

17. "Gerđar várar
(kvađ enn góđi konungr)
viljum vér sjálfir hafa,
hjálm ok brynju
skal hirđa vel,
gótt es til gǫrs at taka."

18. Þá þat kyndisk,
hvé sá konungr hafđi
vel of þyrmt véum,
es Hákon báđu
heilan koma
ráđ ǫll ok regin.

19. Góđu dœgri
verđr sá gramr of borinn,
es sér getr slíkan sefa;
hans aldar
æ mun vesa
at góđu getit.

20. Mun óbundinn
á ýta sjǫt
Fenrisúlfr of fara,
áđr jafngóđr
á auđa trǫđ
konungmađr komi.

21. Deyr fé,
deyja frændr,
eyđisk land ok láđ;
síz Hákon fór
međ heiđin gođ,
mǫrg es þjóđ of þjáđ.

Háleygjatal.

(Brot).

Eyvindr Skåldaspillir orti.

1. Viljak hljóđ
at Hás liđi,
međan Gillings
gjǫldum yppik,
þvít hans ætt
í hverlegi
gálga farms
til gođa teljum.

2. Hinn es Surts
ór sǫkkdǫlum
farmǫgnuđr
fljúgandi bar.

3. Þann, skáldblótr!
skattfœri gat
Ása niđr
viđ járnviđju,
þás þau meir
í Manheimum
skatna vinr
ok Skađi bygđu;

4. sævar beins
ok sunu marga
ǫndurdís
viđ Óđni gat.

5. Þás útrǫst
jarla bági
Belja dólgs
byggva vildi.

6. En Gođlaugr
grimman tamđi
viđ ofrkapp
austrkonunga
Sigars jó,
es synir Yngva
menglǫtuđ
viđ meiđ reiddu.

7. Ok nåreiđr
á nesi drúpir
Vinga meiđr,
þars víkr deilir.
Þar 's fjǫlkunt
of fylkis hrør
steini merkt
Straumeyjarnes.

8. Ok sjá halr
at Hás veđri
hǫsvan serk
hrísgrimnis bar.

9. Varđ Håkon
Hǫgna meyjar
viđr våpnberr,
es vega skyldi,
ok sínn aldr
i odda gný
Freys åttungr
á Fjǫlum lagđi.

10. Ok þar varđ,
es vinir fellu

magar Hallgarđs,
manna blóđi
Stafaness
viđ stóran gný
vinar Lóđurs
vágr of blandinn.

---

11. Ok Sigurđ,
þanns svǫnum veitti
hróka bjór
Haddingja vals
farma-Týs,
fjǫrvi næmđu
jarđráđendr
á Ǫglói.

12. Ok ǫđlingr
ǫlna jarđar
alnar orms
ófælinn varđ
lífs of lattr,
þars landrekar
Týs áttung
í trygđ sviku.

---

13. Þar varđ minstr
meinvinnǫndum
Yngvifreys
ǫndverđan dag
fagnafundr,
es flota þeystu
jarđráđendr
at eyđǫndum;

14. þás sverđálfr
sunnan knúđi
lagar stóđ
at liđi þeira.

---

15. Þeims alt austr
til Egđa býs
brúđr val-Týs
und bœgi liggr.

---

16. Jólna sumbl;
en vér gátum
stillis lof
sem steina brú.

Hǫfudlausn.

Egill Skalla-Grímsson orti.

1. Vestr fórk of ver,
en ek Viđris ber
munstrandar mar;
svás mitt of far.
Drók eik á flot
viđ ísabrot;
hlóđk mærđar hlut
hugknarrar skut.

2. Buđumk hilmir lǫđ,
ák hróđrar kvǫđ.
Berk Óđins mjǫđ

á Engla bjǫđ.
Lof at vísa vann,
víst mærik þann;
hljóđs biđjum hann,
þvít hróđr of fann.

3. Hygg, vísir, at
(vel sómir þat)
hvé ek þylja fat,
ef ek þǫgn of gat.
Flestr mađr of frá,
hvat fylkir vá;
en Viđrir sá,
hvar valr of lá.

4. Óx hjǫrva hlam
viđ hlífar þram.
Guđr óx umb gram,
gramr sótti fram.
Þar heyrđisk þá
(þaut mækis á)
málmhríđar spá,
(sús mest of lá).

5. Vasa villr stađar
vefr darrađar
~~of~~ fyr grams ~~glađar~~ glǫđum
geirvangs~~rađar~~, rǫđum
þars í blóđi
brimils af móđi
vǫllr of þrumđi,
und of glumđi.

6. Hné firđa fit
viđ fleina hnit.
Orđstír of gat
Eiríkr at þat.

7. Fremr munk segja,
ef firar þegja;
frágum fleira
til ~~frama~~ fara þeira.
Œxtu~~sk~~ undir
~~viđ~~ jǫfurs of fundir;
brustu brandar
viđ blár randar.

8. Hlamm ~~heins~~ hryns-ǫđull
viđ hjálmrǫđul;
beit bengrefill,
þat v's blóđrefill.
Frák, at felli
fyr fetils svelli
Óđins eiki
í járnleiki.

9. Þá v's odda at
ok eggja gnat.
Orđstír of gat
Eiríkr at þat.

10. Rauđ hilmir hjǫr,
þar v's hrafna gjǫr,
fleinn ~~hitti~~ sótti fjǫr,
flugu dreyrug spjǫr.
Ól flagđs gota
fárbjóđr Skota;
trađ nipt Nara
náttverđ ara.

11. Flugu hjaldrtranar
of hræs lanar,
vǫrut blóđs vanar
benmás granar.
Sleit und freki,
~~en~~ þás oddbreki
gnúđi hrafni
á hǫfuđstafni.

12. Kom gríđar glæ
á Gjálpar skæ.
Bauđ úlfum hræ
Eiríkr of sæ.

13. Beit fleinn floginn,
þá v's friđr loginn;
vas álmr dreginn,
því v's úlfr feginn.
Brustu broddar,
en bitu oddar.
Báru hǫrvar
af bogum ǫrvar.

14. Verpr broddfleti
međ baugseti
hjǫrleiks hvati,
hann 's blóđskati.
Þróask hér sem hvar
(hugat mælik þar);
frétt 's austr of mar
Eiríks of far.

15. Jǫfurr sveigđi ý,
flugu unda bý.
Bauđ úlfum hræ
Eiríkr of sæ.

16. En munk vilja
frá verum skilja
skapleik skata
(skal mærđ hvata).
Lætr snót saka
sverđ-Frey vaka,
en skæs Haka
skíđgarđ braka.

17. Brýtr bógvita
bjóđr hrammþvita.
Muna hodd-dofa
hringbrjótr lofa.
Glađar flotna fjǫl
viđ Fróđa mjǫl.
Mjǫk 's hilmi fǫl
haukstrandar mǫl.

18. Stóđsk fólk þeygi
fyr fjǫrleygi.
Gall ýbogi
at eggtogi.
Verpr æ brǫndum,
en jǫfurr lǫndum
heldr hornklofi;
hann 's næstr lofi.

19. Jǫfurr hyggi at,
hvé 'k yrkja fat.
Gótt þóttumk þat,
es þǫgn of gat.
Hrœrđak munni
af munar grunni
Óđins ægi
á jǫru fægi.

20. Bark þengils lof
á þagnar rof.
Kannk mála mjǫt
of manna sjǫt.
Ór hlátra ham
hróđr bark fyr gram.
Svá fór þat fram,
at flestr of nam.

21. [Njótiđ bauga
sem Brúnn auga,
vagna váru
eđr viti táru].

Sunatorrek.

Egill Skalla-Grímsson orti.

1. Mjǫk erumk tregt
tungu at hrœra
~~eðr~~ lopt~~vág~~ vægi
ljóðpundara.
Esat vænligt
of viðurs ~~Viðris~~ þýfi,
né hógdrœgt
ór hugar fylgsni.

2. Esa auðþeystr
(þvít ekki veldr
hǫfugligr)
ór hyggju stað
fagnafundr
Friggjar niðja,
árborinn
ór Jǫtunheimum,

3. lystalauss
es lifnaði
[á Náins
nǫkkva Bragi.]
Jǫtuns háls-
-undir þjóta
ná~~ungs~~ins niðr
fyr naustdurum.

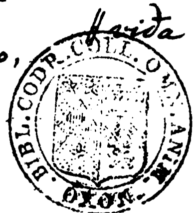
4. Þvít ætt mín
á enda stendr,
~~sem lágir~~ læbarnar
~~lamðar marka.~~ sem limar marka.
Esa karskr maðr,
sás kǫggla berr
frænda hrørs
af fletjum niðr.

5. Þó munk mítt
ok móður hrør
fǫðurfall
fyrst of telja.
Þat berk út
ór orðhofi
mærðar timbr,
máli laufgat.

6. Grimt ~~erumk~~ vasomk hlið,
þaz hrǫnn of braut
fǫður míns
á frændgarði.
Veitk ófullt
ok opit standa
sunar skarð,
es ~~mér sær~~ vann.

7. Mjǫk hefr Rán
nú ryskt of mik;
emk of snauðr
at ástvinum.
Sleit marr bǫnd
mínnar ættar,
snaran þátt
af sjálfum mér.

8. Veizt, ef ~~(of)~~ sǫk
sverði ~~(of)~~ rækak,
vas ǫlsmið
allra tíma.
Hroða vág-brœðr
ef ~~/vega/~~ mættak,
fórk ~~/andvígr/~~ Ægis, andvígr,
~~/Ægis/~~ mani.

9. En ekki
eiga þóttumk
sakar afl
við ~~búðsbana~~ súnarbana
þvít alþjóð
fyr augum verðr
gamals þegns
gengileysi.

10. Mik hefr marr
miklu rœntan
(grimt es fall
frænda at telja),
síðans mínn
á munvega
ættar skjǫldr
af lífi hvarf.

11. Veitk þat sjálfr,
í syni mínum
vasa ills þegns
efni vaxit,
ef randviðr
rǫskvask næði,
unz her-Gauts
hendr of tœki.

12. Æ lét flest,
þaz faðir mælti,
þótt ǫll þjóð
annat segði;
mér upp helt
of herbergi,
ok mítt afl
mest of studdi.

13. Opt kømr mér
~~málu Þjaza~~ mána brúðar
í byrvind
brœðraleysi.
Hyggjumk umb,
es Hildr þróask,
nýsumk hins
ok hygg at því;

14. hverr hugaðr
~~hvar mér hugðr~~
á hlið standimk
annarr þegn
við óðrædi;
þarfk þess opt
[við þrágjǫrnum.]
Verð varfleygr,
es vinir þverra.

15. Mjǫk 's torfyndr,
sás trúa knegum
of alþjóð
elgjar gálga,
þvít niflgóðr
niðja steypir
bróður hrør
við baugum selr.

16. Þat 's ok mælt,
at ~~engi~~ mangi getr
sunar iðgjǫld,
nema sjálfr ali,
~~né þann nið,~~ né þann enn
es ǫðrum sé
borinn maðr
í bróður stað.

17. Erumka þekkt
þjóða sinni,
þótt sér hverr
sáttum haldi.

15.6 finnk þat opt
es féar beiðir

Burr 's býskips
í bœ kominn,
kvánar sun,
kynnis leita.

18\. En mér fens
í fǫstum þokk
hrosta vǫrðr
á hendi stendr;
mákak upp
óró grímu
rýnnis reið
réttri halda;

19\. sízt sun minn
sóttar brími
heiptugligr
ór heimi nam,
þanns ek veit
at varnaði
vamma varr
við námæli.

20\. Þat mank enn,
es upp of hóf
í goðheim
Gauta spjalli
ættar ask,
þanns óx af mér,
ok kynvið
kvánar mínnar.

21\. Áttak gótt
við geirdróttin;
gørðumk tryggr
at trúa hánum,
áðr vinaðr
vagna runni,
sigrhǫfundr,
of sleit við mik.

22\. Blǫtkak því
bróður Vílis,
goðjaðar,
at ek gjarn sjá;
þó 'fr Mímsvinr
mér of fengnar
bǫlva bœtr,
es et betra telk.

23\. Gafumk íþrótt
úlfs of bági
vígi vanr
vammi firða,
ok þat geð,
es gørðak mér
vísa fjandr
af vélǫndum.

24\. Erumk torvelt;
Tveggja bága
njǫrvanipt
á nesi stendr.
Skalk þó glaðr
góðum vilja
ok óhryggr
Heljar bíða.

Sigurdardrápa.

(Brot).

Kormakr Ǫgmundarson orti.

1. (Heyri sunr á) Sýrar
(sannreynis) fentanna
(ǫrr) greppa lætk uppi
jast-Rín (Haralds) mína.

2. Meiðr es mǫrgum œðri
morðteins í dyn fleina;
(hjǫrr fær) hildibǫrrum
(hjarls Sigurði jarli).

3. Hróðr gørik of mǫg mæran
meir Hákonar fleira;
haptsœnis geld hánum
heið. Sitr Þórr í reiðu.

4. Svall, þás gekk með gjallan
Gauts eld hinns styr beldi,
glaðfæðandi Gríðar,
gunnr. Komsk Urðr at
brunni.

5. Hafit maðr ask né eski-
afspring með sér þingat
fésæranda at fœra
-faz. Véltu goð Þjaza.

6. Hver muni vés við -valdi
vægja kind of bægjask,
þvít fúr-Rǫgnir fagnar
fens. Vá gramr til menja.

Vellekla.

(Brot).

Einarr Skálaglam orti.

1. Auk oddneytir úti
eiðvandr flota breiðan
(glaðr) í Gǫndlar veðrum
(gramr svafði bil) hafði;
ok rauðmána reynir
rógsegl Heðins bóga
upp hóf jǫfra kappi
etjulund at setja.

2. Vasat ofbyrjar ǫrva
oddavífs né drífu
sverða sverrifjarðar
svanglýjaði at frýja;
brak-Rǫgnir skók bogna
(barg óþyrmir varga)
hagl ór Hlakkar seglum
(hjǫrs rakkliga fjǫrvi).

3. Margt varð él áðr Ála
austrlǫnd at mun banda
randarlauks af ríki
rœkilundr of tœki;
berk fyr hefnd, þás hrafna,
hljóms lof, (togins skjóma
þat nam) vǫrðr (at vinna)
vann síns fǫður hranna.

4. Rigndi hjǫrs á hersa
hríðremmis fjǫr víða
(þrimlundr of jók Þundi
þegns gnótt) meilregni;
ok hjald-Viðurr hǫlða
haffaxa lét vaxa
laufa veðr at lífum
lífkǫld Hávars drífu.

5. Hjálmfaldinn vann hilmir
harðr (Lopts vinar) barða
(því kom vǫxtr í Vínu
vínheims) fíandr sina,
at forsnjallir fellu
fúrs í Þróttar skúrum,
þat fær þjóðar snytri,
þrír jarlssynir, tírar.

6. Hvarfat aptr áðr erfðan
óðstafr fǫður hafði
(herforðaðr réð Hǫrða)
hjǫrveðrs (konungs fjǫrvi);
varðat Freyr, sás fœri
fólkskíðs, né mun síðan,
(því bregðr ǫld við aðra)
jarls ríki fram slíku.

— — — — —

7. Sjau fylkjum kom silkis
(snúnaðr vas þat) brúna
geymir grundar síma
grandvarr und sik (landi).

8. Ǫll lét senn enn svinni
sǫnn Einriða mǫnnum
herjum kunnr of herjuð
hofs-lǫnd ok vé banda.
At veg jǫtna vitni
valfalls of sæ allan
(þeim stýra goð) geira
garðs Hlórriði farði.

9. Auk herþarfir hverfa,
(Hlakkar móts til blóta
(rauðbríkar fremsk rœkir
ríkr) ásmegni (slíku).
Nú grœr jǫrð sem áðan;
aptr geirbrúar hapta
auðrýrir lætr áru
óhryggva vé byggva.

10. Nú liggr alt und jarli
(ímunborðs) fyr norðan
(veðrgœðis stendr víða)
Vík (Hákonar ríki);
engi varð á jǫrðu
ættum góðr nema Fróði
gæti-Njǫrðr, sás gørði,
geirbríkar, frið slíkan.

11. Enn reið ǫðru sinni
jarl borðmǫrum norðan;
sóknherðir lét sverða
sótt Ragnfrœði at móti.
Hóf und hyrjar kneyfi
(hraut unda fjǫld) Þundar
[þat sleit víg á vági]
vandar dýr at landi.

12. Né fjǫlsnerrinn fyrri
fémildr konungs vildi
(vægðit jarl fyr jǫfri)
Yggs niðr friðar biðja;
búinn lézk valdr, ef vildi
valmey konungr heyja,
hǫlða morðs at halda
(herr fell of gram) velli.

13. Hitt vas meir at Mœra
mordfíkinn lét norðan
fólkverjandi fyrða
fǫr til Sogns of gǫrva.
Ytti Freyr af fjórum
fólklandum (sá branda
Ullr stoð af því allri
yrþjóð) Heðins byrjar.

14. Ok til móts á Meita
mjúkhurðum fram þurðu
með sǫrgœli svarfa
sjau landrekar randa.
Glumði allr, þás Ullar
eggþings Heðins veggjar,
(gnótt flaut nás fyr nesjum)
Nóregr, saman fóru.

15. Varð fyr Vinda myrði,
víðfrægt en, gramr, síðan
gørðisk mest at morði
mannfall, við styr annan.
Hlym-Narfi bað hverfa
hlífar flagðs, ok lagði
-Jálks við ǫndurt fylki
andur- þorf at landi.

16. Strǫng varð gunnr, áðr gunnar
gammi nás und hramma
þrøngvimeiðr of þryngvi
þrimr hundruðum lunda.
Knátti hafs at hǫfðum
(hagnaðr vas þat) bragna
fólkeflandi fylkir
fangsæll þaðan ganga.

---

17. Hitt vas auk, at eykir
aurborðs á vit norðan
und sigrunni svinnum
sunnr Danmarkar runnu,
auk hólmfjǫturs hjálmi
Hǫrða valdr of faldinn
Dofra Danskra jǫfra
dróttinn fund of sótti.

18. Ok við frost at freista
fémildr konungr vildi
myrk- hlǫðynjar -markar
morð-álfs þess 's kom norðan;
þás valserkja virki
veðrhirði bað stirðan
fyr hlym-Njǫrðum hurða
Hagbarða gramr varða.

19. Vasat í gegn, þótt gørði
garð-Rǫgnir styr harðan,
gengiligt at ganga,
geirrásar, her þeira,
þás með fylki Frísa
fór gunn-Viðurr sunnan
(kvaddi vígs) ok Vinda
(vágs blakkriði) Frakka.

20. Þrymr varð logs es lǫgðu
leikmiðjungar Þriðja
(arngreddir varð) odda
(andvígr) saman randir.
Sundfaxa kom Sǫxum
sœki-Þróttr á flótta;
þar 's svá gramr með gumnum
garð yrþjóðum varði.

---

21. Flótta gekk til fréttar
felli-Njǫrðr á velli,
draugr gat dólga Ságu
dagráð Heðins váða;

auk haldboði hildar
hrægamma sá ramma;
Týr vildi sá týna
teinhlautirs fjǫr Gauta.

22. Háði jarl, þars áðan
engi mannr und ranni,
hyrjar þing, at herja,
hjǫrlautar, kom Sǫrla.
Bara maðr lyngs enn lengra
loptvarðaðar barða
(alt vann gramr of gengit
Gautland) frá sæ randir.

23. Valfǫllum hlóð vǫllu
(varð ragna konr gagni)
hríðar áss (at hrósa)
[hlaut Óðinn val] Fróða.
Hver sé if, nema jǫfra
ættrýri goð stýra?
Rammaukin kveðk ríki
ragn Hákonar magna.

24. Hvar viti ǫld und einum
jarðbyggvi svá liggja
(þat skyli herr of hugsa)
hjarl ok sextán jarla?
Þess ríðr fúrs með fjórum
fólkleikr Heðins reikar
logskundaðar lindar
lofkendr himins endum.

Húsdrápa.

(Brot).

Úlfr Uggason orti.

1. Hoddmildum ték hildar
hugreifum Óleifi
(hann vilk at gjǫf Grímnis)
geðfjarðar lá (kveðja).

2. Ráðgegninn bregðr ragna
rein- at Singasteini
frægr við firna slœgjan
Fárbauta mǫg -vári;
móðǫflugr ræðr mœðra
mǫgr hafnýra fǫgru
(kynnik) áðr ok einnar
átta (mærðar þáttum).

3. Innmáni skein ennis
andóttr vinar banda;
áss skaut œgigeislum
orðsæll á men storðar;
en stirðþinull starði
storðar leggs fyr borði
fróns á fólka reyni
fránleitr ok blés eitri.

4. Fullǫflugr lét fellir
fjall-Gauts hnefa skjalla
(ramt mein vas þat) reyni
reyrar leggs við eyra;
Viðgymnir laust Vimrar
vaðs af fránum naðri

hlusta grunn við hrǫnnum.
Hlaut innan svá minnum.

5. Ríðr á bǫrg til borgar
bǫðfróðr sunar Óðins
Freyr ok fólkum stýrir
fyrstr enum golli byrsta.

6. Kostigr ríðr at kesti
kynfróðs, þeims goð hlóðu,
hrafnfreistaðar hesti
Heimdallr at mǫg fallinn.

7. Ríðr at vilgi víðu
víðfrægr, en mér líða,
Hropta-Týr, of hvapta
hróðrmál, sunar báli.
Þar sigrunni svinnum
sylgs valkyrjur fylgja
heilags tafns ok hrafna.
Hlaut innan svá minnum.

8. Fullǫflug lét fjalla
fram haf-Sleipni þramma
Hildr, en Hropts of gildar
hjálmelda mar feldu.

9. Þar kømr á, en æri
endr bark mærð af hendi,
(ofrak svá) til sævar,
sverðregns (lofi þegna).

Þórsdrápa.

(Brot).

Eilífr Guðrúnarson orti.

1. Flugstalla réð felli
fjǫrnets goða at hvetja
(drjúgr vas Loptr at ljúga)
lǫgseims faðir heiman;
geðreynir kvað grœnar
Gauts herþrumu brautir
vilgi tryggr til veggjar
viggs Geirrǫðar liggja.

2. Geðstrangrar lét gǫngu
Gammleið Þóarr skammu
(fýstusk þeir at þrýsta
þorns niðjum) sik biðja;
þás gjarðvenjuðr gørðisk,
Gandvíkr skǫtum ríkri,
endr til ýmsa kindar,
Iðja setrs, frá Þriðja.

3. Gǫrr varð í fǫr fyrri
farmr meinsvarans arma,
sóknar, hapts, með svipti
sagna, galdrs, en Ragnir.
Þylk granstrauma Grímnis;
gall- manntælir halla
-opnis ilja gaupnum
Endils á mó spendi.

4. Ok , -gangs vanir gengu
gunn- vargs (himintargu)
fríðar (vers til fljóða

frumseyris kom dreyra),
þás bǫlkveitir brjóta
bragđmildr Loka vildi
bræđivændr á brúđi
bág sefgrímnis mága.

5. Ok vegþverrir vǫrru
vann fetrunnar Nannu
hjalts af hagli oltnar
hlaupár of ver gaupu.
Mjǫk leiđ ór stađ støkkvir,
stikleiđar veg breiđan,
urđar þrjóts, þars eitri
œstar þjóđár fnœstu.

6. Þars í ' -mǫrk fyr (markar)
málhvettan byr- settu
(né hvelvǫlur hálar)
hóf skotnađra (sófu),
knátti hreggi hǫggvin
hlymþél viđ mǫl glymja,
en fellihryn fjalla
Feđju þaut međ steđja.

7. Harđvaxnar sér herđir
hallands of sér falla
(gatat) mar njótr (enn neytri)
Njarđ- (ráđ fyr sér) -gjarđar.
Þverrir lætr, nema þyrri,
þorns barna sér, marnar
snæriblóđ, til svíra
salþaks megin vaxa.

8. Óđu fast (en) fríđar
(flaut) eiđsvara Gauta
setrs, víkingar snotrir,
(svarđ-) runnar (-fen) gunnar!
Þurđi hrǫnn at herđi
hauđrs runn, (kykva nauđar)
jarđar skafls af afli
(áss!) hretviđri blásin.

9. Unz međ ýta sinni
(aflraun vas þat) skaunar
á seil himinsjóla
sjálflopta kom Þjálfi.
Háđu stáli stríđan
straum hrekk-Mímis ekkjur;
stop-hnísu fór steypir
stríđlundr međ vǫl Gríđar.

10. Né djúp- akarn drápu
dólgs vamms firum glamma
stríđkveđjǫndum stǫđvar
stall viđ -rastar falli.
Ógndjarfan hlaut arfi
eiđ- Jarđar -ljúg meiđa.
Skalfa Þórs né Þjálfa
þróttarsteinn viđ ótta.

11. Ok siđuna síđan
sverđs, liđhatar, gerđu,
hlífar, borđs viđ Hǫrđa
harđ-Gleipnis dyn barđi;
áđr hylhríđar hæđi
hrjóđendr fjǫru þjóđar
viđ skyld-Breta skytju,
skáleik! Heđins reikar.

12. Dreif međ dróttar kneyfi
(dólg- Svíþjóđar kólgu
sótti -ferđ á flótta)
flesdrótt Ívu nesja.
Þás funhristis fasta,
flóđrifs Danir, stóđu,
knáttu Jólnis, ættir,
útvés fyrir lúta.

13. Þars íþróttar hersa
þornranns hugum bornir,
hlymr varð hellis Kumra,
hringbálkar fram gingu.
Laust of fœrðr í fasta
(friðsein vas þar) hreini
gnípu hlǫðr á greypum
grán hǫtt Fenris kvánar.

14. Auk hám loga himni
hall- fylvingum -vallar
tráðusk þar við troði
tungls brá solar þungu.
Húfstjóri braut hváru
hreggs vafreyða tveggja
hlátr-elliða hellis
hundfornan kjǫl sprundi.

15. Fátíða nam frœði
fjarðeplis kván jarðar;
mœrar leggs né mǫgðu
menn ǫlteiti kenna.
Álmtaugar, laust, Ægir!
angrþjóf sega tangu
Óðins afli soðnum
áttruðr í gin Suðra.

16. Svát (hraðskyndir) handa
hrapmunnum svalg (gunnar!)
lyptisylg á lopti
langvinr síu Þrangvar;
þás ørþrásis eisu
áss hrímnis fló drósar
til þrámóðnis Þrúðar
þjóst- af Greipar -brjósti.

17. Bifðisk hǫll, þás hǫfði
heiðrekr of kom breiðu
und fletbjarnar fornan
fótlegg, þurnis, veggjar.
Ítr gulli laust Ullar
jótrs vegtaugar þrjóti
meina niðr í miðjan
mest bifgyrðil nestu.

18. Glaums niðjum fór gǫrva
gramr með dreyrgum hamri,
of salvanið- Synjar
sigr hlaut arin- -brauti.
Kom at tvíviðar Tývi
tollr, -karms sá es harmi,
brautar liðs, of beitti
bekk- falljǫtuns rekka.

19. Herblótinn vá hneitir
hógbrotningi skógar
undirjálfrs at álfi
Álfheims bliku kálfa;
né liðfǫstum Lista
látr- valrugar máttu
aldrminkanda -eldar
Ellu steins of bella.

---

20. Vreiðr stóð Vrǫsku bróðir,
vá gagn faðir Magna.
Skalfa Þórs né Þjálfa
þróttarsteinn við ótta.

---

21. Þrǫngvir gein við þungum
þangs rauðbita tangar
kveldrunninna kvenna
kunleggs alinmunni.

Hákonardrápa.

(Brot).

Hallfreðr Vandræðaskáld orti.

1. Askþollum stendr Ullar
austr at miklu trausti
rœkilundr enn ríki
randfárs brumaðr hári.

2. Grams rúni lætr glymja
gunnríkr, hinn 's hvǫt líkar,
Hǫgna hamri slegnar
heiptbráðr umb sik váðir.

3. Sannyrðum spenr sverða
snarr þiggjandi viggjar
barrhaddaða byrjar
biðkván und sik Þriðja.

4. Breiðleita gat brúði
Báleygs at sér teygja
stefnir stǫðvar hrafna
stála ríkismálum.

5. Ráð lukusk, at sá, síðan,
snjallráðr konungs spjalli
átti eingadóttur
Ónars viði gróna.

6. Hykk fleygjanda frakkna
(ferr jǫrð und menþverri)
ítra eina at láta
Auðs systur mjǫk trauðan.

7. Ok geirrótu gǫtvar
gagls við strengjar hagli
hungreyðǫndum hanga
hlýðut járni sýðar.

8. Ólítit brestr úti
unndýrs frǫmum runnum
hart á Hamðis skyrtum
hryngráp Egils vápna.
Þaðan verða fǫt fyrða,
fregnk gǫrla þat, Sǫrla
rjóðask bjǫrt í blóði.
Benfúr meïlskúrum.

Óláfsdrápa.

(Brot).

Hallfreðr Vandræðaskáld orti.

1. Tólf vas elds at aldri
ýsetrs hati vetra,
hraustr þás herskip glæsti
Hǫrðavinr ór Gǫrðum;
hlóðu Hamðis klæðum
hjǫrva gnýs ok skýjum
hilmis menn sem hjálmum
hlýrvigg, en mól stýri.

2. Hilmir lét at Hólmi
hræskóð roðin blóði
(hvat of dylði þess hǫldar?)
hǫrð ok austr i Gǫrðum.

3. Svá frák hitt at háva
hǫrgbrjótr í stað mǫrgum
(opt kom hrafn at heiptar)
hlóð valkǫstu (blóði).

4. Endr lét Jamta kindir
allvaldr í styr falla
(vanðisk hann) ok Vinða
végrimmr (á þat snimma).
Hættr vas hersa dróttinn
hjǫrdjarfr Gota fjǫrvi;
gollskerði frák gørðu
geirþey á Skáneyju.

5. Bǫðserkjar hjó birki
barklaust í Danmarku
hleypimeiðr fyr Heiða-
hlunnviggja -bœ sunnan.

6. Tíðhǫggvit lét tyggi
Tryggva sunr fyr styggvan
leiknar hest á lesti
ljótvaxinn hræ Saxa;
vinhróðigr gaf víða
vísi margra Frísa
blǫkku brúnt at drekka
blóð kveldriðu stóði.

7. Rógs brá rekka lægir
ríkr Valkera líki;
herstefnir lét hrǫfnum
hold Flæmingja goldit.

8. Gørðisk ungr við Engla
óvægr konungr bægja;
naddskúrar réð nœrir
Norðimbra þvi morði.
Eyddi úlfa greddir
ógnblíðr Skotum víða
(gørði seims) með sverði
(sverðleik í Mǫn skerðir).

9. Ýdrauga lét Ægir
eyverskan her deyja
(Týr vas tjǫrva dýrra
tírar gjarn) ok Íra.
Barði Brezkrar jarðar
byggvendr ok hjó tyggi
(gráðr þvarr geira hríðar
gjóði) Kumbrskar þjóðir.

Erfidrápa Óláfs Tryggvasonar.

(Brot).

Hallfreðr Vandræðaskáld orti.

1. Flugþverrir nam fyrri
frægr aldrigi vægja,
heldr kvað hauka skyldir
hugrekki sér þekkja.

2. Geta skal máls, es mæla
menn at vápna sennu
dólga fangs við drengi
dáðǫflgan gram kváðu.

Baða hertryggðar
~~Hratt fortrygðar~~ hyggja
hnekkir sínna rekka
(þess lifa þjóðar sessa
þróttar-orð) á flótta.

3. Hykk víst til mjǫk mistu
(mǫrg kom drótt á flótta)
gram, ðanns gunni framði,
gengis Þrœnzkra drengja.
Nœfr vá einn við jǫfra
allvaldr tváa snjalla
(frægt 's til slíks at segja
~~siðr~~ síðar) ok jarl enn þriðja.

4. Hept vas lítt (á lopti
liðu ǫrvar fram gǫrva)
brodda flaug, áðr bauga
brjótendr skyti spjótum.
Orð vas hitt at harðast
hvarkunnr fyr lǫg sunnan:
mest í málma gnaustan
minn dróttinn fram sótti.

5. Sótti herr, þars hætti,
hundmargr drasil sunda,
en hjálmsprotum hilmir
harðfengr Dǫnum varði;
fellu þar með þolli
þeim skævaðar geima
(mein hlautk af því) mínir
(meir) hollvinir fleiri.

6. Herskerðir klauf harðan
(hann gekk reiðr of skeiðar)
svarðar stofn með sverði
sunnr eldviðum kunnum.
Kunni gramr at gunni
(gunnþinga á hjǫr þunnum
éarn münnüm

margr lá heggr of hǫggvinn)
~~hold barkaðra~~ sarka.
holdbarkar rá

7. Varð of Vinda myrði
vígskýs (~~enn~~ þat lýsik)
rammr und randar himni
rymr [knáttu spjǫr glymja].
Hirðir stóðsk ~~við~~ harðan með
hnitvegg ~~með~~ fjǫld seggja við
viðis veltireiðar
vargholl þrimu marga.

8. Upp sǫgðu lǫg (lagðisk
líf skjótt firum) hlífa,
gnóg til gumna feigðar,
gelkn við randar belku.

9. Leitt hykk Leifa brautar
lognárungum váru
geirs við gumna stjóra
geigurþing at eiga,
þás fákhlaðendr ~~fræknir~~ fræknum
farligs at vin jarla
húfs með hamri þœfðar
hringskyrtur fram gingu.

10. Sukku niðr af Naðri
(naddfári) í boð sárir
(baugs gǫrðut við vægjask)
verkendr ~~megin~~serkjar; heðins
vanr mun Ormr, þótt Ormi
aldýrr konungr stýri,
hvars skríðr með lið lýða,
lengi slíkra drengja.

11. Eigi látask ýtar
enn, þeirs ~~víða~~ nenna, viðast
fremra mann of finna
fólkreifum Óleifi.

12. Firðisk vætr, sás varði
víð lǫnd, Breta stríðir
bleyðifirðr við bráðan
bekkdóm Heðins rekka.
Hann lét of sǫk sanna
(sverðjálmr óx þar) verða
[skilit frák] (fyr skylja)
skóð ~~mær~~ roðin blóði.

13. Hverr vas hræddr við ǫrvan
hugdyggvan son Tryggva
(óðusk málmþings meiðar)
maðr und sólar jaðri.

14. Mundit lung et langa
læsíks und gram ríkjum
(blóð kom á þrǫm þíðan)
þjóð varliga hrjóða,
meðan ítrs vinir áttu
innan borðs at morði
(sú gørðisk vel) varða
(verðung) jǫfurs sverðum.

15. Harðger~~vum~~ lét hjǫrvi
hólms verða Týr sverða
vind á víðu sundi
vígþey Heðins meyjar.
Áðr en Ormi næði
Eiríkr eðr hlut meira,
mǫrg óð bitr í blóði
benkneif fyr Óleifi.

16. Ítrfermðum réð Ormi
orðsæll jǫfurr norðan
(snǫrp varð at þat sverða
snót) Eiríki á móti,
en húfjǫfnum hefnir
hlýrs þeim gota stýrði
(áðr óx umb gram góðan
gunnr) Hákonar sunnan.

17. Gótt es gǫrva at frétta
(gunnr óx fyr haf sunnan,
sverð bitu feigra firða
fjǫrrǫnn) at því mǫnnum,
hvern rakkligast rekka
randláðs viðir kváðu
(Surts ættar vinnk sléttan
sylg) Óláfi fylgja.

18. Ógrœðir sá auða
armgrjóts ~~Trǫnu~~ fljóta
(hann rauð geir at gunni
glaðr) ok báða Naðra,
áðr hjaldrþorinn heldi
hugframr bǫð ramri
snotr af snœris vitni
sunds Þorketill undan.

19. Veitkat hitt hvárt Heita
hungrdeyfi skalk leyfa
dynsæðinga dauðan
dýrbliks eða þó kvikvan;
alls sannliga segja
(sárr mun gramr at hváru;
hætt 's til hans at frétta)
hvárttveggja mér seggir.

20. Sagðr vas mér, en meira
munuma stríð of bíða,
lýðum firðr ok láði
landvǫrðr fyr sæ handan;
væri oss, þótt ærir
elds þeim svikum beldi,
heila líkn, ef, hauka
háklifs, jǫfurr lifði.

21. Norđr eru ǫll of orđin
auđ lǫnd at gram dauđan.
Allr glepsk friđr af falli
flugstyggs sunar Tryggva.

22. ~~Sámr~~ vas árr of ævi
odd~~bragđs~~ ~~hinn~~ 's þat sagđi,
at lofđa gramr lifđi,
læstyggs sunar Tryggva.
Vesa kveđr ǫld ór éli
Aláf kominn stála;
menn geta máli sǫnnu
(mjǫk 'es verr en svá) ferri.

23. Mundut þess, ~~alls þegnar~~
þrótthardan gram sóttu
frák, međ liđi lýđa,
landher~~đar~~ skǫp verđa,
at mundjǫkuls myndi
margdýrr koma ~~stýrir~~
(geta þykkjat mér gotnar
glíkligs) ór styr slíkum.

24. Enn segir auđar kenni
austr malma gnaustan
seggr frá sárum tyggja
sumr eđa brott of komnum.
Nú 's sannfregit sunnan
siklings ~~ór~~ styr miklum
(kannkak margt viđ manna)
morđ (veifanar orđi).

25. Norđmanna hykk nenninn
(nú 's þengill framgenginn,
dýrr hné dróttar stjóri)
dróttin und lok sóttan.
Grams ~~dauđi~~ brá gleđi
góđs ófárar þjóđar.
Allr glepsk friđr af falli
flugstyggs sunar Tryggva.

26. Ilt ~~vas~~, þaz úlfs sultar,
opt, þverri stóđk ferri,
mest þars málmar ~~gnustu~~ [illegible]
mein, þótt smátt sé und [illegible]
Skiliđr emk viđ skylja;
skálmǫld hefr því valdit;
~~vættik~~ virđa dróttins
vil 's mest ok dul flestum.

27. Hefk þanns hverjum jǫfri
heiptfíknum varđ ríkri
und niđbyrđi Norđra
norđr gođfǫđur orđinn;
bíđa munk þess, 's breiđan
barđmána vann skarđan,
margaukanda mækis
móts aldrigi bót[illegible]

28. Fyrr mun [illegible] nar,
hugreifum [illegible]
(hann vas menskra manna
mest gótt) í tvau bresta,
áđr en glíkr at góđu
gœđingr muni fœđask.
Kœns hafi Kristr enn hreini
konungs ǫnd ofar lǫndum.

Sigtryggsdrápa Silkiskeggs.

(Brot).

Gunnlaugr Ormstunga Illugason orti.

1. Elr sváru skæ
Sigtryggr við hræ.

- - -- —

2. Kannk máls of skil,
hvern mæra vil
konungmanna kon:
hann 's Kvarans son.

3. Muna gramr við mik
(venr gjǫfli sik,
þess m'n grepp vara)
gollhring spara.
Segi hildingr mér,
ef heyrði sér
dýrligra brag;
þat 's drápulag.

Víkingarvísur.

Sighvatr Þórðarson orti.

1. Langt bar út enn unga
jǫfra kund ~~at sundi~~
(þjóð ugði sér síðan)
sæmeiðr (konungs reiði).
(Kannk til margs) en (manna
minni) fyrsta sinni
hann rauð œstr fyr austan
úlfs fót við sker Sóta.

2. Þat vas enn at ǫnnur
Áláfr, né svik fálusk,
odda þing í eyddri
Eysýslu gekk heyja.
Sitt áttu fjǫr fótum
(fár beið ór stað sára)
enn þeirs undan runnu,
allvaldr! búendr gjalda.

3. Hríð varð stáls í stríðri
strǫng Herdala-gǫngu
Finnlendinga at fundi,
fylkis niðs en þriðja.
En austr við lá leysti
leið víkinga skeiðar.
Balagarðs at borði
brimskíðum lá síða.

4. Enn kváðu gram Gunnar
galdrs upphǫfum valda
(dýrð frák þeims vel varðisk
vinnask) fjórða sinni;
þás ólítill úti
jǫfra liðs á miðli
friðr gekk sundr í sliðri
Suðrvík Dǫnum kuðri.

5. Víg vant, hlenna hneigir!
hjálmum grimt et fimta
(þolðu hlýr fyr hári
hríð Kinnlima síðu),
þás við rausn at ræsis
reið herr ofan skeiðum,
en í gegn at gunni
gekk hilmis lið rekkum.

6. Rétt 's atsókn, en sétta
(snarr þengill bauð Englum
at) þars Óláfr sótti
(Yggs) Lundúna bryggjur.
Sverð bitu Vǫlsk, en vǫrðu
víkingar þar díki;
átti sumt í sléttu
Suðvirki lið búðir.

7. Enn lét sjaunda sinni
sverðþing háit verða
endr á Úlfkels landi
Áláfr, sem ferk máli.
Stóð Hringmaraheiði
(herfall vas þar) alla
Ellu kind, en olli
arfvǫrðr Haralds starfi.

8. Veitk at víga mœtir,
Vildum háttr, enn átta
(styrkr gekk vǫrðr) at virki
(verðungar) styr gerði.
Sínn máttut bœ banna
borg Kantara (sorgar
mart fekk prúðum Pǫrtum)
portgreifar Óleifi.

9. Vann ungr konungr Englum
ótrauðr skarar rauðar;
endr kom brúnt á branda
blóð í Nýjamóðu.
Nú hef orrostur austan,
ógnvaldr! níu talðar;
herr fell Danskr þars dǫrrum
dreif mest at Óleifi.

10. Tegr vas full í fǫgrum
fólkveggs drífat-hreggi
(helt sem hilmir mælti)
Hringsfirði (lið þingat).
Ból lét hann á Hœli
hátt, 's víkingar áttu,
(þeir báðut sér síðan
slíks skotnaðar) brotna.

11. Óláfr! vant þars jǫfrar
ellifta styr fellu;
(ungr komt af því þingi
þollr) í Gríslupollum.
Þat frák víg at vítti
Vilhjálms fyr bœ hjálma
(tala minst es þat telja)
tryggs jarls háit-snarla.

12. Tǫnn rauð tólfta sinni
tírfylgjandi ylgjar.
(Varð) í Fetlafirði
(fjǫrbann lagit mannum)

13. Þrettánda vann Þrœnda
(þat v's flótta bǫl) dróttinn
snjallr í Seljupollum
sunnarla styr kunnan.
Upp lét gramr í gamla
Gunnvaldsborg of morgin
(Geirfiðr hét sá) gǫrva
gengit jarl of fenginn.

14. Málms vann, Mœra hilmir,
munnrjóðr, es kom sunnan,
gang, þars gamlir sprungu
geirar, upp at Leiru.
Varð fyr víga-Njǫrðum
Varrandi (sæ fjarri)
brendr á bygðu landi
(bœr heitir svá) Peitu.

15. Ríkr kvað sér at sœkja
Sauðungs konungr nauðir
fremðar gjarn í fornu
fund Hákonar sundi.
Strangr hitti þar þengill
þann jarl, es varð annarr
œztr ok ætt gat bezta,
ungr, á Danska tungu.

Knútsdrápa.

(Brot).

Sighvatr Þórðarson orti.

1. Ok senn sunu
slό hvern ok þó
Aðalráðs eða
út flæmði Knútr.

---

2. Knútr 's und himnum.
Hykk ætt at frétt
Haralds í her
hug vel duga.
Lét lýrgǫtu
lið suðr ór Nið
Óláfr jǫfurr
ársæll fara.

3. Þurðu norðan
(namsk þat) með gram
til slétts svalir
Silunds kilir.
En með annan
Ǫnundr Dǫnum
á hendr at há
her Sœnskan ferr.

4. Lét lǫnd lokit
liðs gramr saman
marbeðjum með
mǫrg nefbjǫrgum.
Gnúði fyr gnóð
grá hjálmunlá;
þreifsk brims þríma
Þundar umb ǫndr.

5. Máttut dróttnar
Danmǫrk spanit
und sik sǫkum
snarir herfarar.
Þá lét skjótla
Skáney Dana
hlǫðr herjaða.
Hǫfuð- fremstr -jǫfurr.

6. Knútr 's und himnum.
Hér austan ferr
fríðr fylkis niðr
fráneygr Dana.

Skreið vestan viðr,
vár-glæstr, sás bar
út andskota
Aðalráðs þaðan.

7. Ok báru í byr
blá segl við rá
(dýr v's dǫglings fǫr)
drekar landreka.
En þeirs kómu
kilir vestan til
um -leið liðu
Limafjarðar brim-.

8. Léta af jǫfurr
(ætt manna fannsk)
Jótlands etask
ílendr (at því).
Vildi foldar
fæst rán Dana
hlífskjǫldr hafa.
Hǫfuð- fremstr -jǫfurr.

9. Kómu fylki
farlystir, 's bar
hervíg í hug,
hafanda staf.
Rauf ræsir af
Rúmsveg suman
kærr keisara
Klúspetrúsi.

10. Svá m'n fár feril
fetum suðr metinn
hringdrífr hafa.
Hǫfuð- fremstr -jǫfurr.

11. Ok Ellu bak
at lét hinn 's sat
Ívarr ara
Jórvík skorit.

Bersǫglisvísur.

Sighvatr Þórðarson orti.

1. Vask með gram, þeims gumnum
goll bauð dróttinhollum;
nafn fekk hann en hrǫfnum
hræ þess konungs ævi.
Fullkerska sák falla
(fráneggjum sunr gránum
gaf margan val vargi)
verðung (konungs sverðum).

2. Fylgðak þeim, es fylgju
fémildum gram vildi
(nú þegnar frið fagna)
feðr þínum vel mína;
vasat á hæl með hjǫrvi
hlið, þars stóðk í miðjum
hrœsinn (skal með hrísi)
hers flokki (við þjokkva).

3. Gekk við móð enn mikla,
Magnús! alt í gǫgnum
ferð, þars flokkar bǫrðusk,
faðir þinn liði sínu.
Varði hart, en hjǫrtu
hugfull við þat skullu,
(Óláfr réð svá) jǫfra
erfðir (fram at hverfa).

4. Hét, sás fell á Fitjum,
fjǫlgegn ok réð hegna
heiptar rán, en hánum,
Hákun, firar unnu.
Þjóð helt fast á fóstra
fjǫlblíðs lǫgum síðan
(enn eru af því minni)
Aðalsteins (búendr seinir).

5. Rétt hykk kjósa knáttu
karlfólk ok svá jarla,
af því eignum lofða
Óláfar frið gáfu.
Haralds arfi lét haldask
hvardyggr ok sunr Tryggva
lǫg, þaus lýðar þágu
laukjǫfn af þeim nǫfnum.

6. Ungr vask með þér, þengill!
þat haust es komt austan;
einn, stillir! mátt alla
jǫrð hegna (svá fregnisk).
Himin þóttisk þá heiman
hafa, es landa krafðir,
lofðungs burr! ok lifðir,
landfólk tekit handum.

7. Fǫður Magnúss létk fregna
fólgin jǫfurs dólga
orð, þaus eyru heyrðu
ór, á svik hvé fóru;
mál bark hvert af heilum
hug, því eigi brugðumk,
(ek vissa þó) ossum
(ótta) lánardróttni.

8. Skalat ráðgjǫfum reiðask
(ryðr þat, konungr!) yðrum,
(dróttins orð til dýrðar)
dǫglingr! við bersǫgli.
Hafa kveðask lǫg, nema ljúgi
landherr, búendr verri
endr í Úlfasundum
ǫnnur, en hézk mǫnnum.

9. Fregnk at suðr með Sygnum
Sighvatr hefr gram lattan
fólkorrostu at freista;
ferk ef þó skulum berjask.
Fǫrum í vápn ok verjum
vel (tyst) konung, lystir,
(hvé lengi skal), hringum,
(hans grund?) til þess fundar!

10. Hverr eggjar þik, harri
heiptar strangr! at ganga
(opt reynir þú) þínum
(þunn stál) á bak málum?
Fastorðr skyli fyrða
fengsæll vesa þengill;
hœfir heit at rjúfa,
hjaldrmǫgnuðr! þér aldri.

11. Hverr eggjar þik hǫggva,
hjaldrgegnir! bú þegna?
Ofrausn es þat jǫfri
innan lands at vinna.

Engr hafði svá ungum
áðr bragningi ráðit;
rán hygg rekkum þínum,
(reiðr 's herr) konungr! leiðask.

12. Gjalt varhuga, veltir,
viðt þeims nú ferr hiðra,
þjófs! (skal hǫnd í hófi)
hǫlða kytt (of stytta).
Vinr 's sás, varmra benja,
vǫrnuð býðr, en hlýðið,
tármútaris teitir!
til hvat búmenn vilja.

13. Hætt 's þaz allir ætlask
(áðr skalk við því ráða)
hárir menn, es heyrik,
hót skjǫldungi at móti.
Greypt 's þaz hǫfðum hnepta
heldr ok niðr í feldi
(slegit hefr þǫgn á þegna)
þingmenn nǫsum stinga.

14. Eitt es mál, þaz mæla,
mínn dróttinn leggr sína
eign á óðal þegna,
ǫfgast búendr gǫfgir.
Rán mun seggr, es sína
selr út, í því telja,
flaums at fellidómi
fǫðurleifð konungs greifum.

15. Syni Óláfs biðk snúðar
(síð kveða aptans bíða
óframs sǫk; meðal okkar
alt 's háligt) svá mála.
Erumk, Magnús, vægnir;
vildak með þér mildum
(Haralds varðar þú hjǫrvi
haukey) lifa ok deyja.

16. Óláfr létumk jǫfra
órýrr framast (dýrða
urðu drjúg ens digra
dróttins þing) með hringum.
Goll bark jafnt of allan
aldr ok herverk sjaldan
hrygg á hvárritveggja
hendi flotna sendis.

17. Sighvats hugir, 's hittik,
Harða Knúts í garði,
mildr nema mjǫk vel skáldi
Magnús konungr fagni.
Fórk með feðrum þeira
(fekk mér ungum tunga
golls; vask enn með ǫllu
óskeggjaðr þá) beggja.

Óláfsdrápa Sœnska.

(Brot).

Óttarr Svarti orti.

1. (Jǫfurr heyri upphaf)
ofrask mun konungs lof,
háttu nemi hann rétt
hróðrs míns, (bragar síns.)

2. Þengill vas þegar ungr
þreksgǫrr ok vígǫrr;
haldask biðk hans aldr,
hann telk yfirmann.

3. Ǫrn of ~~otr~~ drekkr undarn,
ylgr fær at hræm sylg,
opt of rýðr úlfr kjapt,
ari getr verð þar.

4. Braut, en breki þaut,
borð, óx viðar morð,
meðr fengu mikit veðr,
mjó fyr ofan sjó.

5. Vísi tekr (víg-Freys)
víst austr munarlaust
(alldar hefr allvaldr)
Óska víf (gótt líf).

6. Folk of vera folk-Baldr,
fár má konungs svá,
en reifir Ólaifr,
en framr Svía gramr.

Hrynhenda.

(Brot).

Arnórr Jarlaskáld orti.

1. Magnús! hlýð til máttigs óðar!
Manngi veit ek fremra annan;
yppa ráðumk yðru kappi,
Jóta gramr! í kvæði fljótu.
Haukr réttr est þú, Hǫrða
dróttinn!
Hverr gramr es þér stórum verri;
meiri verði þinn en þeira
þrifnuðr, allr, unz himinn rifnar.

---

2. Herskip vant af harða stinnum
hlunni geyst í salt et eystra.
Skjǫldungr! stétt á skǫrum
hvéldan
skeiðarhúf með Gerzku reiði.
Vafðir lítt, en vendir bifðusk,
varta hrǫkk, en niðr nam søkkva
(geystisk hlýr en hristisk bára)
hrími stokkin búin gríma.

3. Rauðar báruð randir síðan,
rimmu-Yggr! of Sœnskar bygðir;
eigi gaztu liðskost lágan,
landsfólk sótti þér til handa.
Austan þurðu, úlfa ferðar
ǫldum kunnr, með hvíta skjǫldu,
tungu rjóðr! til tírar þinga
teknir menn ok dǫrr en reknu.

4. Austan komt með allra hæstum,
Yggjar más, í Þrœnda bygðir,
fiðrirjóðr! en fjandmenn yðra
fálma kváðu, œgishjálmi.
Breiðask vissu, blágamms fœðir
benja kólgu! yðrir dólgar
(hræddir urðu fjǫrvi at forða
fjandmenn þínir) vesǫld sína.

5. Ungan frák þik, eyðir, þrøngva,
úlfa gráðar! þeira ráði;
skjǫldungr stǫkk með skœðan
þokka
skeiðarbrands fyr þér ór landi.
Eignask namtu, óðal þegna,
allan Nóreg, gotna spjalli!

manngi ryðr sér mildingr annarr
Mœra gramr! til landa œri.

6. Síðan vas þaz suðr með láði
siklingr ýtti flota miklum;
skíði vas þá skriðar auðit
skorðu; rendi Vísundr norðan.
Sannask báð til hverrar hǫmlu
(hræðask menn við ættar klæði
Gjúka; þótti gǫfugt eiki
Gerzkum málmi) Peitu hjálma.

7. Ótti, kunnuð elgjum hætta
œðiveðrs á skelfðan grœði,
fengins golls! eðr fœðið ella
flestan aldr und drifnu tjaldi.
Glíkan berr þik hvǫssum hauki,
hollvinr minn! í lypting innan
(aldri skríðr und fylki fríðra
farligt eiki) Vísundr snarla.

8. Eigi létuð, jǫfra bági!
yðru nafni mannkyn hafna;
hvártki flýr þú, hlenna rýrir!
hyr né málm í broddi styrjar;
hlunna es, sem rǫðull renni,
reiðar búningr, upp í heiði
(hrósak því es herskip glæsir
hlenna dólgr) eðr vitar brenni.

9. Mǫnnum lízk, es mildingr rennir
Meita hlíðir sævar skíði,
unnar jafnt sem ásamt renni
engla fylki himnaþengils.
Eyðendr frák at elska þjóðir
(inndrótt þín es hǫfð at minnum)
grœði lostins goði et næsta
geima vals í þessum heimi.

---

10. Ljótu varþ á lypting útan
lauðri, bifðisk golli et rauða,
fastligr hneigði fúru glæstri
fýris garmr, ok skeiðar stýri.
Stirðum helt umb Stafangr norðan
stálum, bifðusk fyrir álar,
uppi glóðu élmars typpi
eldi glík, i Danaveldi.

---

11. Heyra skalt, hvé herskjǫld báruð,
hilmis kundr! til Venda grundar,
(heppin drótt af hlunni sléttum
hélug bǫrð) í stefjaméli.
Aldri frák enn (vísi! valdið
Venda sorg), at dǫglingr spendi
(haustum vas þá flóð of ristit)
fleiri skip til óðals þeira.

12. Skjǫldungr, fórt of óþjóð eldi;
auðit vas þá flotnum dauða;
hæstan kynduð, hlenna þrýstir!
hyrjar ljóma suðr á Jómi.
Hvergi þorði hallir varða
heiðit fólk í virki breiðu;
buðlungr! unnuð borgar mǫnnum
bjǫrtum eldi stalldræp hjǫrtu.

---

13. Skjǫldungr! lézt við skíra valdit
Skotborgar á Venda sorgum.
Yngvi! vas sá frægr, es fenguð,
fǫrnuðr þinn, við helming minna.
Verja lá þar valkǫstr hærri,
(vas þér sigr skaptr grams ens digra)
virðum kunn en víða runnin,
varga ætt of klífa mætti.

---

14. Keppinn vant, þaz æ mun uppi,
Yggjar veðr, meðan heimrinn
byggvisk;
valgammr skók í vápnarimmu
viðr Helganes blóðugt fiðri.
Yngvi, fekktu ǫll með hringum
(jarl vissi sik foldar missa)
þjóðum kunnr! en þú tókt síðan,
þeira flaust, við sigri meira.

15. Hefnir, fenguð yrkisefni,
Áláfs! gørik slíkt at málum;
Hlakkar lætr þú hræløg drekka
hauka; nú mun kvæðit aukask.
Fjórar hefr þú, randa rýrir
reyrar setrs! á einum vetri
(allvaldr! est þú óvægr kall-
aðr)
ǫrva hríðir frœkn of gǫrvar.

Rekstefja.

Hallar-Steinn Herdísarson orti.

1. Hers gnótt hǫlða sléttum
hljóðs kveðk mér at óði;
randhvels rennu-Þundi
rekstefju tekk hefja.
Skýrunn, skjaldar linna,
skalk fríðum lof smíða,
þing-Baldr! Þróttar mildum,
þeim es fremstr varð beima.

2. Vegmildr víðrar foldar
vǫrðr þá fóstr í Gǫrðum;
vellbjóðr vísar dáðir
vann, sás hæst gekk manna.
Blikruðr brigða miklum
brátt réð hann þeims átti
allprútt éla Þróttar
Óláfr skipa stóli.

3. Óláfr allra jǫfra
óttlaust, ok nam brjóta,
vargholIr, Vinda borgir,
vestr hernað rak mestan.
Hrælinns hverju sinni
hljómváttandi knátti
sóknbráðr sigri ráða
Svǫlnis dóms í rómu.

4. Senn ǫll síðan runnu
snekkjubǫrð ór Gǫrðum
hermǫrg, hála tjǫrguð,
hildings und gram mildum.
Vestrlǫnd, virða kindir,
verfákum lét herjat
alldyggr arfi Tryggva
Áláfr, ok klauf stálum.

5. Fullsnart frœknu hjarta
fríðr þengill lét síðan
(hjǫr gall, hǫlðar fellu)
hefnd síns fǫður efnda.
Blóðugr bragnings þjóðar
brandr gall á Englandi;
ótrautt Enskrar dróttar
aldrspelli frák valda.

6. Ugglaust íra bygđir
ókvíđinn lét síđan
él-Freyr Ullar kjǫla
endr fíkula brendar.
Skotland skǫrpum brandi
skjaldfryđr of nam ryđja;
oddr beit (úlfar sǫddusk)
ódeigr Skota feiga.

7. Frónbands fœriǫndrum
fríđr til Nóregs síđan
sker-Baldr Skǫglar elda
skjaldbúnum lét haldit.
Heiđinn heiman flýđi
hildingr, né þar vildi,
áđr, enn Óláfs bíđa
jarl, af sínu hjarli.

8. Haukjóđs harđa víđa
(hótt) Norrœnar dróttir
Þund-regns (þeim of vandak)
þengils á bý gengu.
Óráđ illri þjóđu
Áláfr of galt dála;
vígrunnr velja kunni
víkingum hlut slíkan.

9. Fémildr fylkir vildi
firna mǫrg ok hǫrga
blóthús brenna láta;
bađ hann heiđin gođ meiđa.
Siđvandr síđan kendi
sannfróđr trúu góđa
herlundr hǫlđa kindum.
Hann 's ríkstr konung-
manna.

10. Þjóđ lǫnd þremja skyndir
þrenn kristnađi ok tvenna:
hildings hǫppum valda
hans ríki frák slíkum.
Mærings mǫnnum skýrisk
merki fremđar verka
eggmóts eigi lítil.
Óláfr und veg- sólar.

11. Ísland éla skyndir,
ítr lista, vann kristnat
gollmildr Grœnaveldi,
Gǫndlar þeys, ok Eyjar.
Handvíst Hjalta grundar
hann sem Nóregs manna
háttu hilmir bœtti.
Hǫll ok -fremstr at ǫllu.

12. Hafglóđ hilmir sáđi
hjaldrríkr ok gaf skjaldu,
(stétthrings stǫfnum veitti
stikka) vápn ok skikkjur.
Stórráđr steinda knǫrru
stillir fekk ok ekki
hildings hœfđi mildi.
Hann 's ríkstr konung-
manna.

13. Húns nótt hverja knáttu
hirđmenn konungs spenna
gyld horn; grœđis meldrar
glađr vísi drakk þađra.
Víđfrægr velja tœđi
vín húskǫrlum sínum
allvaldr einkar mildum.
Óláfr und veg- sólar.

14. Morđlinns mǫrgu sinni
móđþrútinn bjó úti
(húfr svall, hrannir fellu)
hvessimeiđr á skeiđum.

Gylt hlýr (gnǫpđu skoltar)
gunnfíkinn lét blíkja
herruđr hǫfnum fjarri.
Hǫll ok -fremstr at ǫllu.

15. Ǫrbjóđr átta skeiđum
efsta sinn ok þrinnum
(byrr varđ) beita þorđi
(brynn) ór Þrándheims mynni.
Ormr skreiđ (árar knýđi)
ǫlna vang enn langi
(hirđ prúđ), hilmir stýrđi.
Hann 's ríkstr konung-
manna.

16. Raunskjótt ræsir hitti,
rít (vasa friđr at líta)
sól rauđ Svǫlnis éla,
senn dǫglinga þrenna.
Fimtán fjǫrnis mána
fleygjendr at gram rendu
Ekkils ýtiblǫkkum.
Óláfr und veg- sólar.

17. Grár reif, gørđu drífu
(gall brandr viđ slǫg) randa,
trolls marr trýni sollinn,
tveir nafnar, hræ jafnan.
Sœnskr herr sigri þorrinn,
sverđ beit, en fló peita,
hríđ óx, hǫlđar flýđu.
Hǫll ok -fremstr at ǫllu.

18. Ǫrbragđs ærir lǫgđu
annat sinn at linna
(grimt varđ Gǫndlar borđa
gnaust) sex tegum flausta.
Danskr herr dýran harra,
drótt hné mǫrg, þars sótti;
hirđ fell, hrafnar gullu.
Hann 's ríkstr konung-
manna.

19. Strǫng (varđ) stálin sungu
(sterkligt jǫfurs merki);
gramr skaut; gørđisk rimmu
gangr umb Orm enn langa,
nýtr herr Nóregs gætis
nær vasa trauđr at særa
orđprúđs Jóta ferđir.
Óláfr und veg- sólar.

20. Myrkt hregg mækis eggja
meinilla gekk Sveini;
drótt hné dreyra þrútin,
Danir skunduđu undan.
Tandr beit, tyggi rendi
tveim dǫglingum, Skǫglar;
hans vǫrn hefđisk firnum.
Hǫll ok -fremstr at ǫllu.

12. Ítr jarl einkar snarla
endr fimm skipum rendi
þrekmanns þriđja sinni
þremja storms at Ormi.
Ben lét (bǫrđusk ýtar)
brynskíđs viđum svíđa
Hyrningr heiptar gjǫrnum.
Hann 's ríkstr konung-
manna.

22. Ránsíks remmilauka
rógsvellir bađ fella
(styrr þreifsk) stœriaska
strangr á Orm enn langa.
Ættstórr ella mátti
Eiríkr í dyn geira

oflinn aldri vinna.
Óláfr und veg- sólar.

23. Hvast skaut (hlífar brustu)
hildingr ór lyptingu,
síđan sýnt nam eyđask,
sóknstrangr, Ormr enn langi.
Unnelds yppirunnum
engi kann svá lengi
hegju hilmis segja.
Hǫll ok -fremstr at ǫllu.

24. Hjǫrflóđs hnykkimeiđum
hér 's of slœm at dœma
hnigreyrs harđa stóran;
hefk þar lokit stefjum.
Iđvandr ađrar dáđir
ek fýsumk nú lýsa
gnýbjóđs geysitiđar
geira hóti fleira.

25. Tvær senn (tyggja vinnur
telk), þærs ek veit færi
gnýlinns Gǫndlar runna,
gramr íþróttir framđi.
Hyr-Baldr hvítra skjalda
handsǫxum lék vandla,
fleinrjóđr flestra dáđa
frárr, ok gekk at árum.

26. Valstafns vætki rofna
viti menn at frák tvenna
hans manns hringi ljósum
hirđmeđr konungs veđja;
(hermart) hjǫrva snyrtir
hvárr lézk grams í hamri
(styrremđr stillir framđi
stœrra) ǫđrum fœrri.

27. Annarr ǫđlings manna
ókvíđinn réđ síđan
(stígr varđ stála sveigi
strangr) í bjarg at ganga.
Hátt fjall hvártki mátti
(hans líf v's þrotit) klífa
eldruđr ǫlna foldar
upp eđr niđr frá miđju.

28. Hilding hvast frák ganga
(hann réđ þrútt ept manni;
ráđvandr hilmir rendi
ríp) í bratta gnípu.
Þrekleyfđr þengill hafđi
[þat vas endr] und hendi
(sigrþoll svá barg stillir)
sínn dreng ok gekk lengra.

29. Dáđstyrk dýrđar merki
dólgminnigs skalk inna
skýbjóđs skelfihríđar
Skǫglar borđs en fjorđu.
Harđleygs hrinda frágum
hvatlyndum Þorkatli
styrlund stirđra branda
storms fyr borđ af Ormi.

30. Spell vann (sparđit stillir)
spjótrunns (skađa bótir)
meingarđr margra jarđa
mikit dýrligri skikkju.
Gođvefr gǫrđusk jǫfri
grán ok skinn á hánum
senn á svipstund einni
síđan jǫfn eđr friđri.

31. Ǫrrjóđr allra dáđa
jarteignir vann bjartar

(dvergs regn dreyra megnum
dimt) í sinn et fimta.
Sigrgjarn sólu vænni
sénn vas skrýddr með prýddum
dǫglingr dróttins englum
dýrðar fúss í húsi.

32. Hringskóðs herðimeiðar
hvar vitu þann, es anni,
ellvelds annan stilli,
óðríkr frama slíkum,
gunnelds geymirunnum
(gǫndlar fýst) sem lýstak
(hirð vas hans at morði
hrygg) arfþegi Tryggva.

33. Þengill þróttar strǫngum
þeim bauð Kristr af heimi
byrtjalls beztu heilli
(bragningi goð fagni!).
Ygglaust alla þiggi
eljunfimr á himnum
Óláfr œzta sælu
ítrbóls með gram sólar!

34. Hermart hvikkvæði ortu
hugdyggs of sun Tryggva
handbáls hnykkilundar
hreins ok flokka eina.
Hallfreðr Hǫrða stilli
hríðǫflgum vann smíðat
hjǫrgráps hugða drápu,
hróðrargjarn ok Bjarni.

35. Eigi einkar lága
ek fæ ena þriðju,
hyr-Njǫrðr, hróðri stœrða,
hóps, tvískelfða drópu.
Slíkr háttr (svá munk vátta)
sjaldstundum verðr fundinn.
Herr prúðr hǫrvi kvæða
hafi gagn! En ek þagna.

Eiríksdrápa.

(Brot).

Markús Skeggjason orti.

1. Harra kveðk at hróðrgørð dýrri
hauklundaðan Danagrundar.

2. Eiríks lof verðr ǫld at heyra;
engi maðr veit fremra þengil.
Yngvi helt við orðstír langan
jǫfra sess í verǫld þessi.

3. Fjarri hefr at fœðisk dýrri
flotna vǫrðr á élkers botni
(háva leyfir hverr maðr ævi
hringvarpaðar) gjálfri kringðum.

4. Fœðir sótti fremðar ráða
foldar vǫrðu austr í Gǫrðum;
auði gœddu allvald prúðan

ítrir menn, es hnøggvi slíta.
Stillir varð of Austrveg allan
einkar tíðr enn mærðar blíði;
hinn vas engr, es hans nafn
kunnit,
heiðar manns, í lofi reiða.

5. Vár ǫndvert bjó Vinda rýrir
veglig flaust ór Gǫrðum austan;
hlýrum skaut á hola báru
helmings oddr í sumars broddi.
Hlýðu studdi borðvið breiðan
bróðir Knúts í veðri óðu;
síðan knátti svikfólks eyðir
snilli kendr við Danmǫrk lenda.

---

6. Ræsir lét af roðnum hausi
Rínar sól á marfjǫll skína.

---

7. Drengir þágu auð af yngva,
ǫrr fylkir gaf sverð ok knǫrru;
Eiríkr veitti opt ok stórum
armleggjar rǫf dýrum seggjum.
Hringum eyddi harra sløngvir
hildar rammr, en stillir framði
firða kyn at flestir urðu
Fróða stóls af hánum góðir.

8. Vǫrgum eyddi Vinda fergir,
víkingum hepti gramr fíkjum,
þjófa hendr lét þengill stýfa,
þegnum kunni ósíð hegna.
Aldri fráttu, at Eiríkr vildi
allréttligum dómi halla;
hála kunni sér til sælu
sigrs valdari goðs lǫg halda.

9. Hróðigr átti brynþings beiðir
bjartan auð ok frœknligt hjarta,
minni gnógt ok mannvit annat
mest; fylgðu því hvergi lestir.
Alla hafði ǫðlingr snilli,
ungr of nam hann margar tungur;
Eiríkr vas, sás mátti meira,
mestr ofrhugi, jǫfri flestum.

10. Lýst skal hitt, es lofðungr fýstisk
langan veg til Róms at ganga
(fylkir sá þar friðland bálkat
Feneyjar) lið dýrð at venja.

11. Bróðir gekk í Bár út síðan,
bragningr vildi goðdóm magna,
(hylli goðs mun hlífa stilli)
hǫfuðskjǫldunga fimm (at
gjǫldum).

12. Stóra sótti Haralds hlýri
helga dóma út frá Rómi,
hringum varði áttkonr Yngva
auðig skrín með golli rauðu.
Mildingr fór of munkaveldi
móðum fœti sál at bœta;
sveitir kendu allvalds útan;
Eiríkr vas til Róms í þeiri.

13. Eiríkr náði útan fœra
erkistól umb Saxa merki;
hljótum vér þaz hag várn bœtir
hingat norðr at skjǫldungs
orðum.

14. Eyðisk hitt, at jafnstórt ráði
annarr gramr til þurftar
mǫnnum.
Leyfði alt, sem konungr krafði,
Krists unnandi pávi sunnan.

15. Veldi þorđut Vindr at halda,
(villan gørđisk þeim at illu,
sunnan kom þá svikdóms manna
sátta rof) þaz buđlungr átti.

16. Yngvi helt í óđastrǫngum
ǫldugangi skipum þangat;
hlýđan skalf, en hristi grœđir
hélug bǫrđ fyr Vinda gǫrđum.

17. Rǫndu lauk umb rekka kindir
risnumađr, svát hver tók ađra;
hamalt (knáttu hlífar glymja)
hildingr fylkđi liđi miklu.

18. Styrjǫld óx umb stilli ǫrvan,
strengr báru fram vísis drengir,
mildingr gekk at miklum hjaldri
málmi skrýddr ok faldinn hjálmi.

19. Hǫrga varđisk herr í borgum,
hjaldrganga vas snǫruđ þangat,
harđir kníđusk menn at morđi,
merki blés umb hilmi sterkan.
Eiríkr vakđi odda skúrir,
eggjar týndu lífi seggja;
sungu járn, en sœfđusk drengir,
sveiti fell á valkǫst heitan.

20. Blóđi dreif á randgarđ rauđan,
rógs hegnir drap ótal þegna;
framđi sik, þars fólkvápn glumđu,
fylkir ungr, en brynjur sprungu.

21. Heiđinn vildi herr of síđir
(hǫmlu vígs) ór porti gǫmlu;
(urđu þeir, es virkit vǫrđu
vangi næst, á hǫnd at ganga)

22. Heiđin váru hjǫrtu lýđa
hrygđafull í Vinda bygđum,
eldrinn sveif umb ótal hǫlđa,
Eiríkr brendi sali þeira,
Eisur kyndusk hátt í húsum,
hallir náđu vítt at falla;
óttu leiđ, en uppi þótti
elris grand í himni standa.

23. Eiríkr vas međ uppreist hári,
undan flýđu Vindr af stundu,
gjǫld festu þá grimmir hǫlđar,
gumnar váru sigri numnir.
Yngvi talđi erfđir þangat,
alþýđa varđ stilli at hlýđa,
veldi réđ því ástvinr aldar
einart, lá þat fyrr und Sveini.

24. Flaustum lukđi fólka treystir
foldar síđu brimi kníđa.
Ǫrr vísi bađ oddum læsa
úrga strǫnd ok svalri rǫndu.
Hlífum keyrđi hersa reifir
harđla nýtr of landit ýtra;
hilmir lauk viđ hernađ ólman
hauđr Eydana skjaldborg rauđri.

25. Víđa setti vísdóms grœđir
virki skrýddar hǫfuđkirkjur,
gørva lét þar hollr of héruđ
hrein musteri fimm af steini.
Váru þau međ trygđar tíri
tíđa flaustr, es gramr lét smíđa
bǫđvar-snjallr (ok beztr at ǫllu)
borđi merkđ (fyr Saxa norđan)

26. Blíđan gœddi bjǫrtum auđi
Bjarnar hlýra Frakklands stýrir;
stórar lét sér randgarđs rýrir
ríks keisara gjafar líka.
Hánum lét til hervígs búna

harra spjalli laðmenn snjalla
alla leið, áðr ǫðlingr náði
Jóta grundar Cesars fundi.

27. Dróttum lét í Danmǫrk settan
dǫglingr grundar skamt frá Lundi
erkistól, þanns ǫll þjóð dýrkar,
eljunþungr, á Danska tunga.
Hildingr framði heilagt veldi;
hvargegnan má Ǫzur fregna
(hánum vísar hǫlða reynir
himna stíg) til biskups vígðan.

28. Lýst skal hitt, es læknask fýstisk
liðhraustr konungr sár en iðri;
norðan fór með helming harðan
hersa mœðir sál at grœða.
Harri bjósk til heims ens dýrra;
hann gørði fǫr út at kanna
(buðlungr vildi bjart líf ǫðlask)
bygð Jórsala friði trygða.

29. Báru menn ór borgum stórum
bleyðiskjars á móti harra
(sungit vas þá herr tók hringja)
hnossum gǫfguð skrín ok krossa.
Aldri fær í annars veldi
jǫfra ríkir metnað slíkan;
eitt vas sér, þaz jafnask mátti
engi maðr við Dana þengil.

30. Hildingr þá við hæst lof aldar
hǫfgan auð í golli rauðu,
hálfa lest, af harra sjálfum
harðla ríkr í Miklagarði.
Áðan tók við allvalds skrúði
Eiríkr, þótt gefit vas fleira;
reynir veitti herskip hánum
hersa máttir sex ok átta.

31. Andar krafði út í lǫndum
alls stýrandi konung snjallan;
elli beiðat óvægr stillir,
aldrstríð þat fregit es víða.
Síðan harma siklings dauða
snjallir menn of heimsbygð alla;
drúpir herr at dólga steypi
dyggvan; þat tér verǫld hryggva.

32. Hvergi stóðusk hjǫrva borgar
hristimeiðar konungs reiði;
raunar varðat rǫnd við hánum
reist; gørðut þess jǫfrar freista.
Ógnin stóð af jarla meiði;
engi þorði kapp at strengja
(flestir ugðu foldvǫrð hraustan)
fylkir snarr við Dana harra.

Geisli.

Einarr Skúlason orti.

1. Eins má óð ok bœnir
(allsvaldanda ens snjalla,
mjǫk 's fróðr, sás getr ~~greiða~~) góða
gods þrenning mér kenna.
Gǫfugt ljós boðar geisli
gunnǫflugr miskunnar

(ágætan býđk ítrum
Óláfi brag) sólar;

2. Þeirars heims, í heimi,
heims, myrkrum brá, þeima,
ok ljós, međan vas vísi
veđrs, kallađisk. hallar.
Sá lét bjartr frá bjartri
berask mannr (und skýranni
frægr stóđ af því) flœđar
(fornuđr) rođull stjornu.

3. Síz heilags brá sólar,
setrs vas þat fyr betra
auđfinnondum annars
ómjós rođuls, ljósi.
Œztr þrifnuđr nam efnask
oss, þás líf á krossi
jarđar allra fyrđa
ónauđigr tók dauđa.

4. Upp rann engla skepnu
(iđvandr) of dag þriđja
(Kristr ræđr krapti hæstum)
kunn réttlætis sunna.
Veitk, at mildr frá moldu
meginfjolđi reis holđa
(iflaust má þat efla
ossa ván) međ hánum.

5. Sunr sté upp međ ynđi
auđarmildr frá hauđri,
jofra baztr, til œztrar,
allsráđanda, hallar.
Lofađr sitr ollum øfri
(ođlinga hnígr þingat
doglings hirđ) á dýrđar
dagbóls konungr stóli.

6. Veitti dýrđar dróttinn
dáđvandr gjafar anda
(mál sanna þau) monnum
máttigs (framir váttar).
Þađan reis upp, sús einum,
alþýđ, gođi hlýđir,
(hæstr skjoldungr býđr holđum
himinsvistar til) kristni.

7. Nú skulum gofgan geisla
gođs hallar vér allir,
ítr þanns Óláfr heitir,
allstyrkan vel dyrka.
Þjóđ veit hann und heiđa
hríđblásnum sal víđa
(menn nemi mál, sem innik,
mín) jartegnum skina.

8. Heyrđu til afreks-orđa,
Eysteinn konungr, beinna!
Sigurđr, hygg at því, snoggjum,
sóknsterkr, hvé fer verka!
Drengr berr óđ fyr Inga;
ydvarrar biđk styđja
mærđ, þaz miklu varđar,
máttigt hofuđ áttar.

9. Yfirmanni býđk (unnin
upp 's mærđ, komin) lærđra.
Jóan kallak, allrar
alþýđu brag hlýđa.
Hófum hróđr, enn leyfa
hygg vin rođuls tyggja
(stóls vex hæđ, þars hvílir
heilagr konungr) fagran.

10. Oss samir enn at þessu
(orđgnóttar biđk dróttin)
aldar) Óláfs gilda.

ítrgeđs lofi, kveđja.
Fannk aldri val vildra
(vallrjóđanda allra
fraun dugir) rétts í einu
ranni fremđarmanna.

11. Þreklynds skulu Þrœndir
þegnprýđis brag hlýđa
(Krists lifir hann í hæstri
hall) ok Norđmenn allir.
Dýrđ es ágæt orđin
eljunhress (í þessu)
þjóđ-, (né þengill fœđisk
þvílíkr) -konungs (ríki).

12. Sighvatr, frák, at segđi
sóknbráđs jǫfurs dáđir;
spurt hefr ǫld, at orti
Óttarr of gram dróttar.
Þeir hafa þengils Mœra,
[því 's sýst] frama lýstan,
(helgum lýtk) es hétu
hǫfuđskáld fira jǫfri).

13. Réđ ok tólf, sás trúđi,
tírbráđr, á guđ, láđi
(þjóđ muna) þengill (bíđa)
þrjá vetr (konungs betra),
áđr fullhugađr felli
fólkvaldr í dyn skjalda
(hann speni oss) fyr innan
Ǫlvishaug (frá bǫlvi!).

14. Móđs vann margar dáđir
munnrjóđr Hugins kunnar
(satt vas, at siklingr bœtti
sín mein) guđi einum.
Leyndi lofđungr Þrœnda
liđgegn snara þegna
(fæstr gramr hefir fremri
fœzk) háleitri gœzku.

15. Fregit hefk satt, at segđi
snjallri ferđ, áđr berđisk,
(drótt nýtr dǫglings máttar)
draum sinn konungr Rauma.
Stiga kvađ standa fagran
styrjarfimr til himna
(rausn dugir hans at hrósa)
Hǫrđa gramr af jǫrđu.

16. Auk hagliga hugđisk
hrøkkvibaugs ens døkkva
lyngs í lopt upp ganga
látrstríđandi síđan.
Lét, sás landfólks gætir,
líknsamr himinríki
umbgeypnandi opnask
alls heims fyr gram snjallum.

17. Vakit frák víg á Stikla-,
víđlendr, -stǫđum síđan,
Innþrœndum lét undir
álmreyrs lituđr dreyra.
Heims þessa frák hvassan,
hvatir feldu gram skatnar,
(þeir drýgđu bǫl) brigđu
baugdríf numinn lífi.

18. Fúss emk, þvít vann vísi
(vas hann mestr konungr) flestar,
(drótt nemi mærđ!) ef mættak,
manndýrđir, stef vanda.
Greitt má gumnum létta
guđs ríđari stríđum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

19. Náðit bjartr, þás beiðir
baugskjaldar lauk aldri,
(sýndi salvǫrðr grundar
sín tákn) rǫðull skína.
Fyrr vas hitt, es harrla
hauðrtjalda brá, ~~aldri,~~ dauða
~~(hopt~~ (nýtask mér) mættu
(máltól) skinu sólar.

20. Gørðusk brátt, þars barðisk
broddrjóðr við kyn þjóðar,
(gramr vandit sá syndum
sik) jartegnir miklar.
Ljós brann líki ~~ræsis~~ vísa
lǫgskíðs yfir síðan,
þvit ǫnd með sér ~~(sýndisk~~ sendis
samdœgris) goð framði.

21. Dýrð lætr dǫglings Hǫrða
(~~dyljat meðr þess~~) ~~gleðja~~ færða
ítr (munat ǫðlingr betri)
alls grœðari (fœðask).
Greitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

22. Drótt þó dýran sveita
dǫglings ríks af líki
(ván gleðr hug) með hreinu
(hás batnaðar) vatni.
Satt 's, at Sygna dróttin
særendr goði kæran
hrings (~~skulu~~ mega heyra drengir
hans brǫgð) í grǫf lǫgðu.

23. Þar kom blindr (enn byrjak
blíð verk) muni síðar
auðarnjótr, es ýtar
jǫfurs ~~þeim~~ lík þvegit hǫfðu.
Sjónbrautir strauk sínar,
seggjum kunns, í brunni
árr, þeims Óláfs dreyra,
orms landa, vas blandinn.

24. Sjón fekk seggr af hreinu,
(sú dyrð muna fyrðum)
fǫrnuðr vas þat (fyrnask)
fjǫlgóðr, konungs blóði.
Greitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

25. Tólf mánuðr vas týnir
~~tand~~ landr rauðs hulíðr sandi
fremdarlystr ok fasta
fimm nætr vala strætis,
áðr enn upp ór víðu
úlmistanda kistu
dýrr lét dróttinn harra
dáðmilds koma láði.

26. Mál fekk maðr, ~~les~~ þars hvílir
margfríðr jǫfurr, síðan,
áðr sás orða hlýðu
~~afskýfdr~~ afskurðr farit hafði.
Frægð ~~vinnr~~ rídr fylkis Egða
fólksterks af því verki;
jǫfurs snilli ~~þreifsk~~ fremsk alla
ungs á Danska tungu.

27. Fǫður skulu fulltings biðja
fremdar þjóð) enn góða
(mœdir mart á láði)
Magnúss hvatir bragnar.

Gréitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

28. Gekk sínum bur søkkvir
sólar straums í drauma,
(valdr kvask fylgja foldar
framlyndum gram myndu)
áðr á Hlýrskógsheiði
harðfengr jǫfurr barðisk
(góðs elðis fekk gylðir
gnótt) við heiðnar dróttir.

29. Lét (jarplitaðs) átu
(arnar-jóðs) enn góði
(munn rauð mildingr innan)
Magnús Hugin fagna.
Hrætt varð fólk á flótta
(frán beit egg) at leggja,
sorg hlutu víf (en vargar)
Vindversk (of hræ gindu).

30. Raun 's, at sigr gaf sínum
snjallr lausnara spjalli
(hrósak verkum vísa
vígdjarfs) frǫmum arfa.
Greitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

31. Reyndi Goðþormr grundar
(gat rétt) við þrǫm sléttan
(áðr), hvat Óláfs téðu
allkœns við goð bœnir.
Dag lét sínn með sigri
sóknþýðr jǫfurr prýðask,
þás í Ǫngulseyjar-
undreyr bitu -sundi.

32. Víst hafði lið lestir
linns þrimr hlutum minna
heiptarmildr at hjaldri
(harðr fundr vas sjá) grundar;
þó réð hann at hváru,
(hǫnum tjóði vel móður)
hár fekksk af því (hlýri)
hagnaðr, ór styr gagni.

33. Ǫld hefr opt enn mildi
unnar bliks frá miklum
(Krists mærik lim) leysta
lætrauðr konungr nauðum.
Greitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

34. Satt 's, at silfri skreytta
seggjum holls ok golli
hér lét Goðormr gørva
(grams hróðr es þat) róðu.
Slikt hafa menn at minnum
meir jarteigna þeira,
mark stendr Krists í kirkju
(konungs niðr gaf þat) miðri.

35. Menn hafa sagt, at svanni
sunnr, Skáneyjum kunnir,
oss, at Óláfs messu
ómildr baka vildi.
En þás brúðr at brauði
brennheitu tók leita,
þat varð grjón at gránu
grjóti Danskrar snótar.

36. Mildings hefir haldin
hátíð verit síðan
(sannspurt es þat sunnan)
snjalls of Danmǫrk alla.
Greitt má gumnum létta
goðs riðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

37. Gǫfug lét Hǫrn ór hǫfði
hvítings of sǫk lítla
auðar aumum beiði
ungs manns skera tungu.
Þann sám vér, þás várum,
válaust numinn máli
hoddabrjót, þars heitir
Hlíð, fám vikum síðar.

38. Frétt hefk, at sá sótti
síðan málmastríðir
heim, þanns hjálp gefr aumum,
harmskerðanda, ferðum.
Hér fekk hann (en byrja
hátt kvæði skalk) bæði
(snáka vangs of sløngvi
slungins) mál ok tungu.

39. Dýrð es ágæt orðin
ǫðlings ríks af slíku;
(mærð ~~nemi~~ [rétr] mildings Hǫrða!)
mest of heimsbygð flesta.
Greitt má gumnum létta
goðs riðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

40. Veitk, at Vindr fyr skauti
(verðr bragr af því) skerði
gjálfrs Niðbranda grundar
(greiddr) sárliga meiddu;
auk endr frá trú týndir
tírarsterks ór kverkum
auðskýfanda óðar
ár grimmliga skáru.

41. Sótti skrín et skreytta
skiðrennandi síðan
(orð finnask mér) unnar
Óláfs dreka bóli;
ok þeim, es vel vakði
(veitk sǫnn) Hugins teiti,
máls fekk hilmir heilsu
heilagr (á því deili).

42. Hás lætr helgan ræsi
heims dómari sóma,
fýllir framlyndr stillir
ferð himneska, verðan.
Greitt má gumnum létta
goðs riðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

43. Hneitir, frák, at héti,
hjaldrs ~~af~~ [at] vápna galdri,
ǫðlings hjǫrr, þess's orra
ilbleikum gaf steikar.
Þeim klauf þengill Rauma
(þunnvaxin) ský Gunnar
(rekin bitu stál) á Stikla-
-stǫðum valbastar rǫðli.

44. Tók, þás fell enn frœkni
fylkis kundr til grundar,
sverð, ~~hinn's sœkja þorði~~, [×]
Sœnskr maðr af gram Þrœnzkum.

[× es sókn vas orðin]

Sá vas hjǫrr ens háva
harmstríðanda síðan
golli merkðr í Girkja
gunndjarfs liði fundinn.

45. Nú fremr, þanns gaf gumnum,
gǫfug dyrð konung fyrða,
(slǫng Einriði ungi)
armglœðr (í brag rœðu).
Greitt má gumnum létta
goðs ríðari stríðum;
hraustr þiggr alt, sem æstir,
Óláfr af gram sólar.

46. Mér 's (en mærð skal stœra
mildings, þess's gaf hringa,
styrjarsnjalls) of stilli
styrkjan vant at yrkja;
þvít tákn, þess's lið læknir,
lofðungs vinar tungla
(ljós verðr raun of ræsi)
ranns ferr hvert á annat.

47. Gyrðisk hála herðum,
heldr náliga at kveldi,
glaumvekjandi grímu
glaðr vettrimar naðri.
Drengr nam dýrr at vangi
(dagr rofnaðiok) sofna
ítrs landreka undir
ógnfimr berum himni.

48. Misti maðr, es lýsti,
(morginn vas þá) borgar
styrks mundriða steindrar
styrsnjallr roðins galla.
Þátti sínn á sléttri
seimþiggjandi liggja
grundu gylðis kindar
gómsparra sér fjarri.

49. Þrjár grímur vann þeima
þjóðnýtr Haralds bróðir
raukustefnanda Reifnis
ríkr bendingar slíkar,
áðr þrekhvǫssum þessar
(þingdjarfs) firar ingiva
(bjǫrt eru bauga snyrtis
brǫgð) jarteignir sǫgðu.

50. Más frák jarðar eisu
allsvald fyr hjǫr gjalda,
(sléttik óð) þanns átti
Óláfr (bragar tólum).
Yfirskjǫldungr lét jǫfra
oddhríðar þar síðan
garðs í golli vǫrðu
grand altári standa.

51. Tákn gørir bjǫrt, þaus birta
brandél á Girklandi,
(mærð finnsk of þat mǫnnum)
mannþarfr Haralds arfi.
Fregnkak alt (né ógnar
innendr megut finna)
(dýrð Óláfs ríðr dála
dagræfrs) (konung hæfra)

52. Háðisk hildr á víðum
(hungr sløkði vel þungan
gunnar már í geira
føll) Peizínavǫllum,
þar svát þjóð fyr hjǫrvi
þúsundum laut; undan
(hríð óx Hamðis klæða
hjálmskœð) Girkir flœðu.

53. Myndi mest und fjǫndum
Miklagarð ok jarðar
hryggs (dugðit lið) liggja
lagar eldbrota veldi,
nema rǫnd í byr branda
(barðraukns) fáir harða
(rǫðuls bliku vápn í veðri)
Væringjar fram bæri.

54. Hétu hart á ítran
hraustir menn af trausti,
(stríð svall ógn) þás óðusk,
Áláf, í gný stála,
þars of einn í ǫrva
(undbáru) flug váru
(roðin klofnuðu Reifnis
rann) sex tegir manna.

55. Vas sem reyk (af ríki
regn dreif stáls) í gegnum
hjálmnjǫrðungar harðan
heiðingja lið gingi.
Hálft fimta vann heimtan
hundrað, brimis sunda,
nýztan tír, þaz nœra,
Norðmanna, val þorði.

56. Eyddu gumnar gladdir
(gǫfugr þengill barg drengjum)
vagnaborg, þars vargar
vápnsundruð hræ fundu.
Nennir ǫll at inna
øngr brimloga sløngvir
dǫglings verk, þess's dýrkar,
dáðsnjalls, verǫld alla.

57. Nú 's oss, þaus vann vísi,
verk fyr þjóð at merkja
nauðr í nýjum óði,
næst (ríðra þat smæstum).
Krapt skulum goðs, en giptu,
geðstyrks lofi dyrka,
lér hjaldrfrǫmum hárar
heims læknir gram þeima.

58. Angrfyldrar varð aldar
(illr gørisk hugr af villu)
mildings þjónn fyr manna
(margfaldr) ǫfund kaldri.
Lygi hefr bragna brugðit
(brýtr stundum frið) nýtra
(hermðarkraptr) til heipta
(hjaldrstríðr) skapi blíðu.

59. Lustu sundr á sandi
seggs marglitendr eggja
(hǫrð grœri fjón af fyrða)
fót (aldrtrega rótum);
auk prest, þeirs lǫg lestu
líknarkrǫfð, ór hǫfði
(hætt mál vas þat) heila
himintungl þegar stungu.

60. Tunga vas með tangar
tírkunn numin munni
(vasa sem vænst) ok tysvar
(viðrlíf) skorin knífi.
Ǫrskiptir lá eptir
(ǫnd lætr maðr) á strǫndu
(margr of minni sorgir)
meinsamliga hamlaðr.

61. Leyfðr 's, sás lét ok stýfðrar
lamiðs fótar, gramr, njóta
ungan þegn sem augna
útstunginna tungu.

Hǫnd Óláfs vann heilan
hreins grimmligra meina
(gǫr munu gjǫld, þeims byrja)
goðs þræl (ǫfugmæli).

62. Bíðr allskonar œðri
(øruggt mælik þat) sælu
dýrðarváttr með dróttni
dyggr, en þjóð of hyggi,
of lausnara lýsir
(liðsvaldr) numinn aldri
vinr (firði sik synðum)
slík verk á jarðríki.

63. Heðan vas ungr frá angri
(alls mest vini flesta
goð reynir svá sína)
siklingr numinn miklu.
Nú lifir hraustr í hæstri
himnavalds, þars aldri,
fárskerðandi fyrða,
friðarsýn gleði týnisk.

64. Hverr's svá horskr at byrjar
hás vegs megin segja
ljóss í lífi þessu
lofðungs gjafar, tunga,
þær es heims ok himna
heitfastr jǫfurr veitir
(skreytt 's of skatna dróttin
skrín) dýrðarvin þínum.

65. Heims hykk hingat kvámu
hǫfuðsmenn í stað þenna
(snarr tyggi bergr seggjum
sólar) erkistóli.
Hér 's af himnagørvis
heilagr viðr (sem biðjum,
yfirskjǫldungr bjarg aldar
oss!) píningarkrossi.

66. Ǫld nýtr Óláfs mildi
(jǫfurs dýrð hǫfum skýrða
þróttarhvass) at þessum
þreksnjǫll frama ǫllum.
Lúti landfólk ítrum
lim salkonungs himna;
sæll es hverr, es hollan
hann gørir sér, manna.

67. Talðak fátt ór fjǫlða
friðgegns af jartegnum
(ber koma orð frá órum)
Óláfs (bragarstóli).
Bóls taki seggr hverr's sólar
siklings, þess's goð miklar,
hilmis ást ens hæsta
heiðbjartrar lof greiðir;

68. Svát lausnara leysi
langvinr frá kvǫl strangri
nýta þjóð ok nauðum
naglskadds við trú stadda,
vígaskýs þars vísa
veljendr glaðir telja
ǫflugs Krists af ástum
almennins brag þenna.

69. Bragr myndi nú brǫndum
baugness vesa þessi
(mank rausnarskap ræsis)
raundýrliga launaðr,
ef lofða grámr lifði
leikmildr Sigurðr Hildar
(þess hrósak veg vísa
vellum grimms) enn ellri.

70. Óláfs hǫfum jǫfra
korðhags kyni sagðar
(fylgði hugr) ens helga
happsdáðir (því ráði).
Laun fæk holl, ef hreinum
hræsíks þrimu líkar,
gǫfugs óðar létt, gœði,
goðs blessun, líðs þessa.

71. Bœn hefk, þengill, þína,
þrekrammr! stoðat framla;
iflaust hǫfum jǫfri
unnit mærð, sem kunnum.
Ágætr, segið, ítran,
Eysteinn! hvé brag leystak!
Hás elskið veg vísa
vagnræfrs! En ek þagna.

Krákumál.

1. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hitt vasa fyr lǫngu,
es á Gautlandi gengum
at grafvitnis morði.
Þá fengum vér Þóru,
þaðan hétu mik fyrðar,
þás lyngál of lagðak,
Loðbrók, at því vígi.
Stakk á storðar lykkju
stáli bjartra mála.

2. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Heldr vask ungr, þás skífðum
austr í Eyrasundi
undorn frekum vargi,
ok fótgulum fugli
fengum vér, þars sungu
við háseymða hjálma
hǫrð járn, mikils verðar.
Allr vas ægir sollinn,
óð hrafn í valblóði.

3. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hátt bárum þá geira,
es tvítugir tǫlðumk
ok tjǫr ruðum víða.
Unnum átta jarla
austr fyr Dýnu mýnni;
gera fengum þá gnóga
gisting at því vígi;
sveiti fell í sollinn
sæ; týndi lið ævi.

4. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Heðins kvánar varð auðit,
þás Helsingja heimtum
til heimsala Óðins.
Lǫgðum upp í Ífu,
oddr náði þá bíta,
ǫll vas unda gjálfri
á sú roðin heitu;
grenjaði brandr við brynjur,
bensíldr klufu skjǫldu.

5. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hykk engan þá flýðu,
áðr á hefils hestum
Herrauðr í styr felli.

Klýfrat Egils ǫndrum
annarr jarl enn frægri
lunda vǫll til lægis
á langskipum síðan;
sá bar siklingr víða
snart fram í styr hjarta.

6. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Herr kastaði skjǫldum,
þás rægagarr rendi
ræstr at gumna brjóstum.
Beit í Skarpaskerjum
skœrubíldr at hjaldri;
roðinn vas randar máni,
áðr Rafn konungr felli;
dreif ór hǫlða hausum
heitr á brimi sveiti.

7. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hátt grenjuðu hrottar,
áðr á Ullarakri
Eysteinn konungr felli.
Gengu gulli fáðar
grundar vals at brǫndum
rækyndill smaug rauðar
rítr at hjálma móti;
svíra vín ór sárum
sveif of hjarna kleifar.

8. Hjoggum vér með hjorvi.
Hafa gátu þá hrafnar
fyrir Einderiseyjum
œrna bráð at slíta.
Fengum fálu hestum
fullan verð at sinni;
ilt vas eins at gæta;
meðr uppruna sólar
strenghǫmlur sák stinga,
stǫkk málmr á skǫr hjálmi.

9. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Háðum rendr í dreyra,
þás ben þvára bendum
fyr Borgundarhólmi.
Hreggský slitu hringa,
hratt álmr af sér málmi;
Vulnir fell at vígi,
vasat einn konungr meiri;
val rak vítt of strandir,
vargr fagnaði tafni.

10. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hildr vas sýnt í vexti,
áðr Freyr konungr felli
í Flæmingja veldi.
Náði blár at bíta
blóði smeltr í gyltan
Hǫgna kufl at hjaldri
harðr bengrefill forðum;
mær grét morginskœru
mǫrg, þás tafn fekksk vǫrgum.

11. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hundruðum frák liggja
á Eynefis ǫndrum,
þars Englanes heitir.
Sigldum vér til snerru
sex dœgr, áðr lið felli;
áttum odda messu
viðr uppruna sólar;
varð fyr várum sverðum
Valþjófr í styr hníga.

12. Hjoggum vér með hjǫrvi
hrunði dǫgg af sverðum
brún í Barðafirði
bleikan ná fyr hauka.
Umði álmr, þás oddar

allhratt slitu skyrtur
at slíðrloga sennu
Svǫlnis hamri þœfðar;
rendi ormr til unda
eitrhvass drifinn sveita.

13. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Heldum ~~H~~lakkar tjǫldum
hátt at Hildar leiki
fyr Hjaðninga vági.
Sjá knáttu þá seggir,
es sundruðum skjǫldu,
at hræ~~sílda~~ hjaldri
hjálm slitnaðan gotna;
vasat sem bjarta brúði
í bing hjá sér leggja.

14. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hǫrð kom ~~h~~ríð á skjǫldu;
nár fell niðr til jarðar
á Norðimbralandi.
Vasat of eina óttu
ǫldum þǫrf at frýja
Hildar leiks, þars hvassir
hjálmstofn bitu skjómar.
~~Bǫðmána sák bresta,~~
~~brá því fira lífi.~~

15. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Herþjófi varð auðit
í Suðreyjum sjálfum
sigrs á várum mǫnnum.
Varð at randar regni
Rǫgnvaldr fyrr hníga;
sá kom ~~hæstr~~ of hǫlða
~~harmr~~ at sverða gusti;
hvast kastaði hristir
hjálms strengflaugar pálmi.

16. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hverr lá þverr of annan;
glaðr varð gera bróðir
getu við sóknar læti.
Léta ǫrn né ylgi,
sás Írlandi stýrði,
(mót varð málms ok rítar)
Marstan konungr fasta;
varð í Veðrafirði
valtafn gefit hrafni.

17. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hundmargar sák falla
morginstund fyr mæki
~~menn~~ at odda sennu.
Syni mínum hneit snimma
slíðra þorn við hjarta;
Egill lét Agnar ræntan
óblauðan hal lífi;
glumði geirr við Hamðis
gránserk; bliku merki.

18. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Haldorða sák brytja
ekki smátt fyr úlfa
Endils niðja brǫndum.
Vasat á Vikaskerði
sem vín konur bæri;
roðinn vas Ægis asni
ófár í dyn geira;
skorin vas Skǫglar kápa
at skjǫldunga hjaldri.

19. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Háðum ~~suðr~~ at morni
leik fyr Lindiseyri
við lofðunga þrenna.
Fár átti því fagna

(fell margr í gin úlfi;
haukr sleit hold með vargi),
at heill þaðan kœmi;
Íra blóð í ægi
œrit fell of skœru.

20. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hárfagran sák hrǫkkva
meyjar dreng at morni
ok málvini ekkju.
Vasat sem varmar laugar
vínkers Njórun bæri
oss í Álasundi,
áðr Ǫrn konungr felli.
~~Vasat sem unga ekkju~~
~~í ǫndugi kyssa.~~ Bǫðmána sák bresta
brá því fira Elfi.

21. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Há sverð bitu skjǫldu,
þars gollhroðinn glumði
geirr við Hildar næfri.
Sjá mun í Ǫngulseyju
umb aldr mega síðan,
hversu at lǫgðis leiki
lofðungar fram gengu;
roðinn vas út fyr eyri
ár flugdreki sára.

22. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hví sé drengr at feigri,
at hann í odda éli
ǫndurðr látinn verði?
Opt ~~of~~ sýtir sá ævi
~~sá~~ es ~~kilfgi~~ aldregi nistir;
(ilt kveða argan eggja)
ǫrn ~~um~~ at sverða leiki;
hugblauðum kømr hvergi
hjarta sítt at gagni.

23. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hitt telk jafnt at gangi
at samtogi sverða
sveinn í móti ~~sveini~~ einum.
Hrøkkvit þegn fyr þegni!
Þat 's drengs aðal lengi;
æ skal ástvinr meyja
einharðr í dyn sverða.

24. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hitt sýnisk mér raunar,
at forlǫgum fylgjum;
fár gengr of skǫp norna.
Eigi hugðak Ellu
aldrlagi at mínu,
þás blóðvali bræddak
ok borð á lǫg keyrðak;
vítt fengum þá vargi
verð í Skotlands fjǫrðum.

25. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hitt hlœgir mik jafnan,
at Baldrs fǫður bekki
búna veitk at sumblum.
Drekkum bjór at bragði
ór bjúgviðum hausa;
sýtira drengr við dauða
dýrs at Fjǫlnis húsum;
eigi kømk með æðru
orð til Viðris hallar.

26. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hér vildu nú allir
burir Áslaugar brǫndum
bitrum Hildi vekja,
ef vandliga vissi
of viðfarar ossar,
hvé ófáir ormar
eitrfullir mik slíta;

móðernis fekk mínum
mǫgum, svát hjǫrtu dugða.

27. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Harðla líðr at ævi;
grimt stendr grand af naðri,
Góinn byggvir sal hjarta.
Væntum hins at Viðris
vǫndr í Ellu standi;
sunum mínum man svella
sínn fǫður ráðinn verða;
ei munu snarpir sveinar
sítt kyrt vesa láta.

28. Hjoggum vér með hjǫrvi.
Hefk fimm tegum sinna
fólkorrostur framðar,
fleinþings boði! ok eina.
Minst of hugðak manna,
at mér vesa skyldi
(ungr namk odd at rjóða)
annarr konungr fremri.
Oss munu æsir bjóða.
Esat sýtandi dauði.

29. Fýsumk hins at hætta!
Heim bjóða mér dísir,
sem frá Herjans hǫllu
hefr Óðinn mér sendar.
Glaðr skalk ǫl með Ásum
í ǫndvegi drekka.
Lífs eru liðnar stundir,
læjandi skalk deyja!

Búadrápa.

(Brot).

Þorkell Gíslason orti.

1. Báru á vali víka
(vel frák þeim líka
seggjum snarræði)
sverð ok herklæði.

2. Knúði hvast harða
(hljópu marir barða)
hregg (á hefils vǫllum
á humra fjǫllum).
Blá þó hrǫnn hlýrum,
hraut of brimdýrum
(kili skaut œst alda)
uðr en sviðkalda.

3. Báru raukn rasta
rekka geðfasta
(þrǫng at rym randa)
til ræsis landa.
Við nam víðr mǫrgum
(vápn eru grimm tǫrgum;
nýtt gafsk nest hrǫfnum)
Nóregr skipstǫfnum.

4. Herr bar hátt merki,
(á Hamðis serki
grimt kom él eggja)
at gekk lið seggja.

Meiddu fjǫr flotna
(flest varð hlíf brotna;
glumðu gráir oddar)
grjót ok skotbroddar.

5. Hrutu fyr borð bæði
(brustu herklæði)
hǫfuð ok hendr manna;
hræ nam vargr kanna.

6. Neytti herr handa,
hríð vas snǫrp branda,
fúst vas fár randa
til fjǫrnis landa.
Fellu fleinbǫrvar,
flugu af streng ǫrvar,
sungu hátt hjǫrvar
við hlífar gǫrvar.

7. Gullu hræs haukar,
hvassir benlaukar
stýfðu liðs leggi;
lamði grjót seggi.
Gnustu gráir málmar,
(gengu í sundr hjálmar,
hauks vasat friðr fjǫllum)
í fjǫrnis stǫllum.

8. Búa frák greitt ganga
(gladdisk svanr hanga,
vǫkð vas gǫll geira)
gegnum lið þeira.

9. Hagl vá hvert eyri;
hraut á lǫg dreyri
(blóð þó bens árum)
ór bragna sárum.
Þar fell valr víða,
vé sá gyld ríða;
barðisk sveit snarla
á snekkjum jarla.

10. Ǫrum réð sér snǫrpum
(slíkt es raun gǫrpum)
flagð et forljóta
af fingrum skjóta.
Gørðisk grimt fíkjum
at gumnum ríkjum
(gnýr vas hár hlífa)
hregg ok loptdrífa.

11. Steig fyr húf hesti
hrófs enn þrekmesti
gœðir gunnskára;
gladdisk nagr sára.
Niðr kom þyrs bára;
Búi nam sér hvára
(ferð hykk friðar mistu)
frœkn í hǫnd kistu.

12. Feldi Vagn virða,
(Valdi nái stirða
hrafn enn hvassleiti)
hrunði á borð sveiti.
Þá réð þess dála —
(þrymr vas hár stála)
eyðis unnglóða
Eiríkr skip hrjóða.

Jómsvíkingadrápa.

(Brot).

Bjarni biskup Kolbeinsson orti.

1. Øngvan kveðk at óði
órum málma rýri
(þó gatk hróðr of hugðan)
hljóðs (at-ferðar prýði).
Fram mun ek fyr ǫldum
Yggjar bjór of fœra,
þótt einigir ýtar
ættgóðir mér hlýði.

2. Vaskak fróðr und forsum,
fórk aldrigi at gǫldrum
— — — — — — —
— — — — — — —
ǫllungis namk eigi
Yggjar feng und hanga
— — — — — — —
— — — — — — —

3. Hendir enn sem aðra
óteitan mik sútar;
mér hefr harm á hendi
handfǫgr kona bundit;
þó emk óð at auka
œrit gjarn at hváru;
mjǫk emk at mér orðinn
ógæfr of fǫr vífa.

4. Dreng vas dátt of svarra
(dorgar vangs) fyr lǫngu
(því hefr oss of unga
eldreið skapi haldit);
þó hefk ort of ítra
allfátt mjaðar þellu;
vel samir enn of eina
ǫlselju mér þylja.

5. — — — — — — —
— — — — — — —
annat þarf at yrkja
allstórum mun fleira;
— — — — — — —
orti greppr of snertu
(þat berum upp fyr ýta)
óhljóð (sǫgukvæði).

6. Suðr frágum vér sitja
(seima Guðr) at Jómi
(fǫgr rænir mik flaumi)
fimm hǫfðingja snemma.
Vel samir víst at telja
vinnur hreystimanna;
þar 's of málmþings meiða
merkiliga at yrkja.

7. Hvervitna frák heyja
Harald bardaga stóra;
þeir ruðu bitra branda
bǫðgjarnastir niðjar.
Sjá knáttu þar síðan
siðfornir glym jarna;
þótti ~~þeim~~ at efla þá
þǫrf Véseta arfa.

8. Geta skal hins, hverr hvatra
hǫfðingi vas drengja;
sá gat sigri at hrósa
snjallastr at gǫrvǫllu.
Hverr vas hóti minni
hreystimaðr at flestu
heldr í herðiraunum
hauklyndum syni Aka.

9. Sigvaldi hét seggja
snarfengra hǫfðingi
ok réð þar fyr þegna
Þorketill liði snjǫllu.
Búi vas at hverjum hjaldri
harðráðr með Sigurði;
frágum Vagn at væri
víst ofrhugi enn mesti.

10. Heldu dreyrgra darra
Danmarkar til sterkir
(þeim gafsk rausn ok ríki)
rjóðendr skipum síðan;
auk auðbrotar erfi
ógnrakkastir drukku
(þeim frák ýmsum aukask
annir) feðra sínna.

11. Enn vildu þá (einkum)
ǫldurmenn at skyldu
(slíkt eru yrkisefni)
ágæta sér leita,
ok haukligar hefja
heitstrengingar gátu;
segik eigi, at ýta
ǫlteiti vas lítil.

12. Heitstrenging frák hefja
heiptmildan Sigvalda;
Búi vas ǫrr at efla
órœkinn þrek slíkan.
Hétusk þeir af hauðri
Hákon reka (fíkjum
grimm vas frægra fyrða
fjón) eða lífi ræna.

13. Búi lézk barr at fylgja
bǫðmildum Sigvalda
til hjǫrþrymu harðrar
hugprúðr vesa síðan.
Hafa kvazk Hávarð vilja
hrannabrjótr at gunni;
sér kvað hann eigi illa
Áslák í fǫr líka.

14. Vagn kvað hitt enn hrausti:
Hamðis gunnar tǫmðum
sá lézk frœkn at fylgja
faldruðr Búa skyldu;
þá réð heit til hvítrar
hringa meiðr at strengja
(mér kømr harmr at hendi
hættr) Þorketils dóttur.

15. Ein drepr fyr mér allri,
ótrauðr á lǫg skeiðum
ǫrr þengill bað ýta,
itrmanns-konan teiti;
góð ætt of kømr grimmu,
gekk herr á skip, darra
hinn's kunni gný gørva,
gœðings at mér stríði.

16. Sagt vas, at sunnan heldu
snyrtimenn of hrannir
(kaldr dreif marr á meiða
morðbáls) skipa stóli;
lǫmðu héldir húfar
(hríð kannaði lýði,
gnúði svalr á sýju
sær) ísugar bárur.

17. ~~Sagt vas~~ Segja at rauðra randa
reynendr flota sínum
jólanótt at Jaðri
Jómsvíkingar kvámu;

váru heldr á harđan
hernuđ firar gjarnir;
rjóđendr buđu ríki
randorma Geirmundi.

18. Þá buđu þeir á móti
þeim, es sunnan kvámu,
til geirhríđar greppum
gǫrla Nóregs jarlar;
þar vas mestr á mæli
(morđremmandi) skǫmmu
(margr vas at laufa leiki)
landherr saman fundinn.

19. Ein drepr fyr mér allri,
eldr gnauđađi víđa
elri skœđr of eyjar,
ítrmanns konan teiti;
góđ ætt of kømr grimmu,
gaus upp logi ór húsum,
griđum rænti sá gumna,
gœđings at mér stríđi.

20. Ok hǫfđingjar hraustir
heyra menn at væri
(þat hefr þjóđ at minnum)
þrír međ flokki hvárum,
þars hreggviđir hittusk
hjálmaskóđs á víđum
(fundr þótti sá fyrđum
frægr) Hjǫrungavági.

21. Haudr frák Hákon verja
hart, svát eigi skorti;
Eiríkr hefir eggjar
ótrauđr verit rjóđa;
ok sǫgđu þar ýtar
Armóđ vesa síđan
(sá vas greppr viđ gumna
glađr) hǫfđingja enn þriđja.

22. Lǫgđu heiptar hvattir
herđimenn, (þars bǫrđusk,
herr vas haudr at verja
hundmargr) saman randir;
ok víkingum váru
(varđ raun at því) einum
[þat kveđa eigi aukit]
ýtar fimm at móti.

23. Ein drepr fyr mér allri,
atróđr mikinn greiđa
— — — — — — —
ítrmanns konan teiti;
góđ ætt of kømr grimmu,
glygg magnađisk eggja
— — — — — — —
gœđings at mér stríđi.

24. Sigvaldi bađ sína
sóknstranga vel ganga
(hann vasat samr á sáttir)
sveit Hákoni á móti;
Haralds arfi klauf hjálma
hildar ǫrr, ok skjǫldu;
fram gekk hann fyr hlífar
hart nakkvara snertu.

25. Þar gekk fram í fólki
fránlyndr Búi sína
(þess kveđa virđa vissu
vánir) hart međ sveina;
ok geirviđir gørđu
grimma hǫggum rammir
(gengu þeir at gunni
geysta) vápna brestu.

26. Klauf með Yggjar eldi
ólmr Gullbúi hjálma,
niðr lét hann í herðar
hringserkja bǫl ganga;
hart nam hǫgg at stœra
Hávarðr liði fyrða,
við hefr ~~allt~~ at eiga
Ásláks verit fíkjum.

27. Ein drepr fyr mér allri,
él gnúði mjǫk stála,
álmr sparn af sér oddi,
ítrmanns konan teiti;
góð ætt of kømr grimmu,
gripu þeir í bug snœrum
gunnrakkastir gumnar,
gœðings at mér stríði.

28. Þar frák vápnum verjask
(Vagn feldi lið) þegna,
hann klauf breiðra brúna
borg hundruðum mǫrgum;
grimmr vas snarpra sverða
sǫngr, burgusk vel drengir,
vann arfþegi Áka
ǫs, fell blóð á kesjur.

29. Vagn hefr orðit ýtum
~~ør~~fengr at bǫð strangri;
með fullhuga frœknum
fram gingu vel drengir;
þars í Yggjar éli,
Áka sunr enn ríki,
brátt frák hann at hlœði
hugprúðum Ármóði.

30. Hvervitna frák hǫlða
(herr œxti gný darra)
fyr hreggviðum hjǫrva
hrøkkva gunnar rǫkkum;
áðr í ǫrva drífu
ýtum grimmr at blóta
(fram kom heipt en harða)
Hákon syni tœki.

31. Ein drepr fyr mér allri,
ylgr gekk á ná bólginn,
þar stóð úlfr í átu,
ítrmanns konan teiti;
góð ætt of kømr grimmu,
gein vargr of sal mergjar,
gráðr þvarr gylðis jóða,
gœðings at mér stríði.

32. Þá frák él et illa
œða Hǫlgabrúði,
glumði hagl á hlífum
harða grimt ór norðri;
þars í ormfrán augu
ýtum skýja grjóti
(því knátti ben blása)
barði hreggi keyrðu.

33. Þá vas þǫrfum meiri
þrekfǫrluðum jarli
(braut hykk hann at heldi)
hugraun (flota sínum);
snara bað segl við húna
Sigvaldi í byr kǫldum,
gnúði hǫrð á hlýrum
hríð, fell byrr í váðir.

34. Þar lét Vigfúss verða
vegrøkinn Ásláki
(þann esa þǫrf at segja
þátt), helfarar veittar.

Þorleifr of vann þjokkva
þrekstœrðum Hávarði
(hart vá hann) með kylfu
hǫggrammr brotit leggi.

35. Ein drepr fyr mér allri,
andat fólk at sundi
straumr dró ut of eyjar,
ítrmanns konan teiti;
góð ætt of kømr grimmu,
gífrs hesta brá fǫstu
gný miklandi geira,
gœðings at mér stríði.

36. Bað fyr borð at skyldi
bǫðsvellandi allir
(þá frák vápnum verjask
Vagns lið) Búa þegnar;
áðr hreggboði hjǫrva
hraustr med þungar kistur
(sá vas illr af aurum)
ótrauðr á kaf réði.

37. Nam eldbroti Yggjar
ýgr fyr borð at stíga;
út bar hann af húfum,
hraustr Gullbúi, kistur;
auk optliga eptir
óblauðir þar síðan
lýðir knegu líta
langan orm á hringum.

38. Skeið frák víst at verði
Vagn með sína þegna,
ǫll váru þá þeira
þunn skip hroðin ǫnnur;
upp náðu þar eigi
~~ǫðlings~~ menn at ganga,
þengils

ofan réðu þeir ǫfga
Eiríks vini keyra.

39. Upp stóðu þar eptir
ungra snyrtidrengja
(sveit fylgði vel Vagni
væn) þrír tegir einir;
alls øngva frák aðra
jafnmarga svá burgusk,
áðr létti dyn darra,
drengmenn hugum strangira.

40. Réð með Danska dólga
drengr á land at ganga
(roðin frák dǫrr í dreyra)
dauðr lá herr á skeiðum;
Vagn kvað eigi ýtum
undan ráð at skynda;
saman gørðu þeir sitja
sáttir á einni nóttu.

41. Þar lét Eiríkr ǫndu
átján þegar týna
(heldr frágum þá þverra)
þegna (lið fyr Vagni);
mæltu hraustar hetjur
(haukligt vas þat fíkjum)
[þau hafa þjóðir uppi]
þróttar orð með fyrðum.

42. Ok með fjǫrnis fálu
fór Þorketill leira,
þás. menbroti mælti
mansǫng of Gná hringa;
gørðisk hann at hǫggva
hauklyndan sun Áka;
Vagn gat heldr at hánum
heiptǫrr vegit fyrri.

43. "Vilt," kvað hringa hreytir
hyggju gegn at Vagni,
"élsvellandi yðvart
Yggjar líf of þiggja?" —
"Eigi munk, nema efna
(ungr) þaz heit nam strengja,
(svá kvað Ullr at jarli
egghríðar) fjǫr þiggja".

44. Grið lét ǫrr ok aura
Eiríkr gefit stórum
(mjǫk leyfa þat þjóðir)
þegnum tólf með Vagni.

45. Þá gekk Ullr at eiga
ǫrlyndr þrymu randa
(menn fýstu þess) mæta
(margir) Ingibjǫrgu.

Málsháttakvædi.

(Brot).

1. — — — — — — þegir;
dylja má þess's einnhverr segir.
— — — — — — — —
— — eitt bregðsk hóti síðr.
Fœra ætlum forn orð saman,
(flestir henda at nøkkvi gaman;
gleði minnar veit geipun sjá)
griplur er sem hendi þá.

2. Ekki hefk med flimtun farit,
fullvel ættak til þess varit.
(yrkja kann ek vánu verr)
vita þykkisk þat maðrinn hverr.
Stolit væri mér ekki ór ætt.
jafnan þótt ek kvæda slétt:
róa verðr fyrst á et næsta nes,
nǫkkut ættak kyn til þess.

3. Þjóð spyrr alt þaz þrír menn vitu,
þeir hafa verr er trygðum slitu,
ekki er því til eins manns skotit,
ýmsir hafa þau dœmi hlotit.
Hermðar orð munu hittask í;
heimult ák at glaupsa of því
(nǫkkut varð hón sýsla of sik),
svinneyg drós hvé fór við mik.

4. Ró skyldu menn reiði gefa,
raunlitit komsk opt á þrefa,
gagarr's skaptr þvít geyja skal,
gørva ætlak mér létt of tal.
Verit hafði mér verra í hug,
var þat nær sem kveisuflug;
jafnan fagnar kvikr maðr kú,
kennir hins at gleðjumk nú.

5. Allítit er ungs manns gaman,
einum þykkir daufligt saman,
annars barn 's sem úlf at frjá,
óðfúss mundi blindr at sjá.
Dýrt láta menn dróttins orð,
drekarnir rísa opt á sporð,
ǫðlingr skyldi einkar rǫskr,
œpa kann í mýrum frǫskr.

6. Fylki skal til frægðar hafa,
fregna eigum langt til gafa,

oddar gørva jarli megin,
útsker verða af bárum þvegin.
Ýmsir bjóða ǫðrum fár,
ormar skríða ór hamsi á vár,
vel hefr sás þat líða lætr,
langar eiga bersár nætr.

7. Bjarki átti hugar korn hart,
herlið feldi Stǫrkuðr mart,
(ekki var hann í hvíldum hœgr),
Hrómundr þótti garpr ok slœgr.
Ókat þeim né einn á bug.
Eljarnir var trúr at hug,
fílinn gat hann í fylking sótt,
fullstrǫng hefr sú mannraun þótt.

8. Bana þóttusk þeir bíða vel,
Brandingi svaf loks í hel,
Mardallar var glysligr grátr,
gleðr sá maðr er opt er kátr.
Ásmundr tamði Gnoð við gjálfr,
gulli mældi Þjazi sjálfr,
Niðjungr skóf af haugi horn,
helzti eru nú minni forn.

9. Friggjar þótti svipr at syni,
sá var talðr ór miklu kyni,
Hermóðr vildi auka aldr,
Eljuðnir vann sólginn Baldr.
Ǫll grétu þau eptir hann,
aukit var þeim hlátrar bann,
heyrinkunn 's frá hánum saga,
hvat þarf ek of slíkt at jaga?

10. Sitt mein þykkir sárast hveim,
sáttar gørð er ætluð tveim,
oddamaðr fæsk opt enn þriði,
jafntrúr skal sá hvárra liði.
Engi of dœmir sjálfan sik
(slíkt ætlak nú henda mik),
ýta lið þótt alt fari byrst,
engi læzk því valda fyrst.

11. Stefjum verðr at stæla brag,
stuttligt hefk á kvæði lag,
ella mun þat þykkja þula,
þannig nær sem hendak mula.
Ekki varðat forðum farald.
Finnan gat þó œrðan Harald,
hánum þótti sólbjǫrt sú,
slíks dœmi verðr mǫrgum nú.

12. Skips láta menn skammar rár,
skatna þykkir hugrinn grár,
tungan leikr við tanna sár,
trauðla 's gengt á ís of vár.
Mjǫk fár er sér œrinn einn,
eyvit týr þótt skyndi seinn,
gǫfgask mætti af gengi hverr,
gǫrva þekkik sút hvé ferr.

13. Afli of deilir sízt við sjá,
Sǫrli sprakk af gildri þrá,
stundum þýtr í logni lá,
lítlu verr at ráðak fá.
Mǫrgum þykkir fullgott fé,
frænuskammr 's enn deigi lé,
kvæðit skal með kynjum alt,
konungs morgunn er langr ávalt.

14. Bráðgett láta bragnar opt,
bregðr at þeim er heldr á lopt,
allmargr er til seinn at sefask,
svá kǫllum vér ráð sem gefask.
Ekki varðat forðum farald.

Finnan gat þó œrđan Harald,
hánum þótti sólbjǫrt sú,
slíks dœmi verđr mǫrgum nú.

15. Auđigr þykkir einn sér hvar,
annars rœđir margr of far,
ǫrgranns erum vér lengst á leit,
lundvær þykkir bezta sveit.
Skammæ þykkja ofin ǫll,
ekki margt er verra en trǫll,
eigi spillir hyggins hjali,
hefkat spurt at bersa kali.

16. Engi þarf at hræđask hót,
heldr kømr opt viđ sáran fót,
— — — — — — — —
hlutgjarn ferr međ annars sǫk,
nøkkvi ríkstr er heima hverr,
— — — — — — — —
eigi tala ~~ta~~ ek um at síđr,
/~~orđit ferr þás of munn líđr~~/
orðin fara þegar munninn liðr.

17. Varla sýnisk alt sem er,
[illegible]
/~~eigi brytr gælumađr gler~~,
eigi ~~at eins í fǫ~~gru 's fengr,
fundit mun þaz reynt er lengr.
Ekki varđat forđum farald,
Finnan gat þó œrđan Harald,
hánum þótti sólbjǫrt sú,
slíks dœmi verđr mǫrgum nú.

18. Efnum þykkir bezt at búa,
brǫgđótt reyndisk gemlu fúa;
margár kunni slœgđir sér,
svá nǫkkut gafsk Rannveig mér.

Illa hefr sás annan sýkr,
eigi veit áđr hefndum lýkr,
bráđfengr þykkir brullaups frami,
brigđalengi er hverr enn sami.

19. Lýtin þykkja skammæ skarar,
skrautligt kǫllum nafnit farar,
trautt kallak þann valda 's varar,
verđa menn þeirs uppi fjarar.
Ógipt verđr í umbúđ skjót,
élin þykkja mǫrgum ljót,
engi of sér viđ ǫllum rokum,
jafnan spyrja menn at lokum.

20. Ástblindir 'ru seggir svá,
sumir at þykkja mjǫk fás gá,
(þannig verđr of mansǫng mælt)
marga hefr þat hyggna tælt.
Ekki varđat forđum farald,
Finnan gat þó œrđan Harald,
hánum þótti sólbjǫrt sú,
slíks dœmi verđr mǫrgum nú.

21. Ynđit láta øngvir falt,
allopt verđr í hreggi svalt,
andađs drjúpa minjar mest,
magran skyldi kaupa ~~mest~~ hest.
Œrit þykkir viđkvæm vá,
vinfengin eru misjǫfn þá,
fasthaldr varđ á Fenri lagđr,
fíkjum var mér ramligr sagđr.

22. Grandvarr skyldi enn góđi mađr,
Gizurr varđ at rógi sađr,
etja vildi jǫfrum saman,
ekki er mér at stúru gaman.

Kunna vildak sjá við snǫrum,
sjaldan hykk at gyggvi vǫrum,
vel hefr hinn er sitr of sitt,
svartflekkótt er kvæði mitt.

23. Jafnan segir enn ríkri ráð,
rǫskvir menn gefa ǫrnum bráð,
upp at eins er ungum vegar,
engi maðr er roskinn þegar.
Falls er ván at fornu tré,
fleira þykkir gott en sé,
auðsénna er annars vamm,
engi kømsk of skapadœgr fram.

24. Engi ~~knettir~~ krettr of annars mein,
(aldri lætk at munni sein)
heimi heyrik sagt at snúi,
sumir einir hykk at mér trúi.
Erfitt verðr þeim 's illa kann,
engan þarf at hjúfra mann,
(þannig hefr mér lagzk í lund)
langviðrum skal eyða grund.

25. Sjaldan hittisk feigs vǫk frørin,
fljóðin verða at ǫldrum kørin;
(lengi hefr þat lýst fyr mér),
lítinn kost á margr und sér.
Sagt er frá hvé neflauss narir,
nú verðr sumt þaz manngi varir,
(væri betr at þegðak þokks)
þat hefr hverr er verðr er loks.

26. Þrýtra þann er verr hefr valt,
verða kann á ýmsa halt,
misjafnir 'ru blinds manns bitar,
bǫl kǫllum vér ilt til litar.

Eik hefr þaz af ǫðrum skefr,
ekki markt er slœgra en refr,
jafnan verðr at árflóð stakar,
auðfengnar 'ru gelti sakar.

27. Gullormr á sér brennheitt ból,
bjartast skínn í heiði sól,
undrum þykkir gagnsætt gler,
glymjandi fellr hrǫnn of sker.
Allar girnask ár í sjá,
ekki er manni verra en þrá,
fýsa munk ens fyrra vara,
flestr mun sik til nǫkkurs spara.

28. Geta má þess er gengit hefr,
gørir sá betr er annan svefr,
veitkak víst hvat verða kann,
villa 's dælst of heimskan mann.
Fláráðum má trautt of trúa,
til sín skyldi enu betra snúa,
hugga skal þanns harm hefr beðit,
helzti mjǫk 's at flestu kveðit.

29. Orða er leitat mér í munn,
mælgin verðr oss heyrinkunn;
(Yggjar bjór hverr eiga myni,
ósýnt þykkir lýða kyni),
Eyvit mun sjá atfrétt stoða,
allmjǫk er mér lund til hroða,
þeygi var sjá aflausn ill,
eiga skal nú hverr er vill.

30. Stjórnlausu hefk slungit saman,
svá vildak — — — — —

Háttatal.

(Vv. 68–79.)

Snorri Sturluson orti.

68. Fremstr varð Skúli;
skala lof dvala,
semk mildum gram
mærð fjǫlsnœrða.
Meir skalk stœri
styrs hróðr fyrir
(kærr vask harra)
hers gnótt bera.

69. Kunn bjók kvæði
konungs bróður þjóð
(þann veitk þengil)
þrenn (fjǫlmennan).
Fram skal en fjórða
fólkglaðs vaða
ljóselds lagar
lofun friðrofa.

70. Mitt 's of mæti
mart lag bragar
áðr ókveðit
oddbraks spakan;
hlýtr grams geta
greppr óhneppra
skýrr skrautfara
skjǫldunga ungra.

71. Slóð kann sneiðir
seima geima
hnigfák Haka
hleypa greypa,
hinn's af hlunni
hesta festa
lætr leyfðr skati
langa ganga.

72. Gull kná (greppar)
glóa (róa),
váss eru seggir
samir framir;
eik má und jǫfri
una bruna,
þá nýtr vísi
viðar skriðar.

73. Ræsir glæsir
Rǫkkva dǫkkva
hvítum rítum
hreina reina;
skreytir hreytir
skafna stafna
hringa stinga
hjǫrtum svǫrtum.

74. Hafrǫst hristir
hlunnvigg tiggja,
borðgrund bendir
brimdýrs stýri;
blá veit brjóta
byrskíð víði
bǫðharðr bǫrðum
buðlungr þungan.

75. Hrinda lætr hniggrund
hafbekks snekkjur,
þás falla, fleinþollr

frár, mál, stálum;
hlummi lítr hergramr
hirðmenn spenna,
en rœði raungóð,
rógálfr, skjálfa.

76. Hrannir strjúka hlaðin borð,
haflauðr skeflir,
kasta náir kjalar stíg
kalt hlýr sǫltum;
svǫrtum hleypir svana fjǫll
snjallmæltr stillir
hlunna fram of Haka veg
hríðfeld skíðum.

77. Snyðja lætr í sólroð
snekkjur á Manar hlekk,
árla sér, ungr jarl,
allvaldr breka fall;
lypta kná lýðr opt
lauki of kjalar raukn,
greiða náir glygg váð,
greipum mœta dragreip.

78. Hrǫnn skerr, hvatt ferr,
húfr kaldr, allvaldr;
lá brýtr, lǫg skýtr,
limgarmr, rangbarmr;
brátt skekr, byrr rekr,
blán vegg, ráskegg;
jarl lætr almætr
ósvipt húnskript.

79. Læsir leyfðr vísi
landa útstrandir
blíðr of bláskíðum
barða randgarði;
ern kná jarl þyrna
oddum valbrodda
jǫrð með élsnœrðum
jaðri hrænaðra.

Íslendingadrápa.

(Brot).

Haukr Valdísarson orti.

1. Bera skal líð fyr lýða
Lóðurs vinar, glóða
hrafna víns nema hafni
hneigendr Dvalins veigum.
Reyndir biðk at randar
runnar hlustar munnum
hausa harða ljósan
haslrekka mjǫð drekki.

2. Hvals munk hvassa telja
húðlendinga búðar,
hamra vífs þás hǫfðu,
hoddlógendr, byr gnógan,
meðan til þess, (en þessum
þǫgn veiti hlyn peitu
garða grundar Nirðir)
geð deilisk mér, seilar.

3. Hverr gekk hræddr við ǫrvan
Hundings, á snægrundu
ár til odda skúrar
elgreynir Brodd-Helga,
áðr grunnungi Gunnar
Geitir réð at beita
(askr fell álms enn rǫskvi)
ǫrlyndr fǫður Sǫrla.

4. En fák, þess 's vá víka
vagnskreyti, lét fagna
gríðar Geitis blóði
gjarn hjálmþrimu Bjarni;
ok fjall-Gestils flesta
fólkmeiða vá beiðir
úlfum hollr, þás ollu,
orðs, hans fǫður morði.

5. Vasat hreggvana hyggnum
hraun-Atla Þorkatli
(reyndr varð rimmu skyndir
rakklyndr at því) sprakka,
þótt síns fǫður (sónar
saddr varð í gný nadda
ófnir) eigi hefna
ættgóðr skǫrungr mætti.

6. Opt vann aldri svipta
elgs fenviðu Helgi,
barðisk hann við harða
herðendr þrimu sverða.
Frák báru hlut hæra,
[illegible]eiðinn unz varð meiðir
[illegible]auðr, en drengi aðra
Droplaugar sýn, bauga.

7. Helgi rauð (en hríðar
hykk meir geta þeira)
fenris teðr í fóðri
fleingaldrvǫlu (skjaldar),
þás Ásbjarnar (ǫrnu)
erfingi hræ fingin
(frák nýta sér sveita)
síns nafna lét hrafni.

8. Hefndi Grímr, þás geymir
gekk inn at Frey, linna
foldar Fjǫlnis elda,
fróðr, vaskliga bróður.
Njǫrðr lagði sá sverði
snáka stígs (af vígi
Týr varð ágætr ára
elgs) í gegnum Helga.

9. Vǫrðu hauðr, þás háðu
hlýrar tveir, með dýrum
foldar verði ok fyrða,
fleinglygg, Aðalsteini;
þollr varð allr enn ellri
atgeirs í fǫr þeiri,
hrings fell á því þingi
Þórólfr enn hugstóri.

10. Egill fekk unda gagli
(úlfs kom hrafn at tafni;
hykk burgusk vel varga)
verð með brugðnu sverði.
Sunr rauð síðar brynjur
(sverða Freyr) í dreyra
(mildr klauf skatna skjǫldu)
Skalla-Gríms enn snjalli.

11. Ár frák arfvǫrð Geira
(ylgr saddisk) vel fylgja
[menn vá Glúmr at gunni]
Gunnhildar bǫr kunnu.

Njǫrđr klauf Herjans hurđir
harđa vitr á Fitjum,
hinn es mál af manni,
metins auđar, fekk dauđum.

12. Hitt vas satt at sótti
(seggr dǫglinga tveggja
austr fekk haldit hæsta)
Hallfređr konung snjallan.
Hvardyggva lét hǫggva
hann armviđu fannar
(sverđs frák él at yrđi
allhǫrđ) í gras bǫrđum.

13. Œsti ungr međ fóstra
Ađalsteins dunu fleina,
þá rauđ þegn í dreyra,
Þórálfr, Hnikars bjálfa.
Skólms frák hart međ hilmi
hvatum Norrœnna skatna
Yggjar báls í éli
erfingja fram gingu.

14. Rauđ Finnbogi fríđa
Fjǫlnis glóđ í blóđi,
hinn es hjálms viđ runna
hart gekk fram, enn rammi;
ok háraddar hræddir
hrings ófáir gingu
fyr þrymsvelli þollar
þeim sárjǫkuls geima.

15. Jarls mǫnnum bauđ unnar
einvígis til hreina
œsi-Þróttr ok átta
Ormr Stórólfs sun fjórum.
Ítr bađ Eiríkr leitask
eggdjarfr fyrir seggi,
angrs þás ás at drengjum
eldmeiđir tók reiđa.

16. Frýđut fylgimeiđar
flausta einkar hraustum
(sá vas vápnrjóđr Viđris
veđrgjarn) hugar Bjarna,
þás Hákonar hœfis
haus- enn vægđarlausi
á jarls nasar ása
ǫlbeinir laust -fleini.

17. Satt 's at síđ mun Gretti
sverđs rǫskvari verđa
(hraustr vas lofđa lestir)
leik-Þundr á Snægrundu;
sá réđ síns of hlýra
sóknefnandi at hefna;
Þrós hné þar til drósar
Þorbjǫrn í gný fjǫrnis.

18. Þorđi Þorleifr herđa
þing allsnarpra hringa,
óđ sás jarli heiđnum
ófríđan réđ smíđa;
vega kváđu þvi þjóđir
þann ok Óláf annan
(brœđr váru þar báđir)
berserk (at því verki).

19. Snjallr frák opt at olli
Ormr Skógarnef rógi,
ǫrr vas sá til snerru
snarr hljómbođi darra;
ok geirraddar gladdi
Gaukr Trandils sun hauka,
geig vann heldr at hjaldri
hann ófáum manni.

20. Varðisk Gǫndlar garða
Gunnarr snǫrum runnum
greitt, en Gizurr sótti
garp ákafa snarpan.
Njǫrðr lét sextán særða
snarr hljómviðu darra
(sárt lék halr við hǫlða)
hjǫrregns en tvá vegna.

21. Hvast frák hjálms at œsti
hregg Miðfjarðar-Skeggi,
drengr rauð opt enn ungi
úlfs munn fyr haf sunnan;
gekk í haug at hnykki
hræklungrs ept Skǫfnungi
hriðgørvandi hjǫrva
hildfrœkn Kraka ens milda.

22. Helt til fulls, sás fylla,
fúrrunna, lǫg kunni,
(sén raun vas þess) sónar
Síðu-Hallr við alla;
átti élbjóðr hrotta
ágætr sunu mæta,
dýrr skóp himna harri
hǫfuðsmanna veg sannan.

23. Halls arfa frák hollan,
hyr-, gǫllungum styrjar
þanns óðligast, unnar,
illmælis rak, -tælir
Valdr lét fimm of felda
fleins á morgni einum
(þá vá Þorsteinn hávan
Þórhadd) viðu nadda.

24. Kunnr vas mǫrgum manni
(margþróttr kleizk sá dróttum
vægðartrauðr at vígum
yers) Hólmgǫngu-Bersi,
hinn's of Hlakkar runna
harðglóðar sté Móði
bliks með brúna ekka
borðs hálfan teg fjorða.

25. Kendi Kormakr stundum
kynstórr viðum brynju
(opt brá hann við heiptir
hrafns sút) í gras lúta;
ok álmr, sás hlaut hilmis
hald, blóðugra skjalda
(hǫld frák hræðask aldri)
hugprúðr á sik trúði.

26. Feldi horska hǫlða
hjaldrǫrr ok vann sjaldan
(málmr beit hlíf) á hólmi
happ Þórarinn kappi;
né þrym-Nirðir þorðu
þeim í gegn, en seima
lundr hjó stórt, at standa
Steinars-syni fleina.

27. Víst seimfarra snerru
snarr Hólmgǫngu-Starri
— — — — — — —

Hrynhenda.

(Brot).

Sturla Þórðarson orti.

1. Frægjan réð þik Vilhjálmr vígja,
varrbáls hǫtuðr! kardináli;
engi valðisk jafngóðr þangat
aldar gramr af páfa valdi.
Kórónu lét kristni stýrir,
kynprýddr jǫfurr! yðr of skrýdda;
ramri grund hafið, ríkisvandar
reiðivaldr! með frægðum haldit.

2. Austan sendi gulli glæsta
Gauta stýrir megindýrum,
seima þollr! með sœmðum ǫllum
sína dóttur arfa þínum;
vǫldugr, tóktu af mestri mildi,
málma skerðir! Svía ferðar
(aldir dýrka yðvart veldi
eirarsamt) við brúðfǫr þeiri.

3. Ǫldum segik hvé ófrið gulduð,
unnviggs skipuðr! Dǫnum sunnan;
víða settu þínar þjóðir
þunnar skeiðr af nýjum hlunnum.
Stórir hǫfðu útboð œrin
yðrir þegnar rán at hegna
(ýtum þóttit leiðangr litill)
langa stund fyr víðri grundu.

4. Framla dreif til hverrar hǫmlu
hilmis þjóð ens mærðar fróða;
síðan helduð suðr með láði,
seima stiklir! flota miklum.
Hræddar urðu Hallands ferðir,
hringa Baldr! af þínu valdi;
engi maðr var Jóta þengils
óttalauss við Nóregs dróttin.

5. Eigi sátuð, jǫfra hneitir
ættumgóðr! at rofnar sættir
(stirðan bjuggu hirðmenn harðir
herskips streng) í kyrðum lengi.
Mætum helt fyr Elfi útan
(auðit lézt þú flotnum dauða)
nauða vissu nýjar súðir)
Norðmanna gramr þanníg borðum.

6. Sneiða létu þínar þjóðir
þunnar skeiðr með búnu reiði
(Gautar spurðu leiðangr) ljótan
lunda vǫll at Móstrarsundi.
Síðan leit, er seglum hlóðu,
snarfengr konungr! yðrir drengir,
(lýsa tók af herskips hausum)
hrygðar fólk í Dana bygðum.

7. Allvaldr! rétt því's ýtar heldu
ógnarbráðs at fylkis láði;
prúðar réðu sveitir síðan
sóknarstrangs á land at ganga.
Stórir létu Halland herjat

hirðmenn þínir (frelsi sínu
víða týndu virða kindir)
vægðarlaust fyr Geitkjǫrr austan.

8. Syngja létu snarpir drengir
sóknar gífr í fleina drífu,
brandar hleyptu ǫrt ór undum
œrnu blóði Danskrar þjóðar.
Víða fellu vegnir þollar
(vigadrótt) í reknum flótta
(faldin gekk þar fœrð at hildi)
frægra málma (œgishjálmi).

9. Styrkir gengu menn und merkjum
málma lunds á víðri grundu
(valgammr sleit at vápna móti
varma bráð) af þínu ráði.
Sjálfri skipti ǫrn við úlfa
ógnarbáru hǫfuðsára
(gylðir stóð of grimra hǫlda)
greyprar þjóðar (meginblóði).

10. Hæstan kyndu hirðmenn traustir
heitan eld í Danaveldi;
skæriligr gekk húsum hæri
hallar gandr á sviðnu landi.
Víða fór um búkarls búðir
birkisótt, en hræddar dróttir
(bragnar margir báli slegnir)
brunnit land til skógar runnu.

11. Gneistum hratt fyr Elfi austan
elrisgarmr í ráft varma;
síðan fellu hávar hallir
hrygðar stund í Dana bygðum.
Innit tóku ǫll at brenna,
ógnar stríðr á Hallands síðu
ýta rann of stórlig stræti
storðar úlfr fyr Glymstein norðan.

---

12. Hrinda lét út herskips brǫndum
hilmir frægr á saltan ægi;
eldi hrauð fyr œsikǫldum
unnar meið ór dregnum hlunni.
Almenningr varð út at sinna,
ógnar lundr! á þinni grundu;
mildir útboð hǫfðu hǫldar
harða sveld af Nóregs veldi.

13. Norðan heldu alt of ǫldur,
auðar lundr! við þik til fundar
(húfar treystu drifnar dúfur)
dygðar menn ór Finna bygðum.
Svífa léztu ór hverju hrófi
hlaðnar skeiðr á vatn et breiða
(sandi jós of stál en steindu
storðar gandr) fyr Elfi norðan.

14. Digla eldr var sénn í segli,
sviptilundr! á dýrðar skriptum
(rísa tóku roðnir hausar)
Rínar logs, of dreka þínum.
Unnar (þóttu eisur brenna
Ullar fars af slegnu gulli)
fasti rauð of flota glæstum
flesta rǫnd (á skeiða brǫndum).

15. Œrin var sem elding fœri,
(innan borðs) á lægi norðan
(ǫldum varp) er húfum hélduð,
hilmis kundr! til jǫrmungrundar.
Víða þurðu vísa ferðir
veglig flaust und búnu segli;

× bragnar eyddu báli slegnu

geiga létuð gyltar sýjur,
grundar vǫrðr! at Eyrarsundi.

16. Renna þótti upp, á unnum,
alla leið af flota breiðum,
hilmis frægs þars herskip lágu,
himna eldr, í Danaveldi.
Þengill kom þar annarr engi
innan lands, svát dœmi finnisk,
(ræsir, styrðuð rétt til jarðar,
ríkilátr!) með afla slíkan.

17. Ǫllum þótti, Egða stillir!
œgiligt, enn víða frægi,
Grunnar logs fyr grœði sunnan
geigurþing við yðr at eiga.
Sætta báðu, Sygna dróttinn!
snjallráðan þik Danir allir
fyrða gramr, þvít fegnir urðu
fjandmenn þínir lífi sínu.

18. Errinn sendi ungan svarra
út í lǫnd á geima þrútinn;
aldri fréttuð jǫfra dróttins
œðri ferð af heimangerðum.
Allir tóku yppiþollar
unnartams fyr lægi sunnan
árablakks, sem allvaldr væri
innanlands, við dóttur þinni.

19. Ríða frák ór borgum breiðum
bragna fjǫlð (af þínu magni
víða glǫddusk Valskar þjóðir
varrar eldi) móti svarra;
síðan kaus of sœmðar fúsa
snildar brúðr, þanns eiga vildi,
ǫðlings brœðr, af yðru ráði
œztra manna, gǫfugr svanni.

20. Norðr líkar þér alt at auka
yðvart vald um heiminn kalda,
(gegnir munu því fyrðar fagna)
fjǫrnis álfr! und leiðarstjǫrnu.
Þengill hefr þar annarr engi,
allvaldr! en þú ríki haldit;
lengra reiða þjóðir þangat
þína dýrð, en rǫðull skíni.

21. Allvaldr! dýrkask út með Serkjum
innanlands af mildi þinni
(þjóðum líka þínir haukar
þaðra) alt með Blálands jaðri;
víða hrjóta veglig mæti
vægðarlaust af yðrum frægðum;
hollar prýða heiminn allan
hnossir þínar, mærðar tínir!

Hrafnsmál.

Sturla Þórðarson orti.

1. Sóttu sóknhvattar
sveitir háleitan
geira glymstœri
glyggs ór Finnbygðum;

alt brá jarðbeltis
austan sigrflaustum
gjálfr af Gautelfi
gætis hásæta.

2. Øngr sá ormvengis
ótti vígdróttir
fleiri flugstœris
fleins í stað einum;
lukði lómblekkir
landa útstrandir
hríðar herskíðum
harðr ok randgarði.

3. Glumði á gjálfrtǫmðum
Gestils skeiðhestum
eldr of allvaldi
Ægis nafnfrægjum;
skein af skautvinum
skeiðum brynreiðar
sól of sigdeili
snotran óþrotlig.

4. Laust af liðfǫstum
ljósum valdrósar
brims á bjarthimna
blómum vegljóma;
ferð var friðskerðis
flokka áþokkuð
heims um hafstrauma
hringa eldingum.

5. Leysti langrastar
landa stýrandi
héldum háfaldar
húfum bládúfur;
lýstisk hrein hæstum
hǫfn af skipstǫfnum
eldi álfoldar
auðar glóðrauðum.

6. Fyrst tók fjǫrleystum
fróðr af Nes-þjóðum
gjǫld enn griðmildi
gætir norðsætra;
ǫll var ógnfallinn
ǫld á stórvǫldum
hrædd við herklæddan
herði bǫðgerðar.

7. Helt enn hraðmælti
Hringa viðþingaðr
leiðir lofskeiðum
leygs í Suðreyjum;
upp gaf allkeppnum
Engus herfengna
Il fyr ítrbóla
eyði dalreyðar.

8. Stóð af stórráðum
stýri gindýra
ógn of úrþvegnar
jarðir vestrgarða;
fœrðu hjálmhirða
hausa friðlausir
jǫfrar ósvífrum
ótta rándróttar.

9. Gengu geðstrangir
gætis vegmæta
sárs um Satíri
sunnan logrunnar;
sǫddu svartklædda
snóka dynflóka
bragnar byrgegnir
brands á Skotlandi.

10. Ferð vann friðskerðis
frǽg ok óvægin
Bót af baugnjótum
breiða guðleiðum;
hreyfðisk hjǫr kleyfðan
hrafn of valtafni
(fellu fjandr stillis)
fleygs í Suðreyjum.

11. Brunnu búmanna
bygðir ódygðar,
heitr var hafsætri
hallar lífgalli;
fellu fleinþollar
feigir svanteigar
suðr af sæskíðum
sóttir herdróttum.

12. Bauð enn bǫðfróði
bragna sigrmagnaðr
austan orrostu
optar spjótskoptum;
þorðut þrekstœrðan
þegnar ófegnir
bjórs við blikrýri
berjask útverja.

13. Drógu dynsveigis
darra flugskjarrir
báta baugnjótar
breiðar strandleiðir;
eyddu óhræddir
eyjar geirþeyjum
vegs í víðbygðum
vatni herskatnar.

14. Herðu herferðir
hryggs í stórbygðir
víða vargfœðis
virðar geðstirðir;
fekk enn fólkrakki
felli gunnspelli
ǫldum ókaldan
Aleinn lífdvalar.

15. Mœtti margfréttinn
miklum framstiklir
auðar óþjóða
Inga gerningum;
leysti lábrostinn
lǫgr en skautfǫgru
flaust ór frónlæstum
festum bauglestis.

16. Blés of bǫðfúsa
bragna fjǫlmagnat
hregg á herbygðum
hríðar brimskíðum;
upp rak allkeppna
ǫld með herskjǫldu
grundar gjálfrundit
grand at Skotlandi.

17. Sendi snarlynda
sverða blikskerðir
sveit enn sigrmæti
síð til brynhríðar;
drap enn dulgreypi
drengja lof þengils
drótt sás dalgauta
dœmði herr sœmða.

18. Hlóðu hugprúðir
hrings at brynþingi
várir vegstórum
virðar baug-Nirði;

fyldusk fjǫrseldum
frammi valgammar
(hverr man hringþverris
hefna?) auðstefni.

19. Kvǫddu kappstudda
kæris Nordmœra
hǫlða hervaldir
hersa gunnversum;
gekk en gunnrakka
gætis hásæta
hirð at hjǫrstœrðum
hjaldri járnfaldin.

20. Beit at brynmóti
brún í rauðtúnum
egg of ódyggvar
aldar gunntjalda,
áðr en egghríðar
undan víglundum
skyndu ský-Þundar
Skozkir allþroskins.

Lilja.

Eysteinn Ásgrímsson orti.

1. Almáttigr guð, allrar stéttar
yfirbjóðandinn engla ok þjóða,
ei þurfandi staða né stunda,
stað haldandi í kyrrleiks valdi,
senn verandi úti ok inni,
uppi ok niðri ok þar í miðju, —
lof sé þér um aldr ok ævi,
eining sǫnn í þrennum greinum!

2. Æskik þína mikla miskunn
mér veitist, ef ek eptir leita
klǫkkum hug, þvít innist ekki
annat gott enn af þér, drottinn!
Hreinsað brjóst! ok leið með
listum
líflig orð í stuðla skorðum
steflig gǫrð at vísan verði
vunnin yðr af þessum munni!

3. Beiði ek þik, mær ok móðir!
mínum at fyr umsjá þína
renni mál af raddartólum
réttferðugast í vísum sléttum;
skýr ok sæt af vǫrrum várum
vorðin svá at mætti orðin
laugast ǫll í glóanda gulli
guði værik þau skyldr at færa.

4. Fyrri menn, er fræðin kunnu
forn ok klók á heiðnum bókum,
slungin mjúkt af sínum kóngum
sungu lof með Danskri tungu;
af þvílíku móðurmáli
meir skyldumst enn nǫkkurr
þeirra
hrærðan dikt með ástarorðum
allsvaldanda kóngi at gjalda.

5. Skapan ok fæðing, skírn ok
prýði,
skynsemd full, at betri er gulli,
dreyrinn Krists af síðusári,

syndalíkn ok dagligt yndi,
háleit ván á himnasælu,
hrygđin jarđar neđstu bygđar
bjóđa mér í frásǫgn færa
fǫgr stórmerkin dróttins verka.

6. Herra guđ, sá 'r hverjum er dýrri,
himin ok jǫrđ í fyrstu gǫrđi,
prýddi hann međ þrysvar þrennum
(þat er rétt trúa mín) englastéttum;
áđr var hann þó jafnt ok síđan
ærinn sér, enn skepnan væri;
gǫrđi heim ok teygđi tíma
tvá jafnaldra í sínu valdi.

7. Mektarfullr, er af bar ǫllum
í náttúru skærleik sínum,
skapađr góđr, ok skein í prýđi,
skapara næstr í vegsemd hæstri,
eigi lét sér alla nægjast
engill mekt, þá 'r hafđi fêngit,
međr ofbeldi ǫđlast vildi
æđra sess ok virđing bæđi.

8. Fýstist hann međ ofsa æstum
at viđrlíkjast yfrit ríkum
guđs eingetnum syni, enn síđan
sér nægjandist engum vægja.
Fúll metnađrinn er međ ǫllu:
ófarliga, sem ritning prófar,
ætlar sér viđ dýran dróttin
deila megn; enn hversu vegnar?

9. Svá 'r greinanda, á sǫmu stundu,
sem engillinn tók at spillast,
sǫktist hann međ sínum grǫnnum
sem blývarđa í djúpleik jarđar,
blindan þar sem feđr sinn fjandann
feikt ofbeldit kvelr í eldi.
Fávíss er sá, 'đ feđgin þessi
fađma vill enn síđunum spilla.

10. Dægrin sex at vísu vaxu
veltilig um sjóvarbelti,
áđr enn fêngi alla prýđi
jǫrđ ok lopt, þá 'r dróttinn gǫrđi,
pressat vatn í himininn hvassan,
hjǫrn ok eld sem merkistjǫrnur,
hagl ok dýr sem fiska ok fugla,
fagran plóg sem aldinskóga.

11. Breytti guđ, ok brá til hætti,
blóđ ok hold af vatni ok moldu,
léttan blástr af lopti hæsta,
lífs heitleik af sólar reitum,
ǫnd ok þar til síđan sendi,
svá 'r skiljanda dróttins vilja,
leiđkunnandi um líkams æđar,
lífskínandi af helgum anda.

12. Sjá 'r líđandi mađr af móđur
moldu, þó 'r međ skæru holdi,
Áđám nefndr, eđ alls í heimi
átti ráđ međ frelsi ok náđum.
Hǫfginn rann svá hægr á þenna
heimsstýranda, fékk hann skýra
andagipt ok síđan sýndi
svá vorđinna spádómsorđa.

13. Útleiđandi af Áđáms síđu
Evam brátt, sem Mósès váttar,
vist ok æru, vald ok ástir
vísa gaf þeim paradísar,

þangat til er þau með englum
(þat er blíðan mest) lifði síðan
viðr afspringit alt, þat er fengi,
ævinliga ok þakkir gæfi.

14. En at verðleikrinn víst á jǫrðu
vyrði sǫk til himnadyrðar,
boðorðit eitt lét fram blíðr
drottinn,
býðr þeim í skyldu at hlýða:
"Eplit eitt ek banna at bíta
báðum ykkr, enn þit munuð ráða;
deyja skuluð, ef efnið eigi
einfalt boð með dyggleik
hreinum."

15. Þrútnar, svellr ok unir við illa
engill, hann, þat er hafði fengit,
fyrðasveitin fædd á jǫrðu
fái þar vist, er sjálfr hann misti.
Ok bruggandi dauðans dreggjar
duldist hann fyr augsjón manna;
fjǫlkunnigr í einum innan
ormi tók hann mál at forma.

16. Sem prófandi segir, at "Eva!
svara mér skjótt, enn hví hefr
dróttinn
sætast ykkur blóm at bíta
bannat, lofat enn flest alt annat?"
Svá fór þat, er svaraði Eva,
sem margbrugðinn fjandinn
hugði:
"Að ei fari vit lífs af leiðum
léttliga hrǫpum dauðans
stéttir."

17. Léttliga fann ljósan, sem vætti,
léttleikann í svaranna reikan;
því treystist hann framt at freista,
flærðum settr, ok talar með
prettum:
"Eigi munu þit Ádám deyja,
annlitshvít! þótt eplit bítið;
heldr munuð með heiðri ok
valdi
horsk ok rík við guðdóm líkjast."

18. Auðgint mjǫk, því Eva trúði,
át hon blóm, enn tapaði sóma,
og þar með sér Aðám teygði:
át hann nú þat, er vissi bannat;
ugði hann, at Eva stygðist,
ef neitaði bæn at veita.
Fjandinn gat svá fyrstu blindat
feðgin vár með nógu dári.

19. Refsar þeim at réttum dómi
ríkr herra fyr ódygð slíka,
rak þau braut af sæmdarsæti
snauð ok nǫkt í myrkr ok dauða.
Veltust aum í veslum heimi
víða lands, þar er nær ǫll síðan
lýða kind með sárum syndum
sendist fram af Adáms lendum.

20. Remman brast af rót í kvistu;
raun þá glæpr af hverjum til
annars.
Leið svá heimr um langan tíma
lífs andvani enn fullr af grandi;
léttir hvárki ugg né ótta;
eitt er mest, er þó 'r at lesti:
opit helvíti, búit með bǫlvi,
bauð sik fram við hvers manns
dauða.

21. Heimr er dauðr, enn hvat er
 ráða?
Hvar getr þann, er sér megi
 bjarga?
Hvergi, þvít í synda saurgan
sannliga hverr at þyngir annan.
Eitt er til, þat er ek skal vátta:
(ák grátandi frammi at standa.)
attu sjálfr, hinn dýrir dróttinn!
dugir nú ferð, svát lífguð verði!

22. Tendrast ǫll ok tala með snilli,
tunga mín! af herra þínum!
Um stórmerkin áttu at yrkja
yfirspennanda heima þrennra.
Bjúg ok sár í bandi værir,
bandi rétt hins neðsta fjanda,
nema hjálpræði guðs hit góða
gefit á jǫrð mik leystan hefði.

23. Veitt er líf, þat er varð ok mátti!
Veitt er líf, þat er Ádám neitti!
Sú miskunn á settum tíma
sendist fram af guðdóms hendi,
ljós í heim at lifanda kæmi,
lifanda víst, ok kvaldar andir
tæki í braut ór djǫfla díki;
dýrð englanna slíku stýrði.

24. Nær ok firr með skygnleik
 skýrum
skapandi alt með syni ok anda,
feðrpersónan engli einum
erendi býðr, enn þessi hlýðir:
"Fljúg ok seg þat Máríu meyju
mætri, þeirri 'r ek skal gæta:
minn einka son holdi hennar,
hlýðinnar, vill bjǫrtu skrýðast."

25. Móðir oss er Márja þessi,
mektar blóm enn full af sóma,
glæsilig sem roðnuð rósa
runnin upp við lifandi brunna.
rót ilmandi lítillætis,
logandi ǫll með skírleiks anda.
guði unnandi ok góðum
 mǫnnum,
guði líkjandi í dygðum slíkum.

26. Engi sék at jarðlig tunga,
enn háleiti stjǫrnureitar
dróttinn! þér, sem verðugt væri,
vandat fái nú stef til handa.
Sé þér dýrð með sannri
 prýði,
sunginn heiðr af ǫllum
 tungum
eilífliga með sigri ok sælu!
sæmd ok vald þitt minkist
 aldri!

27. Leið, sigrandi páfugls prýði,
pentat innan firmamentum,
Gabriel sem geisli sólar
gleðiligur í lopt hin neðri.
Sendiboði kom sjaufalds anda
(svá 'r greinanda) at húsi einu;
sannr meydómrinn sat þar inni,
sjálft hreinlífit, gimsteinn vífa.

28. Ok svá veik at meyju mjúkri:
"Márja! hlýð nú orðum várum!
frægast víf! þér færik ave,
full miskunnar sætleiks brunnr!
Samangeypnandi sína skepnu,
sannr hǫfðinginn engla ok
 manna

byggvir þér fyr brjósti skæru,
blessuð mær! þú ert sprundum
hærri.“

29. Heyrði ok trúði enn undrast
orðin
jungfrú kyrr, þvít vissi fyrri
aldri kvaddan mann á moldu
meðr þvílíkri tígnarkveðju.
Fyrbjóðandi henni at hræðast
hǫfuðengillinn talaði lengra:
„Guð himnanna fram mun
fæðast,
frúin skínandi! af holdi þínu.“

30. Fréttir nú, með hverjum hætti
henni bæri til fǫgnuð þenna,
borgarmúrr svát brysti hvergi
bygð geymandi hreinleiks dygða.
Engill segir, at ei mun synngast
jungfrú blíð, þá 'r sveinn er
smíðaðr,
haglig myndan heilags anda,
hold ok bein af líkam hreinum.

31. Loptin ǫll af ljósi fyllast,
legir á grundu stóðu ok undrast,
kúguð sjálf en nærri nógu
náttúran sér ekki mátti.
Giptist ǫndin guðdóms krapti
góðu ok huldist Márju blóði;
glaðrar dvelst í jungfrú iðrum
ein persóna þrennrar greinar.

32. Hjǫrtun játi, falli ok fljóti
fagnaðarlaug af hvers manns
augum,
æ þakkandi miskunn mjúka,
minn dróttinn! i holdgan þinni!

Sé ðér dýrð með sannri
prýði,
sunginn heiðr af ǫllum
tungum
eilífliga; með sigri ok sælu
sæmd ok vald þitt minkist
aldri!

33. Fimm mánuðum ok fjórum síðar
fæðist sveinn af meyju hreinni,
skygnast sem þá 'r glerit í
gegnum
geislinn brár fyr augum várum:
glóar þar sól af glerinu heilu,
glediligt jóðit skínn af móður
at innsigli hǫldnu hennar
hreinferðugastra meydóms-
greina.

34. Engi heyrðust, engi vurðu
jǫfn tíðendin fyrr né síðar,
bæði senn þvít mey ok móður,
mann ok guð bauð trúan at
sanna.
Loptin sungu komnum kóngi
kunnigt lof, þar er hirðar runnu.
Himna dýrðin hneig at jǫrðu,
hér samtengdust menn ok englar.

35. Þó var ei svá rík, at reifa,
ríkust móðir, ætti góða;
því var kóngrinn hǫrðu heyvi
huldr, at mætti firrast kulda.
Umsniðningar Jesú prýði
átti dagr af fæðing váttar;
æsist blóð á líkam ljósan,
lagast minnilig tár af kinnum.

36. Á þrettánda dag til dróttins
dýrđarmenn, er ríkjum stýrđu
austr í heim, međ offri kómu
ungan mann at prísa á ~~þann veg.~~ [þanninn]
Umrennandi sex at sinnum
sex daga grein ok fjórum einum
offrast kaus fyr oss at vísu
Jésús sjálfr í musteris hválfi.

37. Vígđist oss, þá 'r vatni dǫgđist,
valdr himnanna, á þrítugs aldri
í Jórđán međ æđar hreinar;
Jón baptista dróttni þjónar.
Þessi ástvinrinn Jesú Kristí
er nú váttr, er þann dag mátti
~~sjá~~ [sam]-skínandi á grænni grundu
guđs þrenning međ lýđum
kennast.

38. Finn ek, alt at mannvit manna
mæđist, þegar er um skal ræđa
máttinn þinn, hinn mikli drótt-
inn!
meiri er hann enn gǫrvalt annat.
Sé đér dýrđ med sannri
prýđi,
sunginn heiđr af ǫllum
tungum
eilífliga; međ sigri ok sælu
sæmd ok vald þitt minkist
aldri!

39. Undrast tók hinn forni fjandi
fæddan mann, er skilja var
bannat;
og đvílíkt sem andinn segđi
orđin slík af tungu forđum:
"Þykki mér, sem nýjung nǫkkur
nálgist heim ok ættir beima;
eitthvat klókt mun dróttinn
dikta;
duldr em ek, þvít ferr af huldu."

40. "Jesúm tígna engla rásir
upp ok niđr af himni þriđja,
stjǫrnuljós ok færđar fórnir,
friđar samband á hverju landi.
Slík afla mér sóttarauka
sǫnn stórmerkin veitt hjá
mǫnnum;
kvíđik, at hans remming ráđa
ríđi mér at báđum síđum."

41. "Feđrætt hans trúik fá munu
hitta,
finnst móđernit hér međ þjóđum;
þó 'r atferđin Jesú burđar
undarlig, svát skil ek þat varla.
Ekki er mér á þessum þokki,
þanninn ferr þeim unga manni:
aldri var sá fyrr á foldu
fæddr mađr, er ek næsta hrædd-
umst."

42. "Þystir hann ok er fǫlr af fǫstum,
firrist hlátr, enn kann at gráta,
mæđist hann ok er móđur sinnar
mjólku fæddr enn reifum
klæddist.
Finn ek þó, at í slíku sannan
sjálf náttúran manndóm váttar:
fýsir mik því fram at æsa
flein ódygđar honum at meini."

43. "Mér virđist, sem miklu hærra,
mætr guđi, hann Ádám sæti,
áđr ek sveik þau Evam bæđi

ærusnauð í myrkr ok dauða.
Satt er, at fæstir sjá við prettum;
svá mun enn um Jesúm þenna;
því treystumst ek framt at freista;
forðum hefr ek slægvitr orðit."

44. Sonr Máríu, Sonr hinn dýri!
Son menniligr guðs ok hennar!
Kenndu mér at forðast fjandann
fjǫlkunnigan enn þér at unna!
Sé ðér dýrð með sannri
  prýði,
sunginn heiðr af ǫllum
  tungum
eilífliga; með sigri ok sælu,
sæmd ok vald þitt minkist
  aldri!

45. Frétt hefr ek, at freistar dróttins
fǫstumóðs á ýmsum lǫstum
púkans slægð, er hvern mann
  hugðist
hrekkjum ~~vǫn~~ í synd at blekkja.
Vélakrings á vǫfðum strengjum
vundin opt enn ~~snerust~~ á lopti
skeytin ǫll hin flærðarfullu
fjandans brjóst í gegnum standa.

46. Þessu næst hins kæra Kristí
kenning tók um bygð at renna,
lífþjónandi lærisveina
leitar, finnr ok þar með veitir
blindum, hrjúfum, dumbum,
  daufum,
dauðum, krǫmdum, ærum,
  lǫmdum,
augu, græðing, orð, at hlýða,
andir, heilsu, vizku, at standa.

47. Þetta sér hann fjandi, at fættist
fólkit hans, ok lízt þat vansi,
dæmin góð at vaxa víða,
verri brǫgð ok lýtin þverra.
Púkinn kvald ~~ok~~ þeygi þoldi
þenna leik, er hafðan kennir,
því flýtandi sin~~um~~ sveit~~um~~
syndabrjót at drepa sem skjótast.

48. Leiðan dreng at ljótum ráðum
lokkar hann (~~vin~~ Jesú manna)
yfirmorðinginn (innan hirðar —
Júðas nefndr, er óvænt stefndi);
mildan guð þvít silfri seldi
sveitum þeim, er Júðar heita,
fullum upp af grimdar galli;
grenjaði þjóstr í þeirra brjóstum.

49. Fúsir hlupu ok fundu Jesúm,
fundinn hrǫktu, lǫmdu ok bundu,
bundinn leiddu, heiðnir hæddu,
hæddan, rægðan, slógu af-
  klæddan.
Fjandans bǫrnin þrǫngum þyrni
þessir spenna um blessat ennit;
þessir negldu Krist á krossinn,
keyra járn, svát stǫkk um
  dreyrinn.

50. Ættim vér á Jesúm dróttin
ifunarlaust með fullu trausti
út af hjartans innstum rótum
allir senn með gráti at kalla.
Sé ðér dýrð með sannri
  prýði,
sunginn heiðr af ǫllum
  tungum

eilífliga með sigri ok sælu!
sæmd ok vald þitt minkist
aldri!

51. Yfirmeistarinn allra lista!
Jesús góðr, er lífgar þjóðir!
veittu mér at stilla ok stýra!
steflig orð megi tungan efla.
Æfinliga með lyptum lófum
lofræðandi á kné sín bæði
skepnan ǫll er skyld at
falla,
skapari minn! fyr ásjó
þinni.

52. Eru æ minnilig eptirdæmi:
yfirvaldandi himins ok landa
hneigði nú sinn háls ok beygði
hverjum þræl, er lysti at berja,
fátalaðr með lítillæti,
lágraustaðr með ásjón fagri,
svá bjóðandi í sáran dauða
sína ǫnd fyr nauðsyn mína.

53. Hrækjandi mjǫk hǫfuðin skóku
heiðingjar sem Júðar leiðir;
flestir allir flýðu Kristí
fylgðarmenn við storminn þenna.
Minnast verð ek, mák ei annat:
móðir guðs í tárum flóði;
mætti verða, at minna sótta
minnast vildi eitthvert sinni.

54. Hǫfuðdróttningin harmi þrung-
in,
hneigð ok lút, er skalf af sútum,
færðist nær, þá'r féll ór sárum
fossum blóðit niðr á krossinn.

Þrútnar brjóst, enn hjartat
hristist,
hold er klǫkt, enn andinn snǫktir,
augun tóku at drukna drjúgum
dǫpr ok móðr í tára flóði.

55. Rǫdd engilsins kvennmann
kvaddi;
kvadda af engli dróttinn gladdi;
gladdist mær, þá'r frelsarann
fæddi,
fæddan sveininn reifum klæddi,
klæddan með sér lǫngum leiddi,
leiddr af móður faðminn
breiddi,
breiddr á krossinn gumna
græddi,
græddi oss, er helstríð mæddi.

56. Þó grét hon nú, sárra súta
sverði nist í bringu ok herðar:
sitt einbernit, sjálfan dróttin
sá hanganda á nǫglum stangast;
armar svíddu á brýndum
broddum,
brjóst er mætt at þessum hætti:
særðist bæði sonr ok móðir
sannheilug fyr græðing manna.

57. Fyr Máríu faðminn dýra,
fyr Máríu grát hinn sára
lát mik þinnar lausnar njóta,
lifandi guð með feðr ok anda!
Æfinliga með lyptum lófum
lofræðandi á kné sín bæði
skepnan ǫll er skyld at
falla,
skapari minn! fyr ásjó
þinni!

58. Syni Máríu svartir færa
seggir blandit gall með dreggj-
um,
fulla smán ok flestar pínur
fundu þeir, enn heimrinn stundi.
Folnar skinn ok fellr at enni,
fættust orð, enn þurru mættir;
andinn leið af Jesú píndum,
yfirvaldanda himins ok landa.

59. Ek segi rétt, at engi mætti
ógrátandi vǫrrum láta,
Jesú minn! ef letrit læsi.
Ínhjartaðr, af píslum þínum;
þvít náttúran æpti af ótta
ǫll skjálfandi, enn himnar sjálfir
týndu ljósi, er berr vart bund-
inn;
bifaðist hauðr í þínum dauða.

60. En í andláti Jesú sæta
oss var flutt, at gægzt á
krossinn
fjandinn hafi ok frétt at syndum
færaglǫggr, ef nǫkkur væri.
Hlægir mik, at hér mun teygjast
hans forvitni honum til vansa:
eigi mun nú ormr hinn bjúgi,
agnsvelgjandi á króki, fagna.

61. Ǫll helvítis járnhlið skjálfa;
undrast myrkr, er ljós er styrkra;
hlaupa fjandr ok ætla undan,
ódæmin þeir sǫgðu at kæmi;
hræzlan flaug um heljar bygðir;
helga menn, er fjǫtrar spenna,
hlaut óvinrinn laust at láta,
lamdr ok meiddr, er valdit
beiddi.

62. Hvat er tíðenda? Hraktr er
fjandinn.
Hverr vann sigrinn? Skapari
manna.
Hvat er tíðenda? Helgir leiðast.
Hvert? Ágætt í tígnarsæti.
Hvat er tíðenda? Hjálpast lýðir.
Hví nú? Því lét Jesús pínast.
Hvat er tíðenda? Himnar
bjóðast.
Hverjum? Oss, ver prísum
krossinn.

63. Signat ljós! Hinn sæti Jesú!
Sannr lífgari dauðra manna!
Dragðu mik frá djǫfla bygðum,
dróttinn blíðr! ok halt mér
síðan!
Æfinliga með lyftum lófum
lofræðandi á kné sín bæði
skepnan ǫll er skyld at
falla,
skapari minn! fyr ásjó
þinni.

64. Sék ei þann, er út megi inna,
orðasnild þótt prófa vildi,
alla gleði, þá'r fékk at fullu
forn Ádám í Jesú kvámu:
sjálfr hann einn þvít batt með
bǫlvi
bǫrn sín ǫll í dauðans pínu,
enn nú leysti oss ǫll ór banni
eitt hans barn, er miskunn veitti.

65. Hví stundaðir, hinn forni fjandi!
fremdarsnauðr á Jesú dauða?
Eða þóttist þú meiri at mætti,

máttrinn hans er guđdóm váttar?
Eđa hugđir þú líkams lygđir,
Líkam tók hann meyjar ríkrar,
óverđugan hann flengđu fyrđar,
flekklausastum vann til ekki.

66. Þú fyrdæmdir auma Evam,
Eva mann fyr epli bannat,
mađr bannsettur allar ættir,
ættin Krist, er spjóti nisti,
Kristur þik, er fannt í fystu
fyrstan prett ok manndráp
settir:
svá ódygđarbrandrinn bjúgi
beygđist aptr í þína kjapta.

67. Síđan reis međ sigri af dauđa
sunnudag ok gǫrđi kunnan
sinn ódauđleik mǫrgum manni
mildin sjálf, þótt deyja vildi.
Tvennar gengu tvisvar sinnum
tíu dægranna rásir hægar,
áđr enn upp yfir himna hæđir
hæfi blóđ, þat er tók af móđur.

68. Umrennandi svá at sinni
sex daga grein ok fjórum einum
hingat sendi helgan anda,
hreinferđugastan, lærisveinum.
Vegsamligr til handar hægri
hann er guđs međ virđing
sannri;
sinn bjóđandi fađminn, fríđa
fyrđa lađar til himna dyrđar.

69. Márju son! fyr miskunn dýra,
manns náttúru ok líkam sannan
kennstu viđ, svát mín þú minnist,
mín, dróttinn! í ríki þínu!

Æfinliga međ lyptum lófum
lofrædandi á kné sín bæđi
skepnan ǫll er skyld at
falla,
skapari minn! fyr ásjó
þinni.

70. Enn mun koma í ǫđru sinni
allsvaldandi kóngr at gjalda
seggjum verđ fyr sínar gǫrđir
sóma-ǫrr á efsta dómi.
Svá geisar þá eldr ok eisa
jǫrđ ok fjǫll, at í heimi ǫllum
eigi finnst hér upp ór skýjum
óbrunnit ok niđr at grunnum.

71. Upp rísǫndum allra landa
íbyggurum viđ dóminn hryggva
Jesú munu þá sárin sýnast
súthrærandi ok píslarfæri.
Orđ ok hugsan, allar gǫrđir
eru kannađar hvers sem annars,
bjóđast hvárki blót né eiđar,
byrgjast úti gjafir ok mútur.

72. Engi finnst á þessu þingi
þrætugjarn međ klókar varnir
orđahreimr, er á dróttins dómi
dreifast menn í flokka tvenna:
ađra sveit međ hæstum heiđri
hefr hann langt yfir spheras efri,
steypir þá međ eymd ok ópi
ǫđrum niđr í fjandann miđjan.

73. Reknir brott í dauđans druknan
drepnir menn, er þar skulu
brenna,
gnísta tennr í fýlu ok frosti;
fjandr í kringum búka standa.

Brigzli ok hróp er at gǫrvum
glæpum,
grimmlig sótt í myrkri ok ótta,
engi er ván á ǫðru enn pínu,
eilíf nauð, enn kvikr er dauðinn.

74. Þessu í gegn mun finna fagnað
fyrða hverr, 'r til sinnar dyrðar
herrann baud með hæstri prýði
heiml~~endar~~ leiddir þvít verða beimar
ungir, glaðir, frjálsir, fríðir,
færir, máttkir, vitrir, skærir;
hátíð gild um allar aldir
alda er þeim með virðing haldin.

75. Tárum rigni, enn tungan þagni,
taki af mál, enn þurftug sálin
berist um fast, svát búkinn
hristi;
bið ek óttandi: hjálp mér,
dróttinn!
Æfinliga með lyptum lófum
lofræðandi á kné sín bæði
skepnan ǫll er skyld at
falla,
skapari minn! fyr ásjó
þinni.

76. Tvá hræðumst ek dóm ok
dauða;
deyr sá margr, er engi bjargar;
mitt eitt veit ek líf hit ljóta
leiða mik í dróttins reiði.
Af margfaldri synda saurgan
svíður brjóst ok hefndum kvíðir,
fyrir afbrigðin flestra dygða;
fátt er þat, er síðuna váttar.

77. Vindi fult hefr veslan anda
várn ofbeldit lǫngum feldan,
blár ok ljótr í ǫfundar eitri
jafnan hefr ek næsta kafnat.
Reiðigall með sárum sullum
sviðrar mér um blásin iðrin,
hrygðin slítr af hjarta rótum
harðan styrk í súta myrkri.

78. Festist ok með fjúki lasta
frost ágirni mér í brjosti,
græðgi drep með glæpum
auðgum
grefst hér inn með krókum
stinnum;
hræðiliga með blindri blíðu
blekkist hold af dauðans
flekkun;
hreldr af slíku ættik aldri
ugglauss vera, þótt miskunn
huggi.

79. Fyrlátið mér, faðir hinn sæti!
fyrlátið mér! Ek vil gráta
orð ok hugsan, allar gǫrðir,
auðmjúkligast ok firrast dauða.
Því lýt ek nú þér at fótum,
þrǫngðr ok kvaldr af mæðing
taldri;
klǫkkr ok hræddr ek þurfa
þykkjumst
þína vægð í nauðum mínum.

80. Svá fýsumst, enn sæti Jesú!
synda líkn, at þeirra myndir
lítast mér, sem liggi þrútit
linna eitr um hjartat innan.
Send hingat mér sjaufalds anda

sanna gipt, er leysi ór banni
mína ǫnd, svát mættak þjóna,
Márju blómi! fyr yðvarn sóma!

81. Laust aldrigi þú lát mik, Kriste!
lasta vinds í bylja-kasti!
Typta mitt ok tem sem optast
tendrat brjóst með líknar vendi,
svát grátandi fúss at fótum,
faðir skínandi! krjúpak þínum
hvert þat sinn, er ek kulda kenni
kostalausu í glæpa frosti!

82. Beiðik nú fyr Márju móður
mjúka bæn ok fagran tænað,
á treystandi, Jesú Kriste!
yðra vægð, er týndum nægðist:
pín mik, áðr enn detti á dauð-
inn,
dróttinn minn! í kvǫlum ok
sóttum,
at því miður sék þá síðan
slitinn af fjandans króki bitrum!

83. Lífit sjálft! at luktri ævi
leys mitt bann fyr iðran sanna!
Óleó smurður veittu at ek verða
viðrkennandi mjúkleik þenna!
Hreinast gef þú hjarta mínu
hold ok blóð, þat er tókt af
móður,
lystiligu at leiðar nesti,
leysir er ǫnd af holdsins bǫndum!

84. Hræðumst ek, at sárt muni
svíða
samvizkunnar bygð af grunnum,
sundruð ǫll, þá'r syndir kalla
sína eign á hjarta mínu.
Dǫkkvir munu þá fjandans
flokkar
færast at með ópi ok kæru,
búnir mik at brenna ok skeina,
bíta, kremja, rífa ok slíta.

85. Muntu þetta, enn dýri dróttinn!
djǫfla sveitum nǫkkut veita,
mína ǫnd at meiða ok skeina,
Márju barn! ok hjálpar varna?
Heitu ok rauðu hjartans blóði
hana leystir, ok því mák treysta,
Jesú! þinni ást, er mǫnnum
ǫllum bauð til lífs frá dauða.

86. Heyrðu mik nú, himins ok
jarðar
(háleit bygðin allra dygða!)
megindróttningin manna ok
engla!
móðir guðs ok lækning þjóða!
Þá'r mæðumst í nógum nauðum,
nálæg vertu minni sálu!
Vef þú ágætu verndar skauti,
ván min sǫnn, til hjálpar
mǫnnum!

87. Márja! kreistu mjólk ór
brjóstum,
mín dróttning! fyr barni þínu!
dreyrug feðrnum sýn þú sárin,
son Máríu, er naglar skáru!
Ek vænumst, at ykkrum þjóni
engi kvǫl megi dróttna lengi,
miskunnar þá'r mjúkust renna
merkin slík um himnaríki.

88. Frammi stattu, er fæddir dróttin,
fyr skínanda barni þínu!
Miskunn. bið þú, at mjúka finni
maðrinn hverr, enn glæpir þverri!
Ber þá enn fram með blíðum vorrum
bæna mál fyr kristnum sálum!
Márja, Jesú móðir dýrust!
mundu, at eigi skiljumst undan!

89. Þú ert hreinlífis dygðar dúfa,
dóttir guðs ok lækning sótta,
giptu vegr ok geisli lopta,
gimsteinn brúða ok dróttning himna,
guðs herbergi ok gleyming sorga,
gleðinnar past ok eyðing lasta,
líknar æðr ok lífgan þjóða,
loflig mær! þú ert englum hærri.

90. Þú ert elskandi ein af sprundum,
ágætust fyr lítillæti,
umbætandi bragna syndir,
blessuð mær! þú ert dróttni kærust.
Þú ert hitnandi heilags anda
holl ok prýdd með dáðum ollum,
ei kennandi, kvítt af syndum,
krapta þrong ok lostinn ongvan.

91. Márja! ertu móðir skærust;
Márja! lifðu sæmd í hárri!
Márja! ertu af miskunn kærust;
Márja! léttu syndafári!
Márja! lýtin morg þvít vóru,
Márja! líttu klokk á tárin!
Márja! græð þú mein hin stóru!
Márja! ber þú smyrsl í sárin!

92. Tungusætr ef einn hverr ýta
orðum hyggst í kvæði at skorða
mjúkan dikt at makligleikum,
mín dróttning! af heiðri þínum:
því 'r líkast, sem rasi ok reiki
ráðlauss seggr at ýmsum veggjum,
fældr ok byrgðr, ok feti þó hvergi
fúss í braut ór volundarhúsi.

93. Hrærð af list þótt hvers manns 'yrði
hold ok bein at tungum einum,
vindur, leiptur, grænar grundir,
gros ilmandi, dupt ok sandar,
hagl ok drif sem fjaðrir fugla,
fiskar, dýr sem holt ok mýrar,
hár ok korn sem heiðar stjornur,
hreistr ok ull sem dropar ok gneistar,

94. viðr ok grjót sem steinar ok stræti,
strengir, himnar, lopt ok englar,
orma sveit ok akrar hvítir,
jurtir, málmr sem laufgir pálmar:
augabragð þótt aldri þegði,
allar þær af fyrnsku væri
máðar, fyrr enn Márju prýði
mætti skýra fullum hætti.

95. Márja! vertu mér í hjarta!
mildin sjálf! þvít gjarna vildak,
blessuð! þér, ef mættak meira,
margfaldaðan lofsǫng gjalda.
Lítlig orð í ljóðagǫrðum
listuligrar móður Kristi
ǫngum tjóar at auka lengra:
'einn er dróttinn Márju hreinni.'

96. Enn krossfesti! kraptr enn hæsti!
Kristr, er fjórir broddar nistu!
þér býð ek ok þinni móður
þetta verk, er í einn stað settik.
Þá látið mik þessa njóta
þrǫngskorðaðra kvæðisorða,
er ðit sjáið mik ǫllu varða,
ǫndin mín at forðist pínu!

97. Verið kátar nú virða sveitir!
Vættik þess at kvæðis hætti
varkunnigr at verka þenna
vandak miðr, enn þætti standa.
Varðar mest, at allra orða
undirstaðan sé réttlig fundin,
eigi glǫgg þótt Eddu regla
undan hljóti at víkja stundum.

98. Sá 'r óðinn skal vandan velja.
velr svá mǫrg í kvæði at selja
hulin fornyrðin, at trautt má telja;
tel ek þenna svá skilning dvelja.
Vel þvít hér má skýr orð skilja,
skili þjóðir minn ljósan vilja,
tal óbreytiligt, veitt at vilja;
vil ek, at drápan heiti **Lilja**.

99. Sannri ást af sætu brjósti
sinni rétt fyr hjálp ok minni
segi Máríu hverr, er heyrir,
hennar vess, á diktan þessa;
vera kann því at mærin minnist
mín, þá 'r ligg ek kvaldr í pínum;
berr mik þar til ván, á vǫrrum
víst ef léki: 'Dominus tecum.'

100. Almáttigr guð, allrar stéttar
yfirbjóðandinn engla ok þjóða,
ei þurfandi staða né stunda,
staði haldandi í kyrrleiks valdi,
senn verandi úti ok inni,
uppi ok niðri ok þar í miðju, —
lof sé þér um aldr ok ævi,
eining sǫnn í þrennum greinum!

Skídaríma.

Einarr fóstri orti (?).

1. Mér er ekki um mansǫng greitt,
minstan tel ek þat greiða;
því mér þykkir ǫllum eitt
af því gamni leiða.

2. Yngismenn vilja ungar frúr
í aldingarðinn tæla;
feta þar ekki fræðin úr,
flest er gǫrt til væla.

3. Ef koma nǫkkur kvæðin ~~þá~~ fín
hjá kátum silkihrundum,
kalla þær sé kveðit ~~sik á~~ til sín
af kærleiks elskufundum.

4. Ekki sómir amors vess
ǫllum bauga skorðum;
gengur mǫrgum gaman til þess
at gylla þær í orðum.

5. Látum heldur leika tenn
á litlum æventýrum,
þá munu geta vór góðir menn
hjá gullhlaðs skorðum dýrum.

6. Fjǫlnis átti ek fornan bát,
sem flaut í óðar ranni;
þar var skrifuð á skemtun kát
af Skíða gǫngumanni.

7. Hann ólst upp í Hítardal,
hraðr ~~hár~~ á ungum aldri:
þat var hvórki skrum né skjal
skrát af menja Baldri.

8. Manna hæstur, mjór sem
þvengr,
miklar hendr ok síðar,
þó var upp úr kryppu kengr
ok krummur harðla víðar.

9. Skeggit þunt ok skakkar tenn,
skotit út kinnarbeinum,
djarfmæltur við dándismenn,
bjúgum ~~drengrinn~~ hvass í greinum.

10. Skreppu átti hann Skíði sér
ok skónál harðla prúða,
þar með enn, sem int er mér,
allan skreppuskrúða.

11. Hér með á hann stóran staf
ok stæltan brodd með hólki.
Maðrinn kunni matar ~~máttar~~ skraf
misjafnt þekkur fólki.

12. Húsgang réð um allan aldr
ævi sinnar þreyta;
enga menn fann auðar Baldr
í orðum sínum neyta.

13. Hirzlu átti halrinn sér
heldur innan feita;
úr máta stór ok mikil er,
má því Smjǫrsvín heita.

14. Er hun gǫr sem annat svín,
innan hol sem kista;
Greland dvergr úr garði sín
gaf honum þá til vista.

15. Hleypr á millum horna lands
halrinn búinn til pretta;
getit er Skíða gǫngumanns
um gǫrvalt landit þetta.

16. Nú hefr kempan kappi ~~hǫrð~~ herð
kannat vestursveitir,
×(aptur kominn yfir um fjǫrð
ok þar Saurbær heitir.)

17. Stóð þar bær, er Staðarhóll hét,
stefnir þangat Skíði;
þenna frá ek at þekkjast lét
Þorgils bóndinn fríði.

18. Oddason, til afreks vendr,
ýtum stýrði fínum;
þar var Skíði af skǫtnum kendr
ok skemti af ferðum sínum.

19. Segist drengrinn sótt hafa heim
seggi vestr um fjǫrðu;
"brenni allr á baki þeim
beininn, sem mér gǫrðu."

× þá er hann ur þeirri ferð
þar sem Saurbær heitir.

20. Þorgils tekr úr seggnum sult,
(sá kann drengjum hjúka)
matsvín hans var meir enn fult,
at morni vill hann strjúka.

21. Árla dags er uppi sá,
sem á fyr mǫrgu at hugsa;
seggir fóru at slátra þá
ok slóu Stagleyjar uxa.

22. Þorgils talaði þýðr ok glaðr
þá við drenginn fína:
"Hvat vill Skíði húsgangsmaðr
hafa fyr skemtan sína?"

23. Á skæðum kvað sér skjótast
þǫrf,
því skólausts gengi lǫngum;
margur hefr sá meiri svǫrf,
er minna treystir gǫngum.

24. Skæðin vóru úr skarpri húð
skorin með hvǫssum knífi;
þau vóru ekki þynnri enn súð:
þá var gaman at lífi.

25. "Rǫnna mundi rausn af þér
fyr rekka harðla fróða,
ef þú gæfir ǫnnur mér
af uxanum þínum góða."

26. "Sker þú sjálfur, Skíði minn!
skæðin svó þér líki!"
"Ofrligt er um ǫrleik þinn,
ǫrva lundrinn ríki!"

27. Ristir ofan af mǫlunum mitt
mikla lengju ok síða;
hafði hann á því hvers manns
kvitt,
at hann mundi aldri ríða.

28. Alt var senn í einum klið,
upp vatt trúss meðal herða,
seggi biðr hann sitja í frið.
svó er hann búinn til ferða.

29. Ásólfs gǫtu ok austr um Skǫrð
ætla ek drengrinn þrammi,
þar til kempan kappi hǫrð
kemur niðr at Hvammi.

30. Sturli hét sá stýrði þar
staðnum þeim hinum fríða,
sæmd ok heiðr af seggjum bar;
sjálfboðit lét hann Skíða.

31. "Hefr þú kannat heruðin vestr?"
hátt réð Sturli at mæla,
"hverr 'r þar skatna skǫrungr
mestr?
skylt er því at hæla."

32. "Þorgils er þar bóndinn bestr,
baugum kann at gæða,
var ek hans í gærkveld gestr.
hann gaf mér tvenn pǫr skæða."

33. Sturli gaf honum stæltan kníf,
~~stóra skreppu ok hjúka;~~
sjálfan guð bað signa hans líf,
ok svó er hann búinn at strjúka.

34. Drattar hann á Svínbjúg suðr,
ok svó með Hítarvatni;
í honum gǫrdist illur kuðr.
aldri trúi ek hann batni.

35. Beiskjaldi í Belgjadal
byrðum trúi ek at safni,
þenna þegninn þýða skal
Þorleif ǫðru nafni.

36. Honum var ekki hjúkat þar,
heldur tók at nátta,

ok stórum gerði hjúka;

fram í stofunni frá ek hann var,
þá fólkit skyldi hátta.

37. Hann vilja ekki hǫldar sjá
hvórki at mat né drykkju;
hann Leifi kvað ei liggja á
um lítilmennis þykkju.

38. Hann skefr þá ofan af skæðum sín
ok skóna gǫrði fjóra,
(þat kom rétt í reikning mín)
hann rekr í þvengi stóra.

39. Býr um skó á belti sér,
enn bindr upp á sik aðra;
þat hafa seggir sagt fyr mér,
at slíkt eru brǫgðin þaðra.

40. Setr hann fyr sik svínit frítt
ok síðan bregður kreppu;
fiskastykkit fagrt ok hvítt
frá ek hann hefði í skreppu.

41. Seggrinn tæmdi svínit hálft
ok sjau grunnunga barða,
viðbit hlýtr at synja sjálft,
setr nú at honum kvarða.

42. Kastar sér í krókpall niðr
kænn til húsgangs ferða;
svínit bindr hann síðu viðr
enn setr upp trúss meðal herða.

43. Drengrinnn frá ek í lopt upp lá,
lítit varð af sǫngum;
fátækt fólkit hvíldi hjá
ok hræddist strákinn lǫngum.

44. Ekki frá ek hann signdi sik
(seint tók gleðin at rakna)
ok mun brátt, þat uggir mik,
af illum draumi vakna.

45. Síðan fór at sofna brátt,
segginn engi geymdi;
ferlig undrin fram á nátt
frá ek hann Skíða dreymdi.

46. Inn kom maðr í stofuna stórr
með staltan hamar í hendi:
þat var ~~enn illi~~ Ása-Þórr,
er Óðinn kóngur sendi."

47. Orðum hagaði þanninn Þórr
þegar hann finnur Skíða:
"Óðinn kóngur, yfirmann vórr,
yðr bað til sín ríða."

48. "Frétt hefr hann, at fremdin þín
ferr um heiminn víða;
hann vill alla hafa til sín,
sem heimsins lýstir fríða."

49. "Lánuð er þér list ok vit,
lukkan hefr þik fangat:
því hefr sjóli sent þér rit
at sækja austur þangat."

50. "Kom ~~þar til~~ með kóngum tveim
í kveld. ~~þeir skyldu~~ hátta;
Óðinn gefr þér ~~auð ok~~ seim,
ef þú gǫrir þá sátta."

51. Réttast gǫrði raumrinn stirðr
ok réð þá fyrst at hrækja:
"Ei skal milding minna virðr,
mun ek á fund hans sækja."

52. Skíði frá ek at skauzt á fætr
ok skundar út með Þóri;
ekki frá ek at lítit lætr
laufa viðrinn stóri.

53. Arka þeir á jǫkla austr
Ása-Þórr ok Skíði,

leiðsǫgumaðrinn lukku traustr
lastar ei þó bíði.

54. Austr af Horni ok út á haf
álpuðu þeir frá landi,
Nóreg frá ek þeir næði af
nærri Þrándheims sandi.

55. Þó bylgjur rísi á brǫttum sjó,
bragna gǫrir þat káta;
aldri tók þeim upp yfir skó,
ok ei frá ek þá váta.

56. Fundu þeir í fjǫrunni mann,
frá ek hann Ǫlmóð heita,
útisetuna eflir hann
ok ætlar spádóms leita.

57. Ǫlmóðr heilsar þegar á Þór:
"Þú munt kunna at skýra:
hverr 'r sá maðr, er með þér fór?
eðr mun hann lukku stýra?"

58. "Skíða Norðmann skulum vér hann
at skírarnafni kalla;
hefr í brjósti hreystimann
heims náttúruna alla."

59. "Mér lízt ekki meiri kraptr
mens yfir þessum lundi;
hitt mik uggir, hann komi ei aptr
heill af ykkrum fundi."

60. "Spáðu mér engra, herjans hǫttr!
hrakferða!" kvað Skíði,
"ellegar skal ek, hinn digri drǫttr!
dubba þik, svó svíði."

61. "Hvórki er þat hól né skrum,
hafi þik Æsir fangat;
þér mun kostr at káklast um,
komist þú austur þangat."

62. Fljótliga leiddist Skíða skraf,
skapillr trúi ek hann þykki,
laust til Ǫlmóðs lǫngum staf,
litt kom við eðr ekki.

63. Skíði datt, þá skyldi hann
skjótt á þaranum ganga;
hólkinn misti húsgangsmann
af harkinu því hinu langa.

64. Virðum gengur varla í hag
víst, ef fleiru týna;
Ǫlmóðr hafði annan dag
járnit þetta at sýna.

65. Austr af Nóreg ýtar tveir
áttu fyrst at ganga,
drukklanga stund dratta þeir
fyr Danmǫrk endilanga.

66. Svó var brautin breið fyr þeim,
sem borgarstræti væri;
ýtar kómu í Asiaheim
Óðins hǫllu nærri.

67. Þá voru skórnir Skíða í sundr,
skipti hann um þá síðan,
enn hina fornu laufa lundr
lagði í klassekk víðan.

68. Borgarturnar glóa sem gull,
glymr í hverju stræti,
heimsins er þar hegðan full
ok hæversk ǫnnur læti.

69. "Hverr á þessi húsin stór?"
hátt réð Skíði mæla.
"Þetta er hun Valhǫll vór,
sem víss er í auðr ok sæla."

70. Skíði spurði at þessu Þór:
"Þú munt kunna at skýra,
hvar kempur sitja ok kóngur
vórr
ok kappasveitin dýra."

71. "Óðinn sitr þar inst í hǫll
ok Æsir tólf á stóli;
glóar hun ǫll af greiparmjǫll
ok grettis rauðu bóli."

72. "Horfðu beint á Hilditǫnn
ok Hálfdan kóng enn milda;
þér mun virðast saga mín sǫnn,
slíkt tel ek rekka gilda."

73. "Ívarr sitr þar inst í hǫll
ok Álfur kóngr hinn sterki,
Hrólfur kraki ok hirð hans ǫll,
hraðr at snildar verki."

74. "Haka lita ok Hagbarð má
hjá honum Starkað gamla;
Arngríms synir þar utar ífrá
ekki lítit bramla."

75. "Blót-Haraldur býr þar næst
beint ok Þráinn í haugi;
við þá líkar fyrðum fæst,
flagðs er litr á draugi."

76. "Vǫlsungur með vísis þjóð
ok Víðólfr mittumstangi,
Eddgeirr risi ok Aventróð,
alt er á reiðigangi."

77. "Hér er Geirmundr heljarskinn
ok hjá honum kappinn Víkarr,
Sǫrli hinn sterki sezt þar inn;
slíkt eru kempur ríkar."

78. "Ásmundr sitr þar yzt við gátt,
er sá mesti kappi;
garprinn sá, sem Gnóð hefr átt,
gǫrir sér flest at happi."

79. "Enn Víðfaðmi Ívarr sitr
instr á pallinn langa;
hundrað kónga, herrann vitr!
hvern dag með honum ganga."

80. "Sigurðr hringur sitr þar hjá
ok sonr hans kóngrinn Ragnarr,
Áli hinn frækni utar ífrá;
eru þat rǫskvir bragnar."

81. "Ragnars synir reiknast þá
rétt hjá Andra jalli,
Ísungs synir utar ífrá
ekki smáir á palli."

82. "Regin ok Fofni, rekkrinn, ~~sá~~ sjá
rétt fyr norðri miðju, —
átján dvergar utar ífrá,
allir hagir í smiðju."

83. "Hér næst sér þú hǫlda tólf
heldr í vexti gilda;
garprinn! þekktu Gǫngu-Hrólf
ok Gautreks arfa hins milda!"

84. "Þóri járnskjǫld þekkja má
þar með Hǫgna ok Gunnar, —
Ubbi hinn Fríski utar ífrá;
ei mun betra sunnar."

85. "Yzt við gátt er Sigurðr sveinn
settr af gǫrpum snjǫllum;
fyrrum vann hann Fofni einn,
frægstr af kóngum ǫllum."

86. "Heldr hann ǫllum hræddum
hér,
hirðir orma setra;
Óðinn setr hann ei hjá sér,
autt rúm þykkir betra."

87. “Þar er á stóli Freyja ok Frigg,
ok fara með hvíta glófa;
enn er hin þriðja þorna vigg,
þat er hun Hildr hin mjóva.“

88. “Heðinn vill gjarna Hildi fá,
enn Hǫgni stendr á móti;
fyr þat magnast málma þrá,
múgrinn kastar grjóti.“

89. “Hér felst undir auðnan þín,
ef þú gǫrir þá sátta;
ellegar verðr þat ýta pín
innan þriggja nátta.“

90. Því næst gékk í Háva hǫll
halrinn kampasíði;
hirðin tók at hlæja ǫll:
“Hvat mun vilja hann Skíði?“

91. Skíði heilsar Fjǫlni fyst,
ok féll þat ekki úr minni;
hann sá alla heimsins lyst
í húsi þessu inni.

92. Herra Óðinn hreyfði sér:
“Heill ok sæll, minn Skíði!
Sjálfboðinn skaltu í sess hjá
mér,
seima lundrinn fríði!“

93. “Hér er sá maðr mik hefr lyst
marga stund at finna.
Þú skalt segja mér fréttir fyst
ok farlengd þína inna.“

94. “Fréttalaust er í ferðum mín,
fátt er kyrru betra;
nálgast hef ek á náðir þín,
nú er ek sextigi vetra.“

95. Óðinn spurði aptur nú,
er þat minni vandi:
“Eru margir meiri enn þú
menn á Ísalandi?“

96. “Á Ísalandi eru margir menn
misjafnt nǫkkut ríkir;
þó eru ekki allir enn
oss at mentum líkir.“

97. “Þorgils er þar bóndinn bestr
á bygðum vestursveita;
sá kemr engi gǫngugestr,
at greiða vili neita.“

98. “Ei er ek vanur,“ aulinn kvað,
“í orðum menn at gylla;
þó vil ek sýna þér svinit það,
er seggrinn réð at fylla.“

99. “Annat er þar ágætt líf,
ætla ek hann heiti Stulli,
mér gaf þenna mæta kníf
maðrinn sæmdarfulli.“

100. “Fyr þá neyð, þú fékkt af mér,
at fórtu úr landi þínu,
kǫrgrip skaltu kjósa þér,
karl! úr ríki mínu.“

101. “Herra! gef mér hólk á staf!
hann vil ek gjarna þiggja;
trúa mín veit, ek týndi honum af;
tel ek við Nóreg liggja.“

102. Rǫgnir kallar Regin til sín:
“Rammliga skaltu smíða
stinnan hólk úr stáli mín
á staf míns herra Skíða.“

103.a Hann kvaðst mundu hraðr at
því
ok hefr sik út í smiðju,
hálfan fjórðung hafði í,
hæst var rǫnd í miðju.

103.b Þu skalt Brokkur blása í dag
bert fyr smiðum vǫndum,
ef þik brestr á belgnum lag
bana áttu fyr hǫndum.

104. “Góði herra! gef mér smjǫr
greitt í hirzlu mína!“
Bænin sú féll beint í kǫr,
biðr hann Freyju sína.

105. “Vistafátt mun verða þér
víst, ef játar flestu;
sá kostnaðrinn sezt at mér,
smjǫrlaus er ek at mestu.“

106. “Lafði mín, skal láta í,
enn Loki eptir hlaupa.“
“Mér sýnist engi sæmd at því,
ef smjǫr þarf út at kaupa.“

107. Fárbauti réð fylla svín
ok færa þat til hallar.
“Farðu ok geym þat, Freyja
mín!
ok fá honum, þegar hann kallar!“

108. Þar kom innar áfengt ǫl,
Óðinn drakk til Skíða:
“Þú skalt hafa hjá mér dvǫl
ok hvergi í kveldi ríða.“

109. Halrinn þakkar herra vín:
“Hafi þér guðslaun, Óðinn!“
Enn hann greip fyr eyrun sín,
sem at honum færi vóðinn.

110. “Hann skaltu ekki í húsum mín
hirða þrátt at nefna;
ellegar tapast auðnan þín,
sem áður hef ek þér gefna.“

111. “Kvónfang skaltu kjósa þér,
[kann ek fleira at greina,]
fljóðin læt ek fǫl hjá mér
nema Freyju mína eina.“

112. “Þýða kýs ek þorna brú,
þat er hun Hildr hin mjóva;
mér lízt engi ǫnnur sú,
jafn vel kunni hófa.“

113. “Hǫgni ræðr hverr hana á,
því hun er hans einka dóttir;
ei mun Heðni hugnast þá,
ef hér eru menn til sóttir.“

114. Skíði veik at Hǫgna hér
ok hóf svó ræðu sína:
“Hvat skal ek leggja í lófann
þér,
þú leifir mér mey svó fína?“

115. Hǫgni segir, at hilmir má
Hildi sjálfur gipta:
“Hvergi kýs ek hærra á,
því hér er við dreng at skipta.“

116. “Alt í heimi ynni ek til,
at þit Hǫgni sættust.“
“Þeygi gengur þetta í vil,
þó þit Hildur ættumst.“

117. “Mágur þinn ek verða vil,“
veik svó Skíði at Hǫgna;
“verið kátir ok vikið til
víst við kónginn rǫgna!“

118. Hǫgni segir, at magr hans má
mikit um þetta ráða.
“Séu þit kvittir ok sættizt þá!
signi guð ykkr báða!“

119. “Illa er talat,“ kvað Ása-Þórr,
“afreksmaðrinn fríði!
fyr þat tapast vináttan vór;
vendu þik af því, Skíði!“

120. Óðinn spurði unga frú,
(orð þarf sízt at teiga)
“Er þér viljugt, vella brú!
vaskan dreng at eiga?“

121. "Heðni hef ek heitit því,
hans ek skyldi bíða;
en ef hann faðir minn fæst þar í,
forsmái ek ekki hann Skíða."

122. "Hilditǫnn skal hafa fyr vátt
ok Hálfdan kóng hinn ~~snjalla~~ milda;
vér skulum drekka brúðkaup
brátt
við bragna þessa ~~alla~~ gilda."

123. Skíði rétti skitna hǫnd,
skyldi hann fastna Hildi.
Óðinn gaf honum ~~Asia~~ India-lǫnd
ok alt, þat hann kjósa vildi.

124. Kappinn þar með kóngsnafn
hlaut
kænn ok ǫrr í stríði;
stungu sumir at stála gaut:
"strákligr lízt mér Skíði."

125. Skíði gǫrði skyndikross
skjótt með sinni loppu,
sú hefr fregnin flogit at oss,
fékk hann hǫgg á snoppu.

126. Heimdallr gaf honum hǫggit það
horns með stúti sínum.
"Hví búi þér," hann Hǫgni kvað,
"svó hart at mági mínum?"

127. "Hann hefr fært þau ~~fyrn~~ firn at oss,
fleina lundrinn stælti!
gǫrði hann fyr sér gamlan kross
ok gǫrvǫll orðin mælti."

128. Skíði gǫrði at skylmast þá
skjótt á litlum tíma,
Heimdall sló svó hǫfuðit á,
hann lá þegar í svíma.

129. Hilditǫnn réð hlaupa upp þá
ok hristi á sér bjálfann:
"Hverr veit, nema hrottinn sá
hǫggvi kónginn sjálfan."

130. Hjó til Skíða hǫggin þrjú,
hér var yss á fólki,
skrǫkva ek ekki, at skræfan sú
lét skella í stæltum hólki.

131. Hljóp upp Geirmundr heljar-
skinn
ok hefr upp øxi breiða;
"Lemdu hann ekki landa minn!
lítinn tel ek þat greiða."

132. Remmigýgi rekr hann þá
rétt at Haraldi miðjum;
grimmliga lætr garprinn sá,
sem geysist léón í viðjum.

133. Mikit var um þá Haraldr hné,
~~heita mátti ynki;~~ *
rétt sem stykki af stofni tré,
stóra heyrði dynki.

134. Ubbi hinn Fríski atgeir rak
ótt at Heljarskinni;
ǫfugr féll hann aptr á bak,
ei varð dynkrinn minni.

135. Hálfur kóngur hljóp upp þá
ok hreyfði brandi sínum:
"Þann skal líftjón leggja á,
sem lemr á frænda mínum."

136. Ubbi fékk af Álfi slag
utan á kinnar vanga;
þat má kalla keppa sag,
er kratins synir danga.

137. Óvit beið þá Ubbi á sér;
Ívarr réð svó mæla:
"Maðr mun fást í móti þér;
minst er oss um þræla."

* heyra mátti skynki

138. Starkaðr gamli stǫkk á fætr,
sterkliga tók at emja:
"Ekki hirði ek, hvat Ívarr lætr,
ei skal hann Skíða lemja."

139. Ívarr fékk í augat slag
af Starkaði gamla;
ógurligt var eggja sag,
engi mátti hamla.

140. Hálfi kóngi var haldit þá,
svó hann mátti ekki stríða;
alla lét hann eitthvat fá,
sem ýfa vildu Skíða.

141. Hrókr hinn svarti ok Útsteinn
jarl
at Ubba sóttu báðir;
skýzt í leikinn Skeljakarl,
skǫtnum ~~gefr~~ ei náðir. býðr

142. Ubbi feldi átján menn,
afbragðskempur stórar,
Skíða sló á skoltinn enn,
svó skruppu úr tennur fjórar.

143. Áli hinn frækni á þat spjót,
sem ýta kann at dubba,
rennur fram at randa brjót
ok rekr í gegnum Ubba.

144. Ubbi féll þá út um dyrr
með átján hundruð sára;
lét hann ekki lífit fyrr,
enn lungun féllu um nára.

145. Sverði brá þá seima viðr,
sá var nefndur Agnarr;
hann klauf Ála í herðar niðr,
hann sezt niðr ok þagnar.

146. Eddgeirr risi til Agnars hjó,
ofan kom mitt í skalla;
seggrinn engu svaraði ok hló,
síðan gǫrði at falla.

147. Arngríms synir í ǫrva ~~seim~~ sveim
ætla þegar at stríða,
enn Vǫlsungar vǫrðu þeim
ok veita þóttust Skíða.

148. Víkarr kóngur varðist þá
vakrt á hallar gólfi;
Sǫrli hinn sterki sverði brá
ok sótti at Gǫngu-Hrólfi.

149. Mittumstangi manaði Hrólf,
mættust þeir ok Bjarki,
at honum sóttu ýtar tólf,
ei var lítill harki.

150. Varð þat loks at Víðólfr féll,
veittist sigrinn Hrólfi;
hundrað rasta heyrði smell,
þá halrinn datt at gólfi.

151. At Skíða sótti mengit mest,
margur varð at falla,
heyrði þangat hávan brest,
í hólkinum lét hann gjalla.

152. Fyrðum þótti ferlig undr
fljúga um heiminn þaðra;
hverr klauf annan hǫlda í sundr,
hverir drepa þar aðra.

153. Ógurlig var odda skúr,
undur mátti kalla;
engi gǫrðist ǫðrum trúr,
ymsir réðu falla.

154. Sló til Gunnars Sigurðr hringr,
sá var arfi Gjúka,
augnabrúnin á honum springr,
ei mun góðu lúka.

155. Svó hjó hann til Sigurđar hrings,
at sverđ stóđ fast i tǫnnum;
hér hefr næsta komit til kings
međ kǫrskum frægđarmǫnnum.

156. Sveitin gǫrđist sár ok móđ,
sumir af mæđi sprungu,
upp tók þar í ǫkla blóđ,
øxir ok kesjur sungu.

157. Eddgeirr risi ok Aventróđ
æđa fram at Skíđa;
Blót-Haraldur berst af móđ,
búinn viđ Þráin at stríđa.

158. Þórir járnskjǫldr þreif upp stein,
þat má undur kalla,
keyrđi á Haralds kinnarbein,
svó kappinn varđ at falla.

159. Þráinn er sterkur, þat er ei undr,
því hann er trǫll at mætti,
risana báđa reif í sundr
ok rak þá út um gætti.

160. Berserkr einn, er Brúni hét,
barđi Þráin til heljar,
enn í því hann lifit lét,
ljótliga í honum beljar.

161. Ormrinn Fofnir eitri spjó
ok æđir fram at Skíđa;
hrǫkk hann utar at hurđu þó,
hvergi var fritt at bíđa.

162. Skíđi rak sinn fastan flein
í Fofnis trjónu ljóta;
trǫllslig var sú tǫnnin ein,
er tók úr honum at hrjóta.

(163. Starkađr gamli stóđ þá upp
ok stytti næsta hinn brúna;
ormrinn rak upp bǫlvat bupp,
þá ball honum hǫggit núna.)

164. Skíđi lét í skreppu sín
skákmanns efnit detta;
lǫng var sú hin ljóta pín,
lifir hann enn viđ þetta.

165. Fofnir í sitt forna híđ
fór nú heim at sinni;
Starkađr gǫrđi stála hríđ,
um stund er lǫgđ í minni.

166. Ása-Þórr at ýtum gengr
ok innir til viđ Skíđa:
"Muntu ei ætla at lemja oss lengr,
fyr lǫngu er mál at ríđa."

167. "Ei er vón," kvađ Ása-Þórr,
"at Óđinn muni þér lúta;
heldur mun fyr hǫggin stór
þinn hrottinn verđa at stúta."

168. "Ef þú vilt, ek ei þik slá
ofan i pǫnnu þína,
leggstu niđr ok lút mér þá!
Lítt skulu hǫggin dvína."

169. Mjǫlni spenti hinn máttki Þórr,
af megni sló til Skíđa;
hér kom á móti hólkrinn stórr,
heyrđi bresti víđa.

170. Starkađr hjó til Þóris þá,
þat kom framan í enni;
allan kviđinn ofan ífrá
ætla ek sverđit renni.

171. Berserkr einn, er Brúsi hét,
bregđur kylfu sinni,
Starkađ gamla stúta lét;
styrr varđ ekki at minni.

172. Ragnarr kóngr ok rekkar hans
réđu at Gautrek milda;

Ketill ok Hrólfr í kappa dans
kómu međ drengi gilda.

173. Heyrđi til, þar hetjan fór,
hǫggr hann jǫtuninn Brúsa,
féll hann dauđr á fætur Þór;
flestir urđu at dúsa.

174. Þá varđ Álfr í þessu lauss
ok þrífr upp kappann Víkar,
færđi ofan í Fjǫlnis haus
svó fjandliga Óđni líkar.

175. Þat sá hun Freyja, Fjǫlnis víf,
at fast tók Óđni at svíđa;
stǫkk hun upp međ stæltan knif
ok stakk í nefit á Skíđa.

176. Hǫgni þreif upp Hálfdan jall,
hann var frægstur gotna,
rak hann niđr svó rammligt fall,
at rifin gǫrvǫll brotna.

177. Allir réđu Æsir þá
einni rǫddu at kalla:
"Hrekiđ hann Skíđa, hverr sem
má!
Hann mun drepa oss alla."

178. Flestir urđu fúsir þess,
fékk hann hǫgg viđ vanga,
þá var mikit ~~þausnar~~ þúsur ~~voss~~, hess
þrjátigi at honum ganga.

179. Hann barđi í hel þá Baldr ok
Njǫrđ,
bæđi Loka ok Hæni,
fimmtán lét hann falla á jǫrđ,
enn fleygđi tólf í mæni.

180. Til orđa tók þá Sigurđr sveinn,
er sá hann brynju ristna:
"Mér lízt nú, sé margr um einn
manninn þann inn kristna."

181. "Greyliga tókst þér gangan, Þórr!
þú gintir hingat Skíđa;
sýndr er honum siđrinn vórr,
sá mun spyrjast víđa."

182. Sigurđr tók þá sverđit Gram
ok sveiflar til međ afli;
allir þeir, sem oddrinn nam,
innar hrukku at gafli.

183. Hnykti hann Skíđa um hallar-
dyrr
enn hljóp þar sjálfr í milli;
lúinn ok móđur lá hann þar kyrr,
lítit varđ af snilli.

184. Heyrđi hann inn í Háva hǫll
hark ok styrjǫld bæđi;
borgin var sem bifađist ǫll
beint ok léki á þræđi.

185. Skjótliga kallar Skíđi inn,
þar skatnar lágu hneptir:
"Sæll ok ljúfur Sigurđr minn!
svínit lást mér eptir."

186. "Nefna mundi ek nafnit þitt,
nistill silkitreyju!
ef þú, Sigurđr! svínit mitt
sæktir inn til Freyju."

187. Gnođar-Ásmundr gǫrđi þá
gilda atsókn ok stríđa;
svínit tekr hann seggjum frá,
ok sendir út til Skíđa.

188. Þat kom fram í fræđa sal,
frá ek, at aulinn vakni;
nú er hann heima í Hítardal,
Hildar trúi ek hann sakni.

189. Yzt viđ gátt at aulinn lá,
ekki er trútt at hnjósi;

þeir stǫktu vatni strákinn á
ok stumruðu yfir með ljósi.

190. Þorleifr talar við þegninn brátt:
"Þú hinn vóndi slangi!
ærst hefr þú í alla nátt
ok einart verit á gangi."

191. "Fátækt hefr hér fólkit mart
fengit sárar nauðir;
ymsa hefr þú byst ok bart,
svó bragnar fimm eru dauðir."

192. Á stafnum sáu þeir stóran hólk,
stóð hann merkur átta;
hér hefr meizlin fátækt fólk
fengit af stórum hrotta.

193. Troðnir í sundur tvennir skór,
tel ek þat ei með listum,
ǫrkumlaðr var aulinn stórr,
upp voru hinir á ristum.

194. Fjórar tennur framan úr haus
fallnar vóru á Skíða,
enn hin fimta er orðin laus,
í hana kvað sér svíða.

195. Bráðliga segir hann brǫgnum frá,
hvat bar fyr hann í svefni;
margur setr í mikla skrá
minna yrkis efni.

196. Skatnar hugðu at Skíða brátt
ok skoðuðu hann uppi ok niðri;
hans var víða holdit blátt
enn hárit líkast fiðri.

197. Hirzla hans af hagleik gǫr
hun var tóm at kveldi,
þar var komit í þrífornt smjǫr,
þat var úr Asiaveldi.

198. Hǫldar gáfu hundum smjǫr
úr hirzlutǫtri Skíða,
þeir létu sitt hit leiða fjǫr
ok lágu dauðir víða.

199. Fundu þeir í trússi hans tǫnn
tuttugu marka þunga;
nú má heyra, sagan er sǫnn,
seima þollsins unga.

200. Þeir grófu hana með fagran flúr
af fremstu meistara tólum,
bragnar gǫrðu bagalinn úr,
sem bestr er norðr á Hólum.

201. Lengi vetrar lá hann sjúkr,
lítit batnar Skíða,
flagnaði hans hinn fúli búkr,
féllu á sárin víða.

202. Aldri trúi ek ǫrmum þrjót
mun illra meina batna,
fyrr enn lofar at leggja af blót
ok laugar nætr at vatna.

203. Ei hef ek heyrt hver ævilok
urðu Norðmanns Skíða. —
Hér skal Suðra sjávarrok
sunnudagsins bíða.

Commentarii.

Bjarkamál en fornu.

Quatuor fragmenta hujus carminis etiamnunc exstant, quorum primum, str. 1—2, in Heimskringlæ *editione Arna-Magnæana, II 347—348, ejusdemque operis editione Ungeriana (= Hkr), p. 477, ac præterea in* Fornmannasǫgur *(= Fms) V 59—60 et* Flateyjarbók *(=Flb) II 343 invenitur; fragmentum secundum, str. 3—5, habet* Snorra Edda, *ed. Arna-Magnæana (= SnE,AM) I 400—402 (literis R, W, U codd. Regius, Wormianus, Upsaliensis Eddæ recentioris insigniti sunt); fragm. tertium et quartum, str. 6—7, ex codice Laufasino in editionem Egilssonianam ejusdem operis, pagg. 233—234, recepta sunt. Omnes denique reliquias carminis in* Fornaldarsǫgur Norđrlanda *(= Fas) I 110—112 Rafnius collegit.*

Carmen Bjarkamál, *quod octavo fere sæculo compositum putant, ex Bjarkio fortissimo milite, qui sermonis partem sumens inductus est, nomen traxit. Strophæ 1—2 tribuendæ sunt Hjaltio, Bjarkium ceterosque milites Rolfii, regis Danorum, e somno excitanti et cohortanti, ut se contra impetum nocturnum hostium defenderent. De ipsa fabula ceteroquin conferenda est Historia Danica (lib. II) Saxonis Grammatici et liber, qui* Saga Hrólfs konungs Kraka *(Fas I) inscribitur. Str. 3—5 aut Hjaltius aut ipse poëta munificentiam regis laudat, funestum pugnæ eventum postremo commiserans. Str. 6 continet verba Bjarkii, maledictis Odinem insectantis; in ultima denique stropha mors commemoratur Rolfii regis.*

De varietate lectionum hæc annotanda nobis visa sunt: 1^{3} víkingum *Flb;* vílmǫgum *Hkr Fms,* vilmágum *Fas* 1^{4} at vinna *Hkr,* at vekja *Fas Fms,* at vaka ok vinna *Flb* 1^{5} vaki ok æ vaki *Fms Hkr; in Fas* æ *omittitur* 1^{6} æ *ex versu antecedente huc transtuli* 1^{8} of sinna *Fas,* ok Svía *Flb* 2^{2} enn *propter metrum addidi* 2^{3} *verba transposui;* ættumgóđir menn *Hkr;* ættgóđir menn *Fas Flb,* ætt góđir munu *Fms* 2^{5} vek ek yđr *Flb* 2^{7-8} at hǫrđum Hildar leiki *libri; verba, ut metro satisfieret, transposui* 3^{1} enn gǫfgasti *unus codex (H β) habet* 3^{2} gladdi *U* 3^{5} *nescio an* Glásis *scribendum sit* 3^{6} Grána *scripsi,* Grana *libri; de hac voce vide quæ in "Germania"*

XVI 263 a me allata sunt 4[1] veitti *R* 5^{7-8} *de conjectura mutavi;* vísi enn vígdjarfi *codd. et edd.;* varði hann Baldr þǫgli *R*, vakti hann Baldr þeygi *WU*, vakti hann Baldr þægi *Fas*, varði mannbaldr *conjecit Raskius*, vakði baldr *(i. e. dominus, princeps)* þeygi *Bugge (Studier over de nord. Gudesagns Oprind. p. 65). Etsi codd. W et U meliorem scripturam plerumque habent, hoc tamen loco lectio* vakti . . . þeygi *eo est minus probanda, quod testatur Saxo Bjarkium, ad quem hæc verba spectare videntur, a Hjaltio re vera expergefactum esse.*

Ragnarsdrápa.

Bragius, qui 'enn gamli' *appellatus est, filius Boddii, e poëtis Norvegorum nomine nobis cognitis antiquissimus fere annos 770—850 p. Chr. vixisse traditur. De vita ejus et carminibus cfr SnE,AM III 307 sqq; Rosenberg, Nordb. Aandsliv I 416.*

Carmine Ragnarsdrápa *clipeum, a rege Ragnare Lodbrokio per Hrafnketillum quendam sibi dono missum, in quo multa et præclara facinora heroum antiquissimorum depicta fuerunt, poëta descripsit. Reliquiæ carminis variis locis Eddæ recentioris asservatæ reperiuntur. Str. 1—2, ad initium carminis pertinentes, in SnE,AM I 426 leguntur; in str. 3—7, l. l. I 370—374, de exitio Sorlii Hamderisque agitur; str. 8—12, l. l. I 433—438, cædem Hjadningorum poëta verbis expingit. Str. quoque 13 et 14 (SnE,AM I 338, 350) huic carmini tribuendæ videntur* [1]*; in utraque nihil nisi munificentia regis celebratur. Etiam alia fragmenta poësis Bragianæ, res gestas Thoris dei canentia, in Edda recentiore dispersa (AM I 242—504, II 305—601) inveniuntur; quas reliquias etsi nonnulli ad Ragnarsdrápam referunt, potius tamen ad carmen quoddam in gloriam Thoris compositum pertinere Sigurdssonium sequentes (SnE,AM III 311) censemus. Neque enim verisimile videtur in clipeo illo facinora et deorum et heroum depicta fuisse; immo credendum est eorum tantummodo heroum res gestas effictas esse, qui cum Ragnare ejusque conjuge cognati esse credebantur (cfr SnE,AM II 210). Quam multis vero modis fabula Hjadningensis cum illa Volsungiana coaluerit, satis notum est; itaque omnes, quorum mentionem fecit poëta, nexu quodam cum Ragnare et Asloga, filia Fafnericidæ, conjuncti fuerunt.*

---

[1]) *De priore semistropha aliter judicat Thorlakssonius, suadente Gislasonio (cfr* Udsigt over de Norsk-Isl. Skjalde, *pag. 12).*

Siglis supra explicatis utentes, uno tantum signo CPB (= Vigfussonii Corpus Poëticum Boreale) addito, discrepantiam scripturæ afferimus: 1^3 ok *omittunt W et U* 1^3 þengils *U* 2^1 ens gegna *U* 2^2 (baug)nafaðs *ex cod. leβ recepi;* baugnavar *W,* nafagðrs *R,* baugnaðrs *U* 2^3 meyja *W* 2^4 mǫg *WU* 2^4 Sigrunar *U* 3^1 knátti ǫrr *AM II 208,* knátti áðr *cod. leβ* 3^2 Ermenrekr *AM II 208, 576* 3^3 dreyrfáar *Gislasonius (Njála II 311),* dreyrfár *libri* 4^1 set *cod. leβ (AM II 576),* sett *ceteri* 4^2 í gólfi *F. Jonssonius (Krit. Studier, p. 11)* 4^3 dǫgg þar es hǫggnar *cod. leβ* 4^4 kenduz *cod. leβ* 4^5 í blóði blandin *cod. leβ* 4^6 ǫlskáli *cod. leβ* 4^{5-6} blandinn brunn ǫlskála *Bugge (Ztschr. f. deutsche Phil. VII 384),* blandinn brunn ǫlskálir *CPB* 5^1 gœrðan *(sic pro* gurðan!) *CPB* 5^2 gólfhǫlkvi *edd. Jonss. et Egilss.* 5^2 fylkir *R* 5^7 hálum herðimýlum *bene leβ* 6^3 námu *Raskius,* náma *R,* næma *leβ* 6^4 fólks Hildar *scripsi;* fólghildar *R,* foglhildar *leβ* 6^5 bláserkjar *leβ* 6^6 bǫllfagr *edd.,* ballfǫgr? *Probatis lectionibus codicis leβ str. 6 fortasse expeditior erit. Tum si vocem illam* mun *v.* 6^4 *in* mann *mutaverimus, tota stropha ita enodabitur:* støkkvir stála flaums *(qui pugnam ciet ɔ: Ermericus)* lét mjǫk styðja niðja Gjúka, þás vildu fjǫrvi næma fogl-Hildar (ɔ: Svanhildar) mann *(maritum Svanhildæ ɔ: Ermericum)* ok allir bláserkjar *(antiquior forma nom. pl.* = bláserkir *ɔ: viri loricati, satellitium Ermerici)* launa Jónakrs sonum ballfǫgr ennihǫgg ok gǫtu eggjar birkis. *Aliam explicationem videas apud F. Jonssonium, l. l. pag. 12.* 7^3 gafumk *pro* gáfumk *scripsi, ut monuit Sieversius (apud Paul-Braune, Beitr. VI 333)* 7^4 *F. Jonssonius, l. l. pag. 13, construit:* gafumk Ræs reiðar mána ok fjǫl(ð) sagna, *sed dubito, num illud* gefa ehm fjǫlð sagna (*ɔ:* 'give nogen mange fortællinger') *ad Norroeni sermonis morem accommodatum sit* 8^4 boga *W,* boða *ceteri* 9^6 orrostu *W,* orrosta *R* 9^{5-6} *Edzardius (apud Paul-Braune, Beitr. V 577) ita scribendum censuit:* svá lét sem orrostu | letti æ þótt etti, *sed hæc scriptura in legibus metricis peccat* 9^{7-8} vúlfs — valgífris *perverse et legibus metri neglectis dedit CPB* 10^1 *pro codicum* letrat *scripsi* lætrat; lattit *F. Jonssonius, l. l. p. 14, qui, nescio qua ratione, negat præsens tempus h. l. cum imperfecto alternare posse; eadem tamen alternatio str. 5* (standa — urðu) *et fortasse str. 6* (lét styðja — launa) *invenitur* 10^4 at *addidi; verba illa* glamma at mun *ad totam sententiam* lætrat . . . hǫð stǫðva *spectant* 10^4 man *R* 10^5 þrymreginn *RW* 10^7 *aut* svíra *cum W legendum, aut vocabula* Hildar svika *transponenda sunt;* Hildar svika *contra metrum ceteri. F. Jonssonius l. l. pag. 16 hanc semistropham ita scribere vult:* es þrymreginn *(i. e. Hognius)* þremja | þróttigr Heðin sótti | heldr en Hildar svíra | hringa þar of fengi. 11^8 raðálfs *AM,* raðálfr *RW;* ráðálfs *legendum est* 11^{7-8} *F. Jonssonius l. l. hoc modo mutavit:* reiðr af Reifnis skeiði | raðarálfs mari bráðum; *quum vero lectio vulgata bonam efficiat sententiam, nulla opus est muta-*

tione verborum 13[4] við fylli *scripsi,* með fylli *libri* 13[3–4] *G. Pauli legere voluit* fjǫrnis fylli = *caput* 14[1] vin vísarstan *R* 14[3] vatz rǫðla *R* 14[4] oniðraðan *W,* oniðjaðan *melius fortasse RU.*

Ynglingatal.

Thjodolfus Hvinensis per annos certe 870—925 floruit atque inter aulicos poëtas Ragnvaldi, regis Vestfoldensis, et Haraldi Pulchrecomati numeratus fuit. Ad illum celebrandum hoc carmen genealogicum sub finem sæc. IX composuit. Cfr SnE,AM III pag. 396 sqq.

Str. 1—53 in Ynglinga Saga *asservatæ sunt; in contextu carminis imprimendo exemplum Heimskringlæ Ungerianæ (= Hkr) maxime secuti sumus; str. 54 in SnE,AM II 162 legitur. Præterea conferenda sunt: Codex Frisianus (= Fris), ed. Christianiæ 1871, et Corpus Poëticum Boreale (= CPB), ed. Oxoniæ 1883. Siglis Kr et Jöfr præstantissimos illos codices Kringlam et Jöfraskinnam notavimus.*

1[5] ok *delendum et* siklingi *pro* sikling *restituendum censet F. Jonssonius (Krit. Stud. pag. 25)* 3[1] sal bjartr *Hkr,* salbjartr *Fris,* salr brattr *CPB* 3[2] Sǫkkvamímis *pro re metrica substitui;* þeirra Sǫkkmímis *codd. et edd.* 4[5] þá *libri* 6[2] vilja byrgi *Jöfr, melius fortasse* 8[6] af lífs vǫnum *Jöfr,* á lífs vǫnum *Fris,* á lífsvanan *Kr Hkr* 13[4] at leikum hefr *Jöfr* 15[7] slønguþrefs *mendose Fris* 18[7] fríendr *metri causa scripsi;* frændr *libri* 19[2] eykja greiði *Jöfr,* eykja gerði *mendose Fris,* eykja gørvi *ceteri* 20[3] vétjalds *Fris* 21[1] vara þat bært *Kr, Hkr;* vara þat bert *Jöfr,* vara þat beitt *Fris; etsi propter metrum vox illa* þat *retineri potest, tamen, quum omni accentu careat, h. l. delenda est* 21[4] of víkja *Fris* 22[3] enn jǫrmunfróði *conjecit CPB* 22[5] hábjóstr *Fris* 22[6] hǫrpu *Fris* 24[7] alað *lectionem, vulgatā* aðal *fortasse meliorem, habet Jöfr* 25[1] sveiðurs *Jöfr Fris* 25[6] áttunga rjóðr *codd. et edd.,* hrjóðr *Gislasonius (Aarb. for Nord. Oldk. og Hist. 1881, pag. 229)* 27[5] *scribendum erat, ut puto,* flœmingr; flæmingr *Jöfr,* flæming *Kr Fris. Gislasonius, l. l. pag. 230, ita scribendum atque explicandum esse censet:* jǫtuns eykr rauð flæming farra trjónu = *gigantis jumentum (taurus) cruentavit ensem taurinæ frontis (i. e. cornu). Si* flæming *(= gladium) legimus, haud scio an ita emendandus sit hic locus:* farri jǫtuns eykr rauð flæming drjóna = *taurus erro (*farri = *erro) cruentavit ensem bovis (cornu) cet.* 28[1–2] sás austmǫrk | áðr um hafði *Sieversius (Beitr. VI 294); nunc puto* sás of austr | áðan hafði *ex Kr rectius recipi;* sá er of austmǫrk | áðan hafði *Jöfr,* sá er of haust | áðan hafði *Fris; cfr annot. Gislasonii l. l. pag. 231.* 28[4] borinn *codd.,* borit *Hkr* 29[7] viti borinn *Fris Hkr;* vítz (= víðs?) borinn *Kr Jöfr;* vita *(corvo)*

borinn? 30^{8} vegit *Fris* 31^{5-8} *om. Fris* 33^{3} lokins *Kr Fris*; lokinn *Jöfr Hkr* 35^{4} sóit *Jöfr (cod. AM 37, fol.)*; sóat *Kr Fris* 35^{5} ok ljósum *restitui*; ok *(quod delendum censet Sieversius l. l.)* ljóshǫmum *Hkr*; *scripturam codicis Frisiani* ljóshofum *ex mendosa iteratione literarum* lios *ortam puto* 36^{2} efri fjǫllum *Fris* 37^{5} óvæg *scripsi*; ofvægr *Fris*, ofvæg *ceteri* 38^{1} ok sá frǫmuðr *libri*; sá *l. l. delevit Sieversius* 39^{7} goðkynning *(virum diis oriundum) Jöfr, Gislasonio l. l. probatum* 39^{8} í gegnum stóð *Fris* 40^{1-3} sjá urðr . . . sjaldgætust *(cfr Cleasby-Vigfussonii Icel. Engl. Dict. s. v.* urðr) *scripsi*; sá urðr . . . sjallgætastr *Kr*, sá urðr sanngeyrvastr *Jöfr*, sá urðr sanngeraztr *Fris*; *sed nihil est, cur vox* urðr *h. l. genus mutet, neque ullo alio loco masculinum genus hujus vocabuli certo indicatur* 41^{2} hinn er viðiar *Kr Jöfr*, viðar *Fris*; viðar telgju *Egilssonius (lex. s. v.* viðjar) *emendavit* 41^{4} hólgyldir *Fris* 41^{5-7} glaðfjalgr geyrr var á lesti sonar Fornjóts *Fris* 42^{2} at Uppsǫlum *Fris* 43^{1} hyrr *Fris* 43^{5} ok hallvarps *Kr Hkr*; hallvarþs *Jöfr fortasse rectius* 45^{7} reiks *Fris* 47^{6} sá er a Holti bjó *Kr*, sá er Holtum bjó *Jöfr*, sá er í Holti bjó *Fris*; *metri causa* es á Holti bjó *scripsi*; *Gislasonius l. l.* sás Holtum bjó *conjecit* 50^{2} hinn er lóm gerði *Fris* 51^{3} þróttar þurs *Fris* 51^{8} ok Vestmari *Fris* 52^{3} vígniðjung *Fris*, vígmiðlung *ceteri* 52^{5} nú liggr gunndjarfr *codd. et edd.*; *Sieversius l. l. emendavit* 53^{7} heiðum hæri *Fris*, heiðum-hárr *(pulchre comatus?) opinatur CPB* 53^{8} *post hæc addit Fris*: ok mildgeðr | markar dróttinn.

Haustlǫng.

Clipeum splendidum a Thorleifo quodam, qui Haraldo Pulchrecomato æqualis fuit, sibi dono datum hoc carmine, cujus reliquiæ in Edda recentiore nobis traditæ sunt, poëta descripsit. Str. 1—13 (SnE,AM I 306—314) raptum Idunæ Thjodolfus cecinit, str. 14—20 (AM I 278—284) certamen Thoris dei cum Hrungnere gigante celebravit; hæ enim fabulæ inter alias in clipeo depictæ fuerunt. Codex Upsaliensis Eddæ Snorreanæ hoc carmen omittit. Cfr SnE,AM III 401 sqq.

1^{1} gjalla *dedi*; galla *codd. et edd.* 1^{2-4} *verba* brú leggja . . . at Þorleifi *in R legi non possunt* 1^{3} *a W omissum ex ed. Raskiana recepimus ea solum mutatione, ut* þás *pro* þá er *scriberemus* 1^{4} raddkleif *W* 1^{1-4} *valde obscura est tota hæc sententia. AM verba hoc modo construit et vertit:* hvé skal raddsveif leggja gjǫldum galla raums brú, er (ek) þá at Þorleifi, sæmi gunnveggjar rekka *i. e.*

"quomodo remuneretur sermonis gubernatrix resonantem gigantis pontem, quem (dono) accepi a Thorleifo, virorum ornamento?" In qua interpretatione id maxime offendit, quod illud þá *pro imperfecto ind. verbi* þiggja *habitum est. Mihi quidem hæc semistropha ita explicanda videtur:* 'hvé skal at Þorleifi raddsveif gjǫldum leggja brú gjalla raums, þás sœmi (= sœmik) rekka gunnveggjar' = *"quomodo coram Thorleifo lingua (mea) remunerationibus dignis sternat (remuneretur) pontem resonantem gigantis (i. e. clipeum), quum concelebro (concelebraturus sum) viros clipei (i. e. viros in clipeo depictos eorumque præclare facta)". Aliam interpretationem videre licet apud F. Jonssonium, l. l. pagg. 37—38:* 1[6] trigglaust *Gislasonius (Aarb. f. Nord. Oldk. 1876, p. 329),* trygglaust *libri* 1[8] Hildar vez *libri; Gisl. l. l. emend.* 2[1—4] *cfr AM II 354, 457, 544, 598.* 2[1] segjǫndum *nonnulli codd.; de hac re disseruit Gislasonius (Njála II 354 sqq.)* 2[4] glamma a (?) fyrir skǫmmu *AM* 2[6] árgnæfar *R,* árgefnar *W* 2[8] bleyðivǫndr *R et AM,* bleyðivendr *W. Hæc semistropha apud F. Jonssonium l. l. pag. 42 ita scribitur:* 'settisk ǫrn, þás æsir, | ár, [gefnar] mat báru | [vasa byrgitýr bjarga | bleyði vændr] á seyði;' *habet igitur* ár *pro adverbio et jungit vocabula* byrgitýr gefnar bjarga *(= gigas), mutato* þars *in* þás; *qua quidem lenissima emendatione et quæ vix mutatio dici possit et* háttlausa *v.* 2[5] *tollitur et vocativus ille suspectus* árgefnar *amovetur* 3[1] tormiðladr *W et edd.,* tormiðlaðar *R* 3[2] beina *R,* beini *edd. AM et Raskiana,* leina *W* 3[3] kvað *Raskius* kváðu *RW* 3[3] haptsnyrtir *W* 3[4] hjálmfaldinn því valda *codd.,* hjálmfaldinn mun því valda *RM et Raskius* 3[3—4] hvat (= eitthvat) kvað hapta snytrir | hjalmfaldinn því valda *F. Jonssonius l. l. pag. 43 sq.* 3[5] málspakr *conjecit Gislasonius (Njála II 243),* margspakr *libri* 4[1] fullan *R,* fyllar *W; ad* fullan *vox* hlut *(acc. sg. subst.* hlutr) *audienda est* 4[2] feðr Meila *ex emendatione Thorlacii recepi;* Fetmela *R,* Fetmeila *W* 4[3] hlaut *W,* hlut *mendose R et edd.* 4[3] helgu *RW* 4[4] hrafnása um (*l.* vin) lása *W* 5[2] Várar *scripsi pro* Vara *W,* Vǫru *R,* var-a *ed. Rask., quæ omnia contra metrum sunt* 5[5] breiðu *codd. et edd.* 5[7] ósvífrandi *R,* ósviptandi *W,* ofsviptandi *conjecit Raskius* 6[2] lǫngu *codd.* 6[3] lét af *W* 6[4] faðir marnar *F. Jonssonius l. l. pag. 46.* 6[6] ballaðan *W* 6[8] stǫngu *libri* 7[8] sás ǫll regin eygja *(i. e. quem omnes dii conspiciunt) codd., Gislasonio (Aarb. f. Nord. Oldk. 1876, pag. 313) et F. Jonssonio, l. l. pag. 46, probatum; in AM scriptura codicum retinetur, sed prave vertitur* 7[4] í bǫndum *mendose R; lectio codicis W* í hǫndum *cum iis, quæ AM I 210 leguntur:* 'þá var fǫst stǫngin við kropp arnarins, ok hendr Loka við annan enda' *optime convenit; necdum Lokius catenis vinctus fuit. Si vero scripturam Wormianam probaverimus, necesse erit versu præcedente* œgja *pro* eygja *scribere, ne quid insulse dictum attribuatur poëtæ* 7[5] lumði *dubitanter conjecit F. Jonssonius, qua emendatione* háttlausa *evitaretur* 8[1] tífi *R* 8[4] fǫður *prave R* 8[5] of

runni *prave R* 8[6] þungr *Raskius*, þungrs *R*, þungs *W* 8[7] mátti *eodem modo, quo* knátti *et simil., periphrastice usurpatum* (mátti biðja = *petivit)* 8[5–8] *F. Jonssonius l. l. pag. 50 ita scribendum censet:* þá varð Þonors rúni | (þungr vas Loptr of sprunginn) | málunaut, hvat's mátti *(i. e. quantum potuit),* | miðjungs friðar biðja. 9[2] sorgeyra *codd. et edd.*; sorgœra *dedi, pro qua scriptura F. Jonssonius l. l.* sorgœran *eleganter restituit* 10[1] bjartra *R* 10[1] barða *opinatur F. Jonssonius;* bratt borð *tamen rupes et juga sine dubio appellari possunt* 10[3] þvít vas *propter concentum syllabarum legere vult F. Jonssonius* 10[4] -unn *metri causa scripsi;* -uðr *libri* 10[5] hittusk allar ættir *Gislasonius (Njála II 568);* gættusk allar ættir *F. Jonssonius (l. l. pag. 52)* 10[6] *vocabula* at þingi *cum* gættusk *conjungenda censet F. Jonssonius* 11[1–4] *mira similitudo, quæ est versui 11[2] cum 11[4], valde offendit et suspicionem mendorum movet; textum vulgatum, qualiscunque est, retinuimus* 11[2] hrund *R* 11[3] lævi *R* 11[6] Veiðr *AM,* reiðr *RW* 11[6] leiðir *scripsi;* leiðar *codd. et edd.* 11[8] deyja *addidit Thorlacius, omittunt codd.* 11[5–8] *F. Jonssonius sic interpungit et scribit:* 'þú skalt véltr, nema, vélum | — veiðr mælti svá — leiðir | munstœrandi mæra | mey aptr, Loki, hapta'. 12[4] hauks *Raskius;* hauðs *R,* haug *W* 12[4] flug *codd.* 12[8] faðir Njǫrnar *RW,* mornar *alii* 13[2] brinna = brenna, *vb. intrans. (verbum trans.* brenna *tali formæ varietate caret)* 13[3] sviðna *(inf.) legendum putat F. Jonssonius, quæ tamen mutatio minus necessaria videtur* 14[1] eðr *libri; quum vero illud* eðr *non significet* 'porro', 'præterea', *in* enn *mutandum esse arbitror* 14[1] eðr þat sér es jǫtna *F. Jonssonius l. l. pag. 55* 14[2] sóttum *R* 14[3] brǫr *R,* bǫrva *W,* bǫr á *cod. Sparfvenf.* 14[4] haugs *W* 15[5] hafrir *R,* hǫfðu *mendose W* 16[2] sakdólgi *W* 16[5] mœti *W* 16[6] myrkbeins Haka *W, F. Jonssonio probatum, qui* vátt Haka vagna reinar myrkbeins *[custodem piratæ curruum (ɔ: navium) limitis (l. agri; ɔ: maris) ossium (ɔ: saxorum) tenebricosorum] pro appellatione gigantis accipit.* 16[8] *codicem W secutus sum;* varr sínn bana þarri *perperam R et edd.* 17[2] bǫnd *libri* 17[5] hǫrðu *libri; Thorlacius emendavit* 17[8] fjǫllama *l.* fjǫll lama *codd.; ab Egilssonio (lex. s. v.* fjǫllami) *in* fjǫrlama *mutatum, immo restitutum. F. Jonssonius, l. l. pag. 56, legendum censet* tíðs fjǫllama, *sine causa, ut puto, neque ei adsentiri possum neganti* fjǫrlami *l.* fjǫllami *esse substantivum masc. generis; hæc vox similiter formata est ac vocabula* þinglami, leþungslami *in legibus antiquis Svecorum* 18[2] fjálbrs — gjálbra *codd.* 18[7] bagði *mendum scripturæ pro* bægði *F. Jonssonius putat, qui* en *quoque in* es *mutare vult* 18[8] þrjóti *om. R* 19[2] heimþinguðar *R* 19[3] hjarna *Thorlacius restituit;* hina *W,* hinka *R* 19[7] stála virtr *R* 19[7] stǫkkvi *W* 20[4] heylibǫl *R,* heilibǫl *W* 20[6] þeir *codd.,* þær *Thorl. Jonssonius;* gerði þær of ferðir (gerði Geitis = garðr Geitis) *F. Jonssonius.*

Haraldskvæđi.

Fragm. I (str. 1—6) exstat in Fagrskinna *(= Fgsk), pagg. 3—4; str. 6 præterea invenitur in* Heimskringla, *ed. Ungeri (= Hkr), pag. 60, et in Codice Frisiano (= Fris), pag. 47. — Fragmenti II str. 7—11 leguntur in Fgsk pagg. 8—9, Hkr pag. 62, Fris pagg. 48—49,* Fornmanna Sǫgur *(= Fms) X 190—191,* Flateyjarbók *(= Flb) I 574; str. 12 asservata est in SnE,AM I 236. — Fragm. III str. 13 est in Fms X 194, Flb I 576; str. 14 in Fms X 195, Hkr pag. 63, Fris p. 49, Flb I 42, 576, Fms I 7. — Fragm. IV, str. 15—24, legitur in Fgsk p. 4—6 (str. 21 etiam in Fms X 179, Flb I 568). — Literis A et B codices Fagrskinnæ significavimus; M-U notat contextum hujus carminis, quem in* Oldnordisk Læsebog *Munchius et Ungerus ediderunt.*

Primas sex strophas Fagrskinna tribuit Thorbjorno Hornklofio, poëtæ inter aulicos Haraldi regis vitam degenti; eidem auctori Heimskringla sextam stropham attribuit. — De str. 7—11 inter se discrepant veteres; Flb, Fms, Fgsk Thjodolfum Hvinensem, Hkr vero et Fris Hornklofium auctorem harum stropharum nuncupant. Stropha 12 a SnE,AM addicitur Thjodolfo, cui 13 quoque stropham veteres tribuunt. Strophæ 14 auctorem Hornklofium habent Hkr, Fms I, Fris, Flb I 42; Thjodolfum vero Flb I 576, Fms X. Testante Fagrskinna Hornklofius strophas 15—24 scripsit; Flb I 568 stropham 23 Auduno perperam attribuit. De ea quoque re dissentiunt viri docti, utrum hæc fragmenta ad unum an ad plura carmina pertineant, neque de nomine carminis est consensus. Carmen, cui nomen Haraldsmál *Mœbius dedit, eo* Haraldskvæđi *inscripsi, quod regem nusquam poëta induxit loquentem sed vitam et res gestas ejus tantummodo narravit. Cfr SnE,AM III 409 sqq.*

1⁴ enum hárfagra *B* 1⁵ dœmđi *B* 2¹ vitr þóttisk valkyrja *A* 2² *scriptura codicum h. l. corrupta est;* þekkir finnu enni framleitu *A*, þekkir suamo enni framsótto *B; textum receptum præbent M-U;* þó *omittere vult Sieversius (Beitr. VI 295), sed retineri potest* 2⁵ glæhvarma *ex var. lect. (vid. Egilss. lex. s. v.* glæghvarma*) recepi pro* glǫgghvarma, *quod habent edd.* 2⁵⁻⁶ en kverkhvíta | ok en glǫgghvarma *AB; M-U transposuerunt* 2⁸ á horni bjarga *M-U;* á hormum (hǫmrum?) bjarga *A;* á horni vinbjarga *B, quod quoque ex peccato aut legentis aut scribentis pro* hǫmrum bjarga *ortum videtur* 3⁵ lođir yđr í klóm *libri;* yđr *l. l. omisit Sieversius* 3⁶ *mutavi;* hræs þefr gengr yđr ór munni *libri* 3⁷ nær hygg ek í nótt *codd.;* hygg ek *delendum merito censuit Sieversius* 3⁸ nár *codd.; emendd. M-U* 4¹ hǫsfjađri *Gislasonius (Aarb. 1866, p. 269);* hausfjađri *libri* 4⁸ síz *M-U,* síđan *AB* 5¹ kunna hugđak þik konung myndu *AB; Sieversius l. l. correxit* 5² þanns á Kvinnum býr *B et edd.; ordinem*

verborum mutavi 5^{3} drǫttin Norðmanna; *edd. Pro* dróttin *legi* dróttinn *et aliam interpungendi rationem secutus sum* 5^{5} roðnum rǫndum *codd. et edd.* 5^{7} tjǫrgum árum *B* 5^{8} ok drifnum skjǫldum *A* 6^{5} eldvísi *Fris,* eldvelli *ceteri;* eldvell *metri causa scripsi* 6^{7-8} *verba transposui pro librorum* varma dyngju eða vǫttu dúnsfulla 7^{1} heyrði *Fms Flb;* heyrðu *AB,* heyðir þú *Hkr Fris* 7^{2} hvé hizug *AB Hkr Fris;* hraustliga *Fms Flb* 7^{4} við Kjǫtva 'nn auðlagða *AB Fms Flb* 7^{5-6} *verba transposui;* knerrir kómu austan | kapps um lystir *libri* 8^{2} hvítum skjǫldum *Fms Flb* 8^{6} var þeim á *AB;* guðr es þeim hlífði *Fms Flb* 8^{8} ísarn glumðu *Hkr;* ísarn bitu *Fms Flb;* ísarn gullu *Fris;* í sár járn (járn *om. B*) dúðu *AB* 9^{2} fylgja kendi *Fris* 9^{5} stǫðum nǫkkva brá *AB Hkr Fris;* stóðu nǫkkvar steindir *Fms Flb* 9^{6} er honum var *AB Hkr Fris;* er stillir átti enn styrjar nenni *Fms Flb* 9^{7} hlǫmmun var *codd. et edd.; propter metrum mutavi* 10^{1} þá fyr *libri* 10^{5} und sessþiljur *AB Hkr Fris;* sess um þiljur *Fms Flb; omnia metro adversante* 10^{7} stjǫlu standa *Fms Flb* 11^{2} vǫru *pro* váru *scripsi* 11^{5} austkylfur *AB;* æstust austr *Fms Flb* 11^{6} um Jaðarbygðir *Fms Flb* 12^{2} *codicem Regium Sn. Eddæ secutus sum;* vitinn enum *cod. Worm. SnE.* 13^{1} skulu þeir *Fms,* skulu þær *Flb* 13^{7} valdreyrar *Fms,* valdreyrgar *Flb,* valdreyra *Fms XII 226* 14^{1} hafnaði hann *libri;* 14^{1} Hólmrygja *M-U,* Hólmrygjum *Fms Fris Flb I 576 Hkr,* hunnmǫrgum *Flb I 42* 14^{4} hǫlða *Fms Flb I 576* 14^{2-4} Haraldr meyjum | hverri hinn(i) hæversku | hilmir norrœni *Flb I 42* 15^{1} fégjafall *Fgsk* 15^{4} *emendavi;* við íþróttar menn *codd. et edd.* 16^{2} þeir *addidi* 16^{3} þeirs í *Fgsk* 16^{4} of *addidi* 16^{5} *M-U emendaverunt;* ufe ero þeir gœddir *A;* í fé eru þess beðnir *B* 17^{3} at upp *pro* upp at *dedi* 17^{5-6} *vocabula* brjóta *et* slíta *transposui* 17^{7} *ut fert metri ratio, mutavi;* ríkuliga hygg ek þá vǫrru þeysa *Fgsk* 18^{1} *emendavi;* at skálda reiðu (rœðu *B*) vil ek þik spyrja *Fgsk* 18^{2} alls þú *Fgsk;* alls *omittendum est* 18^{3} es *ex sequenti versu transtuli* 18^{3} greppa far *B* 18^{4} er mant *AB* 18^{5} þeirra er *Fgsk* 19^{3} í kunnleikum *libri* 19^{4} *rescripsi;* feldum ráða þeir rauðum *B et edd.,* ok skjǫldum ráða þeir rauðum *A* 19^{5} ok vel *A,* váðum rǫndum *B* 20^{1} *rescripsi;* at berserkja reiðu vil ek (þik) spyrja *Fgsk* 20^{3} ér fagnið *M-U,* er fengit *A,* þér fenguð *B* 21^{2} í orrustu *B, Fms X 179 Flb* 21^{5} þá er til *Fgsk* 21^{7} *emendavi;* áræðismǫnnum einum *libri* 21^{8} *mutavi;* hygg ek þar undir felask *AB,* hygg ek þar hœfa at standa *Fms Flb* 21^{9} *ex Fms et Flb recepi;* skyli sá hinn skilvísi *AB* 20^{10} í skjǫld hǫggva *Fms Flb;* þeim er í skjǫld hǫggva *AB;* of *addidi* 22^{3} ørgáti *codd., ab edd. prave lectum et in* orgari *l.* ǫrgun (!) *distortum* 23^{3} at *addidi* 24^{3} brennanda spán *libri.*

Glymdrápa.

In reliquiis hujus carminis poëta res Haraldi regis ante prœlium Hafursfjordense (a. 872) gestas celebravit. Fragmenta encomii his locis more solito notatis invenire licet: str. 1 = Fgsk p. 9; Flb I 572, Fms X 186, SnE,AM I 440, II 331, 442; str. 2 et 3 = Hkr p. 54, Fris p. 42; str. 3^{5-8} *= SnE I 494, II 449, 598; str. 4 = Hkr 54, Fris 42, Fgsk 9, Flb I 572, Fms X 186—7; str. 5 = Hkr 56, Fris 44, Fgsk 9, Flb I 572, Fms X 187, Sn E I 418, II 326, 437, 586; str. 6 et 7 = Hkr 60, Fris 47; str. 8 = Hkr 64, Fris 50, Fms I 194; str. 9 = Flb I 572, Fms X 187. — Cfr Sn E III 408 sq.*

1^{2} borđum *l.* bǫrđum *libri* 2^{2} hjaldrseiđs þrimo at gjalda *Fris* 2^{4} vegbrotar *Fris* 3^{1} gǫrđiz *Fris* 3^{2} í orrostu *ceteri codd. Heimskringlæ* 3^{2-3} gný drótt jǫru þróttar | helkannanda hlenna *F. Jonssonius l. l. pag. 71; quæ mutatio minus necessaria videtur* 3^{5} þá er út *SnE* 3^{5} á mar Meita *codd. Reg. et leß* 3^{6} lađar ranna *R,* lađar tanna *cod. leß* 3^{7} til rausnar *codd. Sn. Eddæ;* ok rausnar *codd. Heimskringlæ* 3^{8} nǫkkva *libri* 3^{5-8} *de hac semistropha perobscura cfr annott. F. Jonssonii l. l.* 4^{1} barđs *Fms,* barđz *Flb Fris,* barsk *Fgsk* 4^{2} borđhǫlkvis *Fris,* borđhrǫkkvir *Fms Flb* 4^{3} fyr Hildar *prave Fgsk Fms Flb* 4^{4} hregg *Fgsk Fms Flb, Jonssonio probatum, qui ita legendum et interpungendum censet:* hregg rak bordhǫlkvi norđan, svát hlífar valdr barsk þar at borđi til hildar tveggja dǫglinga. 4^{5} allsnœfrir *Hkr Fris,* ofnæfrir *Fms Flb;* orđnœfrir *recte Fgsk* 5^{3} rauđ *cum* bryngǫgl *conjunctum vult F. Jonssonius* 5^{3} fnýsti *cod. W* 5^{4} bryngǫgl *Fgsk,* bengǫgl *reliqui* 5^{4} ara skǫglar *Fms Flb;* at dyn Skǫglar *SnE* 5^{6} egghróđr leggja *Fms Flb* 6^{1} *vocabula* at gunni *ad parenthesin relata voluit F. Jonssonius* 6^{4} gođvarđr *Kringla, Jöfrask.; probatum Thorkelssonio (Bemærkn. til nogle Steder i Vers. i Hkr, pag. 6; Hauniæ 1884);* geđhardr *legendum censet F. Jonssonius; utrumcunque elegeris,* jǫrđu *in* jarđu *restituendum est* 7^{1-4} *ita scribere vult Jonssonius:* ríks (þreifsk reiddra øxa | rymr; knáttu spjǫr glymja) | svartskygđ bitu seggi | sverđ þjóđkonungs ferđar. 8^{5} eljunprúđum *Fms* 8^{8} láđbrautar varđ flœja *Fms,* læbrautar varđ flœja *Hkr;* lœbrautar varđ flœja *scribendum putat Gislasonius (Njála II 387); usitatiore orthographia usus* lýbrautar varđ flýja *dedi; de tota hac stropha disseruerunt Gislasonius et F. Jonssonius' locis laudatis; meam rationem interpretandi in glossario videre licet* 9^{2} konunga *codd.,* konungmanna *emendavit F. Magnusenius* 9^{3} gjafli rendr *Fms,* gjǫfli remdr *Flb.*

Eiríksmál.

Hoc carmine, quod jussu Gunnhildæ reginæ post obitum Erici († 954) conjugis compositum fertur, poëta nobis ignotus, quam comiter in societatem Valhallensem rex receptus sit, eleganter celebravit. Fragmenta carminis in Fgsk pagg. 16—17 leguntur; str. 1[1—10] etiam in SnE,AM I 240 exstant.

1[1] þat dœma *(exemplorum, rerum insolitarum) Cod. SnE 757; vocabula* kvað Óðinn *post* drauma *addunt codd. nonnulli* 1[2] ek (er *757;* er ek *cod. Ups.*) hugðumk fyr dag rísa *codd.; propter metrum mutavi* 1[3] at *omittunt nonnulli* 1[5] vakta *W, 756, 757 (codd. SnE.)* 1[6] bað ek *W* 1[7] breiða *scripsi pro* strá *codicum* 1[8] *codicem U secutus sum;* bjórker leyðra *ceteri* 1[9] byrla *dedi pro codicum* vín bera, *quod metro repugnat* 1[10] komi *Fgsk* 1[12] of *ante* vánir *inserendum est, ut metro satisfiat* 1[13] einna *scripsi;* nǫkkurra *Fgsk* 2[6] aptr *pro* eptir *emendd. Munchius et Unger* 3[1] skalt þú *Fgsk;* skalattu *Munchius et Unger (Oldn. Læsebog 1847, pag. VIII)* 3[3] þóat þú *Fgsk,* þvít þú *Munchius et Unger l. l.* 4[6] erumk *scripsi;* er mér *Fgsk* 5[1] Eiríks ván *codd. et edd.* 5[2] annarra konunga *libri* 6[1] namtu *libri* 6[2] þá er þér þótti hann *libri* 7[4] vildak *dedi;* vil ek *libri* 8[3] em ek *libri.*

Hákonarmál.

Integrum nobis reliquerunt tempora hoc carmen, quod in memoriam Haquini Boni († 961), regis Norvegorum, cui erat cognomen Adalsteinsfóstri, *composuit Eyvindus* Skáldaspillir. *De vita ejus et carminibus cfr SnE,AM III 449 sqq. — Poëma elegantissimum nobis adservavit Heimskringla; cfr editionem Ungeri (= Hkr) pagg. 104—109; Cod. Fris. (= Fris) pagg. 81—85. Strophæ 1—7, 16[4—6], 19—21 etiam in Fagrskinna (= Fgsk) leguntur.*

2[1] *scriptura codicum metro repugnat, quare* bróður sáu Bjarnar *(´ — ◡ — | ´ — —) legendum esse puto* 2[5] dólgar *Hkr Fgsk;* dolgrar *Fris,* dólgárar *Jöfr* 3[8] gullhjálmi *Fris* 3[4] *et* 3[8] *sine causa omisit Vigfussonius (CPB I 263)* 4[4] *et* 4[6] *omittens atque* 4[5] *post* 4[8] *collocans totam quartam stropham vitiavit CPB* 5[1] svá of beit þá sverð *legendum est;* of *omittunt codd. et edd.* 5[4] of *omittendum est, neque in omnibus codd. invenitur* 5[7] glumðu *cum Fgsk legere oportet* 5[7] gylfringar *Fgsk* 6[1] tǫrgur of trǫddusk *legendum puto* 6[5] *transponendum est* varð róma í eyju *et* róma‿í *cum elisione*

legendum 6^7 ruđu firar margir *Fris, quod metro bene congruit* 7^7 ok fell *pro metro scribendum est* 8^7 of margt *scribendum est* 9^1 þá *delendum est* 9^6 í hugum ok átti *Jöfr Fris* 10^4 Hákon *Fris* 10^6 bœndr *(sic) Fris* 11^3 á mars baki *Jöfr* 11^5 stóđu *Kr Fris* 12^2 í geir Skǫgul *l.* í gær Skǫgul *Jöfr, quod fortasse præferendum est* 12^6 fjandmenn *Fris* 15^4 illúđigr mjǫk *Hkr* 15^5 þykkir oss Óđinn *Hkr* 15^6 sjá *Fris,* sjámsk *Wimmer (Læsebog)* 17^3 *fortasse transponendum est* vér sjálfir viljum hafa; *Vigfussonius (CPB I 264)* vér hálfir *legendum esse opinatur* 17^6 til gers *Kr,* til geyrs *Fris,* til geirs *Hkr* 21^{4-5} siti Hákon međ heiđin gođ *Fris.*

Háleygjatal.

Stemma nobilissimæ stirpis Halogensis, quod hoc carmine continetur, in honorem Haquini dynastæ poëta circa annum 994 composuit. Cfr SnE,AM III 456 sqq. — Fragmenta carminis in multos locos dispersa sunt; str. 1 invenitur in SnE I 248; str. 2 in SnE I 242; str. 3—4 in Hkr pag. 10, Fris pag. 7; str. 5 in SnE I 262; str. 6 et 7 in Hkr pag. 20 et Fris pag. 16; str. 8 in SnE I 418; str. 9—10 in Hkr pag. 51, Fris pag. 45, Fgsk pag. 7; str. 11—12 in Hkr pag. 115, Fris pag. 89, Fgsk pag. 30, Flb I 64 (str. 11 etiam in SnE I 232, 452); str. 13—14 in Hkr pag. 157, Fris pag. 122; str. 15 in Fgsk pag. 41; str. 16 in SnE I 470. Siglis usitatis discrepantiam codicum annotavimus.

1^1 vilka *mendose W,* vilra *U* 1^1 hliđ *perperam R* 1^3 Hárs *W U;* hans *R* 1^5 þvíat *W,* međan *R U* 1^6 ór hverlegi *757* 1^7 gálga grams *U* 2^3 farmagnuđr *SnE,AM,* framǫgnuđr *mendose 757* 3^1 skáldblœtr *Hkr Fris;* skjaldblœtr *l.* skjaldblótir *alii codd.; scribendum puto* skáldblótr *ex analogia vocis* hrafnblótr 5^1 útræstr *W,* ofræstr *U* 5^2 bagi *SnE,AM* 5^4 byggja *libri* 6^6 enn synir *Fris* 6^8 riđu *Fris* 7^5 fjǫlkunnr *Kr Fris* 7^7 merktr *Kr Fris* 8^1 sá halr *SnE,AM* 8^2 Hárs *SnE,AM* 8^4 Hrísgrisnis *R,* Hrisnis *W,* Hrungnis *U,* hergrimmis *1e3,* hrimgrimnis *748.* 10^3 magar Hallgarđs *Fris,* mágar Hallgarđs *Hkr,* margir Haralds *Fgsk* 10^8 blásinn *Fris* 11^2 þanns *Fgsk,* hinns *ceteri* 11^3 hauka bjór *Flb* 11^4 val *Flb* 12^2 ǫlunjarđar *l.* ǫlnajarđar *scribendum est pro* í ǫlun jarđar *Hkr Fgsk,* jólum jarđar *Flb* 13^8 at eyrindum *Fris,* at ey-Dǫnum *Heimskr. ed. Haun. VI 52, Thorkelssonio (Bemærkn. til Vers. i Hkr, pag. 19) probatum* 16^1 þolnar at *U* 16^2 vær *AM.*

Hǫfuðlausn.

Egillus filius Skallagrimi, poëta insignis, a claris majoribus Norvegis oriundus, in Islandia natus est ibique nonagesimum fere annum agens diem supremum c. a. 994 obiit. De vita ejus, quæ in Egils Saga *copiose est descripta, vide, si placet, SnE,AM III 417 sqq. In manus Erici regis, cui erat cognomen* Blóðyx, *inimici acerbissimi, fortuito deductus hoc epinicio caput vitamque redemit. Siglis, quæ in varietate scripturæ afferenda usurpavit Egils-Saga, ed. Arna-Magnæana, pagg. 427—456, nos quoque usi sumus; ceteroquin cfr Corpus Poët. Bor. (= CPB) I 267 sqq. Str. 1^{1-4}, 2^{1-4}, 11^{5-8} etiam in SnE,AM I 496, 246, 476 leguntur.*

1^{1} fer ek *R 748* 1^{3} munstrindar *ed. Worm.* 1^{5} eyk *perperam nonnulli* 1^{8} mínn knarrar *Jör,* míns knarrar *Guelf;* minnisknarrar *editores,* munknarrar *F. Jonssonius (Krit. Stud. p. 174); sed perspicuum est, vocem ab* h *incipientem hoc loco desiderari, quam ob rem* hugknarrar *scripsi* 2^{2} þat á ek *l.* þar á ek *l.* nú á ek *codd. Eddæ et Eiglæ; W* þat *l.* þar *omisit* 2^{2} hróðrs of kvǫð *SnE,AM* 2^{3} bar ek *SnE* 2^{6} jǫfur mærik *Jör;* víst *ceteri* 2^{7} æstik *Jör* 2^{8} es ek hróðr of nam *Jör* 3^{1} víst hyggjum at *Jör* 4^{1-2} *restitui* hlam — þram *pro* hlǫm — þrǫm, *quod habent edd. et codd. nonnulli;* glaum — þrǫm *mendose Jör:* 4^{5} sú var mest *Jör; totam 4 stropham omittit Guelf* 5^{3-4} fyr grams glǫðum geirvangs rǫðum *Guelf* 5^{6} en brimils móði *Jör,* í brimils móði *ceteri;* brimils af móði *scripsi (*af njóði *vehementer, si credimus esse subst.* njóðr, *m., = ags.* neoð, *ant. sax.* niud *etc.?)* 5^{6} brimla *(pro* brimils*) nonnulli* 5^{7} flaustr of þrumði *Guelf* 5^{8} und véum glumði *Jör* 6^{1} hné fólk á fit *Jör* 6^{2} undz fleina *Guelf* 7^{2} firar *Jör Guelf;* firðar *contra metrum alii* 7^{4} til fara *Jör* 7^{5} óxu undir *Jör* 7^{6} fundir *restitui;* fundi *libri* 7^{5-6} *post* 7^{7-8} *locum tenet in Jör* 7^{8} randar *restitui;* randir *libri* 8^{1} hlam *(i. e.* hlamm*) restituit ed. AM pro* hlǫnn *l.* hlymr *l.* hlaut, *ut est in codd.* 8^{1} heinsǫðull *Jör Guelf;* hrynsǫðul *alii mendose* 8^{6} sverði *prave Guelf* 9^{1} þar vas *Jör Guelf* 9^{1-2} eggja at ok odda gnat *Guelf* 9^{1-4} *sequenti strophæ postponit Guelf* 10^{2} þat vas *Guelf* 10^{3} fleinn sótti *Jör* 10^{8} ǫlferð gota *prave Guelf* 11^{1} flaug hjaldrtrana *Jör,* flugu hjaldrs vanir *Guelf; emend. ed. AM* 11^{2} á *pro* of *Jör;* hjǫrs lanar *Worm.* 11^{3} óru *Guelf* 11^{5-6} *Jör secutus sum;* þá er oddbreki, sleit und freki *ed. Worm, codd. R et W Sn. Eddæ; 748 habet:* sleit und freki, þat var oddbreki; *in Guelf* sveit sárs freka svalg und dreka *legitur* 11^{8} hǫfuðtafni *Wchart;* skeiðarstafni *prave codd. 748, 757 SnE* 12^{1} *emendavi;* kom gnauðar læ *Jör,* kom gríðar læ *Guelf,* kom gríðar skæ *Worm.,* kom gráðar læ *Gislasonius (Njála II 386)* 12^{2} af gjálpar skæ *Guelf,* af Gjalpar læ *Worm* 13^{1-4} *horum*

versuum loco v.v. 16^{5-8} *habet Guelf* 13^{3-4} varð úlfr feginn en álmr dreginn *Jör, quæ lectio retineri potest Str. 14 post str. 17 transposuit Guelf, in hunc locum v.v.* 13^{1-4} *receptis* 14^{1} bregðr broddfleti *Jör* 14^{3} af baugseti *Guelf Jör,* með baugseti *Worm* 14^{4} blóðskati *Worm,* þjóðskati *Jör,* baugskati *Guelf* 14^{5-6} þróask hjaldr sem hvar af hilmi þar *Jör* 14^{7} kunnt es *Guelf* 15^{2} hrutu *Guelf Str. 16 in Jör omissa est* 16^{2} verum *Worm;* verjum, *quod habent nonnulli, contra metrum est* 16^{5-8} *pro hoc hemistichio v.v.* 18^{5-8} *substituit Guelf* 16^{6} um súð frí *mendose Jör* 17^{1} bóghvíta *Guelf* 17^{2} hrammþvita *Worm,* hrafnslíta *Jör,* hrammslíta *Guelf* 17^{3} hringdofa *Jör* 17^{4} hodda Freyr *Jör* 17^{5} glaðar *codd. SnE.,* gladdisk *alii contra metrum,* huggask *prave Guelf* 17^{7} es honum fǫl *Guelf* 17^{8} mjǫl *Guelf* 17^{5-6} et 17^{7-8} *inter se locum permutant in cod. Guelf* 18^{1-4} *omittit Guelf* 18^{1} fólkhagi *Jör,* fólk eigi *Wormius et alii;* fólk þeygi *emend. Gislasonius (Njála II 178)* 18^{2} fjǫllagi *Jör* 18^{5} æ brandi *Jör,* af brǫndum *Guelf* 18^{6} landi *Jör* 19^{1-8} *omittit Guelf* 19^{2} þylja fat *Worm, omissa alliteratione, quam dicunt* 19^{3} þykkjumk *Jör* 19^{6} mærðar *Jör* 19^{8} af jǫtuns fægi *Jör,* á Jóru-fægi *alii;* á Jofor-fægi (= York!) *CPB* 20^{1} ber ek *Jör* 20^{3} manna mjǫt *Jör* 20^{4} mála sjǫt *Jör* 20^{6} ber ek *codd. et edd.* 20^{5-8} óð fœrik fram of ítran gram ór hlátra ham, svát hann of nam *Jör* 21^{1} njótið *Jör;* njóti *ceteri* 21^{2} Brúnn *scripsi, ut sensus requirit; neque Bragii, sed Odinis nomen desideratur;* Bragi *libri* 21^{3} váru *legi;* vára *Guelf* 21 viti táru *scribendum opinor pro* vili tára, *quod est in libris.*

Sunatorrek.

In hoc epicedio Egillus poëta filio summæ spei, qui undis submersus erat, orbatus dolorem acerbissimum effudit. De iis, quæ huic calamitati adjuncta fuerunt, satis copiose in cap. 81 Eiglæ narratum est. Hoc poëma in solis codicibus Jörundinis (= Jör) integrum exstat; stropham 1 $^{1-4}$ *habet cod. AM. 132 fol.; str.* 22^{1}*—*23^{4} *etiam in SnE,AM I 238 leguntur. Cfr SnE,AM III 430 sqq.*

1^{1} erum *libri* 1^{3} ór loptsætt *cod. AM 132;* eðr loptvægi *ceteri, quod propter metrum in* loptvág *emendandum est* 1^{5} esa nú vænligt *Jör et edd.* 1^{6} um Viðris þýfi *libri;* um *est delendum* 1^{8} fylgsnum *ed. Hrappseyensis* 2^{1} andþeyst *Jör,* auðþeyst *correxit G. Pauli,* auðþeystr *Thorkelssonius (in ed. Reykjav.)* 2^{5} fagnafundr *conjecit G. Pauli, quod re vera in codd. legi ait CPB I 277* 2^{6} Friggjar *substituit G. Pauli, fortasse melius* 3^{1} lastalauss *Jör,*

listalauss *ex ed. Hrapps. recepi* 3[3] *pro codicum* á nǫkkvers *substitui* á Náins; án nakkvars *ed. AM* 3[6] flota *codd.*, þjóta *edd. Hrapps., AM, Reykv.* 3[7] náungs *scripsi*; náins *libri* 4[3—4] *codd. textum præbent valde corruptum:* sem hræbarnar hlinnar marka; *in loco sanando tantummodo sententiam, non ipsa verba poëtæ exprimere conatus sum* 4[6] þǫgla *codd.; G. Pauli emendavit* 6[1] varųmk (várumk) *codd. et edd.* 6[8] of vann *libri;* of *delevi; Sieversius (Beitr. VI 293)* mér *omittendum censet* 7[2] nú *auctore Sieversio l. l. addidi* 8[1] veiztu *codd.*, ef *omitt. codd., addidit G. Pauli;* þá sǫk *codd.*, þá *omisit Sievers. l. l.* 8[3—4] við ǫlsmið allra tíva *CPB*, illrar tíðar *legit Gunnarus Pauli; sed locutio codicum, quam recepimus, plane incorrupta est et verborum seriei prorsus consentiens. De ipsa structura verborum fatendum quidem est, genetivum istum in tali conjunctione paulo insolentiorem esse; hic vero genetivus est partitivus, non descriptivus, ut putant alii (vide: Lund, Ordföin. Lære § 60, adn. 5; ed. Reykv. Eiglæ pag. 260—61). Genetivus partitivus vicibus subjecti fungi potest, v. c.* draums er þér *somnium est tibi, somnias;* svefns er þér *et simil.; genetivum pluralis quoque numeri sequi verbum singulare, ex hoc loco satis apparet:* vas ǫlsmið allra tíma. *Eadem verborum jungendorum ratio apud Vulfilam usurpatur, e. gr. Luc.* 2, 7 ni vas im rumis; *Luc.* 1, 7 ni vas im barne *(gen. plur.)* 8[5] roða *codd. et edd.* 8[6] ef *in libris omissum add. Gunnarus Pauli* 8[6] um vega *codd.* 8[7] fœra ek andvígr *codd.; Sieversius l. l.* fœra andvígr *cum elisione legendum censet; indicativus tamen in hac apodosi, ut in priore, usurpari potest* 9[1] en ek ekki *libri* 9[2] eigna *Jör*, eiga *restituit G. Pauli* 9[4] við súðsbana *scribendum est, ut* súðsbana *pro nomine composito habeatur. Ubi prius membrum compositionis est nomen feminini generis, munere genetivi fungens, id nonnumquam in* -s *pro* -ar *desinit, quamobrem minus necessarium est hoc loco cum F. Jonssonio (l. l. pag. 105) et CPB I 546* við sunar bana *legere* 10[7] aldar skjǫldr *codd.*, ættar skjǫldr *ed. Hrapps.* 11[2] at í syni *libri* 11[3] vasa *(l.* varat*)* ills *Gunnarus Pauli,* vas ills *codd.* 11[5] ef sá randviðr *libri* 12[1] á *pro* æ, *libri;* leit *prave ed. Reykv.* 12[5] ok mér *libri* 12[6] *pro codicum* verbergi *vox* herbergi *substituenda est;* Valbergi *CPB I 278* 13[2] *in codd.* mª Bjarnar *vel* mº Bjarnar *compendiose scriptum, quod fortasse explicari potest* málu Bjarnar (m a n a Bjarnar *edd.); quum tamen* Bjǫrn *Thoris, non vero gigantis cujusdam, nomen esse videatur, hæc vox mutetur necesse est; conjeci igitur* Þjaza *legendum esse* 13[2—4] *ita legit CPB I 279:* Arinbjarnar í brývind brœðrahleyti 14[1] hvar *ed. Hrapps.*, hverr *ceteri;* hverr hugoðr *Sievers. l. l.;* hugðr *pro codicum* hugaðr *scribendum* 14[4] við þjóðræði *CPB l. l.* 14[6] *ut potui, emendavi; in libris legitur* of her giorum, *verba inania et corrupta* 15[6] *hoc loco in textum codices inserunt verba* finn ek þat opt, er fjár beiðir, *quæ interpolatori cuidam tribuenda sunt* 16[2] mangi *G. Pauli* 16[4] ali, *ed. AM,*

pro vitiosa codicum lectione alitume 16^{5} né áttnið *propter alliterationem, quæ dicitur, legendum fuisse nunc censeo* 17^{1} þekkt *scripsi;* þokkt *codd.* 18^{1} fens *restitui pro errato librariorum* fanz; fast *G. Pauli;* Finns *Gudm. Magnæus;* fáns *ed. Reykv.*, forns *CPB; sed apertum est vocabulum quoddam, laticem significans, hic desiderari, quum sola vox* hrosti *hanc significationem non habeat* 18^{3} hrosta hilmir *libri, quod contra metrum est* 18^{1-4} *ita vitiavit CPB I 544:* 'erumk Farmagoðs af frosti þiokkt hrosta brim í hjarta strǫndu', *qua quidem conjectura nihil perturbatius* 18^{6} í áróar grímu *codd.; restitui* óro grímu = *noctem inquietam;* í úróar grímu *Egilssonius in ed. Reykv.* 18^{8} rétti *libri; Gunnarus Pauli emendavit* 18^{6-8} í óðar grunni rýniss rœði rétto halda *inscite CPB I 544* 19^{3} heiptúðigr *CPB l. l.* 19^{5} þann ek veit *libri* 21^{2} við geira dróttinn *libri* 21^{4} vinan *conjecit F. Jonssonius (Krit. Stud. pag. 105)*, vinskap *CPB I 547* 22^{1} blótka ek því *Jör;* blót (blóta *U*) ek ei af því *SnE,AM,* af *om. Sievers. l. l.* 22^{3} goðs jaðar *Jör et edd.*, guð jarðar *SnE,* goðjaðar *Thorkelssonius in ed. Reykv. conjecit* 22^{5} þó hefr Míms (*l.* Mímis) vinr *edd.* 22^{6} fengit *SnE* 22^{8} teldi *Jör* 23^{2} of *U,* ok *ceteri* 23^{8} at *codd., emendavit G. Magnæus* 24^{1} nú er mér torvelt *libri; Sieversius l. l. emendavit* 24^{2} boga *Jör,* bága *alii;* 24^{1-2} *variis modis vitiatum in CPB I 280, 548* 24^{4} nesin *Jör* 24^{6} góðum *scripsi pro* með góðan, *quod habent codd. et edd.*

Sigurðardrápa.

Kormaker, filius Agmundi, poëta Islandus, c. 937—967 vixit. In Norvegiam profectus apud Sigurdum dynastam Hladensem aliquamdiu commoratus est atque in ejus honorem hoc carmen c. a. 958 composuit. Semistrophæ 1—4 in SnE,AM I 460, 414, 466, 428 asservatæ sunt; str. 5—6 in Hkr Ungeri pag. 93 (Hák. Góð. S. c. 16), *Cod. Fris. pag. 72 leguntur. Præterea duæ semistrophæ in SnE I 242, 236 (470) inveniuntur, quas cum hoc carmine conjungendas esse nonnulli putant, alii vero eas ad carmen de Haraldo Grafeldio confectum referunt. Cfr SnE,AM III 465 sqq.*

1^{3} ǫr *codd. et edd.* 1^{3} lætr *R,* aurgreipa lét ek *U* 2^{2} morðreins *codd., F. Magnusenius emendavit* 2^{8} hildibǫrrum *W,* hildum bǫrrum *R,* hildar bǫrrum *leβ; Gislasonius (Njála II 517) aliam habet interpungendi rationem* 3^{2} Hákonar *cod. AM. 748,* Sigrǫðar *R,* Sigraðar *leγ,* Sigurðr *U* 3^{3} geld *U,* galt ek *R,* vel (= *deligo) 748* 3^{4} reiðum *R* 4^{1} *pro* þás *habet* sá er *U* 4^{2} eld með styr *U*

4[3] gladbreðandi *U* 4[4] uðr *R*; ór brunni *R, U* 5[1] eskis *Fris* 5[3] fesœrandi *Fris* 5[4] fæz vellto *Fris*, fetz veizlo *Jöfr*, fáz veizlu goð, þjaza *Hkr*; faz; veittu goð þjaza *SnE,AM III 467*; *Gislasonius (Aarb. 1876, pag. 329) emendavit* 6[1] muni *Fris*, mani *alii* 6[1] við varði *SnE,AM III 467* 6[3] fúrrǫgni *Fris*.

Vellekla.

Einarus, filius Helgii, in Islandia occidentali natus, et apud Haquinum († 995), dynastam Norvegicum, et apud Ericum († 1023) ejus filium aliquamdiu vixisse fertur. Poëta, quum apud Haquinum in minore quam antea honore se haberi crederet, ante ipsum prœlium Jomense a dynasta ad Sigvaldium hostem ejus se transiturum minatus est. Haquinus, ut poëta placaretur, duas lances (skálir) *pretiosas cum ponderibus sortiferis dono ei dedit, ex qua re Einarus cognomen* Skálaglam *(quasi 'lancicrepax') sortitus est. De vita Einari quœdam in* Jomsvíkingasaga *(= Fms XI) atque Eiglœ cap. 82 aliisque locis narrata sunt. Carmen, quod de rebus gestis Haquini cecinit,* Vellekla *(auri penuria) appellatum est, ac profecto œris nimis prodigus a re nummaria sœpe laboravit. Alii Velleklam c. a. 976, alii vero post annum 994 demum compositam credunt; cfr G. Thorlakssonii 'Udsigt over Norsk-Islandske Skjalde', pag. 57. Fragmenta carminis hoc modo dispersa sunt: str. 1—4, 7—10*[1—4]*, 13—24 in Ungeriana editione Heimskringlœ (= Hkr), pagg. 115—163, asservatœ sunt; str. 1—5, 7—10*[1—4]*, 13—24 in cod. Frisiano (= Fris), pagg. 89—126, inveniuntur; str. 1—5, 7—8, 10*[1—4]*, 13—22, 24*[1—4]* in* Fornmannasǫgur *(= Fms) I, pagg. 56—187 leguntur; Fagrskinna (= Fgsk) denique, pagg. 36—41, strophas 6, 8*[1—4]*, 9—14*[1—4]*, 16, 20—23*[1—4]* habet. Prœterea str. 7, 13, 24*[1—4]* in* Flateyjarbók *(Flb) I 86, 87, 216 insertœ sunt.*

1[1] auk *scripsi*; ok *libri* 1[8] etjulundr *Fms* 2[1] veit of *Fms* 2[2] vífs í drífu *Fms* 2[4] svalglýjaðri *Fris* 2[5] bragreynir *Fris* 2[5] boga *contra metrum Fms* 2[7] segli *Fms* 3[2] austrlǫnd *codd. et edd.* 3[5] frá hefnd *Fms*, hefnd enn hrafna *Fris* 4[3] þverlyndr *Fris*, ok jók *Fms* 4[4] gnótt meelregni *Fms, quod prope ad meam scribendi rationem accedit;* gnótt mélregni *Hkr*, þegn gnótt ok men regni *Fris*; þegna gnótt meilregni *Sieversius (Beitr. V 517); cfr quœ attulit Gislasonius (Njála II 321)* 4[5] haldviðurr *Hkr, Fris* 4[8] Hávars drífu *scripsi pro* Hárs drífu *Hkr, Fris, quod in metro peccat;* Hárs í drífu *ceteri conjecerunt; cfr annott. Gislasonii (Njála II 277 sqq.)* 5[1] hjálmgrápi *Hkr, Fris*; hjálmfaldinn *Fms* 5[2] harð *Fms* 5[3] sýnisk vǫxtr *ut fiat concentus syllabarum, scribere vult*

Thorkelssonius (Bemærkn. til Vers. i Heimskringla, pag. 10) 5^4 fíandr *Gislasonius (Njála II 235)* 5^6 í Þundar skúrum *Fms* 5^7 þróttar snytri *Fms* 6^1 áðr en *Fgsk*; en *delendum est* 6^2 óðstafr *scripserunt Munchius et Ungerus (Oldn. Læsebog) pro* óstafr *l.* oddastafr, *quod præbent codd.* 6^3 herða *codd., emendd. Munchius et Ungerus* 7^2 svarr maðr var þat barma *Flb* 7^3 geymir grundar *Fms* 8^3 hverjum kunn *Fms, Fgsk* 8^4 lǫnd *alii* 8^5 áðr úrjǫtna *Fms XII 34*; áðr vé jǫtna *Fms I* 8^8 varði *Fms* 9^1 ok *libri* 9^4 ásmegi *l.* ásmegni *l.* ásmegir *codd. et edd.* 9^5 fríð (*l.* þíð) grœr jǫrð *Thorkelssonius l. l. pag. 11* 10^1 hjarl liggr alt *Thorkelssonius ibm p. 12* 10^3 fremsk víða *Fgsk* 10^4 Hákoni *sine causa legit Thorkelssonius l. l.* 13^3 fjǫrva *Fgsk, Flb*; fyrva *Hkr, Fris* 13^4 veit ek at Freyr *Flb* 13^6 brǫndum *Flb* 14^3 svǫrgœli sǫrva *Hkr, Fms*; saurgœli sǫrva *Fris*, spǫrgœli svarfa *Fgsk* 15^1 víga myrði *Fms* 15^8 ǫndur vǫrp *mendose Fms* 16^1 gumnar *Fms, Fris* 16^4 háf at *prave Fris* 16^7 fólkeflanda *Fris* 16^8 fengsæll þaðan gengi *Fris* 17^1 auk *Fris*, ok *ceteri* 17^4 funnu *Fms* 17^5 ok *codd.* 17^6 hǫlða *Fms* 18^2 fémildum *Fris* 18^3 hlóðynjar *Fms*; foldynjar *ceteri, quod nihil est* 18^5 valserkjar *Fms* 18^6 veðrhirði *Fms* 18^7 Hǫrða *Fris*, hurða *Hkr*, hurðar *Fms* 18^8 gramr *Fms, Fris* 19^1 varðat í gegn *Thorkelssonius l. l.* 19^4 lið þeira *Fms* 19^5 Frísa fylki *libri, quæ verba, ut concentus syllabarum assonantium oriatur, transponenda sunt (cfr Njála II 216)* 19^7 vida *Fris*, Vinda *reliqui; ut* háttlausa *evitetur*, kendi vígs *legit Thorkelssonius (l. l. 15)* 19^8 blakkriði‿ok Frakka *nunc scribendum puto* 20^1 við logs *Fms*, var loks *Fris*; þars lǫgðu *Hkr Fris* 20^3 oddum *Fms* 20^7 gumna *Fgsk* 20^8 óþjóðum *Fms* 21^5 ok *libri* 21^7 þá týna *Fris*, sá tíra *Fgsk* 22^2 ǫngr maðr und skýranni *Fms* 22^3 þings *Fris* 22^4 sǫrva *Fms* 22^7 langt vann gramr *Thorkelssonius (l. l. pag. 15)* 23^2 *et* 23^8 ragna, ragn *pro* rǫgna, rǫgn *scripsi; eandem scribendi rationem probavit Thorkelssonius (l. l. pag. 15)* 23^4 hirðar *Fris* 24^2 jarðbryggvis *mendose Fris* 24^3 herr of heyra *conjecit Thorkelssonius (l. l. pag. 23)* 24^4 ok *excidit in Fris* 24^7 lungs unnaðar linna *Fris*.

In SnE,AM I 240, 418, 420, 422, 488 alia fragmenta poësis Einarianæ leguntur, quæ num ad Velleklam pertineant, valde incertum mihi quidem videtur.

Húsdrápa.

Ulfius Uggii filius, poëta Islandus, sub finem sæc. X:mi vixit. Is de lacunaribus summo artificio perfectis, quibus ædes Olavi Pavonis Hjardarholtensis adornatæ erant, carmen hocce, quod Húsdrápa *appellatur,*

confecit. Poëma elegantissime concinnatum, ex quo apparet in illis lacunaribus multas fuisse imagines deorum dearumque, in convivio (c. a. 986) apud Olavum recitavit, qui donis eum large remuneratus est. Fragmenta carminis hoc modo in SnE,AM dispersa inveniuntur: str. 1 = I 250, II 307; str. 2 = I 268; str. 3^{1-4} *= II 499; str.* 3^{5-8} *= I 412, 474; str. 4 = I 258; str. 5 = I 264; str. 6 = I 240; str.* 7^{1-4} *= I 234; str.* 7^{5-8} *= I 238; str. 8 = I 428; str. 9 = I 468. Cfr quæ de his rebus in* Laxdœla Saga, *ed. Arna-Magnæanæ pagg. 386 sqq., disputata sunt.*

1^1 tek *restitui pro* tér *RW, quod ex* téc (= ték) *ortum esse suspicor* 1^1 hjaldrgegnis tel ek *U* 1^2 herreifum *U* 1^4 *pro* geđ Njarđar *R,* geđfjarđar *WU, legendum esse* geđjarđar *puto, aliam quoque rationem hujus strophæ interpungendæ et explicandæ ac priores interpretes secutus* 2^3 slægjum *R,* slœgjan *W* 2^4 Fárbauta . . . vári *W,* Farbauta . . . vari *contra metrum R* 2^7 ok *emend. Raskius;* at *W,* en *R* 3^2 andóttr *scribendum est;* ǫndoz *U* 4^3 þat *WU, om. R* 4^4 reyrar leggs *U,* reyrar logs *W,* reyr ǫz leggs *mendose R* 4^6 af frǫmum *U* 4^8 *SnE,AM III 7: "verba et sensus hujus versus omnino incerta sunt, quod cum uno vel pluribus versibus, nobis adhuc ignotis, cohærent" (SnE,AM III 7); Edzardius (Germania XXIII 428) hunc nodum expedire frustra conatus est* 5^4 *U secutus sum;* fyrst ok gulli byrstum *RW* 6^2 kyngóđr *U* 7^1 víđu *U,* blíđu *reliqui* 7^5 þar, hykk, tigrrunni *libri, at* hykk *delendum* 8^1 fullǫflugr *U* 8^1 falla *U* 8^3 Hoptz *U,* Hofz *W* 8^4 hjálmelda *ed. AM,* hjálms eld þá *U,* hjálmǫldum *RW* 9^1 öri *prave AM;* æri *U, 748;* aari *1e?* 9^2 á hendi *U.*

SnE,AM I 258 semistropha (þjokkvǫxnum kvađ þykkja *cet.*) *invenitur, quæ a R et W Bragio, ab U vero Ulfio Uggii filio tribuitur.*

Þórsdrápa.

De auctore carminis perpauca nobis ab antiquis tradita sunt, et ne id quidem pro certo scimus, utrum natione Islandus an Norvegus fuerit. Credibile est, eum sub finem sæc. X:mi vixisse atque in posteriore parte ætatis ad cultum Christi traductum esse. Fragmenta hujus encomii, quo iter Thoris ad Geirrodum gigantem celebratur, in SnE,AM I 290—302, 254, 256—258 exstant. Ex hac editione discrepantiam lectionum solito more annotavimus. Cfr SnE,AM III 24 sqq.

1^1 felli *libri et editores* 1^2 fiornatz *W,* Fornjóts *R;* fjǫrnets *Thorl. Jonssonius in ed. SnE* 1^6 Gauts *om. W* 1^7 veggja *W*

1^{6} Geirrađar *W* 2^{2} Þóarr *scripsi;* Þórr *libri; cfr ann. Gislasonii (Njála II 322) et F. Jonssonii (Krit. Stud. pag. 50)* 2^{2} skǫmmu *R,* skǫmmum *W* 2^{5} þau gjarđvendi *W* 2^{7} til ymsa landa *W* 3^{4} Rǫgnir *W,* taugnir *mendose R (nisi est error legentis)* 3^{5} granstrauma *W,* grunnstrauma *R* 3^{6} manntælendr *Thorl. Jonssonius l. l.* 3^{6} hallar *W* 3^{8} spendi *restitui, quum* manntælir *sit in sing.;* spendu *libri* 4^{1} gagns *R* 4^{2} himintǫrgu *codd. et edd.* 4^{3} fríđar *metrum postulat;* friđar *edd., cfr str. 8*^{1}. 4^{8} sefgrisnis *W* 5^{2} Nǫnnu *libri* 5^{3} af hjalti *AM;* af hagli *W, lectio codicis R incerta est* 5^{8} œstar *Gislasonius (Njála II 79),* œstr *libri* 6^{1} þar *libri* 6^{3} hallar *W* 6^{4} háf . . . sváfu *libri; Thorl. Jonssonius correxit* 7^{1} lét *pro* sér *habet W* 7^{3} mađr *R W; correxit S. Thorlacius* 7^{3} enn neyti *W* 7^{5} lét *W* 7^{6} þors *W,* þons *R* 7^{6} mǫrnar *libri* 8^{1} friđar *edd.* 8^{2} víkinga *W* 8^{4} sverđ *codd. et edd.* 8^{4} runnið *W* 9^{4} áđu *codd.* 10^{2} váms *R W,* vamms *cod. Sparfvenfeldianus* 10^{3} stríđkviđjǫndum *codd. et edd.* 10^{6} *emendare conatus sum;* eiđs firđar (fjarđar *W*) hug meira *codd. et edd., quod et metro et sententiæ repugnat* 11^{1} sifuna *libri;* siđuna *emend. Gislasonius (Njála II 179)* 11^{2} liđhatar *pro codicum* liđhattar *scripsi* 11^{4} kyn *W* 11^{5} hæđi *dedi;* heiđi *codd.* 11^{6} hrjóđruđr *ex* hróđruđr *emendatum W* 12^{2} kólga *mendose R* 13^{1} þeirs *codd;* þars *conjecit S. Thorlacius* 13^{4} hrinbálkar *R W,* hringbálkar *cod. Sparfv.* 13^{5} laust of fœrđr *scripsi pro* listi ferđr *(l.* feđr *W), ut est in codd.* 13^{7} hlæđr *W* 13^{7} greypum *Sparfv.,* greypan *R W* 13^{8} grán hǫtt Fenris kvánar *legendum puto pro codicum atque interpretum* granhǫtt res kvánar *quod et in metro et in sententia verborum peccat* 14^{1} ok *libri* 14^{3} tróđi *scribendum;* trođi *libri* 14^{4} sólir þrungu *W* 14^{8} horn fornan *mendose R* 15^{2} fjarđeplis kván jarđar *perspicuitatis causa scripsi;* kon *i. e.* kón = kván *R W,* kvon *Sparfv., quod pro* konr *perverse acceperunt interpretes* 15^{3} mugđu *libri;* mǫgđu *scripsi, F. Jonssonio (Krit. Stud. pag. 62) probatum* 15^{6} segu *R,* sege *W,* sega *Egilssonius (SnE,AM III 35)* 15^{6} tǫngu *codd.* 15^{7} Óđnis *edd.* 16^{2} hrapmunnar *W* 16^{4} þrungvar *R,* Þrǫngvar *W* 16^{5} ørþrásis *Raskius* ørþrásir *W,* ørþursis *R* 17^{2} heiđrekr *AM,* heiđreks *R W* 17^{3} fornar *R* 17^{4} þrásis *W* 17^{6} jótr *W* 17^{8} bígyrđil *codicum in* bifgyrđil *mutavi* 17^{8} mest . . . nestu *in codd.* mez . . . nezu *scriptum est* 18^{3} synja *W* 18^{4} bauti *W* 18^{5} kom at *disjungendo scripsi;* komat *ceteri* 18^{7} beiti *ceteri* 19^{1} herblótinn *dedi;* helblótinn *libri* 19^{3} at *W,* af *R* 19^{7} aldar *W* 20^{1} vreiđr . . . Vrǫsku *restitui ex* reiđr . . . Rǫsku, *codd.* 20^{3} skelfra *R W,* skalf eigi *U; congruenter 10*$^{7-8}$ *scribendum est* 21^{1-4} *hanc semistropham ad carmen* Húsdrápa *referendam esse Edzardius (Germania XXIII 426) non recte censuit.*

Hákonardrápa.

Hallfredus, Ottaris filius, cui erat cognomen Vandræðaskáld, *vir inter præstantissimos poëtas antiquitatis numerandus, anno fere 968 in Islandia natus est. Vicesimo fere anno ætatis in Norvegiam primum pervenit ibique apud Haquinum dynastam Hladensem aliquamdiu versatus est. Ad eum celebrandum carmen hocce laudatorium, cujus fragmenta ex Edda Snorriana collecta retulimus, circa annum 988 composuit. Cfr SnE,AM I 414, 460, 236, 322, 460, 322, 432, 422;* Fornsǫgur, *edd. Vigfussonius et Mœbius (Lips. 1860), pag. 205; SnE,AM III 476 sqq., ubi semistrophas primam et secundam potius ad carmen in honorem Ragnvaldi comitis compositum referendas esse Sigurdsonius censuit.*

1^1 gengr *le8* 1^3 reykilundr *AM,* rækilundr *U* 3^2 viggjan *U* 3^4 biðkván *U,* bifkván *mendose ceteri* 4^2 teygða *W* 4^4 ríks at málum *757* 5^2 snjallráðr *U,* snjallmæltr *R (AM pag. 460)* 5^4 vini gróna *R* 6^1 því hykk *(*hygg *R)* fleygjanda frægjan *codd. et edd.; S. Söderbergius* hykk fleygjanda frakkna *scribendo locum sanavit (in dissertatione, quam de hoc carmine scripsit in seminario philologorum Lundensi)* 6^3 ítran *WU* 6^3 einn *W* 6^3 at *om. W* 6^4 systur *om. WR* 7^1 hlýðut . . . sýðar *scripsi;* hloðut *l.* hlæðut *(i. e.* hloeðut*)* . . . seðar *l.* sǫðar *l.* sæðar *(i. e.* soeðar*) codd. et edd.* 8^1 ólitinn *U* 8^2 undfurs *U* 8^2 frǫmum *cod. 748,* sumum *reliqui* 8^3 skyrtur *U* 8^7 bjǫrk *mendose R* 8^8 meïlskúrum *punctis diæresis scribendum; cfr quod dixit Gislasonius in Njála II 321.*

Ólafsdrapá.

Hoc carmine, hieme 996—997 composito, ea, quæ Olavus Tryggvides antequam Norvegiam imperio rexit præclare ac fortiter gesserat, Hallfredus poëta celebravit. Fragmenta poëmatis ita dispersa sunt: str. 1 = Heimskr., ed. Ung. (Hkr), pag. 140; Cod. Fris. pag. 109; str. 2 = Hkr pag. 142, Fris pag. 110; Flateyjarbók (Flb) I 91; Fornmannasǫgur (Fms) I 101; str. 3 = Fagrskinna (Fgsk) pag. 55; str. 4 = Hkr pag. 143, Fris pag. 111, Fms I 125, Flb I 110; str. 5—8 = Hkr pag. 146—147, Fris pag. 114, Fms I 130—144, Flb I 114—120; str. 9 = Hkr pag. 147, Fris pag. 114, Fms I 144; in Fagrskinna (Fgsk) pag. 55—56 omnes denique strophæ ordine commutato exstant. Primam stropham Hallar-Steinio auctor Heimskringlæ immerito tribuit.

2[1] vann at Hólmi *Fgsk* 2[2] hjálmskóđ *Fgsk,* herskóđ *Flb* 2[3] hǫlda *Fms Flb* 3[1] hávan *codd., Munchius et Unger emendd.* 3[3] hepta *cod. A,* hafna *cod. B Fagrskinnæ,* heipta *Mœbius (in* Fornsǫgur*)* 4[2] allvandliga falla *Flb* 4[5] Hǫrđa dróttinn *Fgsk* 6[4] ljótvaxinn *Hkr Fris,* ljótvaxin *ceteri* 6[1—4] *valde mendose Flb* 7[2] valskerjar ríki *Flb,* Valkera líki *Thorkelssonius (Bem. t. vers. i Hkr pag. 18), qui interpretatur* brá Valkera líki = *laniavit corpora Gualachriorum* 8[2] óvægr *dedi pro librorum* ofvægr 9[3] tjǫrvar *Fgsk* 9[7] gráđr hjó geira *Fms* 9[8] gjóđi Valskar þjóđir *Fms.*

Erfidrápa Óláfs.

Hallfredus, quum nuntium de obitu Olavi Tryggvidæ (a. 1000) accepisset, ea re vehementer commotus elegantissimo hoc carmine funebri, in quo fortitudo et magnanimitas regis magnis laudibus extollitur, dolorem acerbum effudit. Singulæ strophæ hoc modo dispersæ sunt: str. 1 = Fms II 305; str. 2—3 = Hkr 210—211, Fgsk pag. 62—63, Fms II 306—307; str. 4—9 = Fms II 311—316, Flb I 482—484; str. 10 = Hkr pag. 213, Fgsk pag. 65, Olafss. Oddii monachi (ed. Munch) pag. 58, 67; Fms II 319, Flb I 486; str. 11—17 = Fms II 321—323, III 3—12, Flb I 487—493; str. 18—19 = Hkr p. 216, Fgsk p. 66, Fms III 3—5, Flb I 494, Olafss. Oddii pag. 60—68; str. 20 = Fms III 6, Flb I 495, Olafss. Oddii p. 68—69; str. 21 = Olafss. Oddii pag. 61; str. 22—24 = Hkr p. 216—217, Fgsk p. 67, Fms III 7—8, Flb I 495; str. 25 = Fgsk pag. 67; str. 26—27 = Fms III 9—10; str. 28 = Fms III 10, Flb I 496.

Ex variis lectionibus has afferamus: 1[3] lét hauka *Fms* 1[4] þekka *Fms* 2[1] þess es *libri, quorum verba si retinere volumus,* þess 's *scribere oportet* 2[4] bur *pro* gram *habet Fgsk* 2[5—6] *emendavi locum in libris valde et variis modis corruptum, velut* bađa hertrygđar hyggja hnekkir sína rekka *Fms II 306, cod. B Fgsk;* bađa herdyggvir hyggja hnekkir sína rekka *Fris;* bađ hertryggvir hyggja hnekkir sína rekka *Cod. A Fgsk;* bađa hertygđar *cet. Kringla;* bađat her tryggvan *cet. Fms X 349;* hratt ygđar hyggja *cet. Cod. AM 54 fol. Omnia ista* hertrygđar, hertygđar, herdyggvir, hertryggvir *sunt vocabula commenticia, inscitiæ librariorum attribuenda et ex prava interpretatione vocis* tortrygđar *manifesto orienda. Prima hæc corruptela ceteros errores creavit; hoc modo* hratt, *quod intactum reliquit solus codex AM 54, in* bađa *(*bađat *cet.) mutatum est, qua vitiatione facta, ut* hyggja sína rekka *pro* hyggju sinna rekka *scriberetur necesse fuit* 3[1] þar hykk *omnes libri præter Fgsk;* þar

propter metrum omittendum est 3^3 gram đanns (*pro* þanns) *scripsi, ut voci* framđi *assonaret* 3^6 allvalda *Fris; pro* tvá *dedi* tváa; *rectius fortasse* tvenna *scribendum erat, ut monuit Geringius (Ztschr. f. deutsche Phil. XIV 234)* 3^8 siđar *Fgsk* 5^3 hjálmspjótum *mendose Fms,* hjálmsprotum *Flb et cod. C in Fms* 5^7 hlutu af því *Flb* 6^{5-8} *cfr SnE,AM III 174—5* 7^2 vígstyrs *Fms,* vígskýrs *Flb* 7^5 hirđar *Fms Flb;* hirđir *Vigfussonius et Mœbius* (Fornsǫgur *208*^{25}) 7^6 hinn vegg en *mendose Fms* 7^7 veltimeiđar *Flb* 8^1 lǫgđiss *Fms,* lǫgđar *Flb;* lagđisk *dedi ex conjectura Egilssonii* 9^1 leitt *restituit Egilssonius (Scr. Hist. Island. II 306),* lét it *Fms,* lett *Flb* 9^5 frekhlađendr *Flb* 9^7 hefđar *prave Flb* 10^4 meginserkjar *Hkr;* Heđins serkjar *Fms Flb Fgsk* 11^1 láta *Flb* 11^2 víđast renna *Flb* 12^1 veđr *pro* vætr *vitiose Flb* 12^4 brekkdóms *prave Flb* 12^6 sverđgust háinn verđa *Flb* 14^5 vina átu *Fms,* vina átti *Flb,* vinir áttu *Vigfussonius et Mœbius* (Fornsǫgur *209*^{1}) 14^7 varđi *codd.,* varđa *emendd. Vigf. et Mœbius l. l.* 15^1 harđgǫrvan lét hjǫrinn *Fms,* harđgervan lét hjǫrvi *Vigf. et Mœb.,* harđgervum *conjecit Egilssonius (Scr. Hist. Island. III 11)* 15^{2-3} *Egilssonio assentior, verba* á víđu vindhólms *(tmesi divisum)* sundi *ita jungenti, ut* vindhólmr *sit* = Svǫldr 16^5 húfjǫfnum *suadente Egilssonio scripsi;* hýjǫfnum *l.* hverjǫfnum *codd.* 17^7 satt mun ítr um sléttan *Flb, ubi hæc stropha valde mutilata et corrupta est* 18^7 af snœris *Hkr,* á snœris *Fgsk,* á snœriotri *Flb* 20^{1-2} né meira muni mađr stríđ *Flb,* né meira munum aldrstríđ *Oddius monachus* 21^3 glepsk *Saga Oddii mon., ubi hæc semistropha strophæ 20 proximum locum tenet;* lemsk *Vigf. et Mœbius* (Fornsǫgur *112*^{9}) 22^1 sumr *conjecit Thorkelssonius (Bem. til vers. i Hkr pag. 27)* 22^2 oddflagđs *Fms Fgsk,* oddbragđs *Hkr* 23^1 *pro* þegnar *legendum esse* Þrœnda *censet Thorkelssonius l. l., qui etiam* landherđar *in* 23^4 *pro nom. plur. vocis* landherđir = landhirđir *accipere vult* 23^6 rýrir *Fms* 23^8 ór her slíkum *Fgsk* 24^4 *aut* sumr . . . kumnum *aut* somr . . . komnum *legendum putat Thorkelssonius l. l.;* sumr at braut hafi komizk *Flb* 25^5 gleđi *Vigf. et Mœbius* (Fornsǫgur *210*^{13}) *pro* geđi, *quod habet Fgsk; quum vero utrumque metro repugnet,* gœđi *legendum puto* 26^1 úlfa *libri* 28^4 mestr fljótt prave *Flb* 28^7 kœnn *Flb.*

Sigtryggsdrápa Silkiskeggs.

Gunnlaugius, cui ex verborum acerbitate Ormstunga *cognomen inditum est, in Islandia occidentali circa annum 983 natus pugna singulari cum Hrafnio poëta in tesquis inter Sueciam et Norvegiam*

jacentibus decertans a. 1008 occubuit. Vita ejus in libello notissimo, qui Gunnlaugs Saga *inscribitur, copiose enarrata est. Peregre profectus Sigtryggium, regem Hiberniæ, a. 1002 invisit et laudes ejus carmine, cujus fragmenta ex libro illo repetivimus, celebravit.*

2^{2} hvern ek mæra vil *libri* 3^{2} venr hann gjǫfli sik *libri* 3^{3} þann man *alii*; m'n *pro* man *l.* mun *scripsi, ut monuit Sieversius (Beitr. VI 320)* 3^{4} siklingr *codd.*, hildingr *Wimmer (Oldn. Læseb.*^{2} *88)* 3^{6} heyrđi ger *nonnulli.*

Víkingarvísur.

Sighvatus poëta, Thordi filius, in Islandia australi circa annum 995 natus est. Anno 1014 peregre profectus Sanctum Olavum, regem Norvegiæ, visitavit atque in satellitium ejus receptus est. Sighvatus, qui fide et prudentia excellens in summam regis familiaritatem et pervenit et qui perveniret, sane dignus erat, multa carmina de Olavo ejusque rebus gestis composuit. Ex hoc carmine, ubi septemdecim prœlia regis usque ad annum 1014 commissa enumerantur, strophæ integræ quatuordecim et dimidia supersunt hoc quidem modo dispersæ: Hkr pag. 220—236; Olafs Saga helga *(= OHS), ed. Christianiæ 1853 pagg. 17—29; Fms IV 41—73; Flb II 16—33. Str. 6,* 8^{1-4}, 9^{5-8} *etiam in Fgsk p. 70—71 et* Olafs Saga helga *(= Ohs), ed. Christ. 1849, pagg. 8—10, inveniuntur. Carmini nomen* Víkingarvísur *ipsi indidimus.*

1^{1} langr *Hkr OHS* 1^{6} minna *Fms* 1^{7} herr rauđ *Flb* 2^{1} enn er unnuđ *Fms* 2^{2} Óláfr *libri* 2^{8} allvaldi fé gjalda *Flb* 3^{7} borđi *Hkr*, barđi *ceteri* 3^{8} síđan *Fms Flb* 4^{5} ólítit *Fms*, ólitlum *Flb* 5^{2} hǫlđum grimt *Fms* 5^{3} þolđut *Fms* 5^{6} reiđ ferđ ofan skeiđu *Flb* 6^{8} átt þars *Fms* 6^{6} víkinga liđ díki *Fms* 6^{8} Súđvirki *fortasse scribendum est, ut* ađalhending *fiat* 7^{4} Ólafr *libri* 8^{2} virđum *Fms* 8^{2} hátt *Ohs Fgsk* 8^{3} helt vǫrđr *Ohs, Fgsk* 8^{7} fekkst *Fms Flb* 9^{6} ógndjarfr *OHS, quod concentui syllabarum repugnat* 10^{5} blóđ . . . á hlóđe *prave Flb* 10^{7} báđu *prave Flb* 11^{5} vítti *scribendum est;* víttu *Hkr, OHS, Fms;* veittu *Flb* 11^{8} trygđ í háit at bygđum *Fms* 12^{4} manna *Hkr Fms* 13^{1} vant *Fms* 13^{2} þat v's (= þat vas) *scripsi; cfr ann. Sieversii (Beitr. V 494)* 13^{2} flótta dvǫl *Flb* 13^{4} styr fullan *prave Fms* 14^{3} gagn *OHS Flb* 14^{5} víga morđi *Fms* 15^{3} frægđar gjarn *Fms Flb*

Knútsdrápa.

Post mortem Canuti Magni († 1036), regis Daniæ, hoc encomium, ex quo octo strophæ integræ tresque semistrophæ nobis reliquæ sunt, Sighvatus composuit. Fragmenta carminis his locis, more solito insignitis, inveniuntur: str. 1 = Hkr 233, Fms XI 200; str. 2—3 = Hkr 415, Fms IV 351, Fgsk 80—81, OHS 160, Ohs 49, Flb II 276; str. 4 = Fgsk 81, Ohs 49; str. 5 = Hkr 420, Fms IV 358, Fgsk 81, OHS 163, Ohs 49, Flb II 279; str. 6—7 = Hkr 417, Fms IV 354—55, Fgsk 80, OHS 161, Ohs 49, Flb II 277; str. 8 = Hkr 420, Fms IV 359, Fgsk 81, OHS 164, Ohs 50, Flb II 280; str. 9—10 = Fgsk 93 (str. 10 etiam in Fms XI 202); str. 11 = Fornald. S. Norðrl. I 354.

2[1] Knútr er und himnum *Fgsk*, var *l.* varð und himnum *alii* 2[2] [4] hugg ek æztr atfæstr | harraláðs ok hét | fullvel duga *valde corrupte Fms* 3[4] Sælunds *Fgsk Fms* 3[5] en á annan veg *Ohs* 3[7] á hendr honum *Flb*, á hendr heyja *Ohs* 4[1] lét um lǫnd *libri* 4[2] lið gramr *Fgsk* 4[5—8] *ut potui, rescripsi; in libris hi versus valde sunt corrupti velut* þar er graðr fyr gnóð | grám hjálmum lá, | þornheims þrimu | Þundr! of fundr *Fgsk.* — Þar er gráð fyrir gnóð | grám hǫmlum lá | þorn heims þrymo | þyrn drǫf eyndri *habet Heimskr. ed. Haun., ubi tamen ab editore annotatum est, ultimos duos versus ita conformandos esse:* Þorr hums þrymo þyrni drǫfn ǫndri. *In Ohs legitur:* þar er garðr firir gnoð | grane hjálmum lá | þorn heims þrimu | þyrn drof ryndri. *Ex his omnibus satis apparet, hunc locum a librariis valde vitiatum esse* 5[1] gátut *Hkr Fms* 5[3] áðr svik sviku *Ohs* 5[5] þá lét skarpla *Hkr*, hafði skarpla *Ohs*, hafði snarpla *Fgsk*, þá hét skarpla *Fms*, *ubi pro* skarpla *etiam varia lectio* skjóta *exstat, qua concentus syllabarum asservatur;* skjóta *tamen in* skjótla *mutandum est* 6[2] hér *Hkr*, herr *Fms Fgsk Flb* 6[3] fríð fylkis nið *Fms* (lið *Flb*) 6[2—3] hinn er austan frá frið fylkis lið *Fgsk* 6[5] skriðu vestan ver *Fgsk* 6[6] varr (*cum* viðr *conjungendum* = varrviðr) *conjecit Gislasonius* (*Njála II 402*) 7[5] ok þar kómu *Ohs* 7[8] Limafjarðar til *prave Ohs* 8[3] Jótland er lauk (*l.* laut) *Ohs* 8[4] af því *Ohs Fms Flb* 9[2] farlystir *emendd. Munchius et Unger pro* farlaust þeim, *quod habet Cod. A. Fgsk* 10[1] m'n *pro* man *scripsi* 10[4] *Huic semistrophæ alteram addit Fgsk:* 'bar kappsamr Knútr hinn ríki bjartan seim und búendr, *qui tamen versus alii carmini haud dubie tribuendi sunt.*

Bersǫglisvísur.

Magnus, rex Norvegiæ, quum eos, qui contra Sanctum Olavum patrem ejus rebellaverant, nimia severitate punivisset, animos civium valde offendit. Sighvatus poëta querelas indignantium hoc carmine aperte enuntians et clara clementiæ ac modestiæ exempla a majoribus prodita commemorans animum regis in meliora convertit. Rex postea summa clementia et justitia in imperio usus non modo animos offensos placavit, sed etiam tantum amorem civium, ut Bonus appellatus sit, sibi conciliavit. Carminis anno 1038 compositi maxima pars etiamnunc exstat; strophæ 9, 4, 5, 8, 10—14 in Hkr p. 527, OHS 239, Fms V 128—131 asservatæ sunt; str. 1—8, 10—17 in Fms VI 38—44 et Flb III 267—269 inveniuntur; Fgsk 98 habet str. 8^{5-8}, *10—11,* 12^{1-4}, *13; str. 13 etiam in Fms X 402, str.* 15^{7-8} *in Fms X 341 legitur; str.* 13^{1-4} *exhibet SnE,AM II 176; in Fris p. 177 sola str. 15 inest. Jam vero ad ea omnia, quæ in editionem meam recepi, hæc quoque semistropha ex SnE,AM I 514 addenda est:*

Lát auman nú njóta, | mál halt, svá sem sælan,
Nóregs, ok gef stórum, | sinnjór, laga þinna!

1^3 vápn fekk hann *Fms* 1^4 fullkerskum *libri*; fullkerska *Fms XII 128* 2^3 *restitui*; nú eru þegnar frið (friðar *Flb*) fegnir *codd.* 2^5 á hal *Fms* 2^7 þresin *prave Flb* 2^8 hers folki við þokka *Flb* 2^{5-8} *Gislasonius (Njála II 605) legendum censet:* vasat á her með hjǫrvi . . . hans flokki (við þjokkva); *qua quidem scribendi ratione et* háttlausa *in* 2^5 *tollitur et melior fit verborum explicatio* 3^2 í gegnum *libri* 3^3 flotnar *Flb* 4^7 þegna *Fms V* 4^4 Hákon *codd. et edd.*; firar ráku *Fms V* 4^2 af því er minni *OHS* 5^5 halda *Fms, OHS* 5^6 hǫggdyggr ok svá Tryggva *Fms V* 6^5 þóttisk þá heiman *ut* háttlausa *evitaretur meliorque sensus fieret, scripsi*; þóttust þá heiðar *Flb,* þóttumst þá heiðan *ceteri* 8^1 skalat *dedi pro* skulu *Fms V, Flb*; skulut *ceteri* 8^1 rádgjafar *Fms Flb OHS* 8^2 yðrir *Fms VI, Flb OHS* 9^6 tyst *pro librorum* tvist *dedi* 10^3 opt rýðr þegnum þýðum (þinna *Fms V,* þínum *Flb*) *Fms VI, Flb* 10^4 ok bak *Flb* 11^2 hjaldrgegna *Fms V, Flb* 11^3 es þat ræsi *Flb* 12^3 hiðra *pro codicum* heðra *scripsi; eadem scribendi ratio Gislasonio (Njála II 604) et Thorkelssonio (Bem. t. vers. i Hkr. p. 38) probata est* 12^4 kytt *dedi pro* kvitt, *codd.* 13^1 allir heitask *Hkr*; ætlast *OHS, Heimskr. ed. AM*; ætla *ceteri; lectionem* ætlask *ceteris præferendam esse putat Thorkelssonius l. l.* 13^2 skalt *Fms VI, Flb*; skal *reliqui* 13^6 felda *Fms V, OHS* 14^2 lét sína *Fms VI, Flb* 14^6 dvelja *prave Fms VI, Flb* 14^7 *pro* flaums *scriptum est* fráns in *Fms VI,* fárs *Flb* 14^8 fulleið konungs reiði *Fms VI* 15^1 bið ek segja *Fms V, Flb* 15^4 hagligt *Fms VI, Flb* 15^5 erumk *vi reciproca*

scribendum puto; erum *libri* 15[5] vegnir *libri* 15[7] Hár *Fms X 341* 15[8] heyk ei lifa at deyja *Fms,* heyk eilífa at deyja *Flb; textum receptum habent Fris et Fms X 341* 17[6] ungan *libri;* ungum *conjecit Egilssonius (Scr. Hist. Isl. VI 40).*

Óláfsdrápa Sœnska.

Ottar poëta, nepos Sighvati ex sorore, in Islandia australi natus, ut mos tum erat popularibus ejus, florenti ætate peregre profectus est. Anno fere 1017 apud Olavum Skötkonung, *regem Suecorum, vixisse traditur, ad cujus nomen celebrandum hoc carmen concinnavit. Post obitum Olavi Norvegiam primum invisit, tum ad Canutum regem Daniæ c. a. 1027 se contulit, ubi videtur mortem oppetisse. Ex* Ólafsdrápa *sex semistrophæ exstant, quas SnE,AM I 520, 518, 490, 504, 512, 472 nobis servavit. Sextæ semistrophæ in contextu carminis oblivione prætermissæ hæc verba sunt:*

6. Fold of verr folk-Baldr, | ǫrn reifir Óleifr,
fár má konungr svá, | er framr Svía gramr.

1[4] hróðr *R* 2[2] ok *addidi* 3[1] of etr *metri causa scripsi;* drekkr *libri* 3[3] of *addidi* 5[1] rekr *Wchart.* 5[2] munlaust *libri* 5[4] óskvíf *libri* 5[4] frægt líf *cod. 757* 6[1] of *addidi* 6[3] ǫrnu *R,* ǫrn *Wchart,* ærnu *1eβ.*

Hrynhenda Arnórs.

Arnor, Thordi filius, inter vates antiquitatis ingeniosissimos numerandus, in Islandia circa annum 1011 natus est. Eum apud Thorfinnum et Ragnvaldum, dynastas Orcadenses, per aliquot annos (c. a. 1042—46) versantem horum laudes celebrasse eamque ob rem cognomine jarlaskáld *appellatum esse, satis constat. Circa annum 1046 ad Magnum Bonum atque Haraldum Severum, reges Norvegiæ, profectus in honorem eorum carmina effudit, quorum alterum Magno regi dedicatum maxima ex parte usque ad nostra tempora asservatum est. De posterioribus fatis Arnoris nihil certi scimus, nisi quod demum post annum 1073 ex vita decessit. Carminis Magno dicati, quod propter metrum* Hrynhenda *vocatum est, fragmenta in hos locos dispersa sunt: str. 1—4*[1—4]*, 5—10, 13—15 in Fms VI 196, 23, 24,*

26, 47, 196, 197, 47, 68, 85, 91 inveniuntur; Fms V 119 habet str. 4[1—4], *5*[1—4]; *str. 1, 5*[5—8]*—10, 13, 14 in Flb III 322, 264, 271, 281, 284 exstant; Morkinskinna (= Mork; ed. Ungeri, Christianiæ 1867), pagg. 31—32, habet strophas 1, 7—9; Hkr p. 517, 529, 532, 544 strophas 3, 4, 10—12, 15 asservavit; Fris 169, 181, 191 habet str. 3, 4, 11, 12, 15; in SnE,AM II 498 denique str. 4*[1—4] *et 7*[1—4] *leguntur, in eodem libro I 514 str. 12*[1—4] *insunt. In Fms VI codices illi* Hulda *et* Hrokkinskinna (= *Hrokk*) *ad contextum constituendum adhibiti sunt.*

1[6] stóru *Mork, Flb* 1[8] þrifnuđr áđr heimr rifnar *mendose Flb* 2[4] *pro* reiđi *codices habent* skrúđi; *Gislasonius (Om Helrim 54) emendavit* 2[6] varta *scripsi;* verđa *cod.* 2[7] hristi *legendum putat Gislasonius (Njála II 159)* 2[8] stokkinn *Fms;* búin gríma *restitui;* búnar grímur *codd. et ed.* 3[2] í Svænskar *Fms,* um Sœnskar *Hkr Fris* 3[4] landherr *Fms,* landsfólk *Hkr Fris* 3[5] þorđut *Fms,* þorđu *Egilssonius (ShI VI 19);* þurđut *Hkr Fris* 4[2] í Þrœnzkar bygđir *Fms Fris,* í Þrœnda bygđir *Hkr* 4[4-8] *omitt. Fms* 5[1] ungr frák þik, eyđir, þrengva *Fms V, ubi tamen* ungan *inter varias lectiones enumeratur;* ungr frá ek ǫđlingr þrengva *prave Fms VI* 5[2] gráđr af þeirra *Fms V,* gráđr þeira *Fms VI; ex apparatu critico in Fms V apparet, complures codices habere* gráđar þeira 5[7] *pro codicum* þér *dedi* sér, *auctore Egilssonio (ShI VI 21)* 5[8] *emendationem Gislasonii (Om Helrim pag. 47) recepi;* mæra gramr til landa æru *Fms,* mæta gram til landamæri *Flb* 6[1] vann þá suđr *Flb* 7[5] líkan *libri* 7[7] und fylki frægra *mendose Mork et Flb* 7[8] fagrligt eikiu sund snarla *Flb* 8[3] hlenna þreytir *libri; Gislasonius (Om Helrim p. 56) emendavit* 9[5] fregn ek *Mork Flb* 10[1] ljótu dreif *Hkr* 10[3] fastliga *Flb;* geystri *Fms Flb* 10[4] fýris angr ok *Fms Flb* 11[1] hvar *pro* hvé *Fris* 11[2] Vindlands *Fris* 12[1] mildingr fór *SnE,AM* 12[4] at Jómi *Fris SnE,AM* 12[1—4] *Marco Skeggii filio immerito tribuit SnE,AM I 514* 13[1] valdi *Flb* 13[5] *metro et sensu postulante* verja *scripsi;* vare *Fms,* vǫrru *Flb,* vaxi *Hrokk* 14[3] vargr skók *prave Flb* 14[7] þjóđum kyrr *Flb* 15[6] setr *Fms* 15[7] ofvægr (ofvegr) *libri.*

In SnE,AM II 126, 136 hæ reliquiæ inveniuntur:

Seinkun verđr, þás, hlébarđs hanka,
hníkar ár en ljóta bára;

kljúfa létk í kaupfǫr dúfu
knarra minn viđ borđ én stinnu

Quæ fragmenta fortasse ad encomium de Magno rege referenda sunt. Cfr B. M. Olsenii librum, qui inscribitur: Den tredje og fjærde Grammatiske Afhandling i Snorres Edda (Hauniæ 1884) pagg. 192, 201, ubi alia prioris loci interpretandi ratio atque Egilssoniana proposita est.

Rekstefja.

Steinius, Herdisæ filius, ex Islandia oriundus, sæculo undecimo vixit idemque fuisse videtur, qui alio nomine Hallar-Steinn *vel* Hallar-Steinarr *apud antiquos appellatus est. De vita ejus perpauca nobis tradita sunt; id solum pro certo scimus, eum apud Haraldum Severum et Olavum Tranquillum, reges Norvegiæ, diutius (c. a. 1060—85) commoratum esse. Carmen ejus notissimum, quod metri causa* Rekstefja *nominatum est, ad laudes Olavi Tryggvidæ celebrandas compositum, nobis integrum servavit codex ille Bergianus (*Bergsbók = *cod. Holm. 1 fol.), quem in carmine edendo ipse adii. Majorem stropharum numerum Fms et Flb receperunt: str. 3, 4, 5*[1–8]*, 6, 9, 12—23, 25—31 et in Fms I 105, 143, 283, II 258, 274—82, 299, 312—30 et in Flb I 94, 119, 120, 285, 456—491 exstant; secunda quoque stropha in Fms I 100 invenitur. Flb Marcum Skeggii filium auctorem hujus encomii immerito fecit. De hoc carmine copiose ac docte in Script. Hist. Islandorum (= ShI) III 224—276 disseruit Egilssonius, ad quem legentes delegamus. In varietate scripturæ annotanda codicem Bergianum litera B insignivimus.*

1[1] hǫlda *l.* hrunda *conjecit Egilssonius (ShI III 244),* haunda *B,* n *suprascripta lineola indicatum;* Hǫrða? 1[3] remmiþundi *sine causa mutavit ShI* 1[5] skýrunn *dedi pro codicis* skurumzt, *quod et sensui et metro repugnat;* skýrunns *aut* skýranns *legendum opinatur Egilssonius (ShI III 271)* 1[7] þigbaldr *B* 2[2] vǫrð *B,* vǫrðr *Fms* 2[3] vísa *Fms* 2[5] blikrauðr *Fms* 2[6] *inter* þeims *et* átti *inserit* þet *(sic!) cod. B* 2[7] allpruttr *B* 3[1–8] *in B locum inter str. 5 et 6 tenet* 3[2] allfljótt ok réð brjóta *Fms Flb* 3[5] hrænaðrs *Flb* 3[7] sannfróðr sigri *Fms Flb* 4[3] torgut *Fms* 4[4] *quod ShI III 246 dicitur, pro* mildum *in B* miklum *scriptum esse, id a veritate alienum est* 4[6] réð herjat *Fms Flb* 4[8] Ólafr *libri* 5[3] hioʀ gall *(i. e.* hjǫrr gall*) B* 5[4] fǫður *(minime* fǫðurs, *ut est in ShI) B* 5[6] á Írlandí *B* 5[7] Einskrar *B;* oddrjóð enskra lýða *Fms,* oð meðal enskra lýða *Flb* 6[2] réð víða *Fms* 6[3] Ulfar *mendose B* 6[5] skǫfnum brandi *Fms,* skǫmmum brandi *Flb* 6[5] Skotlands *prave B* 6[6] ok *pro* of *Fms; etiam B habet* skjaldfryðr *(minime* skjaldprúðr*);* skjótfróðr nam rjóða *Flb; Gislasonius (Njála II 55) conjecit* skjaldrjóðr of nam hrjóða, *sed lectio, quæ est in B et Fms, tuenda est* 7[1] fœriǫndrum *perspicue B, etsi literæ* drum *paululum collitæ sunt* 8[2] hott *perspicua est lectio codicis B* 8[3] vandagek *B* 8[6] ok gatt dála *B; emend. Egilssonius* 9[1] fémildr *etiam B habet* 9[5] sigrbanz *B;* siðvandr *Fms Flb* 9[6] sannhróðigr *B,* sannfróðum *Fms,* sannfróðr *Flb;* trú *omnes codd.; scripsi* trúu *suadente Gislasonio (Njála II 263)* 9[7] yrlundr *mendose B; vocem* kindum *om. B* 9[8] hann var *B,* hann er *ceteri* 10[1] þrennia *B; emend. Egilssonius* 10[8] salar

mendose B 11[8] hollr ok *B* 12[2] skjaldir *Fms*, skjoldu *B Flb* 12[7] harre millde *Flb* 13[6] hirđmǫnnům *Fms Flb* 14[1] morđbands *B* 14[5] skalptar *B* 14[6] gunnfílinn lét blikra *prave B* 15[1] ǫrrjóđr *Fms Flb* 15[4] at Svǫldrar mynni *Fms Flb* 15[5] kníđo *B*, knúđi *Fms Flb* 15[6] otna vagns *mendose B* 16[1] rann skjótt ræsir mátti *Fms* 16[4] tvenna *Fms*, þrennra *Flb*; *in B primum* tvenna *scriptum est, quod librarius ipse in* þrenna *mutavit* 17[1] grá *Fms*, giá *B*, grár *Flb* 17[1] gǫrđi *B*, gerđisk drífa *Flb* 17[3] trolls matr *perperam B* 17[4] þar *pro* hræ *habent Fms et B* 17[5] herr var sigri *Fms* 17[6] blá feita *Fms*, fló þeita *B Flb* 18[1] œrit *B Fms*; ærir *Flb* 18[3] grjót varđ *Flb* 18[4] *pro* sex tegum *præbet* lǫmđusk þar *Flb* 19[1] stǫng reiđ *Flb* 19[3] gerđisk snemma *Flb* 20[3] *lectionem codicis B recepi*; sár frák drengjum dreyra *Fms Flb* 20[5] tanđr beit *B*, tandr flaug *Fms Flb* 20[7] hans vegr hófsk međ sigri *Fms Flb* 21[3] þess manns *B Fms*; þrekmanns *Flb* 21[4] þrenna *B*, þremja *ceteri* 21[6] brynskíđis *B* 22[1] rann harri reins lauka *B* 22[7] ǫflinn *Fms*, olinn *B*, ítran *Flb*, oflinn *restituit Egilssonius* 23[3] seint mun *B* 23[6] kann enn svá *B*; enn *omittendum est* 23[6] lengra *legendum censet Sigurdssonius (Ann. f. nord. Oldk. 1849, p. 45)*, lengri *Egilssonius (lex. s. v.* heggja*)* 23[7] heggju hilmis seggja *B (in ceteris codd. hæc semistropha deest)*; *Sigurdssonius l. l. emendavit; cfr Njála II 352* 24[3] staran *mendose B* 24[8] fleiri *B* 25[2] smæri *B* 25[3] gunnelds geymirunna *Fms Flb* 25[5] hnigbaldr *Fms Flb* 25[7] flestar dáđir *B* 26[1] vask jafns *Fms*, vask jafn *Flb* 26[1] rofnat *Fms*, rofnađr *Flb* 26[2] ek sá tvenne *B* 26[7] styr ređ *mendose B* 27[4] í bjarg *B*, í berg *ceteri* 27[6] *verba transposui*; hans var líf þrotit *codd.* 28[1] hart frák *Fms*, hvort frá ek *Flb* 28[2] ređ framt ept *Flb* 28[3] ráđvandr ræsir hendi *B*, *cujus scriptura retinenda erat, quum lectiones ex Fms et Flb receptæ in legibus metricis peccent* 28[4] rípr *B* 28[7] svá bar *Flb*, bar svá *Fms* 29[1] dreyrserks *B*, dádstyrk *reliqui* 29[2] dáđminnigs *B* 29[2] fet ek inna *Fms Flb* 29[5] hart skyndir nam hrinda *Fms*, hoddskyndi frá hrinda *Flb* 29[6] hvatlyndr *Flb* 29[7] styrlund *Egilssonius (ShI III 264)*; styrlundr *B*; stórlyndr *Fms Flb* 30[2] *Fms secutus sum*; spjótruđs skađa bóta *B*, spjótrunn skađabótar *Flb* 30[4] mikill *Fms Flb* 30[4] dýrligrar *B* 30[5] gǫrđusk *pro* gǫrđisk *codicum scripsi* 30[6] und hánum *Fms Flb* 30[7] sjónfagr svipstund eina *Fms Flb* 31[1] ótrjóđr *B* 31[2] gat bjartar *Fms*, gaf bjartar *Flb* 31[3] dvergs regn *ex emend. Egilssonii*; dvergregns *B Fms*; dyggregns *Flb* 31[3] dýrđar magnat *Fms*, dýrđar mǫgnut *Flb* 31[5] sólu fegri *Fms Flb* 31[6] prýddr međ skrýddum *Fms Flb* 31[8] dygđar *Fms*, dýrđar *B Flb* 32[1] hringskóđs herđimeiđar *ex emend. Egilssonii*; þingskóđs herđimeiđa *prave B* 32[3] ellvellz *B* 32[3] óđr ríkr *B*; *emend. Egilssonius* 32[6] gǫndlar fýst *scripsi pro* gǫndla fýstr *B* 33[3] byrtjallz beztu heilli *re vera est in B*; *duo igitur menda hujus*

versus in codicem B immerito contulit Egilssonius (ShI III 266); byrstalls *etsi dubitanter conjecit Gislasonius (Om Helrim 23)* 33[5] þiggi *B*, þiggr *mendose ShI III 266* 33[7] Ólafi *prave B* 34[1] *emendavi*; hermargt hví kvedum ortu (*haudquaquam* orti, *ut est in ShI l. l.*) *habet B*; *illud* hví kveđum *omni sensu caret*; hvikkvæđi‿ortu *cum elisione legendum* 34[3] hnykkilundar *scripsi, pro* hnykkilunda *B et ShI* 34[8] Bjarni *ipse cod. B* 35[4] hófs *B*; *emend. Egilssonius* 35[4] drápu *B*, drópu *Gislasonius (Om Helrim 41)* 35[6] hatr (*i. e.* háttr) *B* 35[8] þagna *manifesto B*.

Eiríksdrápa.

Marcus, Skeggii filius, qui per quatuor et viginti annos (1084—1108) munere legislatoris in Islandia functus est, inter alia carmina hoc epicedium, in honorem Erici († 1103) regis Daniæ compositum, ad Nicolaum fratrem ejus et successorem misit. Ex fragmentis hujus carminis SnE,AM I 520, 528, 318, 518 strophas 1, 2, 3, 6 nobis servavit; omnes reliquæ in Fms XI 295—317 exstant. De vita Marci et carminibus vide SnE,AM III 348 sqq. Siglis in SnE,AM et Fms XI adhibitis usi sumus.

3[1] finnisk dýrri *cod. AM 757, 4:o* 4[4] hneyki *Fms*; hneggvi *F, K* 4[7] honum varđ engi er hans nafn kunnigt *B* 5[7] knáđi *Fms*, knátti *F* 6[2] marfold *cod. 1eβ* 7[1] at Yngva *S, V* 7[4] dyrđar seggjum *F* 7[7] kyn svá at *F, K* 8[2] gramr *pro codicum* konungr *dedi* 9[1] byrđings beiđir *mendose B* 9[6] of *propter metrum addidi* 9[8] í ófriđ *pro* jǫfri *S, V* 10[4] liđ *F*; hliđ *Fms, quod cum* bálkat *jungendum esset* 10[4] venja *F, K*; nema *Fms contra metrum* 12[3] varđi *S, V*, vandi *B*, eyddi *F* 12[4] ok gulli *aut* í gulli *alii* 12[7] kníđi allvaldr *F*, kendu allvalds *B* 14[1-2] jafnan storræđi annan gram *prave B* 15[1] þorđu *S, V* 16[2] skíđum *S, V* 19[3] harđir tíndust *S, V*; harđar kindr *B* 20[1] blóđi *ShI XI 278*, blóđit *Fms* 22[1] hjǫrtun *libri* 22[8] í himnum *B* 23[3] gjǫld feldu *K* 24[4] snjallri rǫndu *B* 25[3] *lectionem a Fms acceptam retinui*; lét þar hollr vinr heruđ *B*, lét hann helzt um héruđ *S, V*; hollvinr herjar *ShI XI 284* 25[4] af hreinum ok musteri steini *l.* ok musteri fimm af steini hreinum *var. lectiones, æque mendosæ* 25[8] Saxland *H, K* 26[1] blíđum *B* 26[3] ranđgards reyrir *S, V*; randgriđs rýrir *H* 26[6] leiđmenn *V* 26[7] næđi *G* 27[1] dróttinn *G, K* 27[2] dǫglings *G, K*; dǫgling *Fms* 28[2] liđharđr *S* 28[2] konungr fór sá norđan *B* 28[3] hǫrđum enn međ hilmir vǫrđu *S, V*; en međ helming hǫrđum vǫrđu *B, utrumque sine sensu* 28[8] fríđi *G*, í fríđi *ceteri* 29[6] ríkir *G, K*; ríkr *ceteri*,

deficiente justo syllabarum numero 30[2] ok gullit rauða *S, V* 31[3] ofvægr *libri;* stilli *S, V* 31[4] aldrei stríð *prave S, V* 31[8] *codicem K secutus sum;* þótti verǫld hryggva *ceteri* 32[5] jarla heyni *M, quod ShI XI 291 in* jarla hegni *commutatum est;* jarla meiði *B* 32[7] hugðu foldna hraustann *mendose S, V.*

Geisli.

Einarus, Skulii filius, inter poëtas Islandos sæculi 12:mi longe celeberrimus, anno fere 1095 natus est. In ipso flore ætatis sacerdos inauguratus ad Sigurdum "Jórsalafara", *regem Norvegiæ, a. 1114 se contulit. Post mortem regis (1130) in Islandiam reversus ibique diu moratus anno fere 1145 Norvegiam revisit et in tantum favorem Eysteinii regis, ut regni mareschallus designaretur, brevi venit. Quo anno e vita decesserit, haud certo scimus; post annum 1160 eum in Islandiam denuo revertisse ibique postremam vitæ partem degisse verisimile est. Carmen inclitissimum hujus poëtæ illud est, quod in honorem Sancti Olavi compositum nomine ex verbis primæ strophæ carminis deducto* Geisli, *i. e. Radius, vulgo appellatur. In æde sacra Nidarosiensi hoc carmen coram Eysteinio, Sigurdio Ingioque, tribus Norvegiæ regibus, atque Joanne archiepiscopo ipse poëta magna audientium corona stipatus c. a. 1152 recitavit. Codex Holmiensis, cui nomen* Bergsbók *(= B) inditum est, solus integrum hoc carmen continet; alium textum carminis, str. 31—33 omissis, invenitur in Flb I 1—7 (cfr Fms V 349—370). Cfr SnE,AM III 351 sqq., atque editionem Bergiani exemplaris Cederschiœldianam (= C), Lundæ 1874 editam, quam, nisi diversa sententia est pronuntiata, ubique secuti sumus.*

1[1] orð *Flb* 1[2] alls ráðanda *Flb* 1[3] getr góða *Flb* 1[1—4] *nunc magis placet ita interpungere:* 'eins má óð ok bœnir allsvaldanda ens snjalla (mjǫk 's fróðr, sás getr greiða) goðs þrenning mér kenna' 2[1] heims *B Flb;* húms *editores* 2[4] veðrs *Gislasonius (Om Helrim 31);* veðr *B Flb* 2[5] bert frá bjartri *Flb* 2[6] maðr und skýjaðri *Flb* 3[1] síz *pro* siðar *librorum propter metrum antea scripsi; nunc vero, suadente Gislasonio (Njála II 612), puto rectius* siðar *scribi et hoc verbum cum* heilags *conjungendum esse;* sól heilags siðar *est appellatio Christi salvatoris* 3[2] setrs *Flb* 3[5] réð efnask *Flb* 4[1] rann allrar skepnu *Flb* 4[3] Kristr með krapti *Flb* 4[4] kunnr rettlætis sunnu *Flb* 5[5] sitr englum efri *Flb* 6[3] mál kynnask þau *Flb* 6[4] vátta *Flb* 6[5] þá reis *Flb* 6[6—8] *verba sic ShI V 325 construuntur:* þaðan reis upp alþýð kristni (= *catholica*

ecclesia Christiana), sús *etc.; C vero* alþýð *pro substantivo habet et vocem* kristni *cum* skjǫldungr *conjungit* 8^{6} yðvara *B,* yðvarrar *C;* yðvart bið ek magnit styrkva *Flb* 9^{2} mærð borin lærðra *Flb* 9^{3} kǫllum svá *Flb* 9^{5} hefjum hendr *Flb* 10^{1} ǫld samir Óláfs gilda *Flb* 10^{3} oss at óðgerð þessi *Flb* 10^{7} rann samir *Flb* 10^{1-8} *de hac stropha vide Njálam II 434* 11^{2} þegns prýðibrag hlýða *Flb* 11^{8} konung *B,* í konungs *Flb,* konungs *C* 12^{2} sóknbráðr konungs *Flb* 12^{5} þengil *Flb* 13^{1-8} *post str. 14 habet Flb* 13^{1} réð um tólf *Flb* 13^{3} bíða *C,* biðja *B,* þegnar fœða *Flb* 13^{4} *codicum* konung *emendavit C* 14^{1} móðr *Flb* 14^{2} kunnan *B,* gunna *Flb; emend. C* 14^{7} fár gramr hefir frægri *Flb* 15^{5} sá standa *Flb* 15^{6} stjórnarfimr *Flb* 16^{1} auk hverlofaðr *Flb* 16^{2} hrokkinseiðs *Flb* 16^{5-6} leit sás landsfólk gætir líknframr *Flb* 16^{7} opnaz *Flb* 17^{4} álmreyr *Flb* 17^{8} branddríf *Flb* 18^{1} þaz vann *Flb* 18^{2} flestra *Flb* 18^{7} rǫskr . . . œskir *Flb* 19^{1} náðiz *Flb* 19^{2} baugskjaldar *C;* baugs skjaldar *B,* baugskjalda *Flb* 19^{5} es harri *C,* es harra *B,* at harra *Flb* 19^{6} bar dauða *Flb* 19^{7} happ *Flb* 20^{1} gørðusk *C,* gørðisk *codd.* 20^{3} vandit *C;* vandisk *Flb,* firði *B* 20^{7} þá er ǫnd með sér sendisk *Flb* 20^{8} samdœgris *emend. C;* samdœgrs *codd.* 21^{1} dróttin Hǫrða *Flb* 21^{2} *emendavi;* dylezt menn við þat gleðja *B,* dragisk mærð þannig hrærða *Flb,* dyljask meðr við þat *C* 22^{4} hans batnaðar *Flb* 23^{5} þó sínar *Flb* 24^{3} mun þat *Flb* 25^{2} tandrauðr *Flb* 26^{1} þar er hvílisk *Flb* 26^{3} hlýru *Flb* 26^{4} afskurðr *Flb;* farizk *B Flb,* farit *Fms C* 26^{5} frægð ríðr *Flb* 26^{7} snilli fremsk *Flb* 27^{1} skulum *Flb* 27^{2} ens góða *Flb* 28^{1} sekir *B,* sueckuir *Flb,* søkkvir *C* 28^{6} harðgengr konungr *Flb* 29^{1} jarplitaðs *Gislasonius (Njála II 295),* jarplitan *B,* jarpliðr *Flb* 29^{3} rauð málmþings kennir *Flb* 29^{7} biðu víf *Flb* 31—33 *omittit Flb* 31^{2} gat hann rétt *B;* hann *delendum est* 32^{6} móðir *B,* móður *C* 33^{2} aunnar . . . miklu *B* 33^{3} lín *B,* lim *C* 33^{4} litrauðs *B,* lætrauðr *Vigfussonius (cfr C, pag. 18)* 34^{2} holls ok *scripsi;* holls af *B,* hollr ok *Flb* 34^{8} konungs viðr *Flb* 35^{2} Skánungum *Flb* 35^{4} almilds *Flb* 35^{7} gránu *Flb,* grænu *B* 36^{1} hildings *Flb* 37^{1} gǫfug lét *Flb et Hkr (ed. Ungeri) pag. 696, ubi hæc stropha exstat;* gǫfug skar *B* 37^{4} *Flb et Hkr secutus sum;* ungr maðr vas sá tungu *B; de hoc loco disseruit Gislasonius (Njála II 238 sqq.)* 37^{7} hoddanjót *Flb* 38^{4} hár skerðandi *Flb* 38^{7} of *Flb,* ok *B* 38^{8} slungin *Flb* 39^{3} mærð ríðr mildings *Flb* 40^{2} enn þeir skerðu *Flb* 41^{8} deilir *B* 42^{2} dómara *Flb* 42^{4} verðan *Flb* 43^{3} Óláfs hjǫrr *Flb* 43^{6} þunnvaxins *B* 44^{3} sverð es sókn vas orðin *Flb* 44^{6} hringstríðandi *Flb* 45^{1} nú finnr sás *Flb* 45^{2} konung *C,* konungr *B,* jǫfur *Flb* 46^{1} skal skýra *Flb* 46^{6} himintungla *Flb* 47^{1} gerðisk *Flb* 47^{2} síðalla á kveldi *Flb* 47^{3} glaumvekjandi *C,* glaumvekjandr *B,* glaumkennandi gunnar *Flb* 47^{8} ormfimr *Flb* 48^{3-4} steindra styrsbráðr regins váða *Flb*

48[5] nýtr gat séð á *Flb* 49[5] áðr þrifhvassir þessir *Flb* 49[6] yngva *B* 50[1] meiðs lét *Flb* 50[2] allvaldr *Flb* 51[1] tákn eru bjǫrt þaus birtazk *Flb* 51[3] mál finnsk *Flb* 51[4] margþarfr *Flb* 51[5] aungir *Flb* 51[6] megut *B C Flb* 52[1] hjaldr *Flb* 53[2] Miklagarðr ok jarðir *Flb* 53[6] barraugn *Flb* 54[3] stríð stall ógnar eyðis *Flb* 54[5] einum *Flb* 54[7] rofin klofnaði *Flb* 55[1–3] þá es rauk . . . stál á þegna hjálmnjǫrðungum harða *Flb* 55[6–8] brimils . . . þars nærri . . . þorðu *Flb* 56[1] ruddu *Flb* 56[5] ǫld *Flb* 56[6] ungr brimloga slungins *Flb*, engr . . . slengvir *Gislasonius (Njála II 184)* 56[7] þaus dýrka *Flb* 57[1] oss *omittit Flb* 57[5] guðs þess er giftu *Flb* 57[6] gunnstyrks *Flb* 57[8] læknis *Flb* 59[2] marglituðr *Flb* 59[3] greri fjón með *Flb* 59[5–6] þeir er lim leystu feyfðar *(sic)* krǫfð *Flb*, þeir er lǫg lestu leyfðar krǫf *SnE,AM II 499* 59[8] firar stungu *Flb SnE* 60[2] tírkunns lokin *Flb* 60[3] þrysvar *Flb* 60[5] auðskiptir *Flb* 61[1] ok *B*, of *Flb*; stýfðar *codd.*, stýfðrar *C* 61[3] ítran þegn til augna *Flb* 61[4] ok tungu *Flb* 61[6] gǫrvallra meina *Flb* 62[4] dyggri *Flb* 62[5] þvít lausnara leysi *Flb* 62[7] langvinr *Flb* 63[2] vinir flestir *Flb* 64[1] horsk *Vigfussonius (C pag. 24)*, hoskr *codd.* 64[2] hans veg *Flb* 64[4] tungna *B* 64[5] þars hreggsalar hyggjum *Flb* 64[6] jǫfra *Flb* 64[7] skreytt megu skatnar líta *Flb* 64[8] sínum *Flb* 65[2] hǫfuðmanns *Flb* 65[4] erkistólar *Flb* 66[3] þrotnar hás frá þessum *Flb*; at *C*, af *B* 66[4] þingsnjalls verǫld alla *Flb* 66[5] loti *B* 66[6] limsalms konungi himna *Flb* 66[7] hyllan *B* 67[5] báls fái *Flb*; hverr sólar *B* 67[6] siklings hefir mikla *Flb* 67[7] hilmir *B* 67[8] heiðbjartr er *Flb* 68[3] þjóð er nauðum *Flb* 68[4] naglskadds *C*, naglkvaddr *B*; nafnkuðr við trú jafnan *Flb* 68[5] þeirs *Flb* 68[6] veljendr *C*, velivdr *B*, velendr framan telja *Flb* 69[1–8] *post str. 70 in Flb collocantur* 69[1] mundi bragr *Flb*; nú brǫndum *C emend.*, nú grǫndum *mendose B*; ens brenda *Flb* 69[2] baughvers *Flb*; nera *pro* vesa *perperam B* 69[3] kannk *Flb* 69[4] launat *B* 69[7] þess lýsik *Flb* 69[8] grimmr *Flb* 70[3] fylgir *Flb* 70[4] happsdáða *B* 70[5] laun fám holl af hánum *Flb* 70[7] óðar hjálp *Flb*; gœði *C*, gœðum *B Flb* 70[8] blessun lof þessa *Flb* 71[5] segir ýtum *Flb* 71[6] œztan hvé *Flb* 71[7] elskig *Flb*.

Krákumál,

i. e. mele Aslaugæ reginæ, cui cognomentum Kráka *fuit, apud veteres editores etiam* Bjarkamál *aut* Loðbrókarkviða *inscribuntur. Hoc carmen, in quo Ragnar rex ab hoste in foveam vipeream dejectus et jam moribundus præclara sua facinora enumerans inducitur, aut ab ipso*

rege aut a conjuge ejus compositum esse multi olim fabulati sunt. Satis vero certis argumentis docti viri nostræ ætatis comprobaverunt, poëma hoc laudatissimum, ut quidem nunc in manibus est, sæculo demum duodecimo l. decimo tertio p. Chr. n. exstitisse. Cfr quæ de hac re disseruerunt G. Stormius (Bidr. til Vikingetidens Historie, pag. 196), Vigfussonius (CPB II 340), alii. Editionem carminis Rafnianam (1826) cum exemplari in Fas I 300 sqq. expresso comparatam consuluimus. In varietate lectionum annotanda solam membranam (Cod. Reg. Havn. n:o 1824), quæ Krákumál *nobis servavit, lit. A significavimus; apographa chartacea distincte insignire non opus fuit.*

1^{2} vasa *scripsi pro* var ei *codicum* 1^{4} grávitnis *A*, grafvitnis *alii* 2^{2} þás fengum *nonnulli* 2^{10} ramn (*i. e.* hrafn) *A*, hrafn *ceteri*, Rán *Fas* 3^{4} tjǫr *scripsi;* tir *l.* tyr *codd.* 4^{5} í móðu *A aliique* 4^{6} fjǫðr náði *A et nonnulli alii* 4^{9} grenjar *A* 4^{10} benshildr klufust skildir *perperam A* 5^{2} frýðu *A et complures;* flýði *nonnulli* 5^{7} lyndar vǫll *A* 6^{3} hrægagarr *A aliique* 6^{10} á breymi *A*, á brynjur *Fas* 7^{3} áðr enn á *A* 7^{6} bryndum *A*, brǫndum *nonnulli* 7^{7} sneið rauðar *nonnulli* 8^{8} með uppruna *A aliique, quod retineri potest;* í uppruna *nonnulli* 8^{9} strenghumlur (*crabrones e nervo emissi, i. e. sagittæ*) *legendum opinor;* strenghǫmlur *A eodem sensu;* strengvǫlur *Rafnius in Fas I 303 conjecit;* stíga *A*, stinga *alii* 9^{2} í blóði *alii* 9^{3} benstara *A et complures,* benþvara *alii;* brendum *A*, bræddum *exemplar Wormianum;* bendum *ceteri* 9^{5} slitu randir *nonnulli* 9^{9} út of *A*, vítt of *reliqui* 10^{9} morginskarru *A* 11^{8} við *A aliique,* fyrir *nonnulli* 12^{3} brýn *libri* 12^{8} hamre *ex Fas recepi;* hanpe, hanye, hatti *codd.* 13^{7} hræsílna *A* 13^{8} slitnaðar *A* 14^{7} leiks *Pfeifferum (Altn. Lesebuch, pag. 125) secutus scribendum puto;* leik *codd. et edd.* 14^{9} benmána *A* 15^{6} fyrr *A*, fyrir *ceteri;* fyrri *Gislasonius (Njála II 324)* 15^{10} álmr strenglaugar *A*, hjálms strenglaugar *alii; emendationem Egilssonii (in ed. carminis Rafniana 1826, pag. 127) recepi* 16^{4} gaukr at sverðaleiki *nonnulli* 17^{2} hundmargan *A*, hermargan *alii;* hundmarga *Fas* 17^{3} fyr meiði *A* 18^{4} niða *A*, *Fas* 19^{4} þrenna *deest in A* 19^{8} at hann heill *libri* 22^{5} *hic membrana desinit* 22^{5-6} opt sýtir sá ævi | es aldrigi nistir *codd. chart.; conjecturam Egilssonii,* úlfgi *pro* aldrigi (*in lex. s. v.* nista) *legentis, recipiens locum emendavi* 23^{5} hrøkkvat *nonnulli* 23^{6} þat var drengs *libri* 24^{6} at aldrlagi *libri, quod quidem retineri potest* 25^{10} til Viðris borða *nonnulli* 26^{4} bjǫrtum *quidam* 26^{10} dugðu *metri causa scribendum est;* duga *libri* 27^{2} at ævi *Egilssonius (lex. s. v.* arfr); at arfi *libri* 27^{6} í Ellu blóði *cod. Worm.* 28^{5} of *addidi* 28^{8} konungr frægri *nonnulli.*

Búadrápa.

Encomium hocce ad Buium, socium fortissimum bellatorum Jomensium, celebrandum poëta quidam, cui nomen erat Thorketillus, filius Gislii, concinnavit. De auctore carminis nihil fere nisi nomen cognovimus; sæculo duodecimo eum vixisse verisimile est. Fragmenta poëmatis in Fms I 164—179 exstant; in discrepantia scripturæ afferenda codicem Arna-Magn. 61 fol. litera A, codicem vero AM. 54 fol. lit. B insignivimus.

1^3 snerreiði *l.* snarreiði *codd.; Egilssonius (ShI I 186) emend.* 2^3 spjǫllum *A* 2^6 af *codd.* 2^8 sjókalda *B* 3^5 víði *A,* víðr *B* 3^7 nýtr gaf næst *A* 3^8 skeiðarstǫfnum *B* 4^3 grjót kom *B* 4^4 gekkst *B* 6^4 Fjǫlnis *A* 7^1 hregg haukar *B* 7^3 skýfðu *codd.* 8^2 gladdi *codd.,* gladdisk *conj. Fms* 11^4 naðr *codd.;* nagr *Egilssonius (ShI I 206)* 11^5 bens bára *ut vult Egilssonius (l. l.) legendum erat;* byrs bára *A,* ben sára *B* 12^2 valði of nái *codd.;* of *omittendum est* 12^5 þó *B.*

Jómsvíkingadrápa.

Magnam fortitudinem, qua bellatores Jomenses in pugna Hjarungavagensi (995) excellebant, hoc carmine Bjarnius filius Kolbeinii, episcopus Orcadensis († 1223), summis extulit laudibus. Vir ille et genere nobilis et alto dignitatis gradu potentissimus inter poëtas sæculi duodecimi locum haud ultimum tenuit atque amicitiæ necessitudine cum honestissimis familiis Islandiæ conjunctus fuit. Carminis Jomensis, sæculo 12:mo exeunte sine dubio compositi, maxima pars in codice regio Eddæ Snorrianæ, quem lit. A insignivimus, nobis servata est. Nonnullæ strophæ etiam in codicibus historiam copiosiorem Olavi Tryggvidæ continentibus exstant; quorum unum eundemque præstantissimum, Arna-Magnæanum illum n:o 61 fol., litera B notavimus. Cfr quæ de his rebus in libro, qui Jomsvíkinga Saga samt Jomsvíkingadrápa *(Lundæ 1879) inscribitur, disseruit Carolus af Petersens (l. l. pagg. 120 sqq.), cujus editionem codicis A maxime secuti sumus.*

1^1 engan *libri* 1^4 prýði *Egilssonius (lex. s. v.* prýði*); in A hæc vox exstincta fere est;* fnúði *mendose B Str. 2 in codd. post str. 4 locum tenet* 2^1 fróðr *ex conj. Vigfussonii recepi; in A vox est detrita* 2^{3-4} *et* $^{7-8}$ *in cod. legi non possunt* 3^4 handfǫgr *Egilssonius (ShI XI 152); in A vix legi potest* 5^{1-2} *et* 5^5 *has lacunas mutilatio membranæ reliquit* 5^6 orti *Petersens; in A hoc vocabulum deest* 6^1 suðr frágum vér *Vigfussonius; in A verba sunt*

detrita 9^{3} þegnum *A,* þegna *Petersens* 10^{4} sínum *A,* síđan *ceteri* 10^{5} ok *libri* 10^{6} ógnrakkastir *A,* ógnrakkir *ceteri* 10^{7} ýmsar *nonnulli* 11^{4} ágætis *alii* 11^{5} haukliga *l.* haukligast *alii* 11^{6} tóku *A,* gátu *reliqui* 11^{7} eigi segik at *A, quod retineri potest;* frá ek æđri *B,* frá ek at *alii* 12^{3} at auka *ceteri* 12^{4} styr slíkan *B* 12^{7} gram *B* 12^{7} frœkna *l.* frœknra *alii* 17^{1} sagt vas at *A,* segja *ceteri* 17^{2} reyfendr *contra metrum nonnulli* 17^{4} kvæmi *præter A omnes* 18^{8} saman *om. A* 18^{8} bundinn *nonnulli* 20^{2} heyri . . . várū *nonnulli* 20^{5} hreggundir *mendose alii* 22^{4} hundmargr *Egilssonius (lex. s. v.* hundmargr*); in A literæ* margr *sunt detritæ* 23^{2} gníđu *A;* greiđa *Gislasonius (Om Helrim pag. 35)* 23^{8} *et* 23^{7} *in cod. A avulsa sunt* 24^{4} á moti *in A detrita sunt* 26^{2} álmr gall Búi *nonnulli* 26^{7} illr *nonnulli* 26^{8} Áslákr *alii* 29^{4} gengu *A;* gingu *Petersens* 30^{2} æsti *nonnulli* 30^{8} þegar *A,* syni *reliqui* 32^{2} Hǫlgabrúđar *B,* Hǫlđabrúđar *nonnulli* 32^{3} á hjálmum *præter A ceteri* 32^{7} þí *A,* þá *nonnulli* 32^{7} náđi ben *nonnulli* 33^{1} þar var *A* 33^{2} þreklunduđum *(l.* þreklundum*) alii* 33^{4} sínum *deest in A* 33^{7-8} glumđi hrǫnn á húfum | hríđ fell í bug váđa *præter A ceteri* 34^{3} at inna *contra metrum A,* at segja *reliqui* 34^{7} hart lét hann *A,* hart vá hann *ceteri* 36^{3} áđr frák *libri,* þá frák *Petersens* 36^{5} ok hreggbođi *codd.;* áđr hreggbođi *Petersens* 37^{5} ok *libri* 37^{7} knegu lýđir *libri; quæ verba metri causa transposui* 38^{1} valt *A,* víst *reliqui* 38^{5} eigi *A,* þeygi *ceteri* 38^{6} ǫđlings *A,* þengils *ceteri;* at renna *contra metrum nonnulli* 38^{7} þeir ýgja *alii* 39^{8} stranga *Petersens; vox in cod. haud perspicua* 40^{7-8} sitja *et quæ sequuntur ex Fms XI 174 recepi; in cod. A nunc legi non possunt; sequentes strophas A omittit* 41^{4} þegna liđ *B,* ógnar liđ *ceteri* 42^{6} vegit þeirri *nonnulli* 43^{8} egghríđ *B,* egghríđar *alius* 44^{4} tólf *B,* tíu *ceteri* 45^{2} landa *nonnulli.*

Málsháttakvæđi,

i. e. Carmen Proverbiale, in uno tantum codice exstat, regium illum dico Eddæ Snorrianæ, ubi encomium Jomense Bjarnii episcopi proxime sequitur. Quum vero hæc carmina et multa similia habeant et ordine continuo in eodem codice sint asservata, valde verisimile est, hanc quoque copiam proverbiorum a Bjarnio numeris astrictam esse. Editionem carminis præstantissimam, quam anno 1873 Theodorus Mœbius divulgavit, semper fere secuti sumus; in varietate verborum annotanda codex regius eodem modo, quo supra proxime, lit. A. insignitus est.

1^{1}, 1^{3}, 1^{4} *plurima vocabula nunc legi nequeunt* 1^{6} flestir henda *restituit J. Sigurdssonius;* fl . . . . da *A* 1^{8} griplur *Fritzner*

(lex. s. v. gripla*)*, griplut *mendose A* 2^7 róa *Egilssonius (lex. s. v.* róa*)*; má *A* 3^8 hve hon fór *A* 6^8 *mutavi;* eiga þeir bersi *A* 9^{1-2} at sveini, | sá var tældr af Misteltеini *in re metrica peccans Corp. Poët. Bor. II 365* 11^{5-8} *etiam in Flb I 583 (Fms X 208) exstant, ubi* var þat *l.* var þá *pro* varđat *perperam scribitur* 11^5 ekki verđa fróđum farald *inscite mutavit CPB II 365* 12^8 surt *A* 13^7 kynjum *an* kunigum *incertum A* 14^1 brađsett *A; Mœbius emendavit* 15^1 sér einn *A; Mœbius transposuit* 15^4 lundver *(i. e. aucupium alcarum arcticarum)* þykkir bezt í sveit *J. Thorkelssonius (in diurnis Islandicis, quæ* Víkverji *vocantur, 1873, n:ro 37)* 15^5 skammr *A,* skammæ *Mœbius* 15^5 opin *A; Thorkelssonius l. l. emend.* 15^8 bersa kali *conjectura Sigurdssonii; in cod. verba sunt detrita* 16^2 viđ sáran *ita Sigurdssonius lacunam explevit; ex codice literæ eodem modo, quo* $16^{3, 6, 7}$, *evanuerunt* 16^8 *emendavi;* orđin fara þegar munninn líđr *A* 17^2 *codex habet* ýtum þeim er bægir drer, *in quibus verbis nulla inest sententia, quare proverbium illud Islandorum* 'eigi brýtr gæfumađr gler' *in hunc locum inserui* 17^3 eins er í fǫgru fengr *A* 18^3 kunni hon slœgđir *A* 19^2 kǫllum vér *A* 19^4 verđa menn þars uppi fjarar *conj. l. l. Thorkelssonius* 21^6 vinfegin *A, Mœbius emend.* 21^8 var hann *A* 23^8 yfir skapadœgr *A* 26^4 bǫlit kǫllum vær *A* 26^7 áflóđ *A* 27^2 bjalltađ·skínn *A; emend. Sigurdssonius* 28^5 má sízt of trúa *A; emend. Sigurdssonius* 29^3 bjórs *A;* bjór *Thorkelssonius (l. l.)* 29^6 *emendavi;* erum vær lynd *A* 29^7 aflaustn *A* 30^1 sama *A,* saman *Mœbius.*

Háttatal.

In hoc encomio, quod ad Haqvinum regem Norvegiæ et Skulium dynastam celebrandos Snorrius Sturlides hieme 1221—22 composuit, recensus metrorum in poësi vetustiore obvenientium nobis traditus est. Pars carminis secunda, quæ strophis 68—79 continetur, metra minora (smærri hættir), *quæ dicuntur, illustrat. Textum ex Edda recentiore A.-M., cum editione carminis Mœbiana (1879—81) comparata, transscribentes discrepantiam scripturæ siglis solitis annotavimus.*

69^6 fjǫlglađs *W* 70^8 ungr *R, W;* ungra *ex conjectura scripsit SnE, AM, quam si sequimur,* skjǫldunga‿ungra *cum elisione legere oportet. Nunc vero, suadente Mœbio, scripturam codicum retinendam fuisse arbitror; is enim satis probabili ratione monstravit, versus* 68^1 *et* 70^8 *ita inter se cohærere, ut vinculum illud connectens, quod* klofastef *dicitur, efficiant* 71^1 sneiđir *R,* sneiđa *W,* snœđir *AM* 72^5 eik kná und *W* 72^7 þar *W* 73^2 døkkva *W,* stǫkkva *R* 73^6 hrafna stafna *W* 73^7 stringa *AM* 74^1 há rǫst *W* 75^4 ·frár, mál

Mœbius; frór mál *R,* fjǫrmál *W* 75^{5} lætr *W* 75^{6} herfram *R* 75^{7} rauð goð *R* 76^{1} strykkva *R,* strýkja *W* 76^{1} hlaðinn bekk *R* 76^{7} fram of *Raskius,* of *R W* 76^{8} hraðfeld *conjecit Mœbius (ed. I 73)* 76^{8} stóðum *Gislasonius (Om Helrim pag. 38)* 77^{5} lyptaz kná af liði opt *W* 77^{6} við kjalar *W* 79^{2} í útstrandir *W* 79^{3} um bláskíðu *R,* ok bláskíðum *W.*

Íslendingadrápa.

Haukius quidam, de quo nihil fere nisi nomen nobis cognitum est, hoc encomio permultos viros Islandos, fama et nobilitate claros, enumeravit. Carmen, quod in sola membrana AM n:o 748, 4:o (= A) exstat, Theod. Mœbius edidit et explicavit (Chilonii 1874). Ex iis, quæ præstantissimus ille editor in libro suo attulit, concludi potest, carmen medio fere sæculo decimo tertio compositum esse.

2^{1} hals *A,* hvals *Gislasonius (44 Pröver, pag. 554)* 2^{6} þaun *A; Gislasonius l. l. emend.* 4^{1} þann *A,* þess *Gislasonius l. l.* 4^{8} orð *A,* orðs *Egilssonius (lex. s. v.* fjallgestill*)* 7^{2} getu *A,* geta *Mœbius* 7^{4} fleingaldrsvǫlu *Corp. Poët. Bor. II 420* 7^{6} fengi *A,* fingin *Gislasonius l. l.* 8^{7} aura *A,* ára *Egilssonius (lex. s. v.* elgr*)* 9^{3} verði *scripsi;* vǫrð *A et edd.;* verði ok *cum elisione legendum* 9^{5} aldr *A,* allr *Egilssonius (lex. s. v.* allr*)* 11^{1} afvǫrð *A; Gislasonius emend.* 12^{5} hvardoggvar *A;* hvardyggva *Sigurdssonius (apud Mœbium)* 12^{5} hogga *A,* hǫggva *Mœbius* 13^{6} hvǫtum *A,* hvatum *Mœbius* 14^{7} firir *A* 16^{1} frýðu *A,* frýðut *Sigurdssonius (in ed. Mœb.)* 18^{6} Ólafs *A; Mœbius emend.* 23^{3} óligaz *A,* óðligast *Mœbius* 24^{6} steinóði *A,* sté Móði *Egilssonius (lex. s. v.* harðglóð*)* 27^{1} víst *Sigurdssonius;* vitz *A.*

Hrynhenda Sturlu.

Sturla filius Thordi, fratris Snorronis Sturlidæ, ante diem IV. Kal. August. 1214 in Islandia natus fuit. Apud patruum celeberrimum diu multumque moratus est, qua quidem re summo studio earum artium, quæ in literis versantur, eum accensum fuisse credere licet. Munus legislatoris anno 1251 primum accepit, quo unum tantummodo annum functus est. Anno 1263 ab inimicis patria

expulsus et Norvegiam petere coactus, quum adversarii eum apud Magnum regem criminati essent, magna cum offensione ab hoc primum exceptus est; ubi vero carmina in honorem regis ejusque patris composita recitandi occasionem nactus est, gratiam regis ita, ut etiam in consilia clandestina susciperetur, sibi conciliavit. Patriam reversus munus legislatoris per annos 1272—82 iterum gessit; quo relicto in otium regressus a. d. III. Kal. Aug. 1284 mortem obiit. — Carmen, quod Hrynhenda *ex metro appellatum est, c. a. 1263 eo consilio, ut Haquinum regem Norvegiæ his laudibus placidum sibi redderet, poëta concinnavit; omnia regis præclare facta, quæ a. 1247—62 gesta erant, hoc encomio celebrata fuerunt. Fragmenta carminis in Fms X 19—116, Cod. Fris 531—568, Flb III 171—216 inveniuntur. De vita et scriptis Sturlæ cfr SnE,AM III 384.*

1^{3} hingat *Flb* 1^{6} jǫfurr *om. Fris* 2^{6} ferđir *Fris Flb* 2^{7} dyrki *Flb* 3^{1} hvé *om. Flb* 3^{2} unnviggjar skipuđu *Flb* 3^{4} af nýjum hlunnum *Flb,* af fyrihlunnum *ceteri* 3^{5} ærit *Flb* 3^{6} rána hegnir *Flb (et Eyrspennill)* 4^{3} heldu *Flb* 4^{7} varđ *Flb; omitt. ceteri* 5^{3} stirđar *Flb* 5^{4} stengr *Flb Eyrsp.* 5^{7} nauđir *Flb* 5^{8} borđum þannig *Fris, quæ verba transponenda sunt;* þar fyrir borđum *Flb* 6^{2} und búnu *Flb* 6^{5} síđan lætr *Fris,* síđan lét *Flb* 6^{8} bygđir *Flb* 7^{3} prúđar náđu *Flb* 7^{5} stórir *cod. Skalholt. (AM 81, A, 4:o),* stórar *ceteri* 7^{5} Hallands herjar *Fris* 8^{2} sóknar gǫgl í fleina kofi *Flb* 8^{7} fast at hildi 9^{5} sjálfr *Flb* 9^{7-8} greypra hǫlđa grimrar þjóđar *Flb* 10^{7} bragnar eyddu báli slegnu *Flb* 11^{2} í ræfrit *Flb* 12^{1} hrinda réđtu *Flb* 12^{7} útbođ *Fris,* herbođ *Flb* 13^{1} heldut *Flb* 14^{7} yfir flota *libri* 15^{4} til danskrar grundar *Flb* 15^{5} víđa snuddu *Flb* 16^{3} hilmis þar sem herskip *Flb* 16^{7} stýrđi *Flb* 17^{6} snjallráđinn *Flb* 17^{7} gramr *Flb* 18^{3} frettisk *Flb* 19^{8} æztan mann sjá gǫfugr *Flb* 20^{7} lengra telja *Flb* 21^{2} af mildi sinni *Flb* 21^{3} þengill líka *Flb* 21^{7} þrýđi *Flb*

Ad hoc carmen hi quoque versus, qui in SnE,AM II 628 exstant, fortasse referendi sunt:

rísa tóku langir laukar
lindar álfs viđ gými sjálfan.

Hrafnsmál.

Expeditionem, quam anno 1263 in Scotiam suscepit Haquinus rex Norvegorum, hoc carmine haud multo post composito poëta celebravit. Ut nomen Hrafnsmál *huic poëmati cum altero quodam,*

quod in Eyrbyggja *asservatur, commune est, sic etiam metrum; strophæ carminis integri, ut videtur, in historiam Haquini regis insertæ Fms X 121—141, Fris 571—78, Flb III 218—226 inveniuntur. Cfr SnE,AM III 392.*

1^5 brá *Egilssonius (ShI X 112) emendavit;* bar *Fms Flb;* frá *Fris* 2^2 vígdróttar *Flb* 2^5 lómhlekki *Flb* 2^8 at rángarđi *Flb* 3^1 gjálfrtǫnnum *Flb* 3^5 skautvænum *Flb* 3^7 of *Egilssonius l. l.,* af *Fris,* um *Flb* 3^8 snotrum *Fris* 4^3 af bjarthimni *Flb* 4^4 vígljóma *Flb* 5^1 laugrastar *Flb* 5^3 heldu um haf aldir *Fris* 5^5 hestum *libri* 6^1 fjǫrlestir *Flb* 6^4 gætir vegs sætra *Flb* 6^6 af *Flb* 6^6 stórveldum *Fris* 7^2 Hringa virđingu *Flb* 7^3 langskeiđum *Flb* 7^4 Suđreyjar *Flb* 8^2 brimdýra *Flb* 8^{3-5} ógnir ofr þvegnar | jarđar vestrgarđi; | meiđir hjálmhríđa *mendose Flb* 8^7 optaz ásviptum *Flb* 9^2 Geitis veg meita *Flb* 9^6 sóknar *Fris* 9^6 dýnbróka *Fris,* dýnkróka *Flb,* dýnflóka *Fms ex fragm. quodam membran.* 9^7 býregnis 10^3 brjót *Flb* 10^5 hreyfđu *Flb* 10^6 af *Fris,* á *Flb* 10^8 flygr (fleygr) *Flb; nunc magis placet cum Egilssonio (lex. s. v.* fleygr*) ita legere:* hreyfđisk hjǫrkleyfđu . . . fleygr í Suđreyjum. 11^3 heitr var hafsætra *Fms ex fragm. nuper laudato;* heitr í hafsætrum *Fris,* heitr í hjálmsetrum *Flb* 11^4 lífgalla *Fris* 11^7 á sæskíđum *Fris* 11^8 herdrótta *Flb* 12^1 bókfróđi *Flb* 12^4 optaz *Flb* 12^5 þrekstirđan *Flb* 12^7 blikstýri *Flb* 13^7 víđbygđum *codd.,* víđbygđu *Fms* 14^6 fellu *Flb* 14^7 ósjaldan *Flb* 15^2 framstikla *Flb* 15^3 æđi *Flb* 15^6 skautfǫgrum *Flb* 15^7 af farnestum *Flb* 15^8 flestum *Fris Flb;* festum *Fms ex fragm. membr.* 16^3 herdyggva *Flb* 16^7 gjálfsundi *Flb* 17^5 drap hina dulmiklu *Fris,* drápi dulgreipa *Flb,* drap ena dulgreypu *Fms* 17^8 hersæmđa *Fris Fms,* herr sœmđa *Egilssonius (ShI X 129)* 18^4 baugnirđir *Fris* 18^5 fjǫlseldum *Fris* 19^3 herfaldir *Flb* 19^5 enn geđrakki *Flb* 19^7 af *Fris* 20^4 aldir *Flb* 20^6 unda *Fris.*

Lilja.

Eysteinus, filius Asgrimi, ordini monachorum Augustini adscriptus, hoc carmine elegantissimo laudes Christi salvatoris ita, ut simul gloriam Beatæ Virginis exornaret, magna cum devotione ac summo quidem artificio recensuit. Quantam admirationem poëma apud veteres moverit, indicio est vox illa notissima 'ǫll skáld vildu Lilju kveđit hafa', *ac sane posteros quoque pius ille monachus præclaro ingenii opere valde delectavit. Eysteinus, natione Islandus, multis casibus jactatus anno 1360, quum Norvegiam peteret, nau-*

fragium fecit, ex quo ægre evadens amissis omnibus bonis ibidem a. 1361 mortem obiit; quo anno natus fuerit, haud scimus. De vita ejus vide quæ scripserunt F. Johannæus in Hist. Eccl. Isl. I 586 sqq. et Ericus Magnussonius in editione (pag. vij) carminis, quam Londini 1870 divulgavit. Textum poëmatis ex codice Bergiano (cod. membr. Holm. n:o 1 in fol.) accurate collato, qui lit. B insignitus est, petivimus; variæ lectiones ex cod. membr. n:o 4892, in additamentis Musei Britannici asservato (lit. A insign.), et ex codd. membr. Arna-Magnæanis n:o 99 A in 8:vo (= C), n:o 622 in 4:to (= D), n:o 713 in 4:to (= E) allatæ sunt. Præter editionem Magnussonii supra laudatam textum quoque (= F-J), qui in Historia Ecclesiastica Islandiæ II 398—477 (Hauniæ 1774) Finni Johannæi legitur, diligenter contulimus.

1[1] allra stétta *CD* 1[2] yfirbjóandinn *mendose B* 1[3] staða *C*, staði *B*, stað *D* 2[1] þín hin mikla *C*, þinnar enu miklu *perperam D* 2[2] veitist *BCF-J*, veitandist *D*, veitir *conjecit Magnussonius* 2[3] af klǫkkum *CD* 2[4] af þér *F-J*, af þér til *BCD* 2[5] hreinsa *CF-J* 2[6] loflig *CD* 2[7] verði *CD*, vyrði *B* 2[8] *ab* af þessum *incipit cod. A* 3[2] mínum at *ABC*, í mínum hug *D* 3[8] þau *ACD*, þo *B* 4[2] á heiðnum *CE*, af heiðnum *A*, á sínum *B*, af sínum *D* 4[6] *post* skyldumst *inserunt* ek *ACE* 6[4] englastéttum *ACD*, eingla stettar *B* 6[5] jafnt *F-J*, jafn *ABCD* 6[7] gǫrði hann heim *codices* 7[2] náttúru ok skærleik *ACD* 7[5] alla *BC*, allvel *AD* 7[5] nægja *AC* 8[4] nægjandist *F-J*, nægjandi enn *ABCD* 9[5] þar sem *B*, fann þar *ACD* 9[6] feikna *A*, er feikn *C*, feikit *D* 10[1] dagarnir sex *ACDE* 10[2] veltiligir *omnes codd.* 10[4] þat *om. ADE* 10[6] eld *ACDE*, eldr *B* 10[7] haglig dýr *C* 10[8] sem *B*, ok *ACD* 11[3] leittan (liettan?) *B*, liet hann *A* 11[3] næsta *AB*, hæsta *CD* 11[6] sú er skiljandi *AC* 12[2] þó 'r *B*, þó *A*, ok þó *CD* 12[6] hann *AD*, *om. B* 12[7] ok *B*, þá er *ACD* 13[4] at vísu *ACD* 13[4] gaf *AB*, gaf hann *CD* 13[7] viðr afspringin *B*, meðan afspreingrinn *A*, með afspringi *CD* 14[3] eitt *om. B* 14[3] lét fram blíðr *B*, enn blíði *ACD* 15[3] at firða sveit er *C*, firðasveit ef *F-J* 15[4] fái þar *AB*, ok fékk þá *C*, fær þá *F-J* 15[6] augun || sjón *B* 15[8] hann *B*, svá *AF-J* 16[1] segir at Eva *B*, segir til Evu *A*, hann segir til Eva *C*, seg mér Eva *D* 16[8] í *B*, á *ACD* 17[1] fann ljósan; sem vætti *legendum putavi*; þar svá ljósin váttar *B*, svá ljósan váttan *A*, fann sem ljósin vátta *CF-J*; þat sem ljósin vátta *D* 17[2] léttleikann *ACF-J*; léttleika *B* 17[2] reikan *B*, reiki *ACD* 17[7] heiðri *A*, heiðr *BCD* 18[4] át hann *B*, vann *AC*, vann hann *D* 18[5] Eva *ACD*, Evam *B* 18[7] í fyrstu *ACD* 19[3] sæmdarsiæti *mendose B* 19[4] í myrkr *B*, í písl *ACD*; *cfr* 43[4] 19[7] með sárum syndum *ACD*, af sárum *B* 20[5] 'leitter' *B* 20[6] eitt er *ACD*, eptir *B* 20[6] er þó *Cederschiældius*, enn þó *BD*, sem þó *A*, þat þó *C* 21[1] til ráða *CD* 21[4] sannliga *ACD*, sannar þat *B*

21^{8} dugir *ACD* *Str. 22 post str. 23 in ACD locum tenet* 22^{1} tala *BC*, talar *AD* 22^{2} sínum *ACD* 22^{3} stomerkin *mendose B* 22^{3} áttu *B*, á ek *AD*, á hun *C* 22^{5} bjúg *BC*, bjúgr *AD* 22^{5} banni *AF-J* 22^{5} væri *ACD* 22^{6} bandi *BD*, ok bandi *AC* 23^{1} ok *AC*, er *B* 24^{2} skipandi *DF-J* 24^{3} feđrpersónan *C*, feđrpersónar *B*, -sóna *AD* 25^{3} rođnuđ *B*, rjóđust *A*, rođnuđst *D* 26^{7} eilífliga *ACD*, ævinliga *B* 26^{8} þitt minkist *ACD*, þat minkast *B* 28^{4} miskunn af sætum brunni *AD*, miskunnar sætum brunni *C* 28^{8} sprundum *CD*, espundum *mendose B*, englum *A* 29^{2} vissi hon *codices* 29^{3} aldri *in B bis scriptum* 30^{4} hrenleiks *mendose B* 30^{6} þá 'r sveinn er smíđađr *B*, þótt sveininn smíđi *AD*, því (at) sveininn smíđar *C* 31^{3} af *B*, svá *AC*, enn *D* 31^{6} góđu ok *Cederschiældius*, góđ ok *B*, góđu *CD* 32^{2} fagnađađar laug *mendose B* 32^{3} *pro* þakkandi *primum* myclu *scripsit librarius cod. B.* 32^{3} mjúka *BD*, mikla *C* 32^{4} í *ACD*, fyrir *B* 33^{1} ok *ACD*, *om. B* 33^{3} þá 'r *AC*, þar *B*, þat *D* 33^{5} af *B*, á *AD*, at *CF-J* 33^{8} hreinferđugra *AC* 34^{3} þvít *A*, því *B*, at *C*, var *D* 34^{3} mey ok móđur *Cederschiældius*, mær ok móđir *ABD*, mey ok móđir *C* 34^{7} dýrđin *B*, dýrđ er *ACD* 34^{7} hneig *scribendum puto pro* hneigđ *codicum* 34^{7} á *B*, at *C* 35^{3} va (*pro* var) *B* 35^{4} mætti hann *AF-J*; hann mætti *BCD* 35^{6} af *Cederschiældius*, er *B*, at *AD*, frá *CF-J* 36^{3} í *CD*, *om. B* 36^{4} prísa á *B*, heiđra *ACD* 36^{6} fjórum *F-J*, þar til *BCD* 37^{3} í Jórdán međ *B*, Jórdánar viđ *C*, viđ Jórdánar *A*, á Jórdánar *D* 37^{6} er *B*, at *CD* 37^{7} samskínandi *ACD* 38^{3} máttinn *C*, máttrinn *BD* 38^{4} enn *CD*, *om. B* 39^{6} ok *AC*, eđa *B*, um *D* 39^{8} þvít *B*, þess þat *DF-J*; þat *AC* 40^{2} uppi ok niđri *ACD* 40^{2} af himni *B*, í heimi *AC*, af heimi *D* 41^{1} fá *B*, fáir *ACD* 41^{3} þó *B*, því *CF-J* 41^{6} þannveg *ACD* 41^{6} þeim unga *ACD*, þat junga *B* 42^{1} þyrstr er hann ok *ACD* 42^{1} fǫstu *AF-J* 42^{5} sannan *F-J*, sannar *BCD*, (í slíku at) sannast *A* 43^{1} sem *CF-J*; hann *B* 43^{1} hærra *AC*, hærri *D*, æđri *B* 43^{2} hann *C*, enn *AD*, ef hann *B* 43^{4} *pro* myrkr *primum scripsit librarius* písl *in cod. B, sed ipse mutavit; cfr 19^{4}*; myrkr *CD*, písl *A* 43^{8} forđum *iteravit B* 44^{2} menniligr *CF-J*; minniligr *B*, ynniligr *A*, eingetinn *D* 45^{2} á *B*, af *C*, međ *DF-J* 45^{7} hins *DF-J* 47^{4} ok *ACD*, enn *B* 47^{6} hafđan *B*, harđan *F-J* 47^{7} sínum sveitum *CD*, sínar sveitir *B* 48^{2} svá *B*, sá er *CF-J* 48^{4} nefndan *legit Er. Magnussonius* 48^{5} þvít *B*, viđ *ACD* 49^{3} heiđnir *E. Magnussonius*, enn heiđnir *CF-J*; hæđnir *BD*, heimskir *A* 49^{4} afklæddan *CF-J*; klæddan *B*, ok klæddu *D*, (hæddan slógu ok) afklæddu *A* 49^{6} þessi *Cederschiældius*, þessir *BD*, þessum *C* 49^{8} um *B*, út *ACD* 51^{3} veittu *B*, kenndu *AC* 51^{6} hné *B*, kné *ceteri* 52^{1} eru æ *Cederschiældius*, er æ *B*, eru *ACD* 52^{2} yfirbjóđanda engla ok þjóđa *CD* (*cfr 1^{2}, 58^{8}*) 52^{3} beygđi *B*, vægđi *CD* 52^{7} í *om. B* 53^{1} mjǫk *B*, þeir *CD*,

þá *AF-J* 53^{8} móðir guðs *ACD*, móður guðs er *B* 53^{8} vildi *D*, vildi hon *BC* 54^{2} er *B*, hon *CD* 54^{4} á *B*, um *CD* 55^{3} frelsarann *A et Er. Magnussonius*; fǫðurinn *BCD* 55^{6} af móður *ACD*, á krossinn *B* 55^{8} græddi hann *codd.* 55^{8} er *A*, enn B, þá er *C*, af (sóttum mœdda) *D* 56^{4} sá hon *codices* 56^{6} af *B*, í *C*, með *DF-J* 58^{5} ok *CD*, enn *B* 59^{7} ljósi er *Cederschiældius*, ljós þá er *BD*, ljósi þá *C* 59^{7} vart *C*, var *ABD* 60^{2} gægzt hafi *B*, gægzt *ceteri* 62^{1-8} *ordo versuum hic est: 5, 6, 1, 2, 3, 4, 7, 8 in ACD* 62^{4} ágætt *A*, ágætir *B*; *in ceteris versus est corruptus* 62^{7} er *om B*. 62^{8} vér *B*, er *ACD* 63^{2} sanna *A* 63^{2} lífgarinn *D*, lífgjafari *CF-J*; lífgjǫf *A* 64^{1} er *om. B* 64^{2} þótt prófa *ACD*, þó gjarna *B* 64^{4} í *B*, við *AC*, af *D* 64^{7} oss *om. ACD* 64^{8} er *B*, ok *ACD* 65^{4} er *B*, þó *CF-J* 65^{7} hann *B*, at *CD*, er *F-J*, *om. A* 65^{8} flekklausastan er *Cederschiældius*, flekklaustan *B*, flekklausastr hann *CD*, flekklausastr *A* 66^{2} Eva mann *B*, ok Evu mann *ACD* 66^{3} bannsettur *E. Magnussonius*; bannsettr um *codices* 66^{4} ættir *Cederschiældius*, ættin *AB*, ættina *C* 66^{4} Krists *ACD* 66^{4} er spjótit *A*, á spjóti *BCD* 66^{4} nisti *AB*, nistir *C*, nistu *D* 66^{5} fyrsta *B*, fy(r)stu *ceteri* 66^{6} klerk *post* fyrstan *scriptum sed oblitum habet B* 66^{7} svá *B*, sá *ACD* 66^{8} beygðist *ACD*, beygist *B* 67^{8} hæfi hann *B*, hóf hann *CD* 68^{1} svá at sinni *A*, sex at sinnum *BC*, sjau at sinnum *F-J* 68^{2} sex *BC*, sjau *ADF-J* 68^{2} fjórum einum *B*, þar til einum *C*, þar til eina *D*; *cfr* 36^{5-6} 68^{3} sendi hann *libri* 68^{4} hreinferðugastan *BC*, hreinferðugustum *DF-J*; hreinferðugastr *A* 69^{3} mín þú minnist *B*, mildur minnstu *C*, mildur minnist *F-J*, mætti minnast *A* 70^{3} seggjum verð fyr *AF-J*; seggja fyrðum (ferðum *C*) *BCD* 70^{5} eisa *BD*, æsir *AF-J*; æstist *C* 70^{7} eigi *AC*, ekki *D*, hvergi *B* 70^{7} hér *B*, þá *ACD* 70^{7} ór *B*, at *CF-J* 70^{8} grunni *ACD* 71^{2} íbyggurum *AF-J*; íbyggvir *BCD* 71^{3} Jesus mun þá sárin sýna *ACD* 71^{6} kannaðaðar *mendose B* 72^{2} með klókar varnir *B*, né klókrar varnar *ACD* 72^{6} 'f. speras' *B* 73^{1} drugknan *B* 74^{1} mun *AF-J*; munu *BCD* 74^{2} fyrða hverr 'r *AC* (*sine* 'r), fyrðum heim *B*, firðar hverr *D* 74^{3} bauð *BD*, býðr *AC* 74^{4} heimleiddir *CD* 74^{7} um *ABD*, er um *CF-J* 74^{8} er *omittunt codices, addidit Cederschiældius* 74^{8} þeim með *F-J*, þar er *A*, þeim er *BD*, þeim sem *C* 74^{8} haldin *ABD*, halda *C* 75^{3} svát *B*, enn *A*, ok *C*, þá *D* 76^{5} af *B*, í *CF-J*; ok í *AD* 76^{6} svíður *CF-J*; svíðir *B* 76^{8} þat *BD*, gott þat *C*, gott *A* 76^{8} váttar *ACD*, vátti *B* 77^{2} várn *B*, várt *ACD*, vondt *F-J* 77^{7} af *B*, ór *CF-J* 78^{1} ok *B*, opt *ACD* 78^{1} með *B*, í *AD* 78^{3} drepr *ACD* 78^{4} með *B*, á *CD* 78^{6} af *B*, í *ACD* 78^{6} flekkū *B*, flekkum *A* 78^{7} hreldr *CF-J*; heldr *B* 79^{3} allar *BD*, illar *AC* (*cfr* 71^{8}) 79^{4} auðmjúkliga *ACD* 79^{5} lýt *B*, sýti *CF-J*; sýt *D* 79^{7} ok *ACD*, *om. B* 80^{1} fýsumst ek *libri* 80^{2} líkn *B*, lausn *CD*

80[2] at þeirra myndir *CF-J*; því þeirra minþer *A*, á þessar myndir *D*, at þverra myndi *B* 80[3] lítast mér *BC*, líkjast má *D* 80[8] yđvarn *B*, ykkrum *DF-J*; ykkar *C* 81[1] þú *om. ACD* 81[1] mik *CD*, mér *B* 81[8] kostalausu í *Cederschiœldius*, í kostalausu *BC*, af kostalausu *A*, kostalaus af *D* 82[1-8] *post str. 83 D habet* 82[5] dettr *ACD* 82[7] miđur *scripsi pro* minnr *codicis B*; miđr *F-J* 82[8] af *codices*, á *F-J* 83[3] veittu *ACD*, at ek vænti *B* 83[4] mjúkleik *B*, mildleik *CD*, fǫgnuđ *A* 83[7] lystiligu at *scripsi pro* listiliga at *B*, listiligasta *D*, hit listiligasta *C*, listugasta *A*, lystiligasta *F-J* 83[8] leysir er *scripsi pro* leysist *codicis B*; lokkist *D*, þá lokkast *CF-J* 84[1] muni *AD*, munn *B*, mun *C* 84[6] at *B*, nær *CD* *(cfr 54[3])* 84[7] skeina *BD*, pína *AC* *(cfr 85[3])* 84[8] krema *mendose B* 85[2] nǫkkut *codices*, nǫktum *E. Magnussonius* 85[3] skeina *B*, pína *ACD* *(cfr 84[7])* 85[4] hjálpar *AF-J*; hjalpir *B* 85[6] en því ok því *B* 85[7] er *E. Magnussonius*, ok *B*, á *CD* 85[8] bauđ *ACD*, bauđz *B* 86[3] megindróttningin *BCD*, meyja dróttningin *A et E. Magnussonius* 86[4] lækning *B*, blessan *CD* 86[8] til *B*, þú *AC*, er *DF-J* 87[2] *post* barni þínu *scriba codicis B addidit verba* miskun biđ þú at mjúka finnir *sed ipse oblevit (cfr 88[3])* 88[3] finnir *B*, finni *ceteri* 88[5] enn *B*, *om. CD* 88[5] međ *B*, af *AC* 88[6] bæna *BD*, bænar *AC* 88[6] mál *ACD*, *om. B* 88[8] skiljumst ek *codd. Str. 89 post str. 90 habent D et F-J* 89[1] dygđug *ACD* 89[8] englum hærri *B*, sprundum hærri *D*, dróttni kærust *C* *(cfr 28[8], 90[4])* 90[1-4] *post* 90[5-8] *ponunt A et E. Magnussonius* 90[1] elskandi *ACD*, elskan *B* 90[4] dróttni kærust *BD*, englum hærri *AC* *(cfr 89[8])* 90[6] hǫll ok *scripsi pro* hǫld ok *codicis B*; hǫllin *AC* 90[8] né *E. Magnussonius*; enn *codices* 91[1] skærust *AD*, dýrust *BC* 91[2] lifđu *B*, lifir þú *C et F-J*, ertu *D* 91[2] hárri *BC*, ári *ADF-J* 91[4] leittu *B* 91[5] lýtin *B*, lít þú *A et F-J*, lyt þú *C*, líttu *D* 91[5] mǫrg þvít *B*, mein þau *C et F-J*, mein þau at *D* 91[8] ber þú *AB*, dreif nú *C*, dreyp þú *D*, dreif þú *F-J* 92[1] ef *B*, þó *CF-J* 92[2] hyggst *B*, hygđi *DF-J*, hyggist *C* 92[5] ok *B*, eđa *ACD* 92[6] ráđs lauss *B* 92[7] fældr *B*, feldr *CF-J*, faldr *D* 92[7] ok feti *B*, enn feti *ACD* 93[1] yrđi *ACD*, verđi *B* 93[3] leiptur *scripsi*; leptir *B*, leiptr ok *ACD* 93[8] ok ull *ACD*, ull *B* 94[1] viđr *B*, víđir *ACD* 94[1] steinar *B*, stađir *ACD* 94[2] strengir, himnar *CDF-J*, strengr himnanna *B*, strengir himna *A* 94[4] málmr *B*, málmar *CF-J* 94[4] sem *B*, ok *CD* 94[7] máđar *BCD*, móđar *A et E. Magnussonius* 95[2] vilda *B*, vildag *ceteri* 95[4] margfaldađastan *CD* 95[5] líflig *B*, loflig *CD* *(cfr 2[6])* 95[6] af listiligri *C*, af lystiligri *F-J* 95[7] tjóar *B*, tjáir *CD* 95[7] lengra *B*, lengur *AD* 96[2] broddar *ACD*, *om. B* 96[7] er *ACD*, at *B* 96[7] mik *BD*, međ *CF-J* 97[2] vætti *B*, vætti ek *ceteri* 97[3] várkynniđ mér verknađ *A*, þér várkynniđ þótt verknađ *C*, vera kann hitt at verknađ *D* 97[5] at *B*, til *ACD*

97[8] hljóti *F-J*, hlýtr *C*, verði *AB* 98[1] vandan *B*, vanda ok *AC* 98[2] selja *F-J et C*, fela *AB* 98[3] at *D F-J*, *om.* *B* 98[4] þenna svá *B*, þau megi *A*, þat má *C*, þenna *D*, at þat má *F-J* 98[7] óbreytiligt *B*, óbreytt ok *CF-J*, óbreytt er *A* 98[7] at *B*, af *ACD* 98[8] et *mendose pro* at *B* 98[8] drápan *ADF-J*, kvæðit *C*, *om.* *B* 99[1] af *B*, ok *C* 99[2] reitt (*pro* riett) *B* 99[4] *a vocabulo* þessa *desinit cod.* *A* 99[5] því *B*, þat *D*, þá *F-J* 99[5] minnzt *B*, minnist *reliqui* 99[6] þá 'r *BD*, þó(tt) *CF-J* 99[6] ek *om.* *B* 99[6] pínu *CDF-J* 100[1—8] *tantummodo vv. 1 et 2 exscriptos habet* **B**.

Skíða-Ríma.

Skíða-Ríma *inter antiquissima poëmata, quæ* Rímur *appellantur, numeranda haud dubie sub finem sæculi 14:ti vel initio sæculi 15:ti composita est. A forma usitatiore poëmatum illorum nostrum carmen aliquantum deflectit, neque enim ab elegis illis flebilibus, quibus est nomen* mansǫngr, *poëta exordiri voluit, neque res inventæ in plura, ut mos erat, carmina dispertitæ sunt sed perpetua narratione exponuntur. Carmen hocce satis jocosum et dicacitatis plenum etiam nostra ætate risus legentium movebit et ejus hilaritatis, cujus multa in scriptis veterum vestigia insunt, documentum insigne semper erit. A mendico quodam Skidio, homine nequissimo, carmen nomen habet, quem finxit poëta a Thore deo in Valhallam jussu Odinis, ut litem inter potentissimos reges Hedinem atque Hognium exortam componeret, per quietem abductum fuisse. Skidius scilicet somniavit, se ab Odine totoque cætu Valhallensi comiter exceptum cum Hilda filia Hognii conjugium contraxisse et signo crucis christianæ imprudenter adhibito omnem turbam deorum heroumque, ut gladiis ac pugnis certarent, excitasse, ipsum vero denique a Sigurdo Fafnericida e convivio ejectum esse. In his omnibus narrandis poëta sane, cui fabulares historiæ antiquitatis bene cognitæ fuerunt, mores et vitam Valhallensem quam maxime ridicule imitatus est.*

Quis denique fuerit auctor carminis, ambigunt viri docti; alii enim Einarem quendam, cui cognomentum erat Fóstri, *alii vero Sigurdum quendam, eodem cognomine ornatum, auctorem nuncupant. Sententia illorum probabilior nobis quidem videtur, sed ne de Einare quidem consentiunt veteres; tradunt enim alii eum apud Bjornium Hierosolymipetam* (Jǫrsalafari), *nobilem virum Islandum († 1415), vixisse, alii eum matronæ illi Olavæ Potenti, quæ c. a. 1460 floruit, comitatum esse narrant. Bjornius Skardsaensis († 1656) ut primus est, qui de hoc carmine et poëta aliquid posteritati tradidit, ita etiam fide dignissimus, quamobrem satis erit hæc verba, quæ ex itinerario*

Bjornii Jórsalafara *(cfr Grönlands Hist. Mindesmærker I 112) exscripsit, attulisse:* Með honum (ɔ: Birni Jórsalafara) var í fǫr Einarr fóstri, skáld hans ok skemtunarmaðr, er skemta skyldi hvern sunnudag, þriðjudag ok fimtudag, nær þeim þóttu skemtunartímar vera. Fróðir menn segja, at sá Einarr fóstri hafi kveðit Skíðarímu til skemtunar einn tíma, sem honum bar at skemta; þar er ok svá at orði komizt í endingu kveðlingsins:

'hér skal Suðra sjávarrok
sunnudagsins bíða'.

Hoc carmen primus edidit vir doctissimus Conradus Maurer (Monachii 1869), qui in præfatione libri sui de multis rebus huc pertinentibus copiose ac subtiliter disseruit. Ad nostram editionem comparandam his codicibus usi sumus: 1) Cod. chart. Arna-Magn. additam. 61, 4:to, quem lit. A insignivimus; 2) Cod. chart. collectionis novæ Reg. Bibl. Hauniensis 1908, 4:to, sign. lit. B; 3) Cod. chart. ejusdem collectionis 1907, 4:to, sign. lit. C. Literis Av *variæ lectiones in margine codicis* A *adscriptæ, literis* Ae *emendationes in eodem codice supra lineam vel in margine additæ notatæ sunt. Nisi aliter indicatum est, scripturam codicis* A, *proximo sæculo exarati, semper secuti sumus. Discrepantia scripturæ præcipue ex* Ae Av B *annotata est; magnam præterea varietatem lectionum, quas ex codice quodam chartaceo exscriptas F. Jonssonius divulgavit (Arkiv for Nordisk Filologi II 136 sqq.), lit. F notatam attulimus.*

1^3 þykkir *A*, sýnist *Ae F* 2^3 fræðin *A*, fljóðin *Av Ae F* 3^1 komi upp nǫkkur kvæðin fín *Ae F* 3^1 *pro* þá *habent* smá *Av B* 3^2 af kátum *F* 3^3 þær þat kveðit *Ae*, þær þat sé kveðit *F* 3^3 sik á *A*, til sín *Ae F*. *Post str. 4 has duas strophas, haud dubie recentiore tempore additas, inseruit F:*

'Komi eg svo nokkuð konunum nær
um kviðinn þeirra strjúki,
þá er sem eldurinn ǫsli um þær
í ǫllum þeirra búki.

Fínlega gefa mjer fljóðin mat
svo fullvel má eg af leifa,
en um þeirra undirfat
aldrei fæ eg að þreifa'.

5^1 tenn *Av Ae*; enn *AB* 5^2 á *Ae*, at *AB* 5^{1-4} *in F ita scribuntur:*

'Látum heldur leika taum
af litlum efnum fróðum,
þó kunnáttan sje næsta naum
hjá nýtum gullhlaðs tróðum'.

6² á óðar renni *F* 7¹ óx upp *Av* 7¹ Hítárdal *A* 7² hraðr á unga aldri *F* 7³ er *Ae*, var *AB* 7⁴ skrifað *F*, skrát *ceteri* 8³ ór *Av*, af *AB* 9¹ skegg er svart enn skǫkk var tenn *Av* 9² út *Ae*, var út *A* 9² kinna beinum *F* 9³ dándismenn *scripsi*; dánumenn *libri* 9⁴ drengrinn *A*, drjúgum *Av B* 10¹ hann *omittit Av* 10³ og í henni innt skal mjer *F* 10⁴ skreppuskrúða *Ae*, hennar skrúða *AB* 11¹ átti hann *F*, á hann *reliqui* 11² brodd *AB*, staf *Maurer* 11³ máttar *AB* (*"maattar rectius" in margine A*), matar *Ae F Maurer* 11⁴ þekkur *AB*, kendr af *Av* 12³ menn rjeð auðar *F* 12⁴ sínum reita *F* 13² harla innan *F* 13⁴ má hun *Ae* 14¹ svín *codd.*; skrín *legendum putat Maurer* 14³ Greland *Ae*, Grelandt *AB* 16¹ herð *F* 16³ þá er hann kominn úr þeirri ferð *F* 16⁴ þar sem *F*, ok þar *ceteri* *Str. 19 ante str. 18 locum habet in AB; Ae vero transposuit* 18³ af *Ae*, *omittunt AB* 19² seggi um vesturfjǫrðu *F* 19⁴ sem mér *Ae*, mér sem *AB* 20¹ tekr *AB*, rekr *AeF* 20¹ seggnum *Ae*, þegnum *AB* 20² drengjum *AB*, drengum *Ae* 20⁴ morni þá vill *F* *Inter str. 20 et str. 21 Arnas Magnæus (in Av) hanc interposuit stropham:*

'Garprinn opnar góma sal,
gǫmlum kjǫptum skeldi;
hann kveðst suðr í Hítardal
hátta skyldi at kveldi'.

21² sem *om. Av* 21² mǫrgu at *Ae*, mǫrgum *AB* 21⁴ ok *om. Av* 22² þegar *Av*, þá *ceteri* 23² skólaus *F* 23³ svǫrf *Vigfussonius (CPB II 399)*, þǫrf *AB*, stǫrf *Av* 23⁴ treystir á *B* 23³.⁴ þess hefir margur mikla þǫrf er minna hefir í gǫngum *F* 24¹ af skarpri *Ae*, af skorpinni *F* 24⁴ á lífi *F* 25² fyr *Av*, við *AB* 25⁴ uxa *Av* 25⁴ þínum *AB*, þeim hinum *Maurer* 26³ ógurligt *Ae*, ǫfrligt *reliqui* 26⁴ þundrinn *AeF* 27¹ risti hann ofan af mǫlum mitt *F* 27² víða *AeF*, síða *ceteri* 27³ halda menn það hreint og kvitt 27⁴ ekki *F*, aldri *reliqui* 28¹ í einum rið *Ae*, í einum rykk *F* 28² meðal *Ae*, til *AB* 28³ sitja með skikk *F* 28⁴ er jeg búinn *F* 29¹ Ásólfs *Ae*, Áholts *AB* 29³ kempan káppi *Ae*, rausnar reisan *AB* 29³ herð *pro* hǫrð *legendum opinatur F. Jonssonius (Arkiv f. nord. Fil. II 138)* 29⁴ kemur *Ae*, réðist *AB* 30¹ sá *AB*, er *Ae* 30³ af *AB*, at *Maurer* 30⁴ sjálfboðinn *F* 30⁴ hann *Ae*, *om. AB* 32² baugum *Av*, brǫgnum *AB* 32² gæða *AB*, hlæða *Av*, slæða (*= negligenter projicere*) *F* 33² stóra skreppu *AB*, stinna keppu *Ae* 33² og stórum gerði hjúka *F habet, Jonssonio probatum* 34¹ suðr drattar hann . . . hraðr *F* 34¹ Svínbjúg *Ae*, Svínbak *AB* (*'Svinbiugo' in versione Latina scripsit Vidalinus*) 34³ aulinn gerðist ekki glaðr *F* 35¹ Beiskjaldi *Ae*, Bleikskjaldi *AB*, Beiskaldo *Vidalinus* 35² byrðum *AB*, birgðum *conjecit Maurer* 36¹ hjúkat *Ae*, hjúkrat *AB* 37² mat

A, mál *B* 37[3] kvađ mjer lízt ei á *F* 37[4] um *Ae, om. ABF* 37[4] þykkju *F* 38[1] þá *AB,* nú *Av* 38[3] rjett er þađ komiđ *F* 39[3] seggir hafa þat sett í kver *Av* 39[4] slík *Av* 40[2] kreppu *Ae,* skreppu *AB* 40[3] hvítt *Av,* vítt *AB,* nýtt *Ae* 41[4] setti þat honum *F* 42[1] í *Ae,* á *AB* 42[1] kastađi hann sjer *F* 43[3] hvíldist *F* 44[1] frá ek *AB,* trúi eg *F* 44[3] ok *AB,* ei *Av* 44[3] þat *AB,* at *Av* 45[1] sofa *F* 45[3] ferlig undr *F* 46[3] enn illi *AB,* međ ǫllu *AvF* 47[1] þanninn *AB,* þannig *Maurer Str.* *48—50 hoc ordine in AB leguntur: 50, 48, 49; Ae ordinem mutavit* 48[1] fréttir hann *B,* frjettum vjer *F* 48[4] sem *A,* þá *Ae* 48[4] fríđa *Vigfussonius (CPB II 401),* prýđa *AB; F. Jonssonius* listir *(artes) pro* lystir *(voluptates) legere mavult* 49[1] lánuđ *Av,* lánat *AB* 49[4] þú sækir *F* 50[1] kom upp þras *(i. e. rixa orta est) F, quæ lectio fortasse melior est* 50[2] þeir skyldu *A,* vér skyldum *Av,* þá skyldum *F* 50[3] auđ ok seim *AB,* ærinn seim *AeF* 51[1] rumrinn *F* 51[2] ok *omittit F* 51[2] þá *AB;* þó *F rectius* 51[3] skal *AB,* er *Ae* 52[1] at *om. Ae* 52[3] ekki núna lítit *F* 52[4] laukavirđrinn *B* 53[1] årka þeir á jǫkla *B,* þeir á jǫkla arka *AF,* þeir á jǫkla orka *Maurer* 53[4] lastar *Ae,* læst þar *AB* 53[3–4] *in F ita scribuntur:* leiđsǫgn hafđi liđuga hraustr | listir ei þó prýđi 54[1] á Horn *F* 54[4] sandi *A,* vandi *B* 55[1] á brimla kró *F* 55[4] enginn sá þá *F* 56[3] eflir hann *A,* iđkar hann *F* 57[3–4] hvórt sá mađr er međ þjer fór | mundi lukku stýra *F* 58[4] náttúru *Maurer* 59[1] meiri kraptr *AB,* mikill kraptr *F* 59[2] mens *BAe,* megns *A* 59[2] yfir *A,* í *F* 59[4] ykkrum *Ae,* ykkar *AB,* þessum *F* 60[3] ek hinn *Ae Av*[1], ek þinn *Av*[2], minn *AB* 60[4] dubba *AB,* dusta *F* 61[1] er *A,* mun *Ae* *Pro* 61[1–4] *F hos habet versus:*

> 'Orđaskvaldur Ølmóđur
> aptur senda náđi,
> gerast þorđi grimmlegur
> garpurinn þar á láđi'.

61[1] fljótt nam leiđast *F* 62[2] þykki *Ae,* þekki *A;* þikki *sine causa, ut mihi videtur, scribendum censet Jonssonius (Arkiv II 141)* 62[4] eđr *A,* yđur *B* 63[1] datt þá *AB,* rann er *F* 63[4] harkinu *A,* harki *F,* harđsli (?) *Ae* 63[4] langa *A,* stranga *F* 64[3] Ǫlmóđr kunni *F* 64[4] eptir þetta *F* 65[1] tveir *Ae,* þeir *A* 67[4] klassekk *A in margine;* klattsekk *Ae,* klakksekk *F,* hlassekk *B in marg.,* sekkinn *AB Maurer* 71[4] rauđu bóli *Ae,* rauđabóli *AB* 72[1] horfđu *A;* horfir *Ae. Vidalinus in versione Latina codici A adscripta hanc stropham ita reddidit:*

> *'At pater adversos reges pro more tuetur*
> *Haldanum largitorem atque immitis Haraldi*
> *sanguineam aspectu faciem' etc.*

72[3] sogn *F*, saga *reliqui* 72[4] rekka *AB*, kappa *Maurer* 73[2] Hálfur *Ae* 73[3] hirðin ǫll *F* 73[4] hrǫð *F* 73[4] at *AeF*, á *A*, *Maurer* 74[1] Áka *B*, Agbarð *B* 74[2] hjá honum *A*, einninn *B* 74[3] synir *Ae*, syni *AB* 74[3-4] og Arngríms synir utar í frá, sem ekki *cet.* *F* 76[1] Vǫlsungur með *Ae*, víst er þetta *AB* 76[1] þjóð *Ae*, fljóð *AB* 76[2] Víðólf *Ae*, Víðólfs *AB* 76[2] mittisstangi *B* 76[3] Oddgeirr *B* 76[3] Avontróð *B* 77[1] Geirmundr *AB*, Geirmund *AeF* 77[4] og sextán *F* 78[1] Ásmund *AB* 78[3] Gnoð *Ae*, gott *AB* 79[1] Víðfaðmi *Ae*, Víðfarne *AB* 79[2] inst við *B* 79[3] kónga *AB*, kóngar *Ae* 80[1] hringur *A*, kóngur *B* 80[3] Áki *B* 81[1] Ragnar (*sic*) son er rekkrinn þá *B* 81[3] Ísungs *A*, Ásmunds *B* 82[1] Fofnir *AB*, Fofnin *Maurer* 82[2] norðan *F* 82[3] utar *A*, út *Maurer* 83[3] þekktu *Ae*, þekkti *ABF* 83[3] garpinn *legendum putat Jonssonius* 83[4] arfa hins milda *Av*, arfann milda *AB* 84[1] Þórir *AB* 84[3] hinn frækni er þar hjá *BF* 85[2] gǫrpum *AB*, kóngum *F* 85[2] snjǫllum *A*, ǫllum *B* 86[3] setr hann ei hjá *Av*, telr hann ekki *ABF* 86[4] þœttist *F* 87[2] með hvíta *AB*, með gylta *F* 87[3] þorna ygg *F* 88[3] fyr þat *AB*, af því *F* 89[1] auðnan *Ae*, auðna *AB* 89[3] ella verðr 89[4] þriggja *A*, fárra *AeF* 90[1] þar næst 90[1] í háa hǫll *F*, *probatum Jonssonio* 90[4] hann vilja *F* 91[1] heilsar fylki *F* 91[4] húsinu *F* 93[1] mik *AB*, sem *F*; *Jonssonius* sem mik *scribere vult* 93[4] þína inna *Ae*, ævi þinnar *A* 94[2] er *A*, mun *Ae* 94[3] hef ek *AB*, tek ek *F* 94[3] á *om.* *B* 95[1] aptur *A*, eptir *AeF* 95[2] minni *A*, mikill *B* 96[1] Íslandi *F* 98[4] réð at *AB*, náði *F* 99[3] gaf hann þenna *F* 99[4] sæmdarfulli *BAe*, sæmdafulli *AF* 100[2] at *AB*, þá *F* 101[1] gef *A*, gefðu *BF* 101[3] trúa *A*, trú *Ae* 101[4] í Nóreg *F* 102[1] Rǫgnir *AB*, ræsir *F* 102[1] Reigin *AB*, Regni *Maurer*. *Inter str. 103 et 104 Arnas Magnæus in Av hanc addidit stropham, quæ etiam in F exstat:*

> 'Þú skalt, Brokkur! blása í dag
> bezt fyr smiðum (smíðum *F*) vǫndum;
> bresti þik (ef þig brestr *F*) á belgjum (belgnum *F*) lag,
> bani (bana *F*) er (áttu *F*) fyr hǫndum'.

104[3] bónin *F* 104[3] beint *AB*, bezt *F* 105[3] kostnaðrinn *Ae*, kostnaðr *A* 106[1] lafði mín *legere oportet*; Lávarðr *A*, Laufey *CPB II 403*, Laufeyjar verr *Maurer* 106[1] Loðinn skal fara at láta í *F* 106[2] Loki má eptir *F* 106[3] at því *AB*, í því *F* 107[1] réð *Ae*, lét *A* 107[2] þat *A*, þat heim *F* 107[3] geym *A* gǫrðu *B* 107[4] faðu *A*, fá þú *F* 108[4] kveldi *A*, kveldit *BAe* 109[1] herra sín *F* 109[3] eyrun *Ae*, eyru *AB* 110[3] tapast *A*, týnist *AeF* 110[3] auðnan *Ae*, auðna *AB* 112[3] ǫnnur en sú *F* 112[4] kunna *F* 112[4] er svó kunni hófa *B in marg.* 114[2] ok hefur upp ræðu *F* 114[3] lófann á þér *A*, lófa á þjer *F* 114[4] leyfir *F*

115^{1} *pro* hilmir *codicum* Heðinn *legere vult CPB* 115^{3-4} *verba sunt Hognii* 116^{1-2} *Odinis, credo, sunt verba* 116^{3-4} *Skidius loquitur; Jonssonius pro* Hǫgni *v. 2* Heðinn, *pro* vit Hildur ættumst *v. 4* þit Hildur ættust *legendum censet et versus 1 et 2 Skidio, Hognio vero vv. 3 et 4 tribuit. CPB II 403—4 Skidio str.* 115^{3-4} *et* 116^{1-2} *tribuit; str.* 116^{3-4} *et* 117^{1} *Hedinem loqui putat, quæ partium distributio nobis quidem perversa esse videtur* 117^{3} víkið *AB*, vekið *F* 118^{3-4} *Skidius loquitur* 118^{3} séu þit *Ae*, séuð *AB* 118^{3} sættizt *AB*, sættir *Ae*, sáttir *Maurer F* 119^{3} tapast *A*, týnist *Ae* 120^{2} teigja *(i. e.* teygja) *AB*; *pro* teigja *scribendum est* teiga; *si* teiga = teigja (teygja) *putamus, eadem varietas formarum est ut in* steika = steikja, svelga = svelgja, víka *(cfr Isl. Homilier* 24^{29}*)* = víkja, glíka *(ibm* 105^{28}*)* = glíkja, seiga *(l.* sega, Konráðs Rímur *VIII* 9^{2}*)* = segja, *cet. Potius tamen hæc vox ad verbum, quod est* teiga, -aða, *vorare, referenda est;* at teiga orð = *voces opprimere; non libere quid quis sentiat eloqui* 122^{2} hinn milda *F* 122^{3} drekka *Ae*, byrja *A*, halda *F* 122^{4} við *A*, með *Av* 122^{4} þessa gilda *F* 123^{2} Hildi *A*, hana Hildi *B* 123^{3} Indíalǫnd *F* 123^{4} hann *Ae*, *om. B* 125^{4} at fengi hann *F* 126^{1} Heimdall *AB* 127^{2} fleinalundrinn stælti *pro epexegesi vocabuli præcedentis* hann *habent Maurer et F. Jonssonius* 128^{3} svó *Ae* 128^{3} hendi sló á hǫfuðið þá *F* 129^{2} bjálfann *A*, kálfann *B* 130^{3} skræfan *Ae*, skræðan *AB* 130^{4} skella ljet á hólki *F* 131^{1} hljóp *AB*, hrǫkk *F* 131^{3} lemdu *A*, lemið *Ae*; lemjið ekki hann *F* 132^{1} remmigýgi *Maurer*, remigiu *AB* 132^{1} rekr hann *A*, hann rekr *Ae* 132^{4} geysist leon *A*, geisast ætli *B* 133^{2} heita *BAv*, heyra *A* 133^{2} stynki *F* 134^{1} hinn friski *A*, hinn frækni *B* 134^{4} ei *A*, ekki *B* 135^{1} Hálfur *A*, Hálfdan *B* 135^{3} leggja skal eg þar líftjón á *F* 136^{4} kratins *Ae²*, kraattuns *A*, krattuns *B*, kraattins *Ae¹*, kratans *F* 136^{4} synir *Ae*, synirnir *A* 136^{4} danga *Ae*, ganga *AB* 138^{1} stǫkk *A*, stóð *Ae* 138^{2} sterkliga *BAe*, ok sterkliga *A*, stórlega *F* 138^{3} ekki *B*, ei *A* 138^{4} hann *A*, *om. B* 139^{3} ógnarlegt *F* 139^{3} slag *F*, sag *ceteri* 139^{4} þorði *F*, mátti *ceteri* 140^{1} Hálfi *A*, Halfdáni *(sic) B* 140^{2} hann má *F*, svó hann mátti *reliqui* 141^{1} Hrókr *AB*, Álfr *F* 141^{3} skauzt *F* 141^{4} gefr *AB*, býðr *F* 142^{2} afrekskempur *F* 142^{3} á skoltinn *AB*, með skyndi *F* 143^{1} Áli *A*, Álfr *B* 143^{4} rekr það gegnum *F* *Post str. 144 inserunt strophas 150—152 AB. In F hic est ordo stropharum: 144, 150—162, 164—167, 169—170, 172—175, 145—146, 171, 147—149, 177, 176; str. 163 et 168 desunt* 145^{2} nefndur *A*, kendur *AvF* 145^{3} Ála *A*, Álf *B* 147^{1} í ǫrva sveim *(in sagittarum multitudine) F* 148^{3} sverði brá *AB*, í sverða þrá *F* 148^{4} ok *om. F* 149^{1} manaði *AB*, mæddi *F* 150^{4} at *A*, á *Av* 151^{3} heyra mátti harðan *F* 152^{1} þóttu *F* 152^{2} fljúga *AB*, fara *Maurer* 152^{3} hǫlda *A*, halr *Av*, hal *F* 152^{4} drepa þar *AB*,

drápu *F* 153^2 má þat *F*, mátti *ceteri* 153^4 hlutu að *F*, réðu *ceteri* 154^1 sló *Ae*, hjó *AB* 154^2 Gjúka *A*, hins sjúka *B* 154^3 augabrúnin *FAv* 154^4 ei mun *AB*, ætlaði *F* 155^4 fyrir kǫrskum *F* 156^3 þar *AB*, þeim *F* 156^4 axir *F*; *aut* axir *aut* ǫxar *legendum censet Jonssonius (Arkiv II 144)* 157^1 Oddgeirr *B* 158^3 kinnarbein *AB*, kinnabein *Maurer* 158^4 varð *AB*, hlaut *F* 159^3 rífr *F*, reif *ceteri* 159^4 rak *AB*, rekr *F* 160^1 einn er *A*, sá sem *Ae*, sem *F* 160^1 Brúni *ABAe*^{2}*F*, Brúsi *Ae*^{1} *et Maurer* 160^4 í honum beljar *AvF*, tók at belja *A et Maurer* 161^2 ok *A*, *om. Av* 161^3 út *F*, utar *reliqui* 162^2 í *AB*, á *F* 162^4 hrjóta *AB*, brjóta *F et Maurer* 163^2 stytti *Ae*^{1}, stitti *AB*, stutti *Ae*^{2}, stillti *Maurer* 163^2 næsta *AB*, ræðst fyrir *Ae*^{2} 163^2 hinn *addidi*, *om. AB* 163^4 þá *A*, þar *Av* 163^{1-4} *om. F* 164^3 lamast tók hið ljóta trýn *F* 164^4 ei *F*, enn *ceteri* 165^3 gerði þá stála *F* 166^3 ekki þarftu at *F* 167^1 ei er vón *AB*, ætlarðu ei *F*; ætlaðú ei *conjecit Jonssonius l. l.* 167^3 mun *A*, munt *Ae* 168^1 ek ei *Ae*, at ek *A* *Pro* 168^{1-4} *F hos habet versus:*

’Ása-Þórr með æði þá
orðin senda kunni,
hugði Skíða hart að slá
hrǫkk að baugarunni’.

169^1 hinn *A*, hann *Maurer* 169^1 máttigr *F*, máttki *ceteri* 169^3 hólkur *F* 171^{1-4} *om. ABC, est in Av* 172^4 koma *F* 173^4 þar flestir *F* 174^2 kappann *AB*, kónginn *AvF* 174^3 færði hann ofan *F* 174^4 Óðni *AB*, hinum *F* 175^2 svíða *F*, at svíða *reliqui* 175^4 nef *F* 176^3 *deest in F* 176^4 at rifin *AB*, svó rif hans *F* 177^1 réðu *AB*, tóku *F* 177^3 hrekið hann *Ae*^{1}, hrekið *AB*, hǫggvið *Ae*^{2} 177^4 því hann oss drepur alla *F* 178^2 á *F*, við *ceteri* 178^3 þausnar *B*, þusnar *A*, *’forte* þundar’ *Ae*, þausnir *Av*, þusur *F* 178^3 vess *AB*, hers *Av*, hess (= hers) *F*; ’þusur hers’ *vehementes exercitus motus, ut interpretatur Jonssonius l. l.* 179^1 hann *deest in F* 179^2 Hæni *Ae*, Hænir *AB* 179^4 tólf *AB*, sjau *F* 179^4 mæni *Ae*, mænir *AB* 180^2 *AB secuti sumus*; sér hann á brynju ristna *Ae*, sá kann brynju rista *Maurer* 180^3 sé *Ae*, svó *A*; um *Ae*, *om. A* 180^4 manninn *Ae*, um manninn *A* 180^{3-4} margur einn um manninn *Maurer*, *F* 181^1 tókst þér gangan *A*, fór þér gǫngu *Av* 181^3 siðrinn *Ae*, sigrinn *A*; sýndur var honum sigur stór *F* *Str. 182 post str. 183 posuit Maurer; eundem ordinem, atque editio nostra, servaverunt ABC* 182^2 sveiflar *A*, sveipar *Av* 183^1 hrakti *F*, hnykti *ceteri* 183^1 hann *om. Av* 183^2 enn *A*, ok *F*, *om. Av* 184^1 háa *F*; *cfr ann. ad* 90^1 184^2 hark *A*, hǫgg *Av* 185^1 skjótur *F* 185^4 lást *A*, lá *CAv* 185^4 svín mitt liggur eptir 186^2 nistill *A*, fyr nýtri nistils *Av*

187^{2} gilda sókn *F* 187^{3} tekr . . . frá *A*, tók . . . hjá *F* 187^{4} sendir *A*, sendi þat *Av* 188^{3} nú er hann heima *A*, heima var hann *FAv* 188^{5} 'Hytaardal' *A* 189^{1} yzt við gátt *A*, utar við dyr *Av* 189^{1} at *A*, er *F* 189^{2} trútt *A*, traust *F* 189^{2} at hnjósi *A*, hann hnjósi *Av*^{1}, hann frjósi *Av*^{2}, at frjósi *F* 189^{4} stumruðu *A*, styrmdu *Ae* 190^{1} hjalar *F*, talar *ceteri* 190^{2} þú *A*, þinn *Av* 190^{3} ærst hefr þú *A*, ærst hefr hér *Ae*, þú hefr ærst *AvF* 190^{3} á allan hátt *F*, í alla nátt *reliqui* 191^{1} fátækt . . . fólkit *A*, fólkit . . . fátækt *F* 191^{2} sárar *A*, af þér *AvF* 191^{4} svó *Ae, om. A et Av*, en *F* 192^{3} hér *A*, því *Av* 192^{4} af stórum *A*, stór af *AvC* 192^{1-4} *om. F; Jonssonius (Arkiv II 145) hanc stropham recentiore ætate additam esse credit* 193^{1} í *A*, *om. Av* 193^{3} ǫrkumslaður *ABC* 193^{4} upp á hǫfuð frá ristum *F*, *quæ lectio Jonssonio l. l. videtur esse probanda* 194^{2} vóru *Ae*, eru *A* 194^{2} á *CAv*, úr *A* 195^{3} í meiri skrá *F*, í mikla skrá *ceteri* 196^{4} líkast *A*, rétt sem *C*, reitt sem *Av* 197^{1} af *A*, með *Av* 197^{3} þrífornt *ABC*, því fornt *Maurer* 197^{4} þó *F*, þat var *ceteri* 197^{4} Ásaveldi *F* 198^{4} ljetu þeir sitt líf og fjǫr *F* 199^{3} heyra *A*, vita hvárt *Av*, vita að *F* 199^{4} seima þollsins unga *A*, af seggnum þeim hinum unga *Av*^{1}, af seima þolli unga *Av*^{2}; seima þǫllin unga *(i. e. virgo, quæ carmen attente audit) F* 199^{4} júnga *scripserunt Maurer et CPB* 200^{1} grófu *ABC*, gáfu *Maurer mendose* 200^{1} fagran *A*, fagurt *Av* 200^{2} og *F*, af *ceteri* 201^{3} flagnaði hans hinn fúli búkr *Av*, fǫlr var hans hinn fúni búkr *AB*, fǫlnaði hans hinn fúli búkr *C* 201^{4} féllu *A*, ok féllu *Av* *Str. 202 omittit C* 202^{1} trúi *A*, frá *Ae* 202^{1} ǫrmum *AB*, þeim arma *Ae*, mun aumum *Maurer* 202^{2} illra *A*, allra *Av* 202^{3} lofar at *A*, hann lofaði *A* 203^{1} heyrt *A*, frétt *AvF*.

Jam ex magno numero eorum, quorum mentionem fecit poëta, facile apparet, permultas fabulas et mythicas et heroicas ei cognitas fuisse. Præsertim e fonte Eddæ Snorreanæ copiam rerum mythicarum haud dubie repetivit. Omnia enim, quæ de diis et deabus finxit poëta, inde petita sunt; id tantummodo a narratione Snorreana discedit, quod Freya, non Frigga, uxor Odinis esse dicitur, quæ rerum et personarum confusio levis et quidem excusabilis e narratiuncula libro Flateyensi (Flb I 275) intertexta, quæ Sǫrla Þáttr *inscribitur, fortasse sumpta est. Nanorum quoque nomina* Suðri *et* Brokkr *in SnE inveniuntur, et hoc quidem nomen apud antiquiores nusquam nisi in ea occurrit, quod clare demonstrat, auctorem carminis Edda recentiore usum esse. Plurima denique nomina heroum ad cœtum illum Volsungianum pertinentia ex eodem, ut videtur, fonte collecta*

sunt; fieri tamen potest, ut præter Eddam etiam libri, qui Vǫlsunga Saga *et* Norna Gests Saga *appellantur, adhibiti sint. Multas alias fabulas præterea consultas esse, nobis constat, e quibus has enumerasse satis erit:* Bragđa Mágus Saga, *ubi* Skeljakarl, Hálfr, Hrólfr Kraki, Gunnar, Útsteinn, Hrókr Svarti, Eddgeir, Aventród, Víđólfr mittumstangi, *alii nominantur (multa tamen nomina* Bragđa Mágus Saga *cum* Hálfs saga, Hrólfs saga kraka, Þíđriks saga, *aliis, communia habet);* Sǫgubrot af nokkorum fornkonungum *complura nomina heroum, velut* Ubbi hinn fríski, Starkađr hinn gamli, Haraldr hilditǫnn, Sigurđr hringr, *alia, auctori carminis præstitit; ex* Gǫngu Hrólfs saga *nomina* Sǫrli hinn sterki, Brúsi berserkr, *al., sumpta sunt; ex* Hrólfs saga Gautrekssonar *notitiam heroum* Þórir járnskjǫldr, Ketill Gautreksson, *aliorum, nactus est poëta; a* Hrómundar saga Greipssonar *nomen* Gnođar Ásmundr, *a* Samsonar saga ens fagra *nomina* Blót-Haraldr *et* Greland *mutuatus est. — Præterea* Landnáma, Sturlunga, Njála, Ynglinga Saga, Andra rímur *vel potius historia, e qua hæ* rímur *profectæ sunt, alia veterum scripta, ut ex nominibus concludere licet, poëtæ haud incognita fuerunt. Cfr quæ de his rebus Maurer in editione sua pagg. 18—34 docte et diligenter disquisivit.*

Conspectus Metrorum.

Conspectus Metrorum.

Annotationes ad universum genus poësis Norrœnæ pertinentes.

§ 1.

In poësi Norrœna metrica systemata vel strophæ usurpantur, quæ vel ex octonis vel ex senis vel ex quaternis versibus constant. Strophæ nomen est vísa *vel* eyrindi, *semistrophæ* vísuhelmingr; *versuum pari* vísufjórđungr, *singulis versibus* orđ *vel* vísuorđ.

§ 2.

Metra poësis Norrœnæ ad leges quantitatis potissimum referuntur; quare unicuique metro certo syllabarum numero (2—8 syllabis) opus est ad versum efficiendum. Syllaba vel naturā (si longam vocalem aut diphthongum habet) vel positione longa esse potest. Breves eæ syllabæ sunt, quæ aut in brevem vocalem aut in brevem vocalem sequente una consona exeunt.

§ 3.

Minimum quod in arte rhythmica Norrœna temporis spatium respicitur, illud est, quod ad brevem syllabam pronuntiandam opus est. Longa syllaba quum duplo majus tempus requirat, fit, ut pro una longa duæ breves usurpari possint vel ut longa in duas breves solvatur. Sed propter quasdam accentuum leges linguæ Norrœnæ proprias major in hac lingua quam in Latina et Græca est libertas; quum enim posterior earum syllabarum, quæ solutione exstiterunt, minus acuatur quam prior, hæc posterior syllaba hanc ipsam ob causam longa esse potest, quippe quum syllaba accentu carens longa an brevis sit, minoris sit momenti. Ita fit, ut pro longa brevis et anceps [◡×][1]) usurpari possint. Eadem est causa, cur in carminibus

[1]) Signo × syllaba anceps indicatur.

Norrœnis pro spondeo ubique liceat trochæum adhibere. At contra nonnumquam fit, ut brevis syllaba, quum ictum habeat, producatur; qua quidem ex re profecta est illa accentus in quantitatem dominatio, quæ in recentibus linguis Scandicis omnibus ex partibus perfecta est.

§ 4.

Etiam in poësi Norrœna lex est, ut vocalis ante vocalem corripiatur, velut náungr (⏑ --), sá enn góđi (⏑ — — ⏑), *cet.*

§ 5.

Ad hiatum evitandum vocalis, in quam exit vocabulum, eliditur, velut: vekka‿yđr; odda‿íþróttir, *cet.; tamen hoc non semper fit. Etiam ante syllabas a litera* h *incipientes vocalis, in quam exit antecedens vox, elidi potest, velut:* es Hákoni‿hafa; dynja‿hana fjađrar *etc.*

Sæpe fit, ut vox monosyllaba, abjecta vocali, unde incipit, antecedenti vocabulo affigatur, velut: emk *pro* em ek; sás *pro* sá es; svát *pro* svá at; þvít *pro* því at. *Hæc enclisis sermoni poëtarum propria* bragarmál *appellatur. Etiam voces a litera* h *sequente vocali incipientes cum vocabulo antecedente hac ratione connectuntur, ut* þó 'fr *pro* þó hefr. *Monosyllabæ formæ verborum auxiliarium a consona incipientes omissa vocali cum antecedentibus copulantur, velut:* dýr v's *pro* dýr vas; svá m'n *pro* svá mun. *cet. Formæ, quæ sunt* erum, eru, *post literam* r *in fine vocis antecedentis positam per aphæresin in* 'rum, 'ru *vel potius in* 'rúm, 'rú *imminui possunt, velut* konungar 'rú fimm, *cet. — Metri causa etiam quædam voces accentu carentes vocalem stirpis, quæ longa esse solet, corripere possunt, ut* vǫrum, gafumk *(l.* gǫfumk*)*, hǫnum *pro* várum, gáfumk, hánum.

§ 6.

Anacrusis in quibusdam metris sæpissime, in aliis, ut in dróttkvætt *(et* hrynhent*), numquam reperitur. Si rei metricæ ratio respicitur, apparet anacrusin ad rhythmum omnino nihil pertinere existimandam esse. Anacrusis plerumque voce proclitica velut* at, en, es, þás, svát, nema. *similibus, rarius ex verbo auxiliari accentu carente, ut* mun, skyldi, *sim., vel ex aliis atonis efficitur.*

§ 7.

Alliteratio (hoc nomine vocum ab eodem sono initium significare liceat) ea vocatur sonorum similitudo, quæ exsistit, quum in pari versuum (aut in longo versu metri Ljóđsháttr*) duæ vel tres voces aut ab eadem consona aut a vocalibus, quæ tamen potissimum diversæ debent esse, incipiunt. — Semivocales* j *et* v *vocalium ritu, consonæ,*

quæ sunt sk, sp, st, *conjunctæ alliterationem efficiunt. Quæ literæ in priore versu sunt, literæ servæ (suet.* biſtafwar; *isl.* stuđill, *pl.* stuđlar, *vel* hljóđfyllandi) *vocantur; alia metra (ut* kviđuháttr, málaháttr) *vel singulas vel binas servas habere possunt; in aliis (ut* dróttkvætt, hrynhent, *al.) binæ sint, necesse est. Litera princeps (isl.* höfuđstafr) *ea est, quæ in secundo versu locum tenet, et fere initio versus posita est.*

Exempla et vocalium et consonarum alliterationem efficientium invenimus Yngl. 27:

En *f*læmingr
*f*arra trjónu
*j*ǫtuns *ey*kr
á *A*gli rauđ.

Cfr Hǫfuđl. 5⁷⁻⁸:

*v*ǫllr of þrumđi,
*u*nd of glumđi.

Alliteratio ad omnia metra poësis Norrænæ pertinet.

§ 8.

Syllabas assonantes (suet. ſtafwelſerim, *isl.* hendingar) *eam vocamus sonorum similitudinem, quæ exoritur, quum in duabus unius versus syllabis aut diversas vocales eædem consonæ excipiunt aut easdem vocales eædem consonæ sequuntur. Illius generis syllabas, quæ fere in imparibus versibus metrorum* dróttkvætt *et* hrynhent *inveniuntur, semiplenas* (skothendingar) *appellamus, hujus generis syllabas, quæ ad pares illorum metrorum versus pertinent, plenas* (ađalhendingar); *fit tamen, quamquam perraro, ut etiam in imparibus versibus plenæ reperiantur syllabæ assonantes.*

Exempla syllabarum semiplenarum sunt:

va*rđ* fyr Vinda my*rđ*i . . . . (Vellekla 15[1])
he*pt* vas lítt á lo*pt*i . . . . . (Erfidr. Ól. 4[1])
en hjá*lm*sprotum hi*lm*ir . . . (Erfidr. Ól. 5[3]).

Syllabas plenas invenimus his in versibus:

h*und*margr drasil s*und*a . . . (Erfidr. Ól. 5[2])
naddf*ár*s í bǫđ s*ár*ir . . . . . (ibm 10[2])
ve*rk*endr meginse*rk*jar . . . . (ibm 10[4])
alld*ýr*r konungr st*ýr*i . . . . (ibm 10[6])
hr*æ* þess konungs *æ*vi . . . . (Bersǫgl. 1[4]).

Quatuor extrema exempla indicio sunt literas, quæ sunt j, r, s, v, *aliæ, in fine unius tantum, non alterius syllabarum assonantium nonnunquam occurrere.*

§ 9.

Nonnumquam fit, ut sonus, in quem exit antecedens vox, una cum eo sono, unde incipit sequens, assonantem syllabam efficiat, velut:

þ*á* rau*đ* þegn í dr*eyra* . . . . . . (Islend. dr. 13[3])
þ*á vá* Þorsteinn h*ávan* . . . . . . (Islend. dr. 23[7])
eig*i glǫgg* þótt Eddu r*egla* . . . . (Lilja 97[7])
sv*á fór* þat, er svaradi *Eva* . . . (Lilja 16[5])
þ*ú fyrdæmdir* auma *Evam* . . . . (Lilja 66[1]).

In extremis duobus exemplis apparet, ut syllabæ assonantes exsistant, svá fór, *ut si scriptum sit* svávór, þú fyrdœmdir *ut* þúvyrdœmdir *legendum esse. Eodem modo litera* þ *initio vocis posita in* đ *transit, ut:*

landh*er đar* skǫp v*erđa* . . . . (Erfidr. Ol. 23[4])
O*k đeim*, es vel va*kđi* . . . . (Geisli 41[5])
s*é đér* dyrđ međ sannri pr*ýđi* . . . (Lilja 26[5], 32[5], cet.)
o*g đ*vílíkt sem andinn s*egđi* . . . . (Lilja 39[3] cet.)

§ 10.

Prior versus syllaba assonans frumhending *appellatur, quæ si primam versus syllabam continet,* oddhending *vocatur, si minus,* hluthending. *Altera syllaba assonans* viđrhending *vocatur; hæc in metris* dróttkvætt *et* hrynhent *penultimam versus syllabam necesse est efficiat.*

§ 11.

Quæ metra syllabis assonantibus carent, in iis háttlausa *esse dicitur. In aliis metris, ut* kviđuháttr, ljóđaháttr, *cet., syllabæ assonantes aut nullis omnino aut quibusdam tantum locis et iis quidem fortuito inveniuntur; alia autem metra, ut* dróttkvætt *et* hrynhent, *his syllabis nullo modo carere possunt.*

§ 12.

Complurium metrorum poësis Norrænæ proprium est, quod stropharum versus, ut in recentiorum poësi, similem habent exitum vel bini versus eundem clausulæ sonum referunt. Quod si singulæ syllabæ similiter desinunt, clausulam monosyllabam, sin binæ, disyllabam vocamus.

Stropha, cujus versus similiter exeunt, runhenda *vocatur, ut:*

Muna hodd-d*ofa*
hringbrjótr l*ofa.*
Glađar flotna fj*ǫl*
viđ Fróđa mj*ǫl.* (Hǫfuđl. 17).

§ 13.

Quæ in poësi Norræna invenimus carmina laudes fortium virorum celebrantia, eorum duo sunt genera: drápa *(carmen collatatum) et* flokkr *(carmen non collatatum). Carmen collatatum versibus quibusdam intercalaribus vel carmine intercalari (isl.* stef*) ornatum est, quo caret alterum genus, prætereaque, ut majus atque amplius erat, ita potius quam alterum existimabatur.*

§ 14.

Carmen intercalare e versibus vel binis vel ternis vel quaternis constat, quæ partem certarum stropharum efficiunt atque post certa intervalla in media poëmatis parte repetuntur. Illi versus, quibus continetur carmen intercalare, aut in fine stropharum quarundam perpetui sequuntur, aut ita dispersi sunt, ut in singulos eorum desinant plures et quidem continuæ strophæ (rekstef), *aut denique ita positi sunt, ut initium et exitum vel plurium stropharum quasi in unum comprehensarum vel singularum stropharum vel semistropharum faciant* (klofastef).

Perpetuum carmen intercalare vel ex binis versibus efficitur, ut in Ragnarsdrápa, Haustlǫng, Egils Hǫfuðlausn, Þórsdrápa. Erfidrápa Óláfs Tryggvasonar, Sigtryggsdrápa Silkiskeggs, *vel ex quaternis, ut in* Geisli, Málsháttakvæði, Lilja.

Separatum carmen intercalare (et rekstef *et* klofastef*) vel ex binis constat versibus ut in Sighvati* Knútsdrápa, *vel ex ternis ut in* Rekstefja, *vel ex quaternis ut in* Jómsvíkingadrápa. *Poëmatum, quæ* Húsdrápa *et* Hákonardrápa *inscribuntur, carmina intercalaria utrum 2 an 3 an 4 versus habuerint, non constat.*

Carmen intercalare, sive ejus partes perpetuæ sequuntur sive interpositis versibus separatæ sunt, tamen unam quandam enuntiationem efficit, qua animadversiones ea, quæ toto carmine exponuntur, spectantes et illustrantes continentur.

§ 15.

Non raro fit, ut unum poëma plura habeat carmina intercalaria, velut Egilli Hǫfuðlausn *et* Lilja *bina habent; atque adeo commemoratur poëma vel sex carminibus intercalaribus instructum* (sexstefja).

§ 16.

Ex his carminibus intercalaribus distinguendum est illud versuum repetitorum genus, quod suet. omqvæde, *isl.* viðkvæði *vocatur. Hi versus omnibus strophis poëmatis communes sunt; cujus iterationis exemplum habes in* Krákumál.

§ 17.

Carmen intercalare id spectat, ut poëma in concinnas partes distribuatur. Quod quum in media tantum poëmatis parte inveniatur,

quæ hoc ipso ab exordio et fine distinguitur et quasi dissæpta est, unumquodque hujus generis poëma tres habet partes:

I. *Exordium* (inngangr *l.* upphaf).

II. *Pars carmine intercalari instructa* (stefjabálkr).

III. *Exitus* (slœmr *l.* niđrlag *l.* ályktan).

§ 18.

Media poëmatis pars, cujus prima et ultima strophæ versus intercalares habent, his ipsis in minores dividitur particulas, quæ stefjamel *vel* stefjamél *vel* stefjamál *vocantur. Ut poëmatis* Geisli *media pars strr. 18—45 continet, quæ in 10 particulas dividuntur; prima earum unā str. 18:ma, ceteræ novem ternis strophis efficiuntur.*

§ 19.

Perpauca hujusmodi carmina ad nostram ætatem integra permanserunt. Quo in numero sunt Hǫfuđlausn, Rekstefja, Geisli, Lilja. *E ceteris fragmenta tantum afferre licuit, nec mirum, si sæpe amissum est carmen intercalare.*

Bjarkamál.

Hoc poëma metro málaháttr *compositum est, cujus metri strophae ex octonis versibus vel quaternis versuum paribus constant. Vel singulæ vel binæ literæ servæ esse possunt; prior litera serva et litera princeps semper in ictu positæ sunt; posterior litera serva etiam minorem quendam ictum (germ.* nebenictus, *suet.* biton*) habere potest. Litera princeps nonnunquam, etsi rarius, in secunda versus mensura (suet.* taft*) invenitur. Syllabæ assonantes non reperiuntur nisi fortuito. Singuli versus quinis syllabis constanter fere efficiuntur in binas diversi temporis spatii mensuras divisi, quarum una binas, altera ternas habet syllabas. Hæ mensuræ vel numeri ita exsistunt, ut syllaba accentu carens formis principalibus versuum quadrisyllaborum addantur. Sunt autem hæ quinque formæ principales:*

a.	´– × | ´– ×	d.	´– | ´– `× ×
b.	× ´– | × ´–	e.	´– `× × | ´–
c.	× ´– | ´⏑– ×		

Syllaba, quæ ad metrum málaháttr *efficiendum additur, in formis* a, b, c, *initio versus ponitur; in formis* d, e, *in fine numeri monosyllabi (= post eam syllabam, quæ una numerum alterum efficit). Itaque hoc quoque metrum quinque habet formas principales:*

A 1.	× –́ × | –́ ×	D.	–́ × | –́ × ×
B 1.	× × –́ | × –́	E.	–́ × × | –́ ×
C 1.	× × –́ | ⏑́ ×		

Illi pedes trisyllabi, quorum primæ syllabæ ictum habent, minorem quendam ictum (×̀) *uni ex sequentibus syllabis apponunt. Inde formarum* D *et* E *hæc variatio exsistit:*

D 1.	–́ × | –́ –̀ ×	E 1.	–́ ×̀ × | –́ ×
D 2.	–́ × | –́ ⏑̀ ×	E 2.	´ × –̀ | –́ ×
	vel		
D 3.	–́ × | –́ × ×̀		

Nonnumquam in forma D *syllaba illa, quæ additur, non* p o s t *sed* a n t e *ictum prioris pedis ponitur, unde hæc variatio exsistit:*

D 4. × –́ | –́ × ×

Præterea hæ formæ ita mutari possunt, ut longa syllaba, id quod ante dictum est, in ⏑ × *solvatur. Excipiuntur tamen posterior ictus formæ* C *et posteriores arses* ¹) *formarum* A, C, D, E, *quæ nullam patiuntur solutionem.*

Thesis ¹) *plerumque in longam syllabam cadit, quamquam etiam in brevem cadere potest, præsertim si hæc nulla interposita syllaba ictum sequitur aut longam syllabam in arsi positam excipit; ita etiam invenimus hanc variationem:*

D 5. –́ × | ⏑́ ×̀ ×

Si prior ictus formarum a, c, d, *vel posterior formarum* b, e, *in* ⏑́ × *solvitur, vel hac re, nulla nova syllaba addita,* málaháttr *exsistit. Tunc vero exoriuntur hæ variationes:*

A 2.	⏑́ × ×̀ | ⏓́ ×	D 6.	⏑́ × | –́ × ×	*vel*
B 2.	× –́ | × ⏑́ ×	D 7.	⏑́ × | ⏑́ ×̀ ×	(*cfr* D 5)
C 2.	× ⏑́ × | ⏓́ ×	E 3.	–́ × –̀ : ⏑́ ×	

¹) *Thesis* = höjning, stark taktdel; *arsis* = sänkning, swag taktdel.

Unicuique hujus metri versui anacrusis loco addi possunt particula proclitica vel aliud vocabulum accentu carens.

His præmissis jam enumeramus diversas illas formas metricas, quæ in singulis strophis hujus carminis occurrunt:

Str. 1. E 3, E 1, D 1, D 2, A 2, C 2, E 2, A 2.

Ann. 1^2 *cum elisione legendum:* dynja‿hana fjađrar. — 1^4 at *anacrusis est.* — 1^{5-6} *contextus incertus est (cfr pag. 115); fortasse* 1^6 *scribendum* haufuđ. — *In* 1^7 *ictus minor solutus est in* ◡́ ◡ (enir). —

Str. 2. D 1, D 1, A 1, A 1, E 1. C 1, E 1, E 2. — 2^5 *eliditur:* vekka‿yđr at víni.

Str. 3. D 1, E 2, D 1, D 1, D 6. D 1, D 1, D 1.

Str. 4. E 2. E 2, D 1. D 1, A 2, D 1, D 2, D 1.

Str. 5. D 1, D 1, D 2, D 1, D 1, D 1, D 1, E 2. — *In* 5^7 *eliditur:* vísa‿enn vígdjarfa.

Str. 6. A 1, D 6, D 1, D 1. — *In* 6^2 *litera princeps in secundo pede posita est.*

Str. 7. E 2, D 1. — *In* 7^1 *ictus solutus est in* ◡́ × (hniginn); *altera litera serva in syllaba, quæ ictum minorem habet* (hadd), *invenitur.*

Ragnarsdrápa.

Metrum, quo compositum est hoc carmen, ut multis, ita non omnibus ex partibus cum illis congruit metris, quæ describit Snorreus in Háttatal *str. 54—58 et quibus dicit vetustissimos poëtas usos esse. Nobis quidem hoc metrum, quod inter* háttlausa *(vide annott. ad* Krákumál*) et* dróttkvætt *(metrum collatatum) quasi medium locum tenet,* fornskáldaháttr *apte vocandum videtur.*

Strophæ octonis versibus constant. Singuli versus plerumque senas habent syllabas. Hi versus ex principalibus illis formis a, b, c, d, e, *addito pede, qui ex longa et ancipiti syllaba constat* (ˊ ×), *exstitisse putandi sunt. In* Ragnarsdr. *strr. 1—2 has habes formas:*

Str. 1.

⏑́× –́ | ⏑́ – ‖ –́ × c		
× –́ | ⏑́ – ‖ –́ × c		
–́ × | –́ × | –́ × . . . . . a	*addito* –́ ×	
–́ | –́ × –̀ | –́ × . . . . . d		

Str. 2.

–́× – | –́ – ‖ –́ × . . . . . a	
–́ | –́ ⏑ × ‖ –́ × . . . . . d	
–́ × | –́ × ‖ –́ × . . . . . a	*addito* –́ ×
–́ | ⏑́ ×̀ × ‖ – × . . . . . d	(*cfr* D 5 *in* Málaháttr).

Ceterarum stropharum formas non opus est afferre.

Longa syllaba in primo numero sæpe, in secundo raro, in tertio numquam omnino solvitur.

Literæ servæ binæ sunt. Litera princeps plurimis locis initio versus posita est; nonnumquam tamen antecedit syllaba, velut his locis in Ragnarsháttr (*cfr* Sn. Hátt. 54):

hvé *h*reingróit steini . . . *str.* 1^{2}
sem *o*rrostu letti . . . . . *str.* 9^{6}
med *a*lgífris lifru . . . . . *str.* 9^{8}
við *f*ylli mér stillir . . . . *str.* 13^{4}.

Non tam certus et definitus est usus syllabarum assonantium, quam in metro, quod dróttkvæðr háttr *vocatur. Ex 44 **imparibus** versibus 23 vv. syllabis ejusmodi omnino carent; 17 impares versus syllabas assonantes — 15 semiplenas, 2 plenas — iisdem locis, quibus in* dróttkvætt, *positas habent. — Uno loco syllabæ assonantes nulla interposita syllaba separantur* (náhent):

svá lét æ, *þótt ætti* . . . . . *str.* 9^{5}.

His autem locis syllabæ assonantes initio versus positæ sunt ut in metro, quod est Fleinsháttr (Sn. Hátt. 57):

h*ǫrð*um her*ð*imylum . . . . *str.* 5^{7}
b*ar* til by*r*jar dr*ǫ*sla . . . *str.* 8^{7}
he*ld*r en Hi*ld*ar svíra . . . *str.* 10^{7}.

*Ex **paribus** versibus 17 sunt, qui syllabas assonantes semiplenas, 23 autem, qui plenas habeant. In str. 9^{6} nullæ sunt syllabæ assonantes. Nulla interposita est syllaba inter assonantes his duobus locis:*

Randvés hǫfuðniðja . . . . *str.* 3[6]
feðr veðr boga hugði . . . *str.* 8[4]

Eundem locum, quem in metro Fleinsháttr, *syllabæ assonantes tenent hoc in versu:*

há*ls* en b*ǫls* of fylda . . . . *str.* 8[6]

Vel ex ipso nomine apparet hoc poëma carmen collatatum (drápa) *esse. Quod str. 7, 12 invenimus carmen intercalare*

ræs gafumk reiðar mána
Ragnarr ok fjǫlð sagna,

contra atque fieri solet, in duabus semistrophis (e vv. 4 constantibus) positum est, id quod etiam in Egilli Hǫfuðlausn *factum esse invenimus. Ceterum quot strophas habuerit hoc poëma aut quomodo instructum fuerit, parum constat.*

Ynglingatal.

Metrum, quo confectum est hoc poëma, kviðuháttr[1]) *vocatur; singulis strophis 8 versus sunt. Impares versus ternas, pares quaternas syllabas continent; singuli versus binos numeros (pedes) habent. — Syllabæ assonantes desunt; literæ servæ vel singulæ vel binæ esse possunt; litera princeps in versu secundo primum locum sæpe habet, quamquam etiam una vox plerumque monosyllaba antecedere potest.*

Versus trisyllabus has habet variationes:

1. ⏒́ ⏑ | ⏒́ (*ut:* Dulsa konr, *vel:* Loga dís)
2. ⏑ ⏒́ | ⏒́ (*ut:* ok sȧlr bjartr, *vel:* ok sjá urðr)
3. ⏒́ | ⏒́ ⏑ (*ut:* vágr vindlauss, *vel:* jóðs aðal *vel:* hræ Óláfs).

In versu trisyllabo utrum antecedat monosyllabus an disyllabus numerus nihil interest[2]). *Solutiones in hoc versu rarissimæ sunt; in* Ynglingatal *has tantum, omnes in prima syllaba invenimus:*

---

[1]) *Alii non satis recte* fornyrðislag *vel* Starkaðarlag *appellant.*
[2]) *Falso igitur metrici docent necesse esse, numerum disyllabum semper priorem locum tenere.*

bana Goðlaugs (⏑́⏑ | ⏑́ —) . . . . *str.* 22^{7}
viti borinn (⏑́⏑ | ⏑́ —) . . . . *str.* 29^{7}
hǫfuð heiptrækt (⏑́⏑ | ⏑́ —) . . . . *str.* 49^{7}

Versus quadrisyllabus quadam utitur illarum formarum, quas supra commemoravimus:

a.	´— × ¦ ´— ×	d.	´— | ´— × ×
b.	× ´— | × ´—	e.	´— × × | ´—
c.	× ´— | ⏑́⏑ ×		

Prior thesis (syllaba ictu metrico prædita) in iis tantum formis solvitur, quæ a *et* c *significavimus. Neque tamen ullum* Ynglingatal *habet exemplum, ubi in forma* a *solutio fiat* [1]); *contra in forma* c *prior thesis admodum sæpe solvitur (in* Ynglingatal *44 locis) ac fere frequentiores sunt ictus soluti quam non soluti.*

Arsis (syllaba ictu metrico carens) in Ynglingatal *non solvitur nisi prioris pedis formæ* b, *ut:*

nema Dyggva hrǫr . . . . *str.* 12^{2}
es á Holti bjó . . . . *str.* 47^{6}

Paucis quibusdam locis libri manuscripti, qui carmina hoc metro composita continent, versus habent ad formam a *confectos, quorum priores pedes non, ut oportuit, ex longa et ancipiti* (´— ×) *sed ex brevi et ancipiti* (⏑́ ×) *efficiantur. Sunt autem hi loci: Egilli* Sunatorrek *4*[4] hlimar marka, *ibm 13*[2] mana Bjarnar, *quorum uterque quum pravum contextum contineret in antecedentibus commentariis emendatus est; præterea ejusdem poëtæ* Arinbjarnarkviða *24*[2] sona hvinna *et 25*[4] friði spjǫllum, *quibus locis F. Jonssonius (Kritiske Studier 111—112) legendum censet* of sona hvinna *et* of friðar spjǫllum. *In stropha quadam carminis, quod est* Hákonarkviða, *Fms IX 502, pro duobus illis versibus:* fylkis til | frama greiddu *scribendum est:* fylkis menn ¦ til frama greiddu. *Hinc apparet* viðar telgju *non recte legi* Ynglingatal *41*[2], *ut vulgo fit in recentioribus editionibus; haud scio an legi oporteat:* viðju telgju (viðja = *caudex arborum, truncus; vide Jonssonii lexicon, s. v.* viðja).

Sieversius enumerat (Beitr. VI 293) locos quosdam carminum Egilli, ubi anacrusin esse censet. Qui ex his ad Sunatorrek *pertinent*

---

[1]) *Omnino hoc perraro fit, atque haud scio, an in omnibus carminibus hoc metro compositis nulla inveniantur hujus solutionis exempla præter hæc:* konungrinn | œzti *Glælognskviða 3*[8] *(Hkr 509*[26]*)*; Haralds hins | grænska *Nór. konungatal 32*[6] *et præterea in eodem carmine str. 39*[8], *41*[1], *55*[4], *56*[4], *76*[3].

(str. 1⁶, 16², 21², 24⁶) omnes in nostra editione emendati sunt. E quatuor autem illis, quos habet Arinbjarnarkviða, *F. Jonssonius l. l. duos correxit. Ceterum in hoc carminum genere anacrusis non invenitur nisi in duobus versibus, qui in Grettla (ed. Haun. pag. 144) leguntur.*

Si signis 1, 2, 3, versus trisyllabos, signis autem, a, b, c, d, e, *quadrisyllabos versus indicamus, hæc erit stropharum I—IV metrica ratio:*

Str. I: 3, b, 1, b; 2, a, 3, c. — *Str. II:* 2, a, 3, a; 1, c, 1, b. — *Str. III:* 2, a, 1, b. — *Str. IV:* 1, a, 1, e; 2, c, 3, a.

Ceteras strophas non opus est afferre.

Haustlǫng.

Hoc poëma carmen collatatum (drápa) *est, cujus versus intercalares (cfr str. 13, 20):*

'baugs þák bifum fáða
bifkleif at Þorleifi'

continui sequentes extremam quartam partem stropharum quarundam efficiunt. Quomodo ceteris in rebus instructum fuerit hoc carmen, ex fragmentis servatis dijudicari non potest.

Metrum dróttkvæðr háttr *vel* dróttkvætt *est. Strophæ eodem prorsus modo, quo in metro* fornskáldaháttr *(vide* Ragnarsdrápa*) compositæ sunt; id tantum differt, quod non licuit in hoc metro pares versus ex formis illis* b *et* c *addito pede illo disyllabo conficere, propterea quod litera princeps, quæ in ictu poni debet, primum versus locum teneat necesse est.*

Literæ servæ in metro, quod est dróttkvætt, *semper 2 sunt.*

Constat huic carminum generi, quod quidem omnibus ex partibus ad certam normam constitutum sit, proprium esse, quod in versibus imparibus syllabas assonantes semiplenas, in versibus autem paribus plenas habeat. Et poëma, quod est Haustlǫng, *quamquam ad hunc syllabarum assonantium usum proxime accedit, tamen impares quidam versus syllabis assonantibus carent. Omnes autem pares versus syllabas assonantes plenas habent, neque dubium est, quin ex imparibus, qui syllabis semiplenis carent, nonnulli incuria librariorum corrupti sint, ita ut facili emendatione syllabæ assonantes restitui possint; sunt tamen alii versus qui, quamquam illis syllabis carent, satis bonum contextum continere videantur, atque ante omnia commemorandum est priorem versum intercalarem hoc in numero esse, unde apparere*

videtur, Thjodolfum in syllabis semiplenis adhibendis leges hujus metri non tam constanter, quam posteriores poëtas, servasse[1]).

Hi versus impares in nostro contextu syllabis assonantibus semiplenis carent: 2^5, 3^1, 7^5, 8^5, 10^3, 10^5, 11^3, 13^5, 13^7, 14^1, 18^5, 18^7, 20^7. *E quibus* 2^5, 7^5, 8^5, 10^3, 10^5, 14^1 *ad leges metricas revocari poterunt acceptis emendationibus, quæ a Jonssonio et Gislasonio propositæ in antecedentibus commentariis a nobis allatæ sunt. Contra id quod Jonssonius (Krit. Stud. pag. 42) legendum censet* 2^5:

sættisk ǫrn, þás æsir

animadverti potest syllabas assonantes nimis propinquas esse. — Str. 18^5, *ut syllabæ assonent, Jonssonius (l. l. pag. 57) legendum statuit:*

þar fell grundar gilja.

Restant hi versus, syllabis assonantibus carentes: 3^1, 11^3, 13^5, 13^7, (20^7), 18^7. *Versum* 11^3 *corruptum esse verisimillimum videtur; ceteris locis non est quod contextum nobis traditum perditum esse suspicemur.*

Impares quidam versus: 5^1, 6^1, 9^3, 11^1, 13^1, 13^3, 14^7, 15^3, 15^7 *pro syllabis semiplenis plenas habent syllabas assonantes.*

Dignæ, quæ commemorentur, hæc sunt syllabæ semiplenæ:

hvé skal gja*ll*a gjǫ*ld*um . . . *str.* 1^1
tý*f*ramra sék tí*v*a . . . . . . *str.* 1^5
se*gg*jǫndum fló sa*g*na . . . . *str.* 2^1
heyrđak svá *þ*at sí*đ*an . . . . *str.* 12^1,

ubi scribendum fuit 'svá *đ*at'. *Apparet syllabæ semiplenæ statuantur oportere* 8^1: fló međ fróđgum tíva.

Si, ut solemus, literis a, b, c, d, e, *quadrisyllabas formas indicamus, hujus carminis hæc erit metrica ratio:*

Str. 1. –́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e } *addito* –́ ×
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e
× –́ | ⏑́ × || –́ × c
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a

[1]) *Aliter judicat F. Jonssonius (Krit. Stud. pag. 59) statuens Thjodolfum leges hujus metri summa constantia servasse atque omnes versus carminum ejus, qui syllabis assonantibus careant, corruptos esse.*

Str. 2.

–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
× –́ | × –́ | –́ × . . . . . . b
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . . . e
⏓⏓ ´ | ⏑ –́ || –́ × . . . . . . b
–́ × | –́ × || –́ × . . . . . . a

} *addito* –́ ×

Ceteras strophas non opus est afferre.

Formæ a *etiam invenitur variatio, quæ est* –́ × | ⏑́ × || –́ × *plerumque in versibus paribus, ut* 3^2, 4^6, 4^8, *aliis locis. V.* 5^5 *hanc habet variationem* ⏑́ × | ´ × || –́ × , *ubi in ictu posita est vox* en; *fortasse tamen legendum est* enn.

Haraldskvæði.

Strophæ 1—17 metro, quod est málaháttr, *compositæ sunt. Si illis, quæ ad* Bjárkamál *explicavimus, signis utimur, hæc erit stroph. 1—17 metrica ratio:*

Str. 1: D 2, D 5, D 4, C 2, E 2, C 1, D 1, C 1. *In* 1^2 *primus ictus* (meðan) *solutus est in* ⏑́ × . *In* 1^3 *et* 1^4 *prior arsis (syllaba ictu carens) eodem modo solvitur* (segik; enum). *In* 1^3 *elisio fit* odda‿íþróttir. *In* 1^5 frá *anacrusis est.*

Str. 2: D 1, E 2, D 1 *(*þó‿en *elisionem habet)* A 1, D 1 *(*kvaddi‿en *eliditur),* D 6 *(aut* C 1?*),* D 1, A 1. — *In* 2^8 es *anacrusin efficit et prima arsis* sat á *soluta est in* ⏑ × .

Str. 3: A 2, E 1 *(primus ictus* hvaðan *solutus est),* B 2, D 6 *(*at *anacrusin efficit),* E 1 *(prior arsis soluta est:* loðir*),* E 1 *(*en *anacrusis),* D 1, C 1. — *In* 3^8 þvís *anacrusis est; prior thesis* (nái) *soluta est in* ⏑́ ⏑ .

Str. 4: D 1, A 1 *(prima arsi soluta:* ok of*),* D 1, E 1 *(disyllaba anacrusis* ok at*),* E 2 *(soluta prima thesi),* D 6, D 1, A 1 *(*síz *anacrusis).*

Str. 5: E 3, A 1, D 1, E 3, E 1, A 1, E 1, A 1. *In 5*[2] *lectio codicis B* þanns á Kvinnum býr *retineri potest.*

Str. 6: E 2 *(soluta priore arsi);* C 1, D 1, A 1, E 1, A 1 *(*inni‿at *elisionem habet),* D 1. A 1.

Str. 7: D 1 *(soluta priore arsi:* heyrđir í, ⏒́ ⏑–*),* A 1, D 1 *(soluta prima thesi:* konungr ⏑×*),* A 1 *(*Kjǫtva‿enn *elisio),* E 2, E 2. E 1 *(*međ *anacrusis),* A 1.

Str. 8: E 2 *(soluto ictu minore* vǫru*)* A 1, D 1, A 1, D 1 *(soluta priore arsi),* E 1, D 1 *(soluta priore arsi),* A 1.

Str. 9: D 1 *(soluta priore arsi;* freistuđu‿ens *elisio),* A 1 *(*es *anacrusis),* D 1, D 1 *(*es *anacrusis),* A 2, A 1 *(*es *anacrusis),* E 1, A 1.

Str. 10: E 2, E 2, D 1 *(*hilmi‿enum *soluta arsi),* E 1, E 2, A 1, C 1 *(*létu‿upp, *elisio; thesis* stjǫlu *soluta);* E 2 *(*stungu‿í *elisio).*

Str. 11: E 1 *(*á *anacrusis; ictus* baki *solutus),* E 2 *(ictus minor* vǫru *solutus),* D 1, D 1, D 1, C 1 *(ictus* Jađar *solutus),* D 1, D 1 *(*ok *anacrusis,* hugđu‿á *elisio).*

Str. 12: E 1, D 1 *(arsi priore soluta),* D 1, E 1 *(arsi priore soluta).*

Str. 13: E 2 *(ictus minor solutus est),* E 1, D 1, A 1, D 4, C 2, D 1, E 1 *(*en *anacrusis;* verar *prima thesis soluta).*

Str. 14: D 1 *(priore arsi soluta),* A 1, D 1, A 1, D 6, C 1 *(primo ictu soluto).*

Str. 15: D 2 *(*hversu‿es, *elisio),* C 1, D 1, A 1.

Str. 16: A 2, D 4, C 1 *(primo ictu soluto),* E 2, E 2, A 1, D 1. D 6 *(*ok *anacrusis).*

Str. 17: E 2, A 1 *(*es *anacrusis;* vitu *solutum est),* E 2 *(priore arsi soluta),* E 2 *(*ok *anacrusis),* E 2, E 2 *(*en *anacrusis),* A 1, A 1.

Str. 18[1–2] *metro, quod est* Málaháttr, *utuntur:* A 1, C 1 *(*þú *anacrusis). In Fagrskinna 18*[1–3] *ita scribuntur:*

at skálda reiđu (rœđu B)
vil ek þik spyrja
alls þú þykkisk skil vita,

quam lectionem mutavi, propterea quod, si metrum Ljóđsháttr *esse statuimus, et priores duo versus alliteratione carent neque, quæ in* þú *et* þykkisk *inest alliteratio, accipi potest. Neque vero, ut editori Fagrskinnæ placuit, hi 3 versus in duos versus dividi possunt.*

Str. 18^{3-5}, 19^{1-3}, 20^{3-5}, 21^{1-6}, 22^{3-5}, 24^{1-6}, *metro, quod est* Ljóđsháttr, *compositæ sunt. Hujus metri strophæ ex 6 constant versibus, ita ut singulæ semistrophæ* (helmingr) *3 habeant versus. Priores 2 versus alliteratione conjuncti sunt; tertius autem versus, quem versum longum appellare solent, ipse per se alliterationem efficit. Literæ servæ vel 1 vel 2 esse possunt; litera princeps non semper primum tenet versus locum. Ex brevioribus illis versibus antecedens 2—6, subsequens 3—6 habet syllabas; longi illi versus (tertius et sextus) constant ex versibus 2—6 syllabarum (quos versus principales appellare licet) addita syllaba, quæ solvi possit et extremum contineat versus ictum. Unde sequitur, ut longus ille versus in* ⏑́ *vel (id quod sæpius fit) in* ⏑́ × *desinat* [1]). *Et longus versus et breviores anacrusin habere possunt.*

Metra, quæ sunt Malaháttr *et* Ljóđsháttr, *prope cognata sunt atque nonnunquam ita confunduntur, ut ejusdem strophæ prior semistropha uno, altero posterior semistropha composita sit; id quod et in carmine* Haraldskvæđi *et in carminibus, quæ sunt* Eiriksmál *et* Hákonarmál, *videmus. Quæ metra quam prope cognata sint, ex eo quoque apparet, quod versuum illæ formæ metri* Málaháttr *propriæ (quas supra signis* A, B, C, *cet., indicavimus) et in brevioribus et in longis metri* Ljóđsháttr *versibus persæpe usurpantur, quod metrum, si formæ illæ adhibentur, tantum alliterationis diversitate, non ipso versuum genere a metro, quod est* Málaháttr, *discernitur. Tamen in metro, quod est* Ljóđsháttr, *præter formas, quæ sunt* A, B, C, D, E, *ut ex iis, quæ supra commemoravimus, apparet, etiam quadrisyllaborum versuum formæ* (a, b, c, d, e) *usurpantur ac præterea versus trisyllabi signo* F *et disyllabi signo* G *notati.*

Stropharum 18—24 ex metris Málaháttr *et* Ljóđsháttr *mixtarum hæc igitur est metrica ratio:*

Málaháttr.	Ljóđsháttr.
Str. 18^{1-2}: A 1, C 1.	*Str.* 18^{3-5}: A 1, A 1, D 5 *cum* ⏑́ ×.
Str. 19^{4-11}: A 1 (ok *anacrusis*), D 4, D 1, D 1, D 1, A 1, D 1, C 1 *(priore thesi soluta).*	*Str.* 19^{1-3}: E 2 *(anacrusis)*, D 6 (C 1?), D 1 *cum* ⏑́ × *(*19^{3} at *anacr.,* þeir 'ru‿í *elisio).*
Str. 20^{1-2}: D 1 *(priore arsi soluta)*, D 1.	*Str.* 20^{3-5}: E 2, C 1, F *cum* ⏑́ ⏑
Str. 21^{7-10}: E 1, E 1 *(anacrusis)*, D 1 *(anacrusis)*, A 1.	*Str.* 21^{1-3}: E 1, D 1, a *cum* ⏑́ ⏑
	Str. 21^{4-6}: a, C 1, F *cum* ⏑́ ⏑

[1]) *Perraro fit, ut ultimum ictum habeat tertia a fine syllaba. quibus locis pænultima versus syllaba brevis an longa sit, nihil interest; velut: Hákonarmál* 1^{3} at kjósa‿of konunga (⏑) ⏑́ – | ⏑́ – ⏑).

Málaháttr.

Str. 22^{1-2}: *(anacr.)* E 2 *(soluta priore arsi)*, C 1.

Str. 23: *(anacr.)* E 1 *(*hundi‿elskar *elisio)*, A 1, A 1, C 2.

Ljóðsháttr.

Str. 22^{3-5}: D 1, D 2, F *cum* ⏑́ ×.

Str. 24^{1-3}: E 2 *(prima thesi soluta)*, C 1, F *cum* ⏑́ ⏑.

Str. 24^{4-5}: A 2, A 2 *cum* ⏑́ ⏑, F *addito* ⏑́ ⏑.

Str. 24^{5} *legitur in Fgrsk.:* hafa sér und linda drepit; *pro* hafa sér *scribendum est* hafask.

Locis quibusdam syllabæ assonantes inveniuntur, et quidem plenæ 10^{6}, *semiplenæ autem* 2^{2}, 4^{6}, 4^{7}, 7^{1}, 9^{1}, 15^{3}, 16^{8}, *aliis locis.*

Glymdrápa.

Metrum dróttkvætt *est, cujus leges alliteratio et syllabæ assonantes plurimis locis sequuntur; major tamen solito libertas in his syllabis semiplenis cernitur:*

> þar svát b*ar*sk at b*or*ði . . . . *str.* 4^{1}
> sá vas gr*am*r ok g*um*num . . . *str.* 6^{3}
> svartsk*ygð* bitu s*egg*i . . . . . . *str.* 7^{3} *(cfr Njála II 359)*
> gjafli r*æm*ðr und g*am*lan . . . *str.* 9^{3}.

Unus versus, str. 2^{5}, *syllabis assonantibus caret:*

> áðr gnapsalar Grímnis,

qui fortasse ita mutandus est, ut legatur:

> áðr Grímnis gnapleiðar.

Metrica ratio hujus carminis hæc est:

Str. 1.
´ × | –́ × || -´ × . . . . . . a
–́ × | ⏑́ × || -´ × . . . . . a[1])
´ × | –́ × || –́ × . . . . . . a
´ × × | -´ || –́ × . . . . . . e
(addito –́ ×*)*

Cetera non opus est afferre.

[1]) *Signo* a 2 *hæc variatio notari potest.*

Eiríksmál.

Hoc carmen metris, quæ sunt Málaháttr *et* Ljóðsháttr, *inter se mixtis compositum est. In rebus metricis afferendis eadem, quibus supra ad* Haraldskvæði *usi sumus, signa adhibemus:*

Málaháttr:

Str. 1: A 2, *(anacr.)* E 1, E 1, A 1, D 1, C 1, E 2, E 2, E 1, A 1, A 2, E 2, A 2, C 1 *(*svá‿erumk *elis.).*

Str. 5^{1-2}: E 2, D 1.

Str. 6^{1-2}: A 1, C 1 *(*þás *anacrusis).*

Ljóðsháttr:

Str. 2^{1-3}: B 2, B 2, b + ◡́ ◡

Str. 2^{4-6}: D 2 *(priore ictu soluto),* C 1 *(priore arsi soluta),* a + ◡́ ◡

Str. 3^{1-3}: sexsyllabus versus (soluta tertia thesi), B 2, a + ◡́ ◡

Str. 3^{4-6}: (anacrusis) e, *(anacr.)* C 1, A 2 + ◡́ ◡

Str. 4^{1-3}: sexsyllabus versus, D 2, *(anacr.)* e + ◡́ ◡

Str. 4^{4-6}: F, b, e *(*erumk *solut.)* + ◡́ ◡

Str. 5^{3-5}: A 1, *(anacr.)* B 2, b + ◡́ ◡

Str. 6^{3-5}: F *(*því‿at *elis.),* F *(priore thesi soluta), versus sexsyllabus (*hǫsvi‿á *elis.)* + ◡́ ◡

Str. 7^{1-3}: E 2, *(anacr.)* C 1, b + ◡́

Str. 7^{4-6}: (anacr.) E 2, F, e + ◡́ ◡

Str. 8^{1-3}: A 2, *versus sexsyllabus,* a + ◡́

Ut in commentariis monui, metricis causis adductus 1^2, 1^7, 1^9, 1^{12}, 1^{13} mutavi. — 3^1 nunc censeo legendum: heimsku mælia, *qua lectione exsistit forma illa metri* Málaháttr D 2. — *3^4 credibile est verba transponenda esse, ita ut legatur:* glymr fyr Eiríki (= D 1). — *Str. 4^1 potius legendum est* Sinfjǫtli‿ok Sigmundr (= E 1). — *6^3 litera* v *verbi* óvist *cum* vita *in 6^4 alliterationem efficit.* — *6^5 haud scio an delenda sint vocabula* enn hǫsvi. — *7^2 legi potest* skalt *pro* skaltu, *qua lectione accepta non opus est anacrusin statuere.* — *7^5 fortasse legere oportet* hvat fylgr þér gengi, *quo fit, ut hic quoque versus leges metri* Málaháttr *sequatur.* — *Str. 8^1 legendum est* konungar 'rú fimm *(cfr editionem nostram libri, qui inscribitur* Homiliubók, *pag. XIV).* — *8^2 ita mutari potest, ut legatur* kenni nafn allra (= E 2).

Hákonarmál.

Ut proxime antecedentis, ita hujus carminis aliæ partes (str. 1, 2⁵⁻⁷, 9⁵⁻⁷, 10—21) metro Ljóđsháttr, *aliæ (str. 2¹⁻⁴, 3—8, 9¹⁻⁴) metro* Málaháttr *compositæ sunt. Signis solitis usurpatis*[1]) *hæc erit hujus carminis metrica ratio:*

Ljóđsháttr.

Str. 1: E 3, B 1; *(*at *anacr.)* D 5 *(*kjósa‿of *elis.)*; A 1, (skyldi *dissyllaba anacrusis)* B 2, D 6 + ◡́ ◡.

Str. 2⁵⁻⁷: D 1, A 1, E 2 + ◡́ ◡.

Str. 9⁵⁻⁷: B 1, A 1 *(thesi* hugum *soluta)*, d + ◡́ ◡. *Str. 9⁵ legendum est:* vasa þá sá herr.

Str. 10: E 2, D 1, a + ◡́ ◡; B 2, c, F + ◡́ ◡. *Str. 10⁴ elisa vocali* i *ante* h *legendum est* es Hákoni‿hafa.

Str. 11: E 2, *(*hvat *anacr.)* E 1, e 2 + ◡́ ◡; E 2 *(ictu minore soluto)*, *(*ok *anacr.)* E 1, A 1 + ◡́ ◡.

Str. 12: E 2, D 2, *versus sexsyllabus (soluta prima thesi)* + ◡́ ◡; a, B 1, *(*en *anacr.)* F + ◡́ ◡. *Str. 12³ legendum est* vǫrum (◡ ×) *pro* várum.

Str. 13: E 3, B 2 *(priore arsi soluta:* kvađ en*)*, a + ◡́ ◡; a *(*Óđni‿at *elis.)*, *(*at nú *dissyllaba anacr.)* B 2, D 4 + ′.

Str. 14: E 3, b, e 2 + ◡́ ◡; F *(priore ictu soluto)*, A 1, F + ◡́ ◡.

Str. 15: E 2, *(*vas *anacr.)* B 2, A 1 + ◡́ ◡; e 1, *(anacr.)* B 2, a + ◡́ ◡. *Str. 15⁵ haud scio an legendum sit aut* þykki‿Óđinn vesa *aut* mun Óđinn vesa.

Str. 16: e 1, *(*þú *anacr.)* B 2, E 1 + ◡́; a, B 1, a + ◡́ ◡.

Str. 17: a, B 2 *(priore arsi* kvađ enn *soluta)*, D 1 + ◡́ ◡; a, b, E 1 + ◡́ ◡.

Str. 18: a, C 1 *(priore thesi* konungr *soluta)*, F + ◡́ ◡; A 1, F *(posteriore ictu soluto)*, F + ◡́ ◡.

Str. 19: a, *(*verđr *anacr.)* B 2, A 1 + ◡́ ◡; F, F *(posteriore ictu soluto)*, F + ◡́ ◡.

Str. 20: c, b, a + ◡́ ◡; F, b, F + ◡́ ◡.

Str. 21: G, F, a + ′; b, b, a + ′.

---

[1]) *Formarum* d *et* e *binæ sunt varietates:* d 1 (⏑́ | ⏑́ ⏑̀ ×) *et* d 2 (⏑́ | ⏑́ ⏑̀ ×), e 1 (⏑́ ⏑̀ × | ⏑́) *et* e 2 (⏑́ × ⏑̀ | ⏑́).

Málaháttr.

Str. 2^{1-4}: E 2 (*ictu minore soluto*), B 2, D 2 (*prima thesi* konung *soluta*), D 2 (*prima thesi* kominn *soluta*). *Str.* 2^{1} *legendum est* sáu (⏑́ ×) *pro* fundu þær, *ut in commentariis monui.*

Str. 3: D 1, D 6, D 2, D 1, E 1 (hafði‿enn *elis.*), D 1, D 2, D 1.

Str. 4: D 1, E 2, D 1, C 1, D 2, C 1, D 1, D 1.

Str. 5: B 1, A 1, D 2, C 1, A 2, E 1, D 1, A 1. — 5^{1} *legendum est* svá of beit þá sverð. — 5^{4} of *delendum.* — 5^{7} *legendum* glumðu.

Str. 6: E 2, A 1, D 1, D 1, A 1, D 7, D 1, A 1. — 6^{1} *lege:* tǫrgur of trǫddusk. — 6^{5} *rectius legitur:* varð róma‿í eyju. — *Fortasse* 6^{6} *legendum est* ruðu þá konungar (= D 5, *soluta prima thesi*).

Str. 7: D 5, A 1, D 6, A 1, D 1 (*priore arsi soluta*), B 2, A 1, C 2. — 7^{7} *legendum est:* ok féll flóð fleina.

Str. 8: E 2, E 2, E 2, A 1, D 2, A 1, C 1, A 1. — 8^{5} *legendum est* oddláar. — 8^{7} *legendum:* hné of margt manna.

Str. 9^{1-4}: D 1, B 2, A 1, A 1. — 9^{1} þá *delendum est.*

Háleygjatal.

Metrum kviðuháttr *est* (*vide* Ynglingatal). — *Si ut solemus variationes versuum trisyllaborum signis* 1, 2, 3, *quadrisyllaborum autem formas signis* a, b, c, d, e, *notamus, hæc erit hujus carminis metrica ratio:*

Str. 1: 1, c, 3 (*soluta prima syllaba*), a, 2, c, 1, c (*soluta priore thesi*).

Str. 2: 1, c, 3, e 1.

Str. 3: 3, e 1, 1, c, 1, c, 1, c (*ictu soluto*).

Str. 4: 1, c (*ictu soluto*), 1, b.

Sts. 5: 3, a, 1, a.

Str. 6: 3, a, 2, a, 1, c (*soluto ictu*), 3, c.

Str. 12: 3, a, 1, e 1, 1, d 1, 3, c.

Cetera afferre non opus est.

Hǫfuðlausn.

Hoc carmen, quod drápa *est 20 stropharum, integrum ad nostram ætatem pervenit. Stropha autem 21 pro epodio habenda est, quod num ad hoc carmen pertineat, valde dubium est. — Exordium* (inngangr) *str. 1—5 continet; pars principalis* (stefjabálkr), *ad quam pertinent carmina intercalaria, strophis 6—15, exitus* (slœmr) *strr. 16—20 efficitur. Carmina intercalaria duo sunt:*

I (in str. 6 et 9):	**Orðstír of gat** **Eiríkr at þat.**
II (in str. 12 et 15):	**Bauð úlfum hræ** **Eiríkr of sæ.**

Hi versus intercalares in exitu semistropharum positi sunt, insertis inter illas semistrophas binis strophis 8 versuum. Metrum est runhenda *quadrisyllaba. Singuli versus binis pedibus vel numeris efficiuntur* [1]. *Literæ servæ 1 vel 2 sunt, litera princeps non semper initio versus posita est. Similes illi versuum exitus vel monosyllabi vel dissyllabi esse possunt; versus autem vel bini vel quaterni similiter exeunt. — Quadrisyllaborum versuum hæ formæ usurpantur:*

a 1.	–́ × | –́ ×	c.	× –́ | ⏓́ ×
a 2.	–́ –̀ | ⏑́ ×	d 2.	–́ | –́ ⏑̀ ×
b.	× –́ | × –́	e 1.	–́ –̀ × | ⏓́

Inde hæc metrica ratio efficitur:

A. *Strophæ, quarum similis versuum exitus monosyllabus est:*

Str. 1: e 1, b, e 1, b; b, b, e 1, e 1. — *Str. 2:* b, b, b, b; b, e 1, e 1, b. — *Str. 3:* b, e 1, b, b; e 1, b, b, b. — *Str. 4:* b, b, e 1, e 1; e 1, e 1, e 1, b. — *Str. 6 et 9:* b, b, e 1, e 1. — *Str. 10*$^{1-4}$*:* b, b, e 1, e 1. — *Str. 12:* b, b, b, e 1. — *Str. 14*$^{5-8}$*:* b, e 1, b, e 1. — *Str. 15:* e 1, b, b, e 1. — *Str. 17*$^{5-8}$*:* b, b, b, e 1. — *Str. 19*$^{1-4}$*:* e 1, b, b, b. — *Str. 20:* b, b, b, b; b, e 1, b, b.

B. *Strophæ, quarum similis versuum exitus dissyllabus est:*

Str. 5: c, d 2, c, a 2; a 1, a 1, a 1, a 1. — *Str. 7:* a 1, c, a 1, c; a 1, c, a 1, c. — *Str. 8:* d 2, d 2, d 2, d 2; a 1, c, a 1, c. —

---

[1]) *Non recte Mœbius et Bratius statuunt illos versus, quorum exitus similes monosyllabi sint, ternis numeris effici.*

Str. 10^{5-8}*:* c, a 2, c, a 2. — *Str.* *11:* c, c, c, a 2; c, c, a 1, c. — *Str.* *13:* c, c, c, c; a 1, c, a 1, c. — *Str.* 14^{1-4}*:* d 2, d 2, a 2, d 2. — *Str.* *16:* a 1, c, a 2, a 2; a 2, a 2, c, a 2. — *Str.* 17^{1-4}*:* d 2, d 2, c, a 2. — *Str.* *18:* c, c, c, c; c, c, d 2, a 2. — *Str.* 19^{5-8}*:* a 1, c, a 1, c. — *Str.* *21:* a 1, c, a 1, c.

Solvuntur priores theses formæ a 1 *in* 5^6; *formæ* c *in* 7^2, 7^4, 7^6, 8^6, 11^8, 13^6, 13^8, 16^2, 18^6, 19^6, 19^8, 21^4; *formæ* e 1 *in* 10^4, 14^6, 15^1, 19^1; *contra theses formarum* b *et* d 2 *nullam habent solutionem.* — *Syllaba in arsi posita in hoc carmine non solvitur, nisi primum versus locum tenet, i. e. in formis* b *et* c. *Formæ* b *igitur prior arsis soluta est* 1^2, 2^1, 2^5, 3^4, 14^5, 15^2 *(nisi præstat elisa vocali legere:* flugu‿unda bý), 17^5; *formæ* c *in* 5^1, 11^1, 11^3, 17^3. *Quorum versuum similis exitus monosyllabus est, eos apparet nullas alias formas habere posse, nisi eas, quarum posterior ictus in ultima syllaba positus sit, formas dico* b *et* e 1, *e quibus longe usitatior est forma* b; *formam autem, quæ est* e 1, *non oportet usurpatam esse statuere, nisi illis locis ubi alliterationis causa necessaria sit ea forma. Varietas illa, quam nota* e 2 *significavimus, huic metro non apta est. In iis versibus, quorum disyllabi sunt similes exitus, formæ quæ sunt* a 1, a 2, c, d 2 *commixtæ adhibentur; contra forma* d 1 (´ ¦ ´ ` ×) *non usurpatur.*

Sunatorrek.

Metrum kviðuháttr *est (cfr* Ynglingatal *et* Háleygjatal) *Solitis signis usurpatis hæc erit metrica ratio:*

Str. 1: 1, a, 2, d, 2, a, 2, c. — *Str. 2:* 2, b, 1, b, 1, a, 3, c. — *Str. 3:* 1, c, 3, a 2, 1, a, 1, c. — *Str. 4:* 2, b, 3, a, 2, b, 1, b. — *Str. 5:* 2, b, 1, a, 2, c, 1, a, *et cet.*

Loco legitimæ formæ a (´ × | ´ ×) 3^4 *et* 8^8 *formam invenimus, quæ, quamquam antecedens arsis non habet ictum minorem, secundum ictum corripit, ut:*

3^4 nǫkkva Bragi
8^8 Ægis mani } *i. e.* ´ × ¦ ⏑́ ×

Dubitari potest, an his locis contextus corruptus sit. Atque hoc loco legi poterat: Ægis málu, *ille autem locus ceteris quoque in rebus corruptus qua ratione emendari possit, nescio.*

Solvuntur versus trisyllabi 1^1, 1^5, 2^1, 4^5, 6^1, 8^1, 8^5, 11^3, 16^3, 17^1, 23^1, 24^1; *quibus ex versibus alii primam, secundam alii syllabam habent solutam.*

Prior thesis versuum quadrisyllaborum formæ, quæ est c, *ut fieri solet, ita hoc in carmine persæpe soluta est, ut:* 1^8, 2^8, 6^6, 8^6, 11^2, 12^2, 14^8, 15^2.

Versu 6^8 *res metrica monet, ut verba ita transponamus:* es sær mér vann, *ut litera princeps legitimum locum teneat.*

Veterem lectionem mana Bjarnar 13^2 *etiam propter metricas rationes respuendam esse apparet ex iis, quæ supra pag. 181 ad* Ynglingatal 41^2 *allata sunt.*

Sigurðardrápa.

Metrum est dróttkvætt. — *Si syllabas assonantes respicimus, plenas invenimus in versibus imparibus* 2^3 *et* 4^1. *Versus* 6^1 *quum syllabis assonantibus careat, contextum verborum corruptum esse verisimile videtur. Sin autem* bægjask ehu *pro* bægjask við ehu *usurpari potest, legi forsitan possit:*

hver skyldi vés valdi.

Hujus carminis metrica ratio hæc est:

Str. 1. –́ × | –́ × || –́ × a1
–́ –̀ × | –́ || –́ × . . . . e — *addito* –́ ×
–́ | –́ × –̀ || –́ × . . . . d
–́ –̀ | ◡́ × || –́ × a2

Ad str. 1^2 (sannreynis fentanna) *animadvertendum est pares tantummodo versus in voces trisyllabas desinere (cfr Sieversium in Beitr. X 528—529).*

Hujus carminis vel maxime proprium est, quod est, ut dicunt metrici antiqui, hjástælt. *Quo nomine quid significetur, apparet ex Sn. E. I 618—619, ubi, allata stropha tali modo composita, hæc adduntur:* þetta kǫllum vér hjástælt: hér er it fyrsta vísuorð ok annat ok þriðja sér um mál, ok hefir þó þat mál eina samstǫfun með fullu orði af hínu fjórða vísuorði, en þær fimm samstǫfur er eptir fara lúka heili málu, ok skal orðtak vera forn minni, *i. e. 'Hanc parembolen vocamus: hujus strophæ versus primus, secundus et tertius suas enuntiationes absolvunt, ita tamen, ut integram vocem monosyllabam ex quarto versu adsumant; reliquæ vero quinque syllabæ integram enuntiationem efficiunt, cujus argumentum ex veteribus memo-*

riis desumendum est'. — In str. 3, 4, 5, 6 ejusmodi orđtak *invenimus, quibus quum careant strophæ 1 et 2, apparere videtur non omnes hujus carminis strophas eodem modo instructas fuisse.*

In iis hujus carminis fragmentis, quæ ad nos pervenerunt, nullum est carmen intercalare atque haud scio an hæc, quæ orđtak *vocantur, pro carmine illo intercalari quodam modo usurpata sint; quod si ita est, media tantum pars carminis ad illud genus, quod Edda l. l. commemorat, referenda est.*

Vellekla.

Metrum est dróttkvætt. *In imparibus versibus non constanter adhibentur syllabæ assonantes semiplenæ, quippe quibus careant hi versus:* 3^7, 5^3, 6^7, 9^3, 10^1, 12^3, 19^1, 19^7, 24^1, 24^3. *Fieri potest, id quod non incredibile videtur, ut omnibus his locis contextui corrupto hoc vitium debeatur. — Ut jam in commentariis allatum est, Thorkelssonius sex locos* 5^3, 9^3, 10^1, 19^1, 19^7, 24^3 *ita emendavit, ut restitutæ sint syllabæ assonantes. Restant igitur quatuor loci* 3^7, 6^7, 12^3, 24^1, *quos ego non sine omni dubitatione ita emendandos statuo:*

Str. 3^7: hann nam vǫrđr at vinna.
Str. 6^7: því bregđr ǫld viđ aldir.
Str. 12^{3-4}: (vægđit jarl fyr Yggjar
ættniđ) friđar biđja;

vel potius, ut evitentur tres syllabæ assonantes:

(vægđit jarl fyr Yggjar
ættrunn) friđar bidja.
Str. 24^1: hvar mun ǫld und einum,

quo loco voces ita conjungendæ sunt: hvar mun ǫld ok hjarl sextán jarla (gen. pl.).

Ad syllabam assonantem in hoc carmine sæpe refertur prima tantum ex iis consonis, quæ vocalem sequuntur, velut 5^7, 6^1, 6^2, 11^4, 13^3, 14^3, 16^5, 20^7. *Plenæ existimantur assonantes syllabæ* 24^2: jarđbyggvi svá liggja, *propter similem sonum vocalium* i *et* y. — *Versus impares* 4^3, 8^3, 11^3, 16^1 *plenas pro semiplenis syllabas habent.*

Perraro syllabæ solvuntur; in thesi prioris pedis 12^5, 22^5, *in arsi prioris pedis* 24^1; *in arsi secundi pedis* 10^6 (nema).

Solitis signis usurpatis hanc habemus in hoc carmine rationem metricam:

Str. 1. × –́ | –́ × || –́ × c
–́ –̀ | ◡́ × || –́ × . . . . a 2
–́ × | –́ × || –́ × . . . . a 1
–́ ×̀ × | –́ || –́ × . . . . e
× –́ | –́ × || –́ × c
–́ –̀ | ◡́ × || –́ × . . . . a 2
–́ × | –́ × || –́ × . . . . a 1
–́ × | –́ × || –́ × . . . . a 1

} *addito* –́ ×

Forma c *addito* –́ × (*i. e.* × –́ | –́ × || –́ ×) *propter alliterationem in versibus imparibus tantum adhibetur. Præter* 1^{1} *hanc formam habent etiam* 1^{5}, 4^{5}, 5^{5}, 8^{5}, 12^{1}, 17^{3}, 17^{5}, 18^{7}, 21^{5}.
Carmen intercalare amissum est.

Húsdrápa.

Metrum dróttkvætt *est. Syllabis assonantibus caret* 1^{8}, *ubi forsitan legi possit:*

(framan vilk) at gjǫf Grímnis.

Versus impares 7^{1}, 8^{3} *plenas habent syllabas assonantes.*
E carmine intercalari, quod rekstef *fuisse videtur, nihil restat præter verba illa* 'hlaut innan svá minnum', *quæ verba intelligi non possunt amissis ceteris ejusdem sententiæ vocabulis.*

Þórsdrápa.

Metrum est dróttkvætt. *Plenas syllabas assonantes habent versus impares* 1^{3}, 2^{3}, 8^{7}, 10^{5}, 12^{3}, 14^{7}, 19^{3}. — *Tres syllabas assonantes in eodem versu invenimus* 6^{3}, 7^{3}, 7^{6}, 11^{5}, 16^{5}. *Syllabæ assonantes nulla interposita syllaba separantur str.* 18^{1}.
Soluta est arsis secundi pedis 7^{5} (nema).
Carmen intercalare est:

Skalfa Þórs né Þjálfa
þróttarsteinn við ótta.

Hákonardrápa.

Metrum dróttkvætt. *Literæ servæ præter morem in propinquis syllabis inveniuntur* 5^{1}, 8^{5}. *Carminis intercalaris ex eo genere, quod* rekstef *appellatur, reliquum est* 8^{8}, *qui versus nunc intelligi non potest.*

Óláfsdrápa.

Metrum dróttkvætt. *Plenas syllabas assonantes habent versus impares* 5^{3}, 6^{3}, 9^{5}. *Carmen intercalare amissum est.*

Erfidrápa Óláfs.

Metrum dróttkvætt. *Syllabas plenas assonantes invenimus in versibus imparibus* 2^{7}, 3^{3}, 6^{5}, 10^{5}, 15^{7}, 19^{1}, 20^{5}, 21^{1}, 21^{3}, 24^{1}, 24^{7}, 25^{7}, 28^{3}. — *Ternæ syllabæ assonantes in versibus* 8^{1}, 10^{7} *inveniuntur.* — *Ad bina vocabula pertinent syllabæ assonantes* 3^{3} (gram đanns), 13^{1} (hverr vas), 23^{4} (landher đar). — *Restitutæ sunt syllabæ assonantes* 23^{1} *a Thorkelssonio; restituuntur* 22^{1}, *si pro* samr vas *legimus* svá vas *vel* þá vas. — *Syllabæ plenæ assonantes exoriuntur* 24^{4}, *si legimus* somr *pro* sumr, *et* 26^{6} *si* skálmald *pro* skalmǫld *legitur.* — *Carmen intercalare invenitur in str. 21 et 25, et fieri potest ut, quemadmodum in* Ragnarsdrápa *et* Hǫfuđlausn, *ita in hoc carmine finem fecerit semistrophæ.*

Sigtryggsdrápa Silkiskeggs.

Metrum runhent *est, constans ex quadrisyllabis versibus (cfr. ann. ad* Hǫfuđlausn*). Carmen intercalare servatum est:* Elr sváru skæ | Sigtryggr viđ hræ. *Versuum, qui restant, similes exitus semper monosyllabi sunt, exceptis vv. str.* 3^{3} ^{4}, *quorum exitus disyllabi sunt. Hæc erit metrica ratio:*

Str. 1: b, e 1. — *Str. 2:* b, b, e 1, b. — *Str. 3:* b, b, a 2, a 2, b, b, e 1, b.

Soluta est prior thesis 2^{3}; *priores arses* 3^{1}, 3^{5} — *Propter metricas rationes legendum est* 2^{4} Kvárans.

Víkingarvísur.

Metrum est dróttkvætt. *Plenas syllabas assonantes invenias* 1^5, 3^1, 6^1. *Dignæ, quæ commemorentur, hæ sunt syllabæ assonantes:* áttu . . . fót *(2^5),* at . . . sótti *(6^3),* þat . . . vítti *(11^5). — Ternas syllabas assonantes habent versus* 2^5, 5^5. — *Solutæ syllabæ inveniuntur* 6^5, 9^5, 11^7. — *Metricas ob causas legendum est* 3^7 **Bálagards** *et* 6^8 **Súðvirki.**

Knútsdrápa.

Metrum est toglag, *cujus strophæ ex octonis versibus quadrisyllabis constant. In omnibus fere versibus syllabæ assonantes sunt, neque vero refert, ubi usurpentur plenæ, ubi semiplenæ syllabæ; primi tantum versus stropharum quarundam his syllabis carent (ut* 2^1, 4^1, 6^1, 9^1*). Literæ servæ quum plerumque binæ sint, tamen e versibus primis et quintis nonnulli sunt, qui singulas tantum servas habeant, velut* 2^1, 3^1, 5^1, 5^5, 6^1, 7^5, 8^5, 9^1, 11^1 *(nam* ok *alliterationem non efficit). — Fortuito factum est, ut tres servæ sint* 4^1. — *Carmen intercalare ex eo genere, quod* klofastef *vocatur, e duobus versibus efficitur, qui primus et extremus sunt versus particulæ e quatuor strophis constantis* (stefjamél). — *Una tantummodo ejusmodi particula (str. 2—5) ad nostram ætatem integra permansit. His autem versibus efficitur carmen intercalare:*

Knútr 's und himnum
hǫfuð- fremstr -jǫfurr.

Versuum quadrisyllaborum has formas habemus:

a 1.	–́ × | –́ ×	d 1.	–́ | –́ ◡̀ ×
a 2.	–́ –̀ | ◡́ ×	d 2.	–́ | –́ × –̀
a 3.	◡́ –̀ | ◡́ ×	e 1.	–́ ◡̀ × | –́
b.	× ´ | × –́	e 2.	–́ × ◡̀ | –́
c.	× –́ | ◡́ ×	e 3.	◡́ –̀ × | –́

Formæ a 3 *et* e 3 *hujus metri* (toglag) *propriæ sunt neque in metris, quæ sunt* kviðuháttr *et* fornyrðislag, *adhibentur. — Hæc autem erit metrica ratio hujus carminis:*

Str. 1: c, e 1, a 2, e 1. — *Str. 2:* a 1, e 1, e 3, a 2; d 1, e 1, a 2, a 2. — *Str. 3:* a 1, e 1, c, a 3; a 1, a 3, b, e 1. — *Str. 4:* c, a 2, e 1, d 1; e 2, d 2, a 2, e 2. — *Str. 5:* a 1, a 2, c, d 1; a 1, a 2, d 1, a 2. — *Str. 6:* a 1, e 1, d 2, a 2; b, a 1, d 1, a 2. — *Str. 7;* b, e 1, d 2, d 1; c, d 2, c, e 1. — *Str. 8:* a 2, e 1, a 2, e 1; a 1, a 2, a 2, a 2. — *Str. 9:* a 1, e 1, e 1, e 3; d 2, a 2, d 1, a 1. — *Str. 10:* c, a 2, a 2, a 2. — *Str. 11:* b, e 1, a 2, a 2.

Soluti sunt ictus 1^3, 5^4, 5^8 (8^8, 10^4), 6^8, 7^4, 7^6, 7^8, 10^2; *soluta arsis* 8^1. — *Elisio invenitur* 7^1: ok báru‿í býr.

Háttatal *Snorrii (str. 68—70) tria metri* toglag *genera affert, quorum tamen nullum cum eo, quod in hoc carmine usurpatur, omnibus ex partibus congruit.*

Bersǫglisvísur.

Metrum est dróttkvætt. — *Syllabæ plenæ assonantes in versibus imparibus inveniuntur:* 1^7, 2^1, 4^3, 5^5. — *Solutæ sunt et thesis et arsis primæ mensuræ* 8^5; *secundæ mensuræ arsis solvitur* (nema, međal) 8^5, 15^3. *Propter syllabas assonantes scribendum fuit:*

af đvít eignum lofđa . . . . . *str.* 5^3
hug, đvít eigi brugđumk . . . *str.* 7^6.

Óláfsdrápa Sœnska.

Metrum est hálfhnept, *quo in metro constanter fere singuli versus e* quinis *syllabis efficiuntur, ut in metro* málaháttr *in binas mensuras divisis, quarum altera disyllaba, altera trisyllaba est. Ut in metro, quod est* dróttkvætt, *ita in hoc metro versus pares* plenas, *impares autem* semiplenas *habent syllabas assonantes; sed ab illo metro ea re hoc discrepat, quod altera syllaba assonans* (viđrhending) *postremam versus syllabam semper efficit. — Prior syllaba assonans* (frumhending) *vel* primum (oddhending) *vel* posteriorem (hluthending) *quendam versus locum tenet (cfr § 10)* [1]. — *Literæ*

---

[1]) *Quod dicit Mœbius (ed. Háttatal, I 57), in hoc metro priorem syllabam assonantem semper prima syllaba versus effici, id tantum pertinet ad eam stropham quæ exempli causa affertur in Háttatal (str. 77).*

servæ binæ semper sunt, princeps autem litera initio versus semper posita est. — Ceterum hujus metri versus, id quod in metro dróttkvætt *numquam fit, in vocabula monosyllaba exire possunt.*

Iisdem signis, quæ in metro málaháttr *adhibuimus (vide* Bjarkamál*), usurpatis hæc erit hujus carminis ratio metrica:*

Str. 1: E 1, E 2, E 2, D 5. — *1[1] prior ictus solvitur; 1[2] alter ictus solvitur. 1[3] ea arsis pars, quæ ictum minorem habet, soluta est.*

Str. 2: E 2, E 1, E 2, D 5. — *2[1] secundus ictus* (þegar) *solvitur.*

Str. 3: E 2, E 1, E 2, A 2.

Str. 4: D 5, D 5, E 1, D 5. — *4[3] secundus ictus solutus est.*

Str. 5: E 2, D 5, E 2, E 2.

Str. 6: E 2, D 5, E 1, D 5.

Ceteri metrici non recte versus hujus metri in ternas mensuras dividunt. Velut Mœbius (Háttatal I 69) has mensuras statuit:

$$\acute{-}\ \underline{\smile}\ |\ \acute{\underline{\smile}}\ \underline{\smile}\ |\ \acute{-}$$

quæ omnino abhorrent ab accentu vocabulorum. Neque vero nomen quod est hálfhnept *omnibus ex partibus aptum est, si quidem vanam opinionem præbet, e metro* dróttkvætt *abjecta arsi ultimæ mensuræ hoc metrum* (hálfhnept) *exortum esse.*

Hrynhenda Arnórs.

Metrum hrynhent *est. — Strophæ singulæ constant ex octonis versibus vel quaternis versuum paribus; singula autem versuum paria more solito alliteratione conjunguntur. Literæ servæ, quæ semper binæ sunt, plurimis in versibus in prima et quinta versus syllaba, nonnumquam in quinta et septima positæ sunt. Versus impares* semiplenas*, pares autem* plenas *habent syllabas assonantes (cfr § 8, pag. 173). Prior syllaba assonans* (frumhending) *semper una est ex primis tribus versus syllabis.*

In hoc metro singuli versus ad normam metricam facti ex octonis constant syllabis, quæ in quatuor aut spondeos aut trochæos dividuntur:

$$\acute{-} \times\ |\ \acute{-} \times\ \|\ \acute{-} \times\ |\ \acute{-} \times .$$

In priore dimidia versus parte, quæ omnino fere congruit cum quadrisyllabo illo versu, quem signo a 1 *supra indicavimus, etiam hæ variationes usurpari possunt:*

–́ –̀ | ◡́ × . . . . a 2 *(non apud Arnorem)*

–́ | –́ × × . . . . d *(ut str. 1^5, 14^4, 14^6)*

–́ × × | –́ . . . . e *(ut str. 13^2).*

Præterea a norma metrica versus nonnumquam ita abhorret, ut tertia mensura non ex –́ ×, *sed ex* ◡́ × *effici possit. In secunda quoque versus mensura numerum* ◡́ × *pro* –́ × *usurpant posteriores poëtæ, neque vero Arnor; quam ob rem str. 15^2 legendum est:* **Áláfs gørvik slíkt at málum** [1]).

Plenas literas assonantes habent hi versus impares 1^7, 5^7, 7^7, 8^3, 11^5, 15^1, 15^7. — Ternas autem syllabas assonantes invenimus his locis: 4^3, 6^1, 6^3, 11^1, 11^2, 13^5.

Str. 2^7 a re metrica laborat, utpote quum non suum locum teneant literæ servæ. Quare fortasse legendum est: **hlýrin geystusk, hristisk bára.**

Non potest dubitari, quin drápa *fuerit hoc carmen, quamquam amissum est carmen intercalare.*

Rekstefja.

Metrum est dróttkvætt *singularis illius generis, quod* skjálfhent *vel* tvískelft *vocatur, quare in ultima stropha hoc carmen a poëta* drápa tvískelfđ *appellatur. Cujus metri illud proprium est, quod priores syllabæ assonantes* (frumhendingar) *imparium versuum inter binas servas positæ sunt, quæ adeo finitimæ sunt, ut illæ syllabæ, in quibus sunt,* s i n g u l i s *tantum syllabis discernantur. (Unde sequitur, id quod jam in commentariis allatum est, legendum esse str. 28^3:* **ráđvandr ræsir hendi).**

Prior litera serva semper initio versus posita est, itaque imparis versus prior syllaba assonans aut prima aut secunda versus syllaba est; contra paris versus prior syllaba assonans una ex tribus primis esse potest. Plenæ syllabæ assonantes inveniuntur in his imparibus versibus: 5^5, 23^5, 27^1, 27^5, 31^3, 32^5, 34^7, 35^5. Ut vv. 15^4 et 29^4 plene assonent, brýnn *et* fjórđu *in* brynn *et* fjorđu *corripiuntur.*

---

[1]) *Cfr Sieversium, Beitr. X 533.*

Minus sæpe syllabæ solvuntur, ut 9^{4}, 19^{6}, 20^{4}, 26^{2}, 35^{8}; elisio fit 34^{1}.

Ternas syllabas assonantes habent strr. 21^{6}, 24^{5}. Animadvertendæ sunt syllabæ assonantes 22^{3} (styrr þreifsk stœriaska), *unde apparet literas* fsk *eodem modo, quo* sk, *pronuntiatas esse; præterea syllabæ assonantes 31^{5} indicio sunt literas* rn *et* nn *eodem modo pronuntiatas esse.*

Snorreus Sturlides hoc metrum (Háttatal str. 28) descripsit.

Rekstefja *in numero est paucorum illorum hujusmodi carminum, quæ integra ad nos pervenerunt. Exordium* (upphaf) *constat ex strr. 1—8; pars carmine intercalari instructa* (stefjabálkr) *15 strophas (strr. 9—23) continet, in 5 particulas divisa; exitus* (slœmr) *12 strophis (strr. 24—35) efficitur. Carmen intercalare, ut ex nomine hujus poëmatis apparet, ejus generis est, quod* rekstef *vocatur; tribus autem efficitur versibus ita positis, ut finem faciant trium continuarum stropharum. Versus intercalares hi sunt:*

Hann's ríkstr konungsmanna
Óláfr und veg- sólar
hǫll ok -fremstr at ǫllu.

Eiríksdrápa.

Metrum hrynhent *est (vide ann. ad* Hrynhenda Arnors*). Numerus* ⏑́ × *apud Marcum non solum persæpe* ***tertiam***, *ut apud Arnorem, sed etiam* ***secundam*** *mensuram nonnumquam efficit, velut 7^{7}, 9^{6}, 28^{2}, 31^{4}. In priore dimidia versus parte, cujus legitima forma est* –́ × | –́ ×, *variationem quæ est* d (–́ | –́ × ×) *sæpe invenimus, ut str. 1^{2}, 3^{4}, 5^{1}, 7^{2}, 8^{6}, 8^{8}, $9^{4,8}$, 11^{4}, 14^{4}, 17^{3}, 18^{2}, 20^{2}, 23^{3}, 24^{3}, 24^{8}, 25^{4}, 26^{4}, $28^{6,7}$, 31^{2}, 32^{4}; locis quibusdam etiam variatio* e (–́ × × | –́) *usurpata est, velut: 7^{4}, 8^{2}, 10^{4}, 19^{2}, 23^{6}, 27^{6}. — Solutas syllabas invenimus 11^{4} et 17^{3}.*

Ut rei metricæ satisfiat, his locis vocabula ita transponenda sunt:

víkingum gramr hepti fíkjum . . . *str. 8^{2}*
Eiríkr, þótt vas gefit fleira . . . . *str. 30^{6}*
aldrstríð þat es fregit vída . . . . *str. 31^{4}.*

Geisli.

Metrum dróttkvætt. *Plenas syllabas assonantes habent hi impares versus:* 2^{5}, 6^{7}, 9^{3}, 15^{1}, 44^{5}, 59^{5}, 67^{5}. — *Ad plenas syllabas efficiendas vocalis ceteroquin longa nonnumquam corripitur, ut factum est in vocabulis* dyrka 7^{4} *et* 57^{6}, dyrđ 24^{2} *et* 45^{2}, gindu 29^{8}. — *Prior syllaba assonans* (frumhending) *binis vocabulis efficitur his locis:*

nú skulum gǫfgan *geis*la . . . *str.* 7^{1}
þ*ó réđ* hann at hv*áru* . . . . *str.* 32^{5}
*ok đ*eim es vel v*akđi* . . . . *str.* 41^{5}
sá vas hjǫrr ens h*áva* . . . . *str.* 44^{5}.

In nonnullis versibus bina paria syllabarum assonantium inveniuntur decussatim posita (vel ita posita, ut syllaba tertia primæ, quarta secundæ respondeat) ut 7^{4}, 26^{7}, 28^{4}, 61^{2}, 63^{8}, 64^{4}, 65^{2}, 66^{2}, 70^{8}, 71^{5}; *nonnulli versus ternas habent syllabas assonantes, ut* 6^{6}, 8^{6}, 42^{2}, 57^{8}, 58^{5}.

Hoc carmen, quod drápa *est, integrum ad nos pervenit. Strr. 1—17 exordium* (inngangr) *efficiunt; pars principalis* (stefjabálkr) *e strophis 18—45 et exitus* (slœmr) *e strr. 46—71 consistit. Carmen intercalare, quod habent str. 18 et postea tertia quæque stropha earum, quæ ad mediam poëmatis partem pertinent, quattuor ex versibus constat, qui continui sequuntur atque posteriorem semistropham efficiunt earum stropharum, quas ante indicavimus. Carmen intercalare in nostro contextu formis latius dispositis, ut assolet, descriptum est.*

Krákumál.

Metrum háttlausa *est.* — *Strophæ constant ex octonis versibus sex-syllabis, in tres mensuras divisis eodem, quo in* fornskáldaháttr, *modo (cfr ann. ad* Ragnarsdrápa*). Literæ servæ binæ sunt; litera princeps non semper, ut in* dróttkvætt, *in prima versus syllaba posita est. Forma versus quadrisyllabi quæ est* c (× ⊥́ | ⏑̲́ ×) *in versibus paribus persæpe (26 locis) usurpatur; uno tantum loco formam* b (× ´ ⁝ × ´) *invenimus; his omnibus locis litera princeps ad secundam versus syllabam pertinet* [1]). *Uno loco str.* 22^{6} *litera princeps*

[1]) *Quod dicit Brateus (Fornnord. Metrik, pag. 35) literam principem initio versus semper positam esse, falsum est.*

in tertia ab initio syllaba posita est; annotandum tamen est locum illum ad fidem certum non esse. Ex illo hujus metri exemplo, quod Háttatal *str. 67 allatum est, forsitan quispiam conjecerit literam principem semper in secunda versus syllaba inveniri debere; quod tamen minime fit in hoc carmine.*

Hoc metrum, ut vel ex ipso nomine apparet, syllabis assonantibus caret. Tamen in versibus nono et decimo uniuscujusque strophæ (exceptis strr. 23 et 29) syllabæ assonantes vel plenæ vel semiplenæ sæpissime inveniuntur, id quod vel maxime documento est binos illos versus, qui numerum legitimum versuum superant, posterius additos esse. Ceterum ex illis quoque versibus complures sunt, qui syllabis assonantibus careant, velut $13^{9,10}$, 14^{9}, 18^{9}, $20^{9.10}$, 21^{9}, $22^{9.10}$, 24^{9}, 27^{9}, $28^{9.10}$. *Prior syllaba assonans duobus vocabulis efficitur* 14^{10}.

Hujus carminis proprium est, quod omnes strophæ, ultima excepta, a repetitis illis verbis: hjǫggum vér með hjǫrvi *incipiunt.*

Syllabæ solutæ et in thesi et in arsi persæpe inveniuntur.

1[2] *potius legendum est:* **hitt vas ei fyr lǫngu.**

Exempli causa formas metricas versuum primæ strophæ afferemus:

–́ × | –́ × || ´ × . . . . . a
–́ × | –́ × || ·´ × . . . . . a
⏓– –́ | –́ × || ·´ × c
× –́ | –́ × || –́ × c
–́ | ·´ × × || –́ × . . . . . d
⏑́⏑ | –́ × × || ·´ × . . . . . d
× –́ | –́ × || ·´ × c
–́ × × | –́ || –́ × . . . . . e
–́ × | –́ × | ·´ × . . . . . a
–́ × | –́ × || –´ × . . . . . a

addita mensura –́ ×

Búadrápa.

Metrum runhenda *est, cujus versus e quinis constant syllabis. Similes versuum exitus omnes disyllabi sunt. Strophæ ex quaternis versuum paribus efficiuntur; literæ servæ binæ sunt, princeps autem litera aut in prima aut in secunda versus syllaba posita est. Versus binas continent mensuras, unam trisyllabam, alteram disyllabam* [1]. *Iisdem signis, quæ ad* málaháttr *usurpavimus, varias versuum formas hoc loco indicare licet. Usurpantur igitur hæ formæ:*

A 1.	× –́ × | –́ ×	D.	–́ × | –́ ⏓ ×
C 1.	× × –́ | –́ ×	E.	′ × ⏓ | –́ ×

Forma quæ est B 1 (× × –́ | × –́) *non potest adhiberi, propterea quod similes versuum exitus semper disyllabi sunt.*

Exempli causa formæ metricæ versuum primæ strophæ afferuntur:

× × –́– | –́ × . . . . C 1

–́ × × | –́ × . . . . E

–́ × | –́ × × . . . . D

–́ × | –́ × × . . . . D

Carmen intercalare amissum est.

Jómsvíkingadrápa.

Metrum hujus carminis, quod munnvǫrp *vocatur, in* Háttatal *Snorrei (str. 66) commemoratur. A metro, quod est* dróttkvætt, *nulla alia re discrepat, nisi quod versus impares nullas, pares versus semiplenas habent syllabas assonantes.*

Carmen intercalare ejus generis, quod klofastef *vocatur, ex 4 versibus constat ita divisis ut primum, quartum, quintum, octavum versus efficiant primum quidem strophæ 15:tæ, tum quartæ cujusque strophæ partis hujus carminis principalis, quæ 21 strophas (strr. 15—35) continet.*

Carmen intercalare solito more typis latius dispositis impressum est.

---

[1]) *Non recte quidam metrici versus in ternas mensuras dividunt.*

Málsháttakvæði.

Metrum runhent *est, cujus versus vel 7 vel 8 habent syllabas; hæ autem sunt versuum metricæ formæ:*

–́ × | –́ × || –́ × | ⏑́ *et*

–́ × | –́ × || –́ × | ⏑́ ⏑.

*Qui versus 8 habent syllabas, eo differunt ab altero genere, quod ultimus ictus solutus est; hæc autem duo genera nullis certis legibus vicissim se excipiunt. Snorreus (*Háttatal *str. 90—91) versus qui 8 syllabas habent ad metrum quod est* minni runhenda *refert, e quibus versus 7 syllabarum per apocopen formatos censet. Quum tamen versus 8 syllabarum semper brevi pænultima utantur, apparet hoc genus versuum ex illo soluta ultima syllaba exortum esse.*

In priore dimidia versus parte pro legitima forma a (–́ × | –́ ×) *usurpari potest vel forma* d (–́ ⁝ –́ × ×), *ut* 1^7, 2^4, 2^5, 4^1, 4^4, 4^5 *cet., vel forma* e (–́ × × ⁝ –́), *ut* 4^2, 7^6, 8^3, 9^4 *cet.*

Literæ servæ semper 2 sunt, in syllabis vel prima et quinta, vel quinta et septima positæ. Litera princeps semper initio versus posita est.

Solutiones et elisiones in hoc carmine frequentes sunt.

Carmen intercalare e quatuor perpetuis versibus constat, qui primum in stropha undecima tum in tertia quaque stropha ad str. 20 leguntur. Pars principalis igitur decem continet strophas.

Quum syllabæ ⏑́ × *(brevis et anceps) tertiam mensuram non possint efficere, mutandum est vocabulum* ofin *str.* 15^5. *Equidem legendum censeo* ofsin *(pl. vocis* ofs, *n.* = ofsi, *m.; cfr lexicon Bjærnii Haldorsenii).*

Metricas propter rationes 17^2 *verba ita transponenda sunt, ut legamus:*

eigi gæfu maðr brýtr gler.

Háttatal.

Str. 68: Metrum togdrápulag *(productum). Stropha constat ex 4 versuum paribus, quorum singula communi alliteratione utuntur. Singulæ tantum adhibentur literæ servæ; litera princeps initio versus*

posita est. Syllabæ assonantes eodem modo, quo in metro collatato (dróttkvætt), *usurpantur; primus tantum versus, qui priorem partem carminis intercalaris (ejus generis quod* klofastef *vocatur) efficit, illis syllabis caret. Versus quadrisyllabi sunt, et solitis signis usurpatis hæ sunt eorum formæ metricæ:* a 1, a 2, b, d; a 1, a 2, a 1, a 2.

Str. 69: Metrum toglag *est. Antecedenti metro simile est, a quo iis rebus differt, quod literæ servæ semper binæ sunt et quod impares versus syllabis assonantibus carent. Formæ metricæ versuum hæ sunt:* a 1, d, a 1, d; a 1, a 2, a 2, d.

Str. 70: Metrum est hagmælt *(facile fluens). Proxime antecedenti simile est; discrepat, quod impares versus syllabas assonantes semiplenas habent. Ultimus versus posteriorem partem efficit illius carminis intercalaris, a cujus priore parte incipit str. 68. Formæ metricæ versuum sunt:* a 1, a 2, d, a 2; a 2, d, d, e.

Str. 71: Metrum Grœnlenzki háttr *(Grœnlandicum) vocatur. A metro proxime antecedente nulla re discrepat, nisi quod syllabas plenas assonantes eædem vocales excipiunt. Formæ metricæ sunt:* a 1, a 1, a 2, a 1; a 1, a 1, a 2, a 1.

Str. 72: Metrum skammi háttr *(breve) vocatur. Proximo simile est, a quo iis rebus discrepat, quod impares versus syllabis assonantibus carent, et quod pares versus ad formam* a 3 (◡́ × | ◡́ ◡) *facti sunt. Literæ servæ vel singulæ vel binæ sunt. Formæ metricæ sunt:* a 1, a 3, a 1, a 3; a 1, a 3, a 1, a 3.

Str. 73: Metrum nýi háttr *(novum) vocatur. Omnes versus plenas habent syllabas assonantes, quas, ut fit in versibus paribus strophæ 71, eædem vocales (l. syllabæ) excipiunt. Singulæ tantum literæ servæ usurpantur. Omnes versus ad formam* a 1 *compositi sunt.*

Str. 74: Metrum est náhent *(contiguum). Stropha constat ex versibus quadrisyllabis ad formam* a 1 *factis. Literæ alliterantes et syllabæ assonantes eodem modo, quo in metro collatato* (dróttkvætt), *usurpantur, præterquam quod syllabæ assonantes nulla interposita syllaba separantur.*

Str. 75: Metrum est stúfhent *(apocopatum). Stropha constat e quatuor versuum paribus, quarum singula communem habent alliterationem; literæ servæ binæ sunt, princeps autem litera initio versus posita est. Syllabæ assonantes leges metri collatati* (dróttkvætt) *ceteris in rebus sequuntur, sed ea, quæ in versibus paribus prior est, ultimam vocis cujusdam syllabam* (stúfr) *efficere neque ulla interposita syllaba ab altera syllaba assonante separari debet. Versus impares quinas, pares autem quaternas habent syllabas. Adhibitis illis signis, quibus versus metri* málaháttr *et versus illos quadrisyllabos indicavimus, hæc erit strophæ metrica ratio:* E, a 1, A 1, a 1; E, a 1, A 1, a 1.

Str. 76: Metrum est hnugghent *(succussans). Stropha efficitur quatuor versuum paribus, quorum singula eadem alliteratione utuntur. Versuum paria has mensuras exhibent:*

–́ × | ⏓́ ⏑ | ⏑́ ⏑ | ⏓́

–́ × | –́ ×.

Literæ servæ, quæ semper binæ sunt, in prima et quinta syllabis positæ sunt; litera princeps primum versus locum tenet. Impares versus syllabis assonantibus carent; pares semiplenis utuntur; prior syllaba assonans primam versus syllabam efficere debet, ut oddhending *fiat.*

Str. 77: Metrum est hálfhnept *(semiapocopatum); cfr ann. ad* Óláfsdrápa Sœnska. — *Formæ metricæ sunt:* E 1 *(priore arsi soluta),* E 2 *(secundo ictu soluto),* E 2, D 5, E 2, D 5, E 2 *(secunda syllaba earum, quæ in arsi sunt, soluta),* D 3.

Propter metricas causas 77^8 *ita restituendus est*

greipum mœta reip;

etiam 77^1 *ita mutandus videtur:*

lætr snyđja‿í sólrođ (= A 1).

Str. 78: Metrum est alhnept *(totum apocopatum). Stropha constat ex quatuor versuum paribus; bini versus communi alliteratione utuntur; literæ servæ semper binæ sunt, princeps initio versus posita est. Versus quadrisyllabi sunt, ad formam* a 1 *facti; omnes versus plenas habent syllabas assonantes, quæ* hneptar *esse i. e. ultimam vocis cujusdam syllabam efficere debent.*

Str. 79: Metrum est Hađarlag. *Alliteratio et syllabæ assonantes eodem modo, quo in metro collatato, usurpantur. Versus quinas syllabas habent omnesque vel ad formam* D 1 *vel ad formam* E 2 *compositi sunt.*

Íslendinga-drápa.

Hoc carmen non recte drápa *vocatur, quum carmen intercalare neque eæ, quæ ad nos pervenerunt, strophæ habeant neque strophas amissas habuisse verisimile sit.*

Metrum est dróttkvætt. *Pro semiplenis plenas syllabas assonantes habent hi versus impares:* 1^3, 2^5, 3^5, $4^{5.7}$, 6^3, 17^7, 19^5, 20^1. — *Ut syllabæ plene assonent, legendum est* 24^8 fjorđa (*pro* fjórđa). — *Prior syllaba assonans binis vocibus efficitur* 13^3 (*þá rauđ* . . . dreyra), 17^5 (*sá réđ* . . . hlýra), 23^7 (*þá vá* . . . *hávan*).

Hrynhenda Sturlu.

Metrum est hrynhent (*cfr* Hrynhenda Arnórs *et* Eiríksdrápa). *Secunda mensura constat ex* ⏑́ × $1^{2.6}$, 3^2, 6^6; *tertia quoque mensura ex* ⏑́ × *sæpe efficitur. In priore dimidia versus parte pro legitima forma variatio* d *usurpatur* 20^1, *variatio* e *autem* 1^5, 5^8, 10^3, 12^5, 20^6. *Solutiones secundæ mensuræ inveniuntur* 1^7, 3^1.

Carmen intercalare hujus carminis, quod sine dubio drápa *fuit, amissum est.*

Hrafnsmál.

Metrum est Hađarlag. *Vide ann. ad* Háttatal, *str. 79.* — *Plurimi versus quinas habent syllabas et ad formam* D (–́ × | –́ × ×) *facti sunt; ad formam* E *pertinent* 2^4, 5^5, $10^{5,7}$, $17^{6,8}$. *Propter metricas causas* 5^5 *verba ita transponenda sunt:* hæstum hrein lýstisk. *Præterea* 17^5 *et* 17^8 *ceteris lectionibus præferendæ sunt eæ, quas habet liber Flatœensis:* drápi dulgreipa *et* dœmđi herr sœmđi.

Non recte plurimi metrici hujus carminis versus in ternas mensuras diviserunt.

Lilja.

Metrum hrynhent *est, cui metro ab hoc carmine nomen* Liljulag *inditum est* (*cfr ann. ad* Hrynhenda Sturlu). *In priore versus dimidia parte præter legitimam formam* a (–́ × | –́ ×) *sæpe usur-*

pantur variationes d ´– | ´– × ×[1] *et* e ´– × × | ´–; *contra variatio* ´– × | ´⏑ × *non adhibetur nisi paucis quibusdam locis, ut* 40^{7}, 60^{5}, 82^{7}, 84^{7}. *Hujus carminis proprium est, quod tertiam mensuram semper efficit* ´– × (*vel* ´– × ×). *Nomina ex aliis linguis sumpta, qualia sunt* *Adam, Eva, Jesus*, *alia, priore syllaba longa utuntur. Literæ servæ, ut in aliis carminibus hoc metro compositis, ita in hoc carmine aut in syllabis prima et quinta aut in quinta et septima sæpissime quidem positæ sunt; tamen quum in priore dimidia versus parte variatio* d (´– | ´– × ×) *usurpatur, nonnumquam fit, id quod hujus carminis proprium est, ut servæ in syllabis secunda et quinta inveniantur; ut:*

en at *v*erđleikrinn *v*íss á jǫrdu (–× | ´– × × ‖ ´– × | ´– ⏑) . . . 14^{1}
þó'r *a*tferđin *J*esú burđar . . . . 41^{3}
þú ert *e*lskandi *e*in af sprundum . . . . 90^{1}
uṁ-*b*ætandi *b*ragna syndir . . . . 90^{3}
þú ert *h*itnandi *h*eilags anda . . . . 90^{5}
ei *k*ennandi *k*vitt af syndum . . . . 90^{7}
enn *k*rossfesti *k*raptr enn hæsti . . . . 96^{1}

Litera princeps, quæ semper primum versus locum tenet, in particulis non admodum acutis nonnumquam posita est, quales sunt í 7^{2}, at 8^{2}, ef 18^{6}, fyr 88^{2}.

Priores syllabæ assonantes e binis vocabulis efficiuntur 16^{5}, 18^{3}, 26^{5}, 39^{3}, 66^{1}, 96^{7}, 97^{7}.

Solutiones et elisiones frequentissimæ sunt.

Vox guđ *pro longa syllaba usurpatur* 11^{1}, 29^{7}.

Hoc carmen est carmen collatatum (drápa), *quod integrum ad nos pervenit. Exordium* (inngangr) *strr. 1—25, exitus* (slœmr) *strr. 76—100 efficitur. Media igitur pars* (stefjabálkr) *50 habet strophas. Duo autem sunt carmina intercalaria, quorum unum in str. 26 primum invenitur, tum in sexta quaque stropha, postremum in str. 50 repetitur; alterum in str. 51 primum occurrit, tum in sexta quaque stropha, extremum str. 75 iteratur.*

Propter metricas causas hi versus ita mutandi sunt:

skapađr vas góđr ok skein í prýdi . . . . . . 7^{3}
bođorđit eitt lét blíđr fram dróttinn . . . . . 14^{3}
léttliga fann, sem ljósin vátta[2]) . . . . 17^{1}
heimr er dauđr, enn hvat er til ráđa . . . . 21^{1}.

---

[1]) 1^{5} *et* 100^{5} *usurpatur variatio* ´– | ´⏑ × ×, *ita ut brevis, non longa syllaba ictum habeat.* [2]) *Scriptura codicis C retinenda erat.*

Skíðaríma.

Hoc metrum ferskeytt *vocatur. Strophæ ex quaternis versibus constant, quorum primus et tertius e quaternis disyllabis mensuris (ictu in priore syllaba posito) efficiuntur et similibus clausulis monosyllabis utuntur; contra versus secundus et quartus similibus clausulis disyllabis instructi ternas habent mensuras. Versuum primi et tertii ultima mensura catalectica est. Primus et secundus versus communi alliteratione conjunguntur, itemque versus tertius et quartus; literæ servæ semper binæ sunt, princeps autem non semper initio versus posita est eamque sæpe antecedit anacrusis. Solvuntur solito more omnes mensuræ præter extremam omnesque versus anacrusin habere possunt. Hæc vero est legitima hujus metri ratio:*

–́ × | –́ × | –́ × | ⏓́
–́ × | –́ × | –́ ×
–́ × | –́ × | –́ × | ⏓́
–́ × | –́ × | –́ ×

Secundam mensuram etiam ⏑́ × *efficit, ut 16[3], 26[3], 31[4], 33[1], 81[1, 3], 108[3], 110[3], 121[1], 129[3], 136[4], 156[3], 158[3], 163[3], 178[3], 186[3].*

In tertia quoque mensura ⏑́ × *usurpatur; ut 13[3], 19[3], 31[3], 85[1], 133[1], 154[1], 180[1], 185[3], sed tantum in versibus imparibus.*

Etiam prima mensura in contextu nobis relicto ex ⏑́ × *efficitur his locis, quos tamen locos verisimile est corruptos esse atque ita esse emendandos:*

ef nǫkkur koma kvæðin þá . . . . . . *str.* *3[1]*
drengrinn segist sótt hafa heim . . . . *str.* *19[1]*
kemur hann niðr at Hvammi . . . . . *str.* *29[4]*
skapstyggr trúi ek hann þykki . . . . *str.* *62[2]*
eru þar margir meiri enn þú . . . . . *str.* *95[3]*
enn Loki þar eptir hlaupa . . . . . . *str.* *106[2]*
ǫfugr féll hann þá aptr á bak . . . . *str.* *134[3]*
at rifin hans gǫrvǫll brotna . . . . . . *str.* *176[4]*
tók þá Sigurðr sverðit Gram . . . . . *str.* *182[1]*.

Loco formæ –́ × | –́ × *in prioribus duabus mensuris adhiberi potest variatio* –́ | –́ × ×, *velut 74[1], 79[1], 105[3], 117[3], 139[2], 147[3], vel, id quod perraro fit,* –́ | ⏑́ × ×, *ut 75[1], 157[3]. Etiam*

adhibetur variatio ⏊ × × ¦ —, *ut* 9^3, 35^1, 60^2, 65^3 *(ubi F. Jonssonius cod* F. *secutus contra metrum legendum censet* stundu), 76^1, 107^1, 132^3, 193^3.

Una cum antecedenti consona litera h *nonnullis locis positionem efficit, ut* 57^4 (mun hann), 69^3 (er hun Val-hǫll), 176^3 (rak hann), *quibus omnibus locis spondæi sunt.*

Ut in Lilja 11^1, 29^7, *ita in hoc carmine str.* 118^4 guđ *producitur.*

Litera princeps nonnumquam in particulis invenitur velut 139^2, 194^4. — *Disyllaba anacrusis est* 111^4 (nema). — *Clausula* ættumst *minus bene antecedenti* sættust *respondet,* $116^{2, 4}$.

93^1 *legendum est:*

hér er mađr sá er mik hefr lyst.

In Háttatal *str. 88 et 91 versus inveniuntur, qui ipso genere versibus in hoc carmine usurpatis similes sunt, quamquam non eodem modo conjuncti stropham efficiunt.*

Lundæ 1886. Formis descripsit Haqv. Ohlsson.

p 66 cont.